

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

12. februar 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 20. til 23. maj 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 246 E af 27.8.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 21. maj 2013

2016/C 055/01	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om anvendelse af direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud (2012/2262(INI))	2
2016/C 055/02	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om regionale strategier for industriområder i Den Europæiske Union (2012/2100(INI))	6
2016/C 055/03	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om aktuelle udfordringer og muligheder for de vedvarende energikilder på EU's indre marked for energi (2012/2259(INI))	12
2016/C 055/04	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om kvinders rettigheder i tiltrædelseslandene på Balkan (2012/2255(INI))	23
2016/C 055/05	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om EU-chartret: Standarder for mediefrihed i EU (2011/2246(INI))	33
2016/C 055/06	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om en dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner (2012/2234(INI))	43
2016/C 055/07	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely (2013/2060(INI))	54
2016/C 055/08	Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om årlig skattebetænkning: frigivelse af EU's potentiale for økonomisk vækst (2013/2025(INI))	65

Onsdag den 22. maj 2013

2016/C 055/09	Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2013 om gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester (2012/2132(INI))	71
---------------	--	----

Torsdag den 23. maj 2013

2016/C 055/10	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkastet til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) nr. 142/2011 for så vidt angår transit af visse animalske biprodukter fra Bosnien-Hercegovina (D025828/03 — 2013/2598(RPS))	79
2016/C 055/11	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU: svar på Kommissionens meddelelser (2013/2609(RSP))	79
2016/C 055/12	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om situationen for syriske flygtninge i nabolandene (2013/2611(RSP))	84
2016/C 055/13	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår (2013/2612(RSP))	90
2016/C 055/14	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina (2012/2865(RSP))	94
2016/C 055/15	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om statusrapport 2012 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (2013/2866(RSP))	100
2016/C 055/16	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om EU-forhandlinger om en handels- og investeringsaftale med USA (2013/2558(RSP))	108
2016/C 055/17	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om genindførelse af Myanmar/Burmas adgang til generelle toldpræferencer (2012/2929(RSP))	112
2016/C 055/18	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om en makroregional strategi for Alperne (2013/2549 (RSP))	117
2016/C 055/19	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om arbejdsvilkår og standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter den seneste tids fabriksbrande og sammenstyrtning af bygninger i Bangladesh (2013/2638(RSP))	120
2016/C 055/20	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om Guantánamo: sultestrejke blandt fangerne (2013/2654(RSP))	123
2016/C 055/21	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om Indien: Henrettelsen af Mohammad Afzal Guru og dens følger (2013/2640(RSP))	125
2016/C 055/22	Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om Rwanda: sagen om Victoire Ingabire (2013/2641 (RSP))	127

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 21. maj 2013

2016/C 055/23	Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om anmodning om beskyttelse af Gabriele Albertinis immunitet og privilegier (2012/2240(IMM))	131
2016/C 055/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' immunitet (I) (2013/2014(IMM))	132

2016/C 055/25	Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' immunitet (II) (2013/2028(IMM))	133
2016/C 055/26	Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om mundtlige ændringsforslag og andre mundtlige ændringer (fortolkning af forretningsordenens artikel 156, stk. 6)	135

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 21. maj 2013

2016/C 055/27	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om visse aspekter af lufttrafik mellem Den Europæiske Union og regeringen for Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka (15318/2012 — C7-0391/2012 — 2012/0018(NLE))	136
2016/C 055/28	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed om fastlæggelse af en generel ramme for forbedret samarbejde (05822/2013 — C7-0044/2013 — 2012/0213(NLE))	136
2016/C 055/29	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 for så vidt angår institutionernes deponering af historiske arkivalier hos Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze (06867/2013 — C7-0081/2013 — 2012/0221(APP))	137
2016/C 055/30	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om fastsættelse af perioden for det ottende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet (07279/2013 — C7-0068/2013 — 2013/0802(CNS))	138
2016/C 055/31	P7_TA(2013)0200 Offshore-udvinding af olie og gas, undersøgelses- og produktionsaktiviteter ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasprospektering, -efterforskning og -produktion (COM(2011)0688 — C7-0392/2011 — 2011/0309(COD)) P7_TC1-COD(2011)0309 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF	138

Onsdag den 22. maj 2013

2016/C 055/32	Europa-Parlamentets afgørelse af 22. maj 2013 om Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent med henblik på tilføjelse af en protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Den Tjekkiske Republik til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (00091/2011 — C7-0386/2011 — 2011/0818(NLE))	140
2016/C 055/33	Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2013 om udkast til protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Den Tjekkiske Republik (artikel 48, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union) (00091/2011 — C7-0385/2011 — 2011/0817(NLE))	141

2016/C 055/34	<p>P7_TA(2013)0210</p> <p>Gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål (COM(2011)0276 — C7-0128/2011 — 2011/0130(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0130</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 22. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål 143</p>
2016/C 055/35	<p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed (11362/2012 — C7- 0078/2013 — 2012/0073(NLE)) 144</p>
2016/C 055/36	<p>Europa-Parlamentets ændringer af 22. maj 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår samspillet med Rådets forordning (EU) nr. .../... om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (COM(2012)0512 — C7-0289/2012 — 2012/0244(COD)) . . 145</p>
2016/C 055/37	<p>Europa-Parlamentets ændringer af 22. maj 2013 til forslag til Rådets forordning om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (COM(2012)0511 — C7-0314/2012 — 2012/0242(CNS)) 157</p>
2016/C 055/38	<p>P7_TA(2013)0214</p> <p>Pyrotekniske artikler ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning) (COM(2011)0764 — C7-0425/2011 — 2011/0358(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0358</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 22. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning) 192</p>

Torsdag den 23. maj 2013

2016/C 055/39	<p>P7_TA(2013)0217</p> <p>EF-toldkodeksen for så vidt angår dens anvendelsesdato ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) for så vidt angår dens anvendelsesdato (COM(2013)0193 — C7-0096/2013 — 2013/0104 (COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0104</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) for så vidt angår dens anvendelsesdato . 194</p>
---------------	--

2016/C 055/40	<p>P7_TA(2013)0218</p> <p>Genindførelse af Myanmar/Burmas adgang til generelle toldpræferencer ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 om midlertidig tilbagetrækning af Myanmar/Burmas adgang til generelle toldpræferencer (COM(2012)0524 — C7-0297/2012 — 2012/0251(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0251</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 om midlertidig tilbagetrækning af Myanmar/Burmas adgang til generelle toldpræferencer 195</p>
2016/C 055/41	<p>Europa-Parlamentets ændringer af af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for forvaltningen af det økonomiske ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i (COM(2012)0335 — C7-0155/2012 — 2012/0163(COD)) 196</p>
2016/C 055/42	<p>P7_TA(2013)0220</p> <p>Ikke-kommerciel transport af selskabsdyr ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ikke-kommerciel transport af selskabsdyr (COM(2012)0089 — C7-0060/2012 — 2012/0039(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0039</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003 212</p>
2016/C 055/43	<p>P7_TA(2013)0221</p> <p>Dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til EU af hunde, katte og fritter ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter (COM(2012)0090 — C7-0061/2012 — 2012/0040(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0040</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter 213</p>

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2013-2014

Mødeperioden fra den 20. til 23. maj 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 246 E af 27.8.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 21. maj 2013

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0198

Overtagelsestilbud

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om anvendelse af direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud (2012/2262(INI))

(2016/C 055/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud ⁽¹⁾,
 - der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelse af direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud (COM(2012)0347),
 - der henviser til undersøgelsen om anvendelsen af direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud (ekstern undersøgelse) gennemført på vegne af Kommissionen ⁽²⁾,
 - der henviser til rapport om gennemførelsen af direktivet om overtagelsestilbud af 21. februar 2007 ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0089/2013),
- A. der henviser til, at direktivet om overtagelsestilbud (direktivet) opstiller nogle minimumsretningslinjer, der sikrer gennemsigtighed og retssikkerhed omkring gennemførelsen af et overtagelsestilbud og giver informationsrettigheder til aktionærer, medarbejdere og andre interessenter;
- B. der henviser til, at flere medlemsstater overvejer eller allerede har indført ændringer i deres harmoniserede nationale regler om overtagelsestilbud med det formål at øge gennemsigtigheden på kapitalmarkederne og styrke målselskabets og dets interessenters rettigheder;

⁽¹⁾ EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

⁽²⁾ Ekstern undersøgelse om anvendelse af direktivet om overtagelsestilbud, som er foretaget af Marccus Partners på vegne af Kommissionen og kan findes på: http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/takeoverbids/study/study_en.pdf

⁽³⁾ Arbejdsdokument udarbejdet af Kommissionen, SEC(2007)0268.

Tirsdag den 21. maj 2013

- C. der henviser til, at EU-Domstolen i flere sager har fastslået, at en medlemsstats fastholdelse af særlige rettigheder i et privat selskab generelt må betragtes som en begrænsning af kapitalens frie bevægelighed og kun kan begrundes i nøje afgrænsede tilfælde ⁽¹⁾;
- D. der henviser til, at de nationale kompetente myndigheder er ansvarlige for det offentlige tilsyn med overtagelsestilbud;
- E. der henviser til, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾ også træffer passende foranstaltninger vedrørende overtagelsestilbud, og at ESMA har oprettet et netværk af kompetente myndigheder, der skal forbedre samarbejdet mellem dem i forbindelse med grænseoverskridende overtagelsestilbud;
1. anser direktivet for en vigtig del af den gældende EU-selskabsret, som går videre end til blot at fremme yderligere integration og harmonisering af kapitalmarkederne i EU;
 2. understreger, at virkningerne af direktivet ikke er begrænset til de centrale bestemmelser om overtagelsestilbud, men skal vurderes i en bredere selskabsretlig sammenhæng, bl.a. i forhold til virksomhedsledelse, lovgivningen om kapitalmarkederne og de arbejdsretlige regler;
 3. gentager, at direktivets målsætninger, som navnlig er at skabe lige vilkår i forbindelse med overtagelsestilbud og samtidigt beskytte aktionærernes, medarbejdernes og andre interessenters interesser, er afgørende for et velfungerende marked for virksomhedskontrol;
 4. bemærker Kommissionens konklusion om, at direktivet fungerer tilfredsstillende, og anerkender konklusionerne i den eksterne undersøgelse om, at direktivet har fået markedet for virksomhedskontrol til at fungere bedre; noterer sig dog med bekymring den utilfredshed, der gives udtryk for fra arbejdstagernes repræsentanters side i den eksterne undersøgelse med hensyn til beskyttelsen af arbejdstagernes rettigheder, og opfordrer Kommissionen til at styrke dialogen med arbejdstagernes repræsentanter om, hvordan de presserende problemer bedre kan løses;

Lige vilkår

5. understreger, at direktivet skaber lige vilkår i forbindelse med overtagelsestilbud i EU, og mener, at man på længere sigt kan overveje yderligere forbedringer for at styrke disse lige vilkår;
6. respekterer medlemsstaternes kompetence til at indføre yderligere foranstaltninger, som rækker ud over direktivets krav, så længe direktivets generelle målsætninger overholdes;
7. bemærker i den forbindelse, at visse medlemsstater i den seneste tid har reageret på udviklingen på deres nationale markeder for virksomhedskontrol ved at indføre yderligere bestemmelser om gennemførelsen af overtagelsestilbud som f. eks. »put up or shut up«-reglen fra det britiske Takeover Panel, som har til formål at få skabt klarhed over, hvorvidt der skal fremsættes (»put up«) et overtagelsestilbud eller ej (»shut up«) i tilfælde, hvor det er uklart, om tilbudsgiveren virkelig agter at fremsætte et tilbud på målselskabet;

Tilsyn

8. glæder sig over ESMA's bestræbelser på at styrke samarbejdet mellem de nationale myndigheder i forbindelse med overtagelsestilbud gennem netværket for overtagelsestilbud;

⁽¹⁾ F.eks. sag C-171/08, Kommissionen mod Portugal, Sml. 2010 I, s. 6817.

⁽²⁾ Forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

Tirsdag den 21. maj 2013

9. mener dog ikke, at det er nødvendigt at indføre tilsyn med overtagelsestilbud på EU-plan, da overtagelsesreglerne ikke er begrænset til lovgivningen om kapitalmarkederne, men er en del af den nationale selskabsret; understreger, at de kompetente nationale myndigheder fortsat bør have ansvaret for det offentlige tilsyn med overtagelsestilbud;

Håndtering af nye spørgsmål

10. er tilfreds med Kommissionens konklusioner og bemærkninger om de nye spørgsmål, som gennemgangen af anvendelsen af direktivet har givet anledning til, og bemærker, at akademikere og praktikere har gjort opmærksom på yderligere aspekter ⁽¹⁾;

Begrebet »handle i forståelse med andre«

11. mener, at begrebet »handle i forståelse med andre« er afgørende ved beregningen af den tærskel, der medfører, at der skal fremsættes et obligatorisk tilbud, og forstår, at medlemsstaterne har gennemført definitionen i direktivet på forskellige måder; mener imidlertid, at der ikke vil blive skabt øget retssikkerhed, hvis der alene fokuseres på at ændre begrebet »handle i forståelse med andre« i direktivet, da dette begreb også er relevant for andre beregninger, der skal foretages i henhold til EU-selskabslovgivningen; foreslår derfor, at der foretages en mere detaljeret analyse med henblik på at nå frem til, hvordan man eventuelt kan præcisere og harmonisere begrebet »handle i forståelse med andre« yderligere;

12. imødeser i den forbindelse Kommissionens handlingsplan om EU-selskabslovgivningen, hvor dette spørgsmål bør tages op, og tilslutter sig Kommissionens udtalelse om, at de kompetente myndigheders mulighed for at forpligte parter, der søger at opnå kontrol i forståelse med hinanden, til at acceptere de retlige konsekvenser af deres samordnede handling, på ingen måde bør begrænses ⁽²⁾;

Nationale undtagelser fra reglen om obligatorisk tilbud

13. understreger, at reglen om obligatorisk tilbud er den mest centrale bestemmelse om beskyttelse af minoritetsaktionærerne, og noterer sig resultaterne af den eksterne undersøgelse om, at alle medlemsstaterne tillader undtagelser fra denne regel; forstår, at disse undtagelser ofte benyttes til at beskytte interesserne hos de kontrollerende aktionærer (f.eks. ingen reel ændring hvad angår kontrollen), kreditorerne (f.eks. når kreditorer har ydet lån) og andre interessenter (f.eks. for at skabe balance mellem aktionærernes og andre interessenters rettigheder); støtter Kommissionens intentioner om at indhente yderligere oplysninger for at få afgjort, om de udbredte undtagelser strider mod beskyttelsen af minoritetsaktionærerne;

14. understreger også, at reglen om obligatorisk tilbud betyder, at minoritetsaktionærerne i forbindelse med en ændring af kontrolforholdene kan få den præmie, der betales for den kontrollerende aktie, og bemærker, at direktivet kun regulerer prisen for et obligatorisk tilbud (dvs. en rimelig pris), men ikke for et frivilligt tilbud; bemærker navnlig, at direktivet ophæver forpligtelsen til at fremsætte et obligatorisk tilbud, hvis kontroltærsklen er blevet nået efter et oprindeligt frivilligt tilbud, således at tilbudsgiveren efterfølgende kan øge sin andel i målselskabet gennem ordinære aktieerhvervelser (såkaldt creeping in); bemærker endvidere, at visse medlemsstater for sådanne tilfælde har indført en forpligtelse til at fremsætte et andet obligatorisk tilbud, hvorefter et andet tilbud er nødvendigt, hvis der er sket en bestemt forøgelse (f.eks. 3 %) i en bestemt periode (f.eks. 12 måneder) inden for to specifikke tærskler (f.eks. mellem 30 % og 50 %);

15. mener, at anmeldelsestærsklerne i artikel 9 i direktiv 2004/109/EF ⁽³⁾ (gennemsigtighedsdirektivet, som i øjeblikket er under revision) giver god gennemsigtighed omkring ejerforholdene og gør det muligt at opdage creeping in-erhvervelser på et tidligt stadium; er af den opfattelse, at de nationale kompetente myndigheder bør modvirke metoder, der er udformet med henblik på at omgå reglen om obligatorisk tilbud og således undgå at betale kontrolpræmien til minoritetsaktionærerne;

Ledelsens neutralitet

16. bemærker, at de fleste medlemsstater har gennemført reglen om ledelsens neutralitet i forbindelse med forsvarsforanstaltninger efter tilbuddet, mens kun et meget begrænset antal medlemsstater har gennemført gennembrudsreglen, der neutraliserer forsvarsforanstaltninger før tilbuddet; forstår, at der i medlemsstaterne stadig findes

⁽¹⁾ Se f.eks. Freshfields Bruckhaus Deringer, Reform of the EU Takeover Directive and of German Takeover Law, 14. november 2011, findes på http://www.freshfields.com/uploadedFiles/SiteWide/Knowledge/Reform_Eu_Takeover%20directive_31663.pdf

⁽²⁾ Kommissionens rapport om anvendelse af direktiv 2004/25/EF om overtagelsestilbud, s. 9.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

Tirsdag den 21. maj 2013

forsvarsforanstaltninger både før tilbuddet (f.eks. pyramidestrukturer eller »golden shares«) og efter tilbuddet (f.eks. en »white knight« eller en gældsforøgelse), og at der samtidig synes at være tilstrækkelige metoder til at bryde igennem sådanne forsvarsmekanismer; mener dog, at tilbudsgiverens bestyrelse i overensstemmelse med selskabsretlige principper bør tage hensyn til og handle til gavn for virksomhedens langsigtede rentabilitet og dens interesser;

Arbejdstagernes rettigheder ved en overtagelse

17. understreger, at arbejdstagerne i henhold til direktivet blot skal informeres, navnlig om tilbudsgiverens intentioner med hensyn til målselskabets fremtid og fremtidsplanerne, hvad angår arbejdspladser, herunder eventuelle materielle ændringer i ansættelsesvilkårene, men at det ikke omfatter bestemmelser om ret til høring;

18. understreger, at det er presserende yderligere at behandle spørgsmålet om, hvordan arbejdstagernes rettigheder skal beskyttes og styrkes, også ved at tage hensyn til den gældende ret, herunder direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ og direktiv 2002/14/EF⁽²⁾;

19. insisterer på, at de relevante bestemmelser i direktivet om arbejdstageres rettigheder faktisk bliver anvendt og om nødvendigt bliver håndhævet tilstrækkeligt;

Overtagelsestilbud i en periode med økonomisk recession

20. minder om, at direktivets bestemmelser i henhold til artikel 21 skulle være gennemført i national ret inden den 20. maj 2006, og bemærker, at de fleste medlemsstater ifølge den eksterne undersøgelse gennemførte direktivet mellem 2006 og 2007⁽³⁾;

21. påpeger, at direktivet blev gennemført samtidig med begyndelsen af den finansielle krise, som senere udviklede sig til en økonomisk krise og en gældskrise, og at overtagelsesaktiviteterne hænger nært sammen med den finansielle og økonomiske udvikling både i og uden for Europa;

22. understreger, at der ifølge den eksterne undersøgelse er sket et dramatisk fald i overtagelsesaktiviteterne efter gennemførelsesdatoen for direktivet som følge af krisen, også i Det Forenede Kongerige, hvor aktiviteterne på markedet for virksomhedskontrol traditionelt er mere koncentreret end i resten af Unionen;

23. er af den opfattelse, at eftersom markedet for virksomhedskontrol har oplevet et støt fald i løbet af denne periode med finansiell krise, er vurderingen af, om og i hvilket omfang der bør indføres yderligere harmoniseringsforanstaltninger angående overtagelsestilbud, fordrejet;

24. anmoder derfor Kommissionen om fortsat at følge udviklingen på markedet for virksomhedskontrol nøje og foretage en ny vurdering af anvendelsen af direktivet, når overtagelsesaktiviteterne igen får et mere normalt omfang;

o

o o

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EUT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EUT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

⁽³⁾ Se s. 284 og mere generelt s. 58f. i den eksterne undersøgelse.

Tirsdag den 21. maj 2013

P7_TA(2013)0199

Regionale strategier for industriområder i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om regionale strategier for industriområder i Den Europæiske Union (2012/2100(INI))

(2016/C 055/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 162 i TEUF, som omhandler målsætningerne med Den Europæiske Socialfond og bl.a. henviser til målsætningen om at lette tilpasningen til industrielle ændringer og til ændringer i produktionssystemerne,
- der henviser til artikel 174 ff. i TEUF, som fastlægger målsætningen om økonomisk, social og territorial samhørighed og definerer de strukturelle finansieringsinstrumenter til opnåelse heraf,
- der henviser til artikel 176 i TEUF, som omhandler Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og bl.a. henviser til udviklingen og strukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og til omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang,
- der henviser til artikel 173 (afsnit XVII) i TEUF, som omhandler EU's industripolitik og bl.a. henviser til EU-industriens konkurrenceevne,
- der henviser til Kommissionens forslag af 11. september 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (COM (2012)0496),
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU 2020-målene ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om Fællesskabets innovationspolitik i en verden under forandring ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om EU 2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om industripolitik i en globaliseret verden ⁽⁶⁾,
- der henviser til konklusionerne om en industripolitik for en globaliseret verden fra den 3057. samling i Rådet Konkurrenceevne (det indre marked, industri, forskning og rummet) i Bruxelles den 10. december 2010,

⁽¹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 104.

⁽²⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽³⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 41.

⁽⁴⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 57.

⁽⁵⁾ EUT C 371 E af 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 131.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Kommissionens sjette statusrapport af 25. juni 2009 om økonomisk og social samhørighed — Kreative og innovative regioner (COM(2009)0295),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 30. juli 2009 med titlen »European Industry In A Changing World — Updated Sectoral Overview 2009« (SEC(2009)1111),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. september 2009 med titlen »Forberedelse på fremtiden: Udvikling af en fælles strategi for centrale støtteteknologier i EU« (COM(2009)0512),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 med titlen »Europa 2020-flagskibsinitiativ: Innovation i EU« (COM(2010)0546),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2010 med titlen »En integreret industripolitik for en globaliseret verden — Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed« (COM(2010)0614),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 med titlen »Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid« (COM(2010)0642),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2011 med titlen »Industripolitik: En styrket konkurrenceevne« (COM(2011)0642),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 14. marts 2012 med titlen »Elements for a Common Strategic Framework 2014 to 2020: the European Regional Development Fund, the European Social Fund, the Cohesion Fund, the European Agricultural Fund for Rural Development and the European Maritime and Fisheries Fund« (SWD(2012)0061),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. april 2012 med titlen »The partnership principle in the implementation of the Common Strategic Framework Funds — elements for a European Code of Conduct on Partnership« (SWD(2012)0106),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 med titlen »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning. Ajourføring af meddelelsen om industripolitikken« (COM(2012)0582),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 10. oktober 2012 om rapporten om den europæiske konkurrenceevne (SWD(2012)0299),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Industrial Performance Scoreboard and Member States' Competitiveness — Performance and Policies« (SWD(2012)0298),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 26. maj 2010 om nødvendigheden af en integreret tilgang til byfornyelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Kommissionens meddelelse om »En integreret industripolitik for en globaliseret verden — Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed« (CCMI/083 — CESE 808/2011),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0145/2013),

⁽¹⁾ EUT C 21 af 21.1.2011, s. 1.

Tirsdag den 21. maj 2013

- A. der henviser til, at termen »industri« ikke er klart defineret og kan dække en lang række forskellige sektorer;
- B. der henviser til, at industrien uden tvivl er et af vore vigtigste aktiver på internationalt plan, da EU uden industrien ikke ville veje så tungt, som det gør, i den internationale økonomiske magtbalance;
- C. der henviser til, at industrisektoren kunne spille en ledende rolle i EU's økonomi, idet Kommissionen skønner, at der for hver 100 job i industrien kan skabes mellem 60 og 200 nye job i den øvrige del af økonomien; der imidlertid også henviser til, at industriproduktionen mellem 2008 og 2011 faldt fra 20 % til 16 % af EU's BNP, og at antallet af arbejdspladser i sektoren faldt med 11 %;
- D. den henviser til, at Kommissionen har til hensigt at vende den industrielle tilbagegang i EU og bringe sektorens bidrag til BNP op fra de nuværende ca. 16 % til så meget som 20 % senest i 2020; der henviser til, at industrien er hovedmålet for private og offentlige investeringer i forskning, udvikling og innovation;
- E. der henviser til, at samhørighedspolitikken kan være med til at tage de strukturelle udfordringer op, som EU's industrisektor står over for, og bidrage til nå de ambitiøse målsætninger med Europa 2020-strategien, herunder overgangen til en bæredygtig og energieffektiv lavemissionsøkonomi, der samtidig er inklusiv og fremmer den faglige kunnen og beskæftigelsen;
- F. der henviser til, at mange gamle industriregioner i Europa i dag står over for stort set de samme problemer efter tidligere at have oplevet lange perioder med vækst, som i de senere år er blevet efterfulgt af alvorlig økonomisk tilbagegang;
- G. der henviser til, at grænseregioner, f.eks. regioner med minedrift, stålindustri eller tekstilindustri, ofte står over for de samme industrielle udfordringer som følge af deres indbyrdes økonomiske afhængighed og fælles fysiske træk;
- H. der henviser til, at industripolitikken har tendens til at fokusere på industriens specifikke daglige problemer, og at dens kraftige indvirkning på regioner derfor ofte bliver overset;
- I. der henviser til, at forskning har vist, at omstruktureringen af gamle industriregioner kræver en bred tilgang, og at administrative forhindringer kan stå i vejen herfor;
- J. der henviser til, at EU's medlemsstater, regioner og byer kæmper med finansielle begrænsninger; der navnlig henviser til, at områder med et gammelt industrigrundlag ofte ikke er velplacerede, når det drejer sig om at tiltrække tilstrækkelige midler til omstilling; der henviser til, at det med henblik på at støtte regionalpolitiske og grænseoverskridende tilgange er absolut nødvendigt, at EU bidrager til omstillings- og omstrukturingsbestræbelserne med finansiell støtte;
- K. der henviser til, at byer skaber innovation og bæredygtig vækst, og at der påhviler dem den vigtige opgave at tage udfordringerne i de gamle industriområder op;
- L. der henviser til, at der med henblik på at hjælpe regioner og byer med at nå deres innovationspotentiale og dreje fokus for deres industrielle aktiver i retning af vækstindustrier, nye tjenesteydelser og globaliserede markeder er brug for nye og innovative integrerede tilgange, som bl.a. skal fremmes ved hjælp af passende lovgivningsmæssige rammer og intelligente specialiseringsstrategier;
- M. der henviser til, at genindustrialiseringspolitikker ikke tager tilstrækkeligt hensyn til kulturfagene og de kreative fag, som er centrale potentielle kilder til vækst, innovation og jobskabelse, bidrager til social samhørighed og udgør et effektivt middel til bekæmpelse af de aktuelle lavkonjunkturer;
1. henleder opmærksomheden på, at der gennem samhørighedspolitikken og strukturfondene og udnyttelse af Den Europæiske Investeringsbanks finansieringsteknikker samt gennem nationale, regionale og lokale økonomiske udviklingspolitikker allerede stilles ressourcer til rådighed til støtte for omstillingen af gamle industriområder og genindustrialiseringen af kriseramte industriområder, idet målet er en moderne og bæredygtig genindustrialisering; beklager dog, at disse ressourcer ikke altid bidrager til løsningen af de reelle regionsspecifikke problemer, og at medlemsstaterne og regionerne i en tid, hvor krisen rammer industrien hårdt, ikke fuldt ud udnytter de strukturfonds- og investeringsmidler, der stilles til rådighed;

Tirsdag den 21. maj 2013

2. påpeger, at der må træffes yderligere støtteforanstaltninger til fordel for gamle industriregioner, navnlig regioner, der er domineret af én enkelt industrigræn, således at de sættes i stand til med held at finde nye udviklingsveje med fokus på de kreative fag og kulturfagene og til at fremme udnyttelsen af ubrugte områder, hvilket kan spille en central rolle for genudviklingen af forladte industrigrunde;
3. opfordrer til mere integrerede og systemiske tilgange til industriel fornyelse og regionaludvikling og til øget sammenhæng mellem de forskellige politikker på EU-plan samt på nationalt, regionalt, tværregionalt og grænseoverskridende plan for at sikre, at den europæiske industrisektors potentiale udnyttes; fremhæver behovet for at etablere økonomiske zoner af regional betydning og højteknologiparker baseret på offentlig-private partnerskaber og for at bidrage til en bedre udnyttelse af lokale og regionale menneskelige og økonomiske ressourcer gennem anvendelse af de seneste nye teknologier;
4. understreger, at det vellykkede udfald af en sådan industriel fornyelse sammenkoblet med regionaludvikling vil afhænge af eksistensen af effektive politikker på områder som samhørighedspolitik, økonomisk styring, konkurrenceevne, forskning og innovation, energi, den digitale dagsorden, bæredygtig udvikling, de kulturelle og kreative sektorer, nye kvalifikationer og job m.v.;
5. mener, at de største udfordringer for gamle industriregioner ligger i:
 - den fysiske sanering af jordarealer
 - saneringen af boliger og sociale infrastrukturer
 - infrastrukturfornyelser tilpasset nye industriers behov
 - udviklingen af bredbåndsinfrastruktur som tiltrækningsfaktor
 - behovet for at omskole arbejdstagere, der har mistet deres job, og for at gøre en indsats på området for livslang læring for at skabe job, idet der i den forbindelse navnlig skal lægges vægt på en førsteklases teknologisk uddannelse af arbejdsstyrken, navnlig af de unge
 - fremme af grænseoverskridende strategier på områderne beskæftigelse, innovation, faglig uddannelse, miljøgenopretning og regional tiltrækningskraft
 - behovet for at fremme iværksætteri ved hjælp af skræddersyede EU-beskæftigelsesstrategier og for at tilpasse sociale færdigheder, kvalifikationer og iværksætteri til de nye krav, der opstår som følge af økonomiske, teknologiske, faglige og miljømæssige udfordringer
 - den bæredygtige genopretning af de berørte områder, idet det må garanteres, at grønne områder så vidt muligt omfattes heraf
 - fornyelsen af det økonomiske grundlag og investeringsbetingelserne
 - behandlingen af økologirelaterede problemer
 - de finansielle forhindringer og manglen på muligheder for direkte finansiering
 - opbygningen af intelligente specialiseringsløsninger med henblik på industriel fornyelse og økonomisk diversificering;
6. understreger, at regionale strategier for industriområder bl.a. bør fokusere på foranstaltninger til beskyttelse af jord-, vand- og luftkvalitet, til beskyttelse af biodiversitet og naturressourcer på regionalt og lokalt plan og til oprensning af jord og vand, således at miljøskadelige stoffer ikke fortsætter med at sive ud i miljøet;
7. mener, at det er vigtigt, at strategier for industriområder omfatter en integreret fokusering på mulige former for bæredygtig transport til og fra de pågældende områder, herunder for både råmaterialer, varer og personale, samt på den nødvendige infrastruktur, det være sig eksisterende eller planlagt, og at et sådant fokus kan medvirke til at mindske industri- og byområdets påvirkning af miljøet og sikre, at samfundets behov opfyldes, samtidig med at naturressourcer og kapital beskyttes, og der ydes et positivt bidrag til menneskers sundhed;

Tirsdag den 21. maj 2013

8. er af den opfattelse, at EU's udvidelsesproces har skabt større regionale forskelle, hvorfor opmærksomheden og den offentlige bevidsthed har flyttet sig bort fra gamle industriregioner, som mangler tilstrækkelige investeringsmuligheder til at kunne gennemføre konkrete regionale udviklingsstrategier;
9. opfordrer Kommissionen til at vurdere den nuværende situation i gamle industriregioner, identificere deres største udfordringer og give dem information og vejledning, således at de på demokratisk vis kan udvikle regionale strategier på grundlag af brede partnerskaber, der kan være med til at forbedre deres muligheder for en bæredygtig udvikling på grundlag af deres iboende potentiale;
10. understreger, at det er nødvendigt at styrke økonomiens industrielle fundament for at fremme den økonomiske vækst og beskæftigelsen og for at nå Europa 2020-målene, og at industrirelaterede aktiver i form af kulturel, historisk og arkitektonisk arv og den ekspertise, der står til rådighed i gamle industriregioner, kan være et uerstatteligt udgangspunkt herfor og bør bevares og tilpasses de nye behov;
11. bemærker, at der i mange tidligere industriområder er et stort potentiale for at øge energieffektiviteten gennem anvendelse af moderne teknologi og byggestandarder, og at dette vil gavne både de pågældende regionale økonomier og miljøet;
12. understreger, at gamle industriregioner, der har forsøgt at udforske nye regionaludviklingsmuligheder, har haft størst held med sig i tilfælde, hvor de har baseret disse strategier på deres tidligere særkender, deres fysiske fordele, deres industriarv og deres erfaringer og kapaciteter;
13. understreger, at byområder spiller en vigtig rolle for så vidt angår innovation og bæredygtig vækst, og at omstillingsindsatsen ikke vil kunne krones med held, medmindre der foretages tilstrækkelige investeringer på dette område, da EU ikke vil kunne nå sine mål, medmindre der gøres en indsats med hensyn til bygninger og bytransport;
14. er af den opfattelse, at tilbagegangen i de fleste af de gamle industriregioner til dels skyldes, at disse regioner har sat deres lid til monostrukturer; mener, at det er kontraproduktivt udelukkende at basere en økonomi på monostrukturer, og at en diversificeret økonomi er et yderst vigtigt grundlag for bæredygtig vækst og jobskabelse;
15. opfordrer Kommissionen til at udvikle politiske koncepter og instrumenter, som kombinerer samhørighedsfonden og strukturfondene med industripolitiske tilgange, med det formål at støtte den strukturelle omdannelse fra gamle industriregioner til moderne industriregioner;
16. mener, at regionale industristrategier skal bygge på en integreret tilgang, som omfatter beskæftigelse og faglig og almen uddannelse, og som tager sigte på at fremme vækstsektorer, der kan skabe bæredygtige lokale og regionale job, navnlig til de unge og f.eks. i innovative SMV'er, som led i programmet for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (Cosme); fremhæver den særlige rolle, som byerne spiller i forbindelse med udviklingen af regionale strategier for industriområder; mener, at byerne spiller en afgørende rolle for opnåelsen af intelligent vækst; understreger derfor, at navnlig byer med en gammel industritradition har et enormt potentiale, som EU bør udforske fuldt ud; opfordrer Kommissionen til at indgå i en snævrere dialog med de berørte byer for i højere grad at profilere dem som EU's direkte partnere;
17. understreger, at navnlig støtte til energieffektiv bygningsrenovering vil hjælpe regionerne med at reducere kulstofemissioner, skabe lokale arbejdspladser og gøre det muligt for forbrugerne at spare penge på varmeregningen;
18. opfordrer Kommissionen til at udnytte synergier mellem samhørigheds- og industripolitikker for at støtte konkurrenceevnen og væksten og bistå medlemsstaterne samt regioner og byer med at skabe et grundlag for regionsstyrede industriudviklingsstrategier;
19. mener ikke, at der findes en helt specifik færdig model for regionale strategier for industriområder i EU som helhed, men at en lokal og regional tilgang egner sig bedst til udvikling af regionale strategier; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med Horisont 2020-initiativet at støtte regional økonomisk forskning, som vil gøre det muligt at udvikle regionalt tilpassede strategier for endnu flere gamle industriregioner;

Tirsdag den 21. maj 2013

20. understreger, at der må tages hensyn til regionernes særkender ved fastlæggelsen af regionale udviklingsstrategier; mener i den forbindelse, at der efter modellen med bottom-up-udviklingsstrategier for landdistrikter (LEADER) også bør tilskyndes til lokale bottom-up-udviklingsinitiativer for byområder;
21. opfordrer Kommissionen til at gøre brug af tidligere erfaringer med byområder såsom Manchester i Det Forenede Kongerige, Lille i Frankrig, Essen og Ruhr-distriktet i Tyskland samt Bilbao i Spanien, hvor EU-støtte har bidraget til omstilling og omstrukturering af gamle industriregioner, med henblik på udviklingen af fremtidige strategier for andre regioner i EU;
22. glæder sig over de positive resultater af udpegningen af byer og byområder i industriel tilbagegang som Glasgow og Lille til europæiske kulturhovedstæder og fremhæver kulturens og de kreative fags betydning som centrale katalysatorer for byfornyelse og forbedring af regioners tiltrækningskraft;
23. understreger, at bæredygtig revitalisering af gamle industriregioner tager årtier og er meget bekostelig og således ofte overstiger lokale offentlige organers administrative og finansielle kapacitet; pointerer derfor, at det er nødvendigt at udbygge den tekniske bistand til regionale og lokale myndigheder og offentlige organer;
24. understreger, at det nye instrument for integreret territorial investering, der foreslås i artikel 99 i forslaget til forordning om fælles bestemmelser for den nye finansieringsperiode 2014-2020, kunne åbne mulighed for at udvikle regionale strategier, der ikke er påvirket af administrative begrænsninger;
25. opfordrer medlemsstaterne til at undgå alt for komplekse regler for støttemodtagere; gentager, at man, hvor der findes EU-regler, kan afskaffe nationale regler for at undgå, at reglerne overlapper eller strider mod hinanden;
26. opfordrer Kommissionen til at oprette en database over eksisterende regionale industri-parker og aktivitetszoner, så det bliver muligt at identificere de bedste modeller, som også kan anvendes i andre regioner, og at tilpasse dem til langsigtede lokale og regionale udviklingsstrategier, og til at opstille retningslinjer for anvendelsen af midler til støtte for omstillingsprocessen;
27. mener, at der i højere grad bør bidrages til udviklingen af iværksætterånden blandt de unge ved at give dem adgang til EU-støtte og virksomhedsrådgivning;
28. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at gamle industriregioner kan drage fuld nytte af nationale støttemidler og EU-støttemidler, således at EU kan starte en ny industriel revolution;
29. understreger behovet for i højere grad at anvende samhørighedsstøtten til industriel omstilling i regionerne inden for følgende felter: innovation og investeringer i erhvervslivet, social inklusion, integrerede tilgange til byudvikling og byfornyelse;
30. opfordrer medlemsstaterne til at støtte deres regioner, når det gælder deltagelse i tilgangen med intelligent specialisering; gentager, at regionerne har behov for skræddersyede bæredygtige udviklingsstrategier for at kunne blive succesrige; konstaterer, at lokale offentlige organer i mange tilfælde ikke er i stand til at erhverve sig den fornødne knowhow og erfaring uden Kommissionens og medlemsstaternes støtte;
31. mener, at det er nødvendigt at skabe industriområder, der vil fremme udviklingen af byer; er af den opfattelse, at der bør lægges mere vægt på forskningsaktiviteter, innovation og læring, og erindrer om universiteternes kreative rolle i denne henseende; støtter skabelsen af netværk for innovation, konkurrenceevne og iværksætteri på regionalt plan med henblik på at fremme tættere forbindelser mellem universiteter, virksomheder og videntcentre for på denne måde at fremhjælpe nye industriaktiviteter for at fremme udviklingen af strategier for sektorspecialisering og dannelsen af erhvervsklynger; opfordrer Kommissionen og de berørte medlemsstater til at kræve større åbenhed i forbindelse med tildeling af midler til de relevante aktører;

Tirsdag den 21. maj 2013

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

P7_TA(2013)0201

Vedvarende energikilder på EU's indre marked for energi

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om aktuelle udfordringer og muligheder for de vedvarende energikilder på EU's indre marked for energi (2012/2259(INI))

(2016/C 055/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Vedvarende energi: en stor aktør på det europæiske energimarked« og det dertilhørende arbejdsdokument (COM(2012)0271),
 - der henviser til artikel 194, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om Energikøreplanen 2050 (COM(2011)0885),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til arbejdsdokumentet, som ledsager forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (SEC(2008)0057),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0135/2013),
- A. der henviser til, at andelen af vedvarende energikilder i det europæiske energimiks stiger på kort, mellemlang og lang sigt, og de yder et vigtigt bidrag til en sikker, uafhængig og diversificeret energiforsyning med lav emission for Europa;
- B. der henviser til, at potentialet i Europa for vedvarende energikilder til energiforsyning endnu ikke er udnyttet fuldt ud;

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

⁽⁴⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.

Tirsdag den 21. maj 2013

- C. der henviser til, at den stigende andel af vedvarende energikilder i det europæiske energimiks kræver en udbygning af den eksisterende net- og it-infrastruktur;
- D. der henviser til, at diversificeringen af det europæiske energimiks er baseret på en bred vifte af vedvarende energiteknologier (vandkraft, geotermiske kilder, sol-, hav- og vindenergi, varmepumper, biomassekilder og biobrændstoffer), som muliggør forskellige former for elektricitet, opvarmning, afkøling og transportløsninger;
- E. der henviser til, at energipolitikken altid skal være i balance med målene for forsyningssikkerhed, konkurrenceevne samt økonomisk og miljømæssig bæredygtighed;
- F. der henviser til, at EU's nuværende afhængighed af importeret energi udgør over halvdelen af dets samlede energiforbrug;
- G. der henviser til, at EU's energipolitik — i en solidaritetsånd mellem medlemsstaterne og som led i gennemførelsen af det indre marked og under hensyntagen til nødvendigheden af at bevare og forbedre miljøet — bl.a. har til formål at fremme udviklingen af nye og eksisterende former for vedvarende energi;
- H. der henviser til, at gennemførelsen af det indre marked for energi i 2014 bør give nye og flere markedsdeltagere, bl.a. i lyset af det stigende antal SMV'er, der producerer vedvarende energi;
- I. der henviser til, at liberaliseringen og konkurrencepolitikken i høj grad har været med til at sænke energipriserne for alle forbrugere i EU;
- J. der henviser til, at en medlemsstats ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af dens energiressourcer, dens valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning i henhold til EU-traktaterne henhører under medlemsstaternes kompetence, selv om øget samarbejde og kommunikation ikke desto mindre er af afgørende betydning; der henviser til, at der i Kommissionens energikøreplan 2050 konkluderes, at ethvert scenarie for Europas energisystem indebærer en væsentlig større andel af vedvarende energi;
- K. der henviser til, at EU ifølge skøn er godt på vej til at nå sit mål om, at 20 % af dets energimiks inden 2020 skal bestå af vedvarende energikilder;
- L. der henviser til, at der i de seneste år er sket teknologiske fremskridt i produktionen af energi fra vedvarende energikilder, og at EU indtager en førende position i verden på dette område;
- M. der henviser til, at den økonomiske krise og gældskrisen i Europa endnu ikke er overvundet, og at der er store udfordringer for så vidt angår de offentlige budgetter og investortilliden; der henviser til, at krisen bør benyttes som en mulighed for at foretage de nødvendige investeringer i rene teknologier for at skabe beskæftigelse og økonomisk vækst;
- N. der henviser til, at i EU's liberaliserede energimarkeder afhænger den vedvarende energis vækst af den private sektors investeringer, og disse afhænger af stabiliteten i politikken for vedvarende energi;
- O. der henviser til, at investorerne har brug for sikkerhed og kontinuitet for deres fremtidige investeringer også efter 2020;
- P. der henviser til, at energiforbruget skal mindskes, mens effektiviteten af energiproduktion, -transmission og -anvendelse skal øges;
- Q. der henviser til, at vedvarende energi inden for opvarmning og afkøling er af afgørende betydning for dekarboniseringen af energisektoren;
- R. der henviser til, at der i energikøreplanen konstateres, at gas vil blive afgørende for omdannelsen af energisystemet med såvel variabel kapacitet som grundlast til fremme af vedvarende energikilder;
- S. der henviser til, at Kommissionen har beregnet, at der med en optimal handel med vedvarende energi kunne spares op til 8 mia. EUR årligt;

Tirsdag den 21. maj 2013

T. der henviser til, at de eksisterende retlige instrumenter til skovforvaltning giver en passende ramme til sikring af en bæredygtig forvaltning af EU's skovbiomasse;

Udnytte de vedvarende energikilders fordele

1. er enig med Kommissionen i, at vedvarende energikilder, energieffektivitetsforanstaltninger og en fleksibel og intelligent infrastruktur er no regret-muligheder, som Kommissionen har fundet frem, og at vedvarende energikilder i fremtiden vil udgøre en stigende andel af energiforsyningen i Europa til elektricitet og til opvarmning (som næsten udgør halvdelen af den samlede energiforsyning i EU) og afkøling samt til transportsektoren, og at de vil reducere Europas afhængighed af konventionelle energikilder; tilføjer, at der bør fastsættes mål og milepæle frem til 2050 for at sikre, at vedvarende energikilder har troværdige fremtidsperspektiver i EU; minder om, at der i alle de scenarier, som Kommissionen har forelagt i sin energikøreplan 2050, forudsættes, at vedvarende energikilder mindst udgør 30 % af EU's energimiks i 2030; foreslår derfor, at EU bør bestræbe sig på at nå en endnu højere andel og opfordrer Kommissionen til at foreslå et bindende EU-mål for andelen af vedvarende energikilder i 2030 ved at tage hensyn til de gensidigt interaktive følger i forhold til andre mulige klima- og energipolitiske mål, navnlig med et mål for reduktion af drivhusgasemissioner såvel som dets indvirkning på industriens konkurrenceevne i EU, herunder på industrisektorerne for vedvarende energikilder;

2. understreger, at vedvarende energikilder ikke alene bidrager til at bekæmpe klimaændringer og øge Europas energimæssige uafhængighed, men også giver yderligere væsentlige miljøfordele i form af mindre luftforurening, affaldsproduktion og vandforbrug og nedbringer de øvrige risici, der er forbundet med andre former for elproduktion;

3. understreger, at en sikker og bæredygtig energiforsyning til en overkommelig pris er absolut nødvendig for den europæiske industris og økonomiens konkurrenceevne; understreger, at næsten halvdelen af EU's kraftværker skal udskiftes i løbet af det kommende årti, og at energiforsyningssystemet skal moderniseres og gøres mere fleksibelt for at dække den forventede stigende andel af vedvarende energikilder; fremhæver, at andelen af vedvarende energikilder inden for elektricitet, opvarmning og afkøling samt transport skal øges på en omkostningseffektiv måde ved at tage hensyn til fordelene og samlede udgifter til vedvarende energikilder, herunder systemomkostninger, samtidig med at forsyningssikkerheden sikres; anerkender de vedvarende energiteknologiers øgede konkurrenceevne, og understreger, at vedvarende energikilder og clean tech-industrier er vigtige drivkræfter for Europas konkurrenceevne ved at udgøre et enormt jobskabelsespotentiale og yde et betydeligt bidrag til udviklingen af nye industrier og eksportmarkeder;

4. bemærker, at den mere intensive udvikling af vedvarende energikilder i medlemsstater formodentlig vil føre til en øget anvendelse af biomasse, hvilket kræver, at der udarbejdes omfattende bæredygtighedskriterier for luftformet og fast biomasse;

5. påpeger, at sektoren for vedvarende energi bør synliggøre det eksisterende og forventede bidrag fra biomasse og øvrige kontrollerbare energikilder over for de berørte aktører med henblik på at fremme en rimelig og afbalanceret beslutningsproces;

6. opfordrer EU til at garantere, at fremme af vedvarende energikilder i forbindelse med produktion og anvendelse af energi ikke kommer til at virke undergravende på fødevarerens sikkerhed, en bæredygtig fødevarerproduktion af høj kvalitet eller landbrugets konkurrenceevne;

7. bemærker, at en række elementer i fødevarerens system er sårbare over for højere energiomkostninger, og at dette kan få negative konsekvenser for producenter og forbrugere;

8. understreger, at der er gode muligheder for at begrænse CO₂-emissioner ved at øge anvendelsen af biomethan til køretøjer for såvel kort- som langdistancetransport, navnlig for tunge køretøjer, samt øge udbredelsen af elbiler til korte afstande i byerne;

9. er overbevist om, at genanvendelse af affald er en mulighed for yderligere udvikling af vedvarende energikilder og for at opnå målene for en europæisk energiplan;

10. påpeger, at nogle vedvarende energikilder såsom geotermisk energi kan levere varme og elektricitet lokalt og kontinuerligt; mener, at disse lokale energikilder øger den energimæssige uafhængighed, særlig for isolerede lokalsamfund;

Tirsdag den 21. maj 2013

11. understreger, at bæredygtig vandkraft som helhed bidrager til målet om energiforsyning med vedvarende energikilder i fremtiden og ud over energiproduktion også har forskellige andre værdifulde funktioner, herunder sikring mod oversvømmelse som et bidrag til en sikker drikkevandsforsyning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke offentlighedens bevidsthed om, at vandkraft har flere anvendelsesmuligheder;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge større vægt på de uudnyttede potentialer i vedvarende energikilder i sektoren for opvarmning og køling og på den ene side den indbyrdes afhængighed mellem og muligheder i øget anvendelse af vedvarende energikilder og på den anden side gennemførelse af direktiverne om energieffektivitet og bygninger;

13. henleder opmærksomheden på de besparelspotentialer, der kan opnås ved at tage hensyn til solens gang og de forskellige tidszoner i Europa i forbindelse med udbygningen af de vedvarende energikilder;

14. bemærker, at medlemsstaterne inden for rammerne af EU-direktivet om vedvarende energikilder 2009/28/EF for øjeblikket fremmer de vedvarende energikilder uafhængigt af hinanden under højst forskellige administrative rammebetingelser, og at dette forværrer deres ulige udvikling, samtidig med at udviklingspotentialer for udvikling af vedvarende energikilder varierer som følge af tekniske, ikke-tekniske og naturlige forhold som følge af de forskellige regionale konkurrencefordele; påpeger, at et velfungerende indre marked kunne bidrage til at kompensere for variationen i de vedvarende energikilder og den ulige fordeling af naturressourcer; mener, at de fleste områder kan bidrage til udviklingen af vedvarende energikilder; bemærker dog behovet for at intensivere investeringer i vedvarende energikilder i de områder, der har det største potentiale for at sikre en effektiv anvendelse af offentlige midler;

15. bemærker, at den samfundsmæssige og politiske accept af vedvarende energikilder varierer, hvilket er tilfældet for de fleste andre typer af energiproduktion og -infrastruktur; bemærker, at der er stor forskel på, hvilken form for offentlig og privat finansiering der er til rådighed til fremme af vedvarende energikilder; understreger, at adgang til kapital for investeringer er en afgørende faktor for den videre udbredelse af vedvarende energikilder, navnlig i lyset af den finansielle krise, som har ført til en stor kapitalspredning for investorerne; mener, at hvis der findes markedsimperfektioner, eller hvis producenterne står over for begrænset adgang til sikker markedsbaseret finansiering, bør adgangen til mere kapital til udvikling af vedvarende energi fremmes; foreslår, at Kommissionen bør undersøge mulighederne sammen med Den Europæiske Investeringsbank og nationale institutioner for innovative finansielle instrumenter til at finansiere projekter vedrørende vedvarende energi; mens kulstofmarkederne bør gøre deres del til at fremme investeringer i projekter vedrørende vedvarende energi;

16. bemærker, at kun nogle af de vedvarende energikilder hidtil har været økonomisk konkurrencedygtige, mens andre teknologier er ved at nærme sig markedspriserne; er enig med Kommissionen i, at der må gøres brug af alle passende, finansielt bæredygtige midler for at reducere omkostningerne for yderligere at fremme de vedvarende energikilders økonomiske konkurrenceevne;

17. understreger behovet for at udfase de støtteordninger, der skader konkurrencen, og også dem, der fremmer miljøskadelige fossile brændstoffer;

Vedvarende energikilder på EU's indre marked for energi

18. bemærker, at det indre marked for gas og elektricitet skal være gennemført inden 2014 og vil være afgørende for integrationen af vedvarende energikilder samt udgøre en omkostningseffektiv metode til afbalancering af de forskellige former for elproduktion; glæder sig over Kommissionens beretning om de fremskridt, der er gjort med at gennemføre det indre marked for energi og gennemførelsen af den tredje pakke; opfordrer Kommissionen til at udnytte alle de instrumenter, der står til rådighed, herunder indbringelsen af medlemsstater for Domstolen for at bidrage til så snarest muligt at gennemføre det indre marked for energi; opfordrer Kommissionen til at tage fat på u hensigtsmæssige markedsconcentrationer, når de hindrer konkurrencen; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på fuldt ud at gennemføre lovgivningen om det indre marked for energi, udvikle sammenkoblinger og fjerne energigøer og -flaskehalse;

19. bemærker, at som følge af forskelle mellem nationale markeders karakteristika, forskellige potentialeniveauer og forskellige niveauer for teknologimønstre og -modenhed, findes der for øjeblikket en lang række ordninger for fremme af vedvarende energikilder i Unionen; understreger, at denne variation forværrer problemerne for det indre marked for energi, f.eks. ved at skabe ineffektivitet i den grænseoverskridende elektricitetshandel; glæder sig over Kommissionens retningslinjer for en reform af støtteordningerne;

Tirsdag den 21. maj 2013

20. konstaterer, at det er forbrugerne, der har størst fordel af, at det indre marked for energi gennemføres fuldt ud; støtter Kommissionens vurdering af, at også de vedvarende energikilder skal omfattes af konkurrencen, når de er modne og økonomiske rentable såvel som alle andre energikilder, fordi det er den bedste drivkraft for innovation og reduktion af priserne og dermed forhindrer en udbredelse af energifattigdom; understreger, at den vedvarende prisregulering på detailniveau hindrer forbrugerne fuldt ud i at træffe et frit valg;

21. bemærker, at de samarbejdsmekanismer, der blev indført med direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, hidtil ikke har været anvendt særlig meget, men at der er planlagt en række samarbejdsordninger; henviser til oplysninger fra Kommissionen om, at en bedre udnyttelse af de eksisterende samarbejdsmuligheder ville give betydelige fordele, herunder fremme handel; glæder sig over Kommissionens erklærede hensigt om at udarbejde retningslinjer for samarbejde i EU, der fastsætter, hvordan samarbejdsmekanismer bør fungere i praksis og beskrive udfordringerne i forbindelse hermed, og hvordan de skal håndteres; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's retningslinjer gennemføres af medlemsstaterne; opfordrer endvidere Kommissionen til at inkludere en fortolkning af artikel 13 i direktivet om vedvarende energikilder (2009/28/EF) for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører direktivet korrekt, samt for at forhindre offentlige myndigheder i at anvende certificerings- og licensprocedurer på en konkurrenceforvridende måde; opfordrer medlemsstaterne til efterfølgende at udnytte samarbejdsmekanismer, når det er relevant og også øge kommunikationen med hinanden;

22. glæder sig over, at der er sket forbedringer i prognosemetoderne for vindenergi, således at de nu er tilgængelige på intraday-markedet, hvilket sikrer en bedre integration af elektricitet fra forskellige vedvarende energikilder; glæder sig også over de nye netregler i den tredje pakke vedrørende det interne marked for energi, som for øjeblikket udvikles af de relevante aktører med henblik på at stabilisere frekvenser og dermed bidrage til en bedre integration af produceret elektricitet fra vedvarende energikilder;

23. understreger, at passende markedsordninger skal fremme den progressive integration af vedvarende energikilder i energisystemet og EU's indre marked for energi i alle medlemsstater snarest muligt, og at forskellige typer af vedvarende energikilder på lang sigt i overensstemmelse med deres iboende karakteristika og egenskaber skal udføre stabiliserende funktioner og opgaver i systemet, som tidligere er blevet udført af konventionelle energikilder; understreger, at der findes lovende eksempler på sådanne markeder i EU; kræver i den forbindelse, at der i planlægningen og gennemførelsen tages større hensyn til positive og negative og direkte og indirekte sideeffekter af vedvarende energikilder, navnlig med henblik på den eksisterende infrastruktur såsom transmissions- og distributionssystemerne samt miljøet, biodiversiteten og naturbeskyttelsen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke den offentlige bevidsthed om mulige følger af de forskellige teknologier for vedvarende energikilder;

24. opfordrer Kommissionen til ved hjælp af en cost-benefit-analyse at undersøge indvirkningen af den eksisterende miljølovgivning som f.eks. vandrammedirektivet eller fugledirektivet på udbygningen af vedvarende energikilder;

Infrastrukturbehov

25. bemærker, at tilførslen af energi fra vedvarende energikilder til nettet i visse tilfælde er decentral, fjernt beliggende, afhængig af vejret og variabel og dermed kræver andre former for infrastruktur end den eksisterende infrastruktur, der udelukkende er udviklet til konventionelle energikilder; understreger, at denne udvidelse af energinetet bør tage hensyn til ændringer i produktion, transmission, distribution og i de afbalancerede teknologier som en del af det samlede energisystem; understreger, at nogle vedvarende energikilder også kan afbalancere de variable energikilder og dermed mindske behovet for yderligere netinfrastruktur; understreger, at udviklingen af infrastruktur er afgørende for det indre markeds succes og for integrationen af vedvarende energi; bemærker, at gennemførelsen af energiinfrastrukturpakken er af afgørende betydning i denne forbindelse navnlig for at fremskynde etablering af ny infrastruktur med en grænseoverskridende virkning; understreger, at godkendelsesprocedurer for energiinfrastrukturprojekter skal fremskyndes;

26. påpeger, at der er mange anlæg til produktion af vedvarende energi, som ikke bliver udnyttet i forhold til kapaciteten, idet nettet ikke kan optage energi, der er produceret på denne måde;

27. bemærker, at udvikling af vedvarende energikilder med variabel tilførsel kræver en fleksibel mekanisme til udligning af udsving og en fleksibel backup-ordning via et integreret og sammenkoblet europæisk elektricitetsnet, som muliggør grænseoverskridende handel, systemer til styring af efterspørgsel, energilagring og fleksible kraftværker for at opnå forsyningsikkerhed; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om der er kapacitetsproblemer i EU, og fastsætte det omfang af

Tirsdag den 21. maj 2013

fast kapacitet, som kan leveres fra variable vedvarende energikilder i et integreret EU-energisystem samt vurdere den potentielle positive indvirkning på produktionsdækningen; tilslutter sig Kommissionens analyse af, at udviklingen af mekanismer til reservekapacitet indebærer betydelige omkostninger og kan forvride prissignaler; tager til efterretning, at der i stigende grad kræves en stabil politisk ramme for at sikre disse kapaciteter økonomisk såvel som for system- og balanceringsydelser; afviser et tilskudskapløb mellem de forskellige energikilder og kræver, at markedet for energi udformes således, at det svarer til Unionens langsigtede energi- og klimapolitiske mål, der gør det muligt at integrere teknologierne for vedvarende energikilder i det indre marked for energi, men erkender, at statsstøtte har historisk set været nødvendig i udviklingen af alle former for energikilder;

28. understreger betydningen af en omkostningseffektiv anvendelse af vedvarende energikilder for så vidt angår supernettet og Nordsønettet; fremhæver i den forbindelse initiativet North Seas Countries' Offshore Grid Initiative (NSCOGI), på et tidspunkt, hvor der er blevet opført offshore-vindkraftanlæg på over 140 GW; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til yderligere at fremme NSCOGI;

29. minder om, at investeringer i vedvarende energikilder de seneste 10 år tegner sig for over halvdelen af alle investeringer i ny kapacitet, og at de fortsat vil stige; betoner, at vedvarende energikilder, når de udgør en stor del af energimikset, indebærer betydelige udfordringer for den eksisterende netværksinfrastruktur, og at det er nødvendigt med investeringer for at overvinde disse udfordringer; bemærker, at i nogle medlemsstater, hvor en øget tilførsel af vedvarende energikilder blev gennemført uden en samtidig udbygning af energiinfrastrukturen, er forsyningsikkerheden truet som følge af denne øgede tilførsel; understreger, at en betydelig del af alle flaskehalsene i de europæiske energinet ifølge ENTSO-E skyldes tilførsel af energi fra vedvarende energikilder; understreger betydningen af at gennemføre nye tilgange for at fjerne flaskehalse på distributionsnettene, som ikke altid ledsages af netudbygninger og -forstærkninger; har tillid til, at fordelene som følge af opgraderingen af de europæiske net, hvilket også skyldes det indre marked for elektricitet, vil udjævne omkostningerne derved, da EU's energisystem bliver meget mere effektivt; opfordrer transmissionssystemoperatørerne til at opdatere deres netudviklingspolitikker for at gennemføre integrationen af energikapaciteter fra vedvarende energikilder samt sikre, at forsyningsikkerheden bevares, og øge samarbejdet med distributionssystemoperatørerne;

30. bemærker, at mange af de bedste og mest konkurrencedygtige produktionssteder for vedvarende energi i EU ofte ligger i betragtelig stor afstand fra forbrugscentre, hvilket bevirker, at en optimal anvendelse af disse produktionssteder kun er mulig, hvis der sker en udbygning af transmissions- og distributionssystemerne og en forbedring af de grænseoverskridende sammenkoblinger; bemærker også fordelene ved decentral forsyning af vedvarende energi tæt på forbrugscentre; understreger, at dette kan føre til omkostningsreduktioner, mindske behovet for udvidelse af net og forebygge overbelastning, når den passende infrastruktur er etableret; påpeger, at Kommissionen bør fremme udviklingen af passende redskaber til definition af det optimale energimiks for større fjernliggende produktionsanlæg og installationer på distributionsniveau; understreger potentialet af en integreret tilgang til energisystemet, som vil dække både efterspørgslen efter og udbuddet af opvarmning og elektricitet; bemærker også potentialet for lokal produktion af vedvarende energi som f.eks. mikroproduktion eller sammenslutninger af borgere, som i fællesskab investerer i produktion og levering af vedvarende energi, herunder geotermisk opvarmning og solenergi som omtalt i Kommissionens meddelelse;

31. bemærker, at utilstrækkelige netkapaciteter og oplagringsmuligheder og et utilstrækkeligt samarbejde mellem transmissionssystemoperatører kan medføre ukoordinerede grænseoverskridende energistrømme (loop flows) og medføre alvorlige nødsituationer i andre medlemsstater og dermed i stigende grad gøre det nødvendigt at foretage indgreb i belastningen af hensyn til forsyningsikkerheden, hvis udvidelsen ikke følges op med den nødvendige optimering (f.eks. temperaturovervågning) og udviklingen af nettet i disse medlemsstater; er bekymret over situationen i udbygningen og vedligeholdelsen af netinfrastrukturen i medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at fremskynde udbygningen af transmissions- og distributionssystemer og fremme et øget samarbejde mellem transmissionssystemoperatørerne;

32. understreger potentialet for intelligente net, redskaber til styring af efterspørgslen og oplagring af energi for at fremme den bedst mulige integration af elektricitet fra vedvarende energikilder og udjævne udsving i nettet; minder om, at der er et presserende behov for yderligere forskning i og anvendelse af oplagring af elektricitet, herunder via samarbejde med pumpekraftværker; bemærker, at der navnlig fortsat bør forskes i lagre med variabel hastighed, da disse giver en større fleksibilitet ved reguleringen af lagringshastigheden og dermed muliggør en hurtigere og mere målrettet tilkobling; opfordrer medlemsstaterne til at undgå at indføre dobbeltbeskatning af operatører af ellagre;

Tirsdag den 21. maj 2013

33. mener, at der bør etableres grænseoverskridende markeder for balanceringsydelser for elektricitet, og at et europæisk transmissionssystem skal udvikles hurtigt for at fremme den grænseoverskridende integration af oplagret vandkraft, navnlig i Skandinavien, Alperne og Pyrenæerne;

34. understreger, at navnlig vandkraft skal spille en central rolle i den planlagte udbygning af vedvarende energikilder, først og fremmest som afbalancering af den stigende volatile produktion af vedvarende energi og som løsning til oplagring af energi ved hjælp af hydrostatisk energilagring; understreger, at det eksisterende potentiale for udbygning af vandkraftproduktion og hydrostatisk energilagring i EU derfor skal udnyttes fuldt ud;

35. anerkender, at gasinfrastrukturen vil spille en vigtig rolle i udviklingen af vedvarende energi i Europa; påpeger, at biogas som en vedvarende energikilde let for øjeblikket kan ledes som biomethan i den eksisterende gasnetinfrastruktur, og at nye teknologier, f.eks. »power to hydrogen« og »power to gas« yderligere vil gavne den fremtidige ramme for lavemissionsøkonomi gennem udnyttelse af eksisterende og nye infrastrukturer, der skal fremmes og udbygges;

36. mener, at ikt i fremtiden vil bidrage til at forvalte forsyningen af og efterspørgslen efter energi og gøre forbrugerne mere aktive på dette marked; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte forslag i overensstemmelse med den tredje pakke vedrørende det indre marked for energi til udbygning, fremme og standardisering af intelligente net og målere, da dette i stigende grad vil muliggøre involvering af flere markedsdeltagere og at styrke de potentielle synergivirkninger i forbindelse med indførelse, udbygning og vedligeholdelse gennem telekommunikations- og energinettene; anmoder Kommissionen om navnlig at støtte forskning og udvikling på dette område; betoner, at der i den forbindelse må lægges stor vægt på ikke blot planlægningsikkerhed for udbydere, men også på accepten fra forbrugerne, som bør være dem, som mest har gavn af intelligente målere, og hvis ret til databeskyttelse skal sikres i overensstemmelse med det nye direktiv om databeskyttelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til omhyggeligt at vurdere ulemperne og fordelene ved indførelse af intelligente målere og deres indvirkning på forskellige forbrugergrupper; erkender, at inddragelsen af forbrugerne er afgørende for en vellykket indførelse af intelligente målere;

37. betoner, at ikt-sektoren, som er en meget stor forbruger af elektricitet med datacentre i EU, tegner sig for op imod 1,5 % af det samlede elforbrug, og at forbrugerne i stigende grad er bevidst om CO₂-fodaftrykket fra it og de cloud-tjenester, de anvender, kan være rollemodeller for energieffektivitet og fremme af vedvarende energikilder;

38. påpeger, at etablering af vindmøller og solcellepaneler i nogle områder, navnlig små samfund og øsamfund, er blevet mødt med modstand i befolkningen; påpeger, at det er en almindelig opfattelse, at vindmøller og solcellepaneler har en negativ indvirkning på turistindustrien samt naturen og landskabet/ølandskabet;

39. fremhæver, at der i de tilfælde, hvor borgerne er medejere af produktionen af vedvarende energi gennem fællesejede eller lokalt ejede modeller, er en stigende social accept, som reducerer planlægningsperioden for gennemførelse og fremmer en større forståelse blandt borgerne for energiovergangen;

40. betoner, at en yderligere udbygning af de vedvarende energikilder og etablering af alle andre former for energiproduktionsfaciliteter og -infrastruktur vil medføre en ændring af landskabsbilledet i Europa; insisterer på, at dette ikke må føre til miljøskader, herunder i Natura 2000-områder og beskyttede landskabsområder; fastslår, at samfundets accept af vedvarende energikilders infrastruktur kan opnås ved hjælp af gennemsigtig og koordineret planlægning såvel som etablerings- og tilladelsesprocedurer med obligatorisk og rettidig høring af offentligheden, hvori alle interessenter inddrages fra starten, herunder på lokalt plan; understreger, at deltagelsen af borgere og interessenter som f.eks. i kooperativer kan bidrage til at opnå støtte i befolkningen i lighed med information om de mulige fordele for lokale økonomier;

Styrkelse af forbrugerne

41. ser et behov for yderligere tiltag for at øge samfundets accept af vedvarende energikilder; konstaterer samtidig, at udformningen af en holistisk tilgang til producenter og forbrugere, dvs. »prosumenter«, der bevidst vil kunne styre processen ved energiproduktion, vil udgøre et effektivt tiltag i denne forbindelse;

42. anerkender betydningen af vedvarende energikilder i lille målestok til forøgelse af andelen af vedvarende energikilder; anerkender, at indførelse af vedvarende energikilder i lille målestok skaber mulighed for, at de enkelte husstande, industrier og samfund kan være energiproducenter og dermed opnå viden om effektive metoder til produktion og forbrug af energi; fremhæver betydningen af mikroproduktion for at opnå større energieffektivitet; betoner, at indførelse af vedvarende

Tirsdag den 21. maj 2013

energikilder i lille målestok kan medføre en betydelig nedbringelse af energiudgifterne og oprettelse af nye forretningsmodeller og arbejdspladser;

43. bemærker i denne forbindelse betydningen af at fremme lokale kooperativer til vedvarende energi i forbindelse med fremme af borgernes deltagelse, adgang til vedvarende energi og generering af finansielle investeringer;

44. understreger, at en hensigtsmæssig kombination af vedvarende energikilder i lille målestok, oplagring, efterspørgselsstyring og energieffektivitet kan resultere i mindre anvendelse af lokale net i de største belastningsperioder og dermed mindske de samlede investeringsudgifter, som afholdes af distributionssystemoperatørerne;

45. understreger, at det er en forudsætning for effektivt lokalt forbrug og produktion af energi, både ud fra et prosumer- og distributionsnetsperspektiv, at der indføres intelligente målere og mere generelt intelligente net;

46. glæder sig over Kommissionens erklæring om, at den vil udarbejde en meddelelse om energiteknologier og innovation, der fokuserer på mikroproduktion;

47. mener, at EU's regionalpolitik har en vigtig rolle at spille i at fremme produktionen af vedvarende energi og energieffektiviteten i hele EU samt på området for elleverancer og energitransporttjenester; anser det for positivt, at samhørigheds- og regionalpolitikens indsats for at fremme vedvarende energi gradvist er øget fra med henblik på at sikre, at vedvarende energikilder fuldt ud skal bidrage til EU's energipolitiske målsætninger, og at EU's energimålsætninger gennemføres i hele EU; anser det for særlig vigtigt, at retningslinjerne for EU's politik udformes således, at finansieringen er tilstrækkelig i den kommende periode 2014-2020;

48. støtter en forvaltning på flere planer og en decentraliseret tilgang til energipolitik og vedvarende energi, som bl.a. bør indeholde »borgmesteraftalen« og en yderligere udvikling af initiativet »intelligente byer« samt fremme af de bedste løsninger på regionalt og lokalt plan ved hjælp af oplysningskampagner;

49. bemærker, at landbruget og landdistrikterne har potentiale til at varetage en betragtelig del af produktionen af vedvarende energi, og mener derfor, at den nye politik om landbrug og udvikling af landdistrikter bør fremme produktionen af vedvarende energi;

50. noterer sig, at det er vigtigt at fremme og anspore til udvikling af alternative energikilder på de enkelte landbrug, særlig i lille målestok, og at formidle de relevante metoder til både landbrugere og forbrugere;

51. understreger, at samarbejde blandt landbrugere kan bidrage til et vellykket resultat af politikken til fremme af vedvarende energikilder;

52. opfordrer Den Europæiske Investeringsbank til at oprette rullende fonde gennem finansielle formidlere med henblik på at garantere den nødvendige opstartskapital og tekniske bistand til landbrugsbaserede og lokalt ejede systemer til mikroproduktion og produktion i lille målestok af el og varme fra vedvarende energikilder, hvor overskuddet skal geninvesteres i nye systemer;

Internationalt samarbejde og handel

53. minder om, at EU's handelsunderskud som følge af import af fossile brændstoffer forventes at stige i de kommende år, og at afhængigheden af importerede fossile brændstoffer medfører stadig større økonomiske og miljømæssige risici; fremhæver i den forbindelse den rolle, som vedvarende energikilder på det nationale marked spiller for forsynings-sikkerheden og genoprettelsen af en positiv handelsbalance med olie- og gaseksporterende lande og understreger derfor, at de bør spille en større rolle med henblik på at opnå energisikkerhed for EU;

54. erkender, at verdensmarkedet for vedvarende energikilder vokser, og at dette vil have en positiv indvirkning på europæisk industri, jobskabelse, priser og på videreudviklingen af de eksisterende og nye teknologier på verdensplan og i EU, forudsat at EU's politiske og lovgivningsmæssige ramme for vedvarende energikilder stadig er forudsigelig og bidrager til, at »clean tech«-virksomheder kan opretholde deres konkurrencemæssige fordel i forhold til deres globale modparter; erkender, at lande uden for OECD er væsentlige handelspartnere som følge af deres store potentiale inden for vedvarende energikilder;

Tirsdag den 21. maj 2013

55. fremhæver, at den ulovlige konkurrenceforvridning på markedet ikke er acceptabel, da det kun er via loyal konkurrence, at EU kan sikres et fornuftigt prisniveau for teknologier for vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at afslutte de igangværende procedurer om illoyal handelspraksis; fremhæver, at frie og åbne globale markeder giver den bedste forudsætning for vækst inden for vedvarende energikilder; understreger behovet for at gøre mere for at fjerne handelshindringer; opfordrer Kommissionen til ikke at indføre nye handelshindringer for færdigvarer eller teknologikomponenter, der anvendes til vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at fjerne handelshindringer, at sikre loyal konkurrence, at hjælpe EU-virksomheder med at opnå adgang til markeder uden for EU samt tackle påståede handelsforvridninger, herunder med hensyn til ulovlig statsstøtte;

56. opfordrer indtrængende til, at Kommissionen aktivt overvåger EU's handelspartners brug af uberettigede ikketoldmæssige barrierer (NTB'er), subsidier og dumpingforanstaltninger på dette område;

57. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til WTO's informationsteknologioverenskomst og undersøge mulighederne for indgåelse af en frihandelsaftale for miljøteknologi, som kunne sikre toldfri handel med miljøteknologiprodukter;

58. understreger, at denne strategi også bør fremme handelslettelser for at støtte udviklingslandenes bestræbelser på dette specifikke område og muliggøre brug af vedvarende energikilder som handelsvarer;

59. understreger, at handel spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at sikre en vedvarende produktion og finansiering af vedvarende energi; minder om, at importeret bioenergi og biobrændstof skal være i overensstemmelse med EU's bæredygtighedskriterier, der bør defineres klart; opfordrer Kommissionen til i denne henseende at indføre indirekte arealanvendelse som et yderligere kriterium; anbefaler, at handelsaftaler indeholder bestemmelser om skovrydning og skovforringelse, og bestemmelser, som tilskynder til god forvaltning af jord- og vandressourcer; opfordrer Kommissionen til at forsætte forhandlingerne om frivillige partnerskabsaftaler med de relevante tredjelande for at forbyde ulovlig skovhugst;

60. understreger behovet for tættere samarbejde om energipolitik, herunder inden for vedvarende energi med EU's nabolande og behovet for at udnytte de vedvarende energikilders handelspotentiale mere effektivt; understreger behovet for passende infrastruktur, som fremmer samarbejde både inden for EU og med nabolande; understreger, at samarbejdet om vedvarende energikilder bør omfatte EU's relevante politiske målsætninger; fremhæver, at især Middelhavsområdet har store muligheder for at udvinde elektricitet fra vedvarende energikilder; minder om potentialet i de ikke-indenlandske projekter som Desertec, Medgrid og Helios samt en yderligere udbygning af vandkraften i Norge og Schweiz, herunder dens potentiale for balancering; fremhæver også den betydelige lokale merværdi af disse store projekter vedrørende vedvarende energi;

61. understreger, at det internationale samarbejde skal bygge på et solidt regelsæt og gældende EU-ret vedrørende vedvarende energikilder som f.eks. Energifællesskabet for at øge stabiliteten og pålideligheden i et sådant samarbejde;

62. opfordrer til koordineret handling sammen med andre teknologisk førende lande (USA og Japan) med henblik på at tackle nye udfordringer som f.eks. knaphed på råstoffer og sjældne jordarter, som påvirker udnyttelsen af teknologier for vedvarende energi;

63. understreger nødvendigheden af, at EU udvikler et tæt forskningssamarbejde og en klar politik for forsknings- og innovationssamarbejde inden for vedvarende energikilder med internationale partnere, navnlig BRIKS-landene;

Innovation, forskning og udvikling samt industripolitik

64. bemærker, at Europa skal yde en indsats med sin industrielle og forsknings- og udviklingsmæssige kapacitet, hvis Europa skal opretholde en ledende position, når det drejer sig om teknologi for vedvarende energi; fremhæver behovet for at fremme et konkurrencepræget miljø for driften og internationaliseringen af SMV'er og for at reducere de bureaukratiske hindringer i forbindelse med denne indsats; understreger, at kun innovation ved hjælp af forskning og udvikling kan sikre Europas ledende teknologiposition på markederne for teknologien for vedvarende energi; understreger private investorerers behov for sikkerhed; opfordrer Kommissionen til at fremme en industripolitisk strategi for energiteknologier, herunder navnlig teknologier for vedvarende energikilder, at sikre, at EU's førende position inden for energiteknologier, navnlig inden for vedvarende energi opretholdes;

65. understreger EU-industriens førerposition med hensyn til onshore-vindteknologier og det store potentiale, som den europæiske offshore-vindindustri har med henblik på at bidrage til en reindustrialisering af de medlemsstater, der grænser op til Østersøen og Nordsøen;

Tirsdag den 21. maj 2013

66. understreger, at uddannelsesinstitutioner, der kan producere kvalificeret arbejdskraft, og den næste generation af forskere og innovatører på området for vedvarende energiteknologier er en vigtig prioritet; minder i denne forbindelse om den vigtige rolle, som Horisont 2020 og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi spiller med hensyn til at bygge bro mellem uddannelse, forskning og gennemførelse i sektoren for vedvarende energi;

67. tillægger samarbejdet mellem europæiske patentbeskyttelsesmekanismer særlig stor betydning inden for vedvarende energikilder med henblik på at lette adgangen til værdifuld og uudnyttet intellektuel ejendom; understreger behovet for først og fremmest at indføre det planlagte europæiske patent inden for vedvarende energikilder;

68. mener, at målrettet forskning og udvikling gennem eksisterende instrumenter skal være mere effektiv, og er bekymret over, at forskning og udvikling er blevet forsømt i visse dele af sektoren for vedvarende energi, der i nogle tilfælde har ført til vanskeligheder forbundet med kommercialisering; understreger behovet for investeringer i videreudvikling af innovative, nye og eksisterende teknologier såvel som systemintegration mellem transport og energi for fortsat at være eller blive konkurrencedygtig og for at sikre, at eksisterende teknologier fortsat er bæredygtige i deres livscyklus; fremhæver behovet for investeringer i forskning og udvikling inden for vedvarende energi, navnlig hvad angår kapacitet, effektivitet og en mindskelse af det geografiske fodspor;

69. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i forskning, der bygger på brugen af vedvarende energi med industriel anvendelse, f.eks. inden for automobilsektoren;

70. glæder sig over Kommissionens erklæring om, at den i 2013 vil forelægge en meddelelse om energiteknologipolitik; opfordrer Kommissionen, når den gennemfører relevante dele af den strategiske energiteknologiplan (SET-planen), til at fokusere på teknologier, som forbedrer de vedvarende energikilders konkurrenceevne og deres integration i energisystemet såsom netstyring, oplagrings-teknologier eller opvarmning og afkøling med vedvarende energi, samtidig med at man ikke diskriminerer anerkendte teknologier for vedvarende energi, som er blevet anvendt i mange år;

71. understreger, at forskning er nøglen til udvikling og tilgængelighed af nye og rene teknologier; mener, at SET-planen kan yde et vigtigt bidrag til at gøre teknologier for vedvarende energi tilgængelige og konkurrencedygtige;

En europæisk ramme for fremme af vedvarende energikilder

72. fremhæver, at medlemsstaterne for øjeblikket anvender en lang række forskellige støtteordninger; understreger, at denne støtte har ført til en sund vækst, navnlig når støtteordningerne har været veludformede, men at nogle af støtteordningerne har været ringe udformet og har ikke vist sig fleksible nok til at tilpasse sig til de faldende omkostninger inden for visse teknologier og har i nogle tilfælde medført overkompensation, som dermed har belastet forbrugerne økonomisk; glæder sig over, at nogle vedvarende energikilder takket være subventioner er blevet konkurrencedygtige i forhold til konventionelle metoder til energiproduktion inden for visse områder, f.eks. hvor de geografiske forhold har været gunstige for dem, hvor adgangen til kapital er tilfredsstillende, og den administrative byrde er mindst eller som følge af stordriftsfordele;

73. understreger, at statslig indflydelse og andre faktorer, herunder stigende priser på fossile brændstoffer, har bidraget til at øge detailpriserne for forbrugerne og industrien i visse medlemsstater; minder om, at 22 % af husholdningerne i EU i 2012 var bekymret for, at de ikke kunne betale deres el-regning, og antager, at denne situation i mellemtiden kunne være blevet forværret; understreger, at alle bør have adgang til energi til en overkommelig pris, og at dette ikke må indvirke på industriens konkurrenceevne; opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at lavindkomstkunder beskyttes effektivt, samtidig med at offentlighedens opmærksomhed om energibesparelser og energieffektivitetsforanstaltninger øges; påpeger også, at faldende engrospriser skal komme forbrugerne til gode;

74. advarer om, at for højt ansatte støttebeløb hæmmer det teknologiske fremskridt på grund af overkompensation og hindrer markedsintegration, eftersom sådanne støttebeløb forringer incitamentet til at udvikle mere innovative og billigere produkter; bemærker, at intelligent udformning af støttemekanismer, som gør det muligt at reagere på markedssignaler, er afgørende for at forhindre overkompensation; mener, at en hurtig overgang til et system, som udsætter producenter for markedsprisisici, øger teknologiens konkurrenceevne og fremmer integreringen i markedet;

Tirsdag den 21. maj 2013

75. er overbevist om, at Kommissionen bør støtte medlemsstaternes indsats for at identificere de mest omkostnings-effektive vedvarende energikilder og den måde, hvorpå potentialet heraf bedst kan realiseres; minder om, at omkostningseffektive politikker er forskellige alt efter efterspørgselsmønstre, forsyningspotentiale og økonomiske forhold på lokalt plan;

76. glæder sig over Kommissionens erklæring om, at den arbejder på at udforme retningslinjer for bedste praksis og reform af de nationale støtteordninger; opfordrer Kommissionen til at udarbejde disse retningslinjer snarest muligt for at sikre, at de forskellige nationale ordninger ikke forvrider konkurrencen eller skaber hindringer for handel og investeringer i EU for at øge forudsigeligheden og omkostningseffektiviteten og undgå uforholdsmæssigt store tilskud; opfordrer indtrængende Kommissionen i denne forbindelse til at sikre, at medlemsstaterne til fulde overholder den gældende EU-ret for det indre marked; er overbevist om, at retningslinjer for bedste praksis er et vigtigt skridt i retning af at sikre et velfungerende indre marked for energi, og mener, at retningslinjerne kan suppleres med en evaluering af omkostnings-effektiviteten af nuværende nationale støtteordninger ved at tage hensyn til de forskellige teknologier, som de omfatter, for at sikre bedre sammenlignelighed og koordinering i den gradvise og progressive konvergens mellem nationale støttemekanismer; er også overbevist om, at medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer vil være afgørende for at undgå, at nationale støtteordninger ændres med tilbagevirkende kraft eller afskaffes, hvilket ville sende katastrofale signaler til investorerne samt ville kunne medføre alvorlige økonomiske konsekvenser for private borgere, der på grund af disse nationale ordninger har investeret i vedvarende energikilder; understreger, at gennemførelsen af disse retningslinjer bør sikres af medlemsstaterne, og det bør være tilladt at indføre særlige støtteordninger til udvikling af lokale og regionale ressourcer;

77. mener på baggrund af det store antal eksisterende støtteordninger i medlemsstaterne, at det er afgørende at videreføre diskussionen om øget konvergens og en egnet europæisk støtteordning efter 2020; er overbevist om, at en mere integreret ordning for fremme af vedvarende energikilder på EU-plan, som fuldt ud tager hensyn til regionale og geografiske forskelle og eksisterende supranationale initiativer, og som er en del af den generelle indsats i retning af dekarbonisering, på langt sigt kunne bidrage til at nå frem til den mest omkostningseffektive ramme for vedvarende energikilder og lige vilkår, hvori deres fulde potentiale kunne udfoldes; bemærker, at det nuværende direktiv om vedvarende energikilder, giver regeringer mulighed for at gøre brug af fælles støtteordninger; bemærker at erfaringerne fra visse europæiske lande, som på vellykket vis viser, hvordan en fælles strategi på et integreret marked for elektricitet giver mulighed for innovation til gensidig fordel for de nationale systemer; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med en lovgivningsramme for perioden efter 2020 at vurdere, hvorvidt en støtteordning på EU-plan for vedvarende energi vil give de vedvarende energikilder mulighed for at udfolde deres fulde potentiale med en større omkostningseffektivitet, og hvordan en progressiv konvergens kunne gennemføres;

78. fremhæver fordelene ved at udveksle bedste praksis mellem medlemsstater om støtteordninger; påpeger, at Det Forenede Kongerige og Italien for nylig har meddelt, at deres støtteordninger er ændret fra et kvotesystem til et afregningssystem, da erfaringer fra lignende geografiske områder har vist, at afregningsstøttemodeller er mindre omkostningskrævende; opfordrer Kommissionen til at inkludere disse aspekter i sin nuværende analyse ⁽¹⁾ og sit kommende forslag til retningslinjer;

79. foreslår, at der bygges videre på eksisterende initiativer, såsom den fælles støtteordning, som Norge og Sverige har indført, for hvor det er nødvendigt gradvist at muliggøre regionale fælles støtteordninger på fælles energimarkeder, såsom Nord Pool;

80. opfordrer budgetmyndigheden til at tildele Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) tilstrækkelige midler til, at det kan udføre sine opgaver og nå de mål, der er fastsat i forordningen om engrosenergimarkedernes integritet, gennemsigtighed og effektivitet; bemærker, at dette er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af et integreret og gennemsigtigt indre marked for elektricitet og gas i 2014;

o

o o

81. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ COM(2012)0271 og ledsagedokumenter; SEC(2008)0057, IEE-undersøgelse: Reshaping »(Quo)ta vadis, Europe?«.

Tirsdag den 21. maj 2013

P7_TA(2013)0202

Kvindes rettigheder i tiltrædelseslandene på Balkan**Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om kvinders rettigheder i tiltrædelseslandene på Balkan (2012/2255(INI))**

(2016/C 055/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 og 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW), som vedtoges af FN's Generalforsamling den 18. december 1979,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (UNSCR 1325),
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt (2011-2020), som Rådet vedtog i marts 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til Beijing-erklæringen og Beijing-handlingsprogrammet, der blev vedtaget den 15. september 1995 på den fjerde verdenskonference om kvinder, og til Europa-Parlamentets beslutninger af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet ⁽²⁾, af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskonference om kvinder — Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10) ⁽³⁾ og af 25. februar 2010 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet (Beijing + 15) — FN's handlingsplatform for ligestilling mellem kønnene ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 »Strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2010-2015« (COM(2010)0491),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 »Kommissionens udtalelse om Albaniens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union« (COM(2010)0680), hvoraf det fremgår, at der i praksis ikke er fuld sikkerhed for kønnenes ligestilling, bl.a. i forbindelse med beskæftigelse og retten til økonomisk hjælp,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 »Kommissionens udtalelse om Montenegros ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union«, (COM(2010)0670), hvoraf det fremgår, at der i praksis ikke er fuld ligestilling mellem kønnene,
- der henviser til Kommissionens statusrapporter fra 2012 om kandidatlandenes og de potentielle kandidatlandes fremskridt og den tilhørende meddelelse fra Kommissionen af 10. oktober 2012 med titlen »Udviklingsstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 om en feasibilityundersøgelse med henblik på en stabiliserings- og associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Kosovo (COM(2012)0602),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 om hovedresultaterne i den samlede overvågningsrapport om status over Kroatiens fremskridt med forberedelserne til medlemskab af Den Europæiske Union (COM(2012)0601),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2008 om Det vestlige Balkan: en forbedring af det europæiske perspektiv (COM(2008)0127),

⁽¹⁾ Bilag til Rådets konklusioner af 7. marts 2011.

⁽²⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽³⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

⁽⁴⁾ EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 11.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. januar 2006 om Det vestlige Balkan på vej mod EU: styrke stabiliteten og øge velfærden (COM(2006)0027),
 - der henviser til Rådets konklusioner af 2. og 3. juni 2005, hvori medlemsstaterne og Kommissionen opfordres til at styrke de institutionelle mekanismer til fremme af ligestilling og skabe rammer for vurdering af gennemførelsen af Beijinghandlingsprogrammet med henblik på at udvikle en mere sammenhængende og systematisk overvågning af fremskridtene,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 30. november og 1. december 2006 om gennemgang af medlemsstaternes og EU-institutionernes gennemførelse af Beijing-handlingsprogrammet — Indikatorer for kvinder og fattigdom,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 30. september 2009 om gennemgang af medlemsstaternes og EU-institutionernes gennemførelse af Beijinghandlingsprogrammet,
 - der henviser til sin beslutning af 4. december 2008 om kvindernes situation på Balkan ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0136/2013),
- A. der henviser til, at syv lande på det vestlige Balkan — Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Kosovo, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien — befinder sig på forskellige stadier af tiltrædelsesprocessen til Den Europæiske Union; der henviser til, at disse lande i løbet af denne proces skal vedtage og gennemføre gældende fællesskabsret og andre EU-forpligtelser på ligestillingsområdet;
- B. der henviser til, at gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling af kvinder og mænd kræver en større bevidsthed i befolkningen om disse rettigheder, retlige og udenretlige metoder til at gøre rettighederne gældende og statslige og uafhængige institutioner til at indlede, varetage og overvåge gennemførelsesprocessen;
- C. der henviser til, at kvinder spiller en central rolle inden for freds-, stabiliserings- og forsoningsbestræbelserne, og at deres bidrag bør anerkendes og støttes i overensstemmelse med UNSCR 1325 og efterfølgende resolutioner;

Generelle bemærkninger

1. bemærker, at tiltrædelseslandene på Vestbalkan har vedtaget en stor del af den krævede lovgivning i EU-tiltrædelsesprocessen, men at denne lovgivning i mange tilfælde reelt ikke gennemføres;
2. understreger nødvendigheden af, at kvinder i de vestlige Balkan-lande spiller en fremtrædende rolle i samfundet gennem aktiv deltagelse og repræsentation på alle niveauer af det politiske, økonomiske og sociale liv; påpeger, at det er af stor betydning at gøre fremskridt i retning af kvinders lige deltagelse i beslutningstagningen på alle forvaltningsniveauer (fra lokale til nationale, fra udøvende til lovgivende myndigheder);
3. konstaterer med bekymring, at befolkningerne i hovedparten af landene ikke har fuldt kendskab til eksisterende lovgivning og politikker til fremme af ligestillingen af kvinder og mænd, og at det er sjældent, at de når ud til sårbare eller marginaliserede medlemmer af samfundet, især romakvinder; opfordrer Kommissionen og regeringerne i tiltrædelseslandene til at fremme bevidstgørelsen gennem medierne og offentlige kampagner, uddannelsesprogrammer, med henblik på at afskaffe fastlåste kønsrollemønstre og fremme kvindelige rollemodeller samt kvinders aktive deltagelse i alle aspekter af samfundslivet, herunder beslutningstagningen; opfordrer navnlig til et personligt engagement fra regeringsmedlemmers og tjenestemænds side;

⁽¹⁾ EUT C 21 E af 28.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 112.

Tirsdag den 21. maj 2013

4. understreger vigtigheden af bevidstgørelseskampagner i kampen mod stereotyper, diskrimination (kønsbaseret, kulturel, religionsbaseret) og vold i hjemmet og for ligestilling mellem kønnene i almindelighed; bemærker, at disse kampagner bør suppleres med skabelsen af et positivt image af kvindelige rollemodeller i medierne og reklamer, i undervisningsmateriale og på internettet; understreger betydningen af at forbedre forholdene for kvinder i landdistrikterne, især med hensyn til diskriminerende skikke og stereotyper.

5. konstaterer med bekymring, at kvinder stadig både er underrepræsenteret på arbejdsmarkedet og i den økonomiske og politiske beslutningstagning; glæder sig over indførelsen af kønskvoter og opfordrer de lande, der ikke allerede har gjort det, til at fremme den kvindelige repræsentation og, hvor det er nødvendigt, at gøre effektiv brug af kvoter i politiske partier og nationalforsamlinger; opfordrer lande, der allerede har gjort det, til at fortsætte denne proces med det formål at give kvinderne mulighed for at deltage i det politiske liv og nedbringe deres underrepræsentation; bemærker, at des i de lande, hvor der er indført kønskvotering i den politiske beslutningstagning, skal sikres en effektiv gennemførelse, og at indførelsen skal suppleres med effektive juridiske sanktioner; glæder sig i denne sammenhæng over den nylige internationale konference »Partnerskab for forandring«, der blev afholdt i oktober 2012 i Pristina under ledelse af regionens eneste kvindelige statsoverhoved, Atifete Jahjaga;

6. bemærker med bekymring, at erhvervsfrekvensen blandt kvinder i de vestlige Balkan-lande fortsat er meget lav; påpeger, at det er af stor betydning for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling i tiltrædelseslandene på Balkan at fremme ligestillingsprincipper; opfordrer regeringerne til at indføre foranstaltninger til at reducere kønsbestemte lønforskelle og følgelig kønsbestemte pensionsforskelle og til at bekæmpe den høje arbejdsløshed med særlig vægt på kvinder og især kvinder i landdistrikterne; opfordrer regeringerne i Balkan-landene til at skabe de juridiske rammer for lige løn for lige arbejde for begge køn, til at bistå kvinder med at forene privatliv og arbejdsliv, til at sikre bedre arbejdsforhold, livslang læring og fleksible arbejdstider og desuden til at skabe et miljø, der stimulerer kvindelig iværksætterkultur

7. er bekymret over, at der ofte diskrimineres mod kvindelige iværksættere i nogle stater i området, når de forsøger at skaffe lån eller kredit til deres virksomhed, og at de stadig i mange tilfælde oplever hindringer baseret på kønsrollemønstre; opfordrer staterne i området til at overveje at oprette mentorordninger og støtte programmer, der gør brug af etablerede iværksætteres råd og erfaringer; opfordrer de vestlige Balkan-lande til at udvikle aktive arbejdsmarkedsordninger med henblik på at mindske arbejdsløshed blandt kvinder; tilskynder dem til at udvikle låneordninger og stille finansiering til rådighed til opstart af virksomheder;

8. understreger betydningen af at bekæmpe alle former for forskelsbehandling på arbejdspladsen, herunder kønsdiskriminering i forbindelse med nyansættelse, forfremmelser og frynsegoder;

9. understreger, at det i opbygningsprocessen for velfungerende demokratiske institutioner er af afgørende betydning for demokratisk regeringsførelse at sikre, at kvinder — som udgør over halvdelen af befolkningen i Balkan-landene — deltager aktivt; konstaterer med bekymring, at der i de fleste af landene ikke er tildelt tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til driften af de statslige og uafhængige institutioner, der skal indlede og gennemføre ligestillingsforanstaltninger, især politikker om integration af ligestillingsaspektet på alle områder; opfordrer myndighederne til at afsætte de nødvendige bevillinger, herunder det nødvendige kvindelige personale, til gennemførelsen af foranstaltningerne og handlingsplanerne; understreger, at instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) kan og bør anvendes til projekter med relation til fremme af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, og at myndighederne i de pågældende lande bærer det fulde ansvar for velfungerende gennemførelsesmekanismer for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene; opfordrer Kommissionen til nøje at kontrollere effektiviteten af midlernes anvendelse;

10. konstaterer med bekymring, at der er mangel på standardiserede statistiske oplysninger om ligestilling mellem kønnene, om vold mod kvinder, om adgang til svangerskabsforebyggelse og om uopfyldte behov for svangerskabsforebyggelse, som er nødvendige for at kunne overvåge gennemførelsen, og som ville gøre det muligt at foretage en sammenligning over en længere periode mellem tiltrædelseslandene indbyrdes og mellem EU-medlemsstaterne og tiltrædelseslandene; opfordrer regeringerne i tiltrædelseslandene på Balkan til at indføre en fælles metode for indsamling af statistiske oplysninger i samarbejde med Eurostat, Det Europæiske Ligestillingsinstitut og andre relevante organer; understreger, at det er nødvendigt at udvikle specifikke strategier og gennemføre de eksisterende strategier for at forbedre situationen for kvinder, der står over for mange former for diskrimination, f.eks. romakvinder, lesbiske, biseksuelle eller transseksuelle kvinder, handicappede kvinder, kvinder fra etniske minoriteter og ældre kvinder;

Tirsdag den 21. maj 2013

11. mener, at kvinder spiller en central rolle for stabilisering og konfliktløsning, hvilket er af afgørende betydning for forsoning i regionen som helhed; understreger betydningen af, at kvindelige ofre for krigsforbrydelser, især voldtægt, får adgang til domstolene; gentager, at alle stater er ansvarlige for at gøre en ende på straffrihed og indlede retsforfølgelse af de ansvarlige for folkemord, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser, herunder seksuel vold mod kvinder og unge piger, og at anerkende og fordømme dem som forbrydelser mod menneskeheden og som krigsforbrydelser; understreger nødvendigheden af udelukke disse forbrydelser fra benådning; bifalder de indsatser, grupper som »Regional Women's Lobby« gør for at støtte kvinder i fredsofbygning og kvinders adgang til domstolene i postkonflikt-lande; understreger det vedvarende behov for at behandle fortidens hændelser og systematisk sikre retfærdighed for og reintegrering af ofrene for konfliktrelateret seksuel vold; henstiller indtrængende til at der vedtages og gennemføres statslige programmer for vidnebeskyttelse og retsforfølgning af disse forbrydelser;

12. fordømmer alle former for vold mod kvinder og konstaterer med bekymring, at kønsbaseret vold og verbale misbrug stadig finder sted i Balkan-landene; opfordrer regeringerne i Balkan-landene til at styrke de retshåndhævende myndigheder, så problemer såsom kønsbestemt vold, vold i hjemmet, tvungen prostitution og handel med kvinder kan løses, til at etablere herberger for kvinder, der har været eller er udsat for vold i hjemmet, og til at sikre, at retshåndhævende instanser, retsmyndigheder og tjenestemænd er mere opmærksomme på disse fænomener; tilskynder de nationale myndigheder i området til at indføre oplysningsprogrammer om vold i hjemmet;

13. er dybt bekymret over, at 30 % af ofrene for grænseoverskridende menneskehandel i EU er statsborgere fra Balkan-regionen, og over, at kvinder og børn udgør hovedparten af de fundne ofre; understreger, at ligestilling mellem kønnene, oplysningskampagner, foranstaltninger imod korruption og organiseret kriminalitet er afgørende for at forhindre menneskehandel og beskytte potentielle ofre; opfordrer de nationale myndigheder i området til at arbejde sammen om at skabe en fælles front;

14. opfordrer myndighederne i Balkan-tiltrædelseslandene til hel tiden at afsætte bevillinger til bekæmpelse af menneskehandel, til yderligere at styrke deres kapacitet til proaktivt at identificere og beskytte ofre i den udsatte del af befolkningen, til ved lov at sikre, at identificerede ofre for menneskehandel ikke straffes for at begå kriminalitet som en direkte følge af at være blevet handlet, til at støtte indsatsen for at beskytte ofre, uddanne retshåndhævende embedsmænd, udvikle modtagelsescenter- og opholdsstedskapaciteten yderligere; opfordrer desuden de respektive regeringer til at sørge for en bedre gennemførelse af den eksisterende lovgivning for at skabe et afskrækkende miljø for menneskehandlere, hvor sager om menneskehandel undersøges behørigt, og lovovertrædere retsforfølges og dømmes; opfordrer Kommissionen til indtrængende at tilskynde Balkan-tiltrædelseslandene til at forbedre deres rygte med hensyn til retsforfølgelse og straf og til at støtte lokale initiativer, der sigter mod at håndtere de grundlæggende årsager til menneskehandel, såsom vold i hjemmet og begrænsede økonomiske muligheder for kvinder;

15. mener, at ægte ligestilling mellem kønnene også bygger på lighed og ikke-forskelsbehandling på baggrund af seksuel orientering eller kønsidentitet; tilskynder tiltrædelseslandenes regeringer til at sætte ind over for homofobi og transfobi, der stadig måtte findes i lovgivningen, inden for politik og i praksis, herunder gennem lovgivning om hadforbrydelser, uddannelse af politiet og lovgivning mod forskelsbehandling, og anmoder nationale myndigheder i området til at fordømme had og vold på baggrund af seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk;

16. glæder sig over det stigende antal grænseoverskridende regionale initiativer vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene; opfordrer regeringerne og Kommissionen til at støtte sådanne initiativer og til at fremme udveksling og fremme af god praksis, der resulterer af initiativerne, bl.a. ved at gøre brug af førtiltrædelsesmidlerne og stille tilstrækkelige tilskud til rådighed for disse initiativer også ud fra kønsbudgetteringsperspektivet;

17. opfordrer regeringerne i Montenegro, Serbien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Albanien til, når de indleder tiltrædelsesforhandlinger, at indgå en rammeaftale med deres parlamenter, politiske partier og civilsamfund om inddragelse af civilsamfundsorganisationer, bl.a. på området kvinders rettigheder og ligestilling, i tiltrædelsesforhandlingerne og i udarbejdelsen af reformhandlingsplaner som følge af disse forhandlinger, og at sikre, at de har adgang til relevante dokumenter i tilknytning til tiltrædelsesprocessen;

Tirsdag den 21. maj 2013

18. opfordrer regeringerne i Balkan-tiltrædelseslandene til at anerkende og støtte den rolle, som civilsamfundet og kvindeorganisationerne spiller på specifikke områder, såsom fremme af lesbiske, bøssers, bi- og transseksuelles rettigheder, bekæmpelse af vold mod kvinder, forøgelse af kvinders politiske deltagelse og repræsentation og fremme af fredsskabende initiativer; støtter kraftigt aktiviteter, der har til formål at styrke kvinders selvstændiggørelse og deres position i de pågældende samfund;

19. konstaterer med bekymring, at romaernes sociale integration i de fleste af tiltrædelseslandene på Balkan bremses op og i nogle tilfælde tilmed stoppet; opfordrer de respektive regeringer til at intensivere deres indsats for yderligere at integrere romaborgere og garantere fjernelsen af alle former for diskrimination og fordomme mod romaer, især kvinder og piger, der lider under mange, forskelligartede og tværgående former for diskrimination; opfordrer Kommissionen til at øge sin indsats for at involvere udvidelseslandene på et hvilket som helst punkt i tiltrædelsesfasen og til at mobilisere instrumentet til fortiltrædelsesbistand (IPA) og stabiliserings- og associeringsprocessen (SAP);

20. konstaterer med bekymring, at aktivister for lesbiske, bøssers, bi- og transseksuelles rettigheder og menneskerettighedsaktivister, der understreger vigtigheden af at behandle fortiden, regelmæssigt er mål for hadefulde udtalelser, trusler og fysiske angreb, og opfordrer regeringerne i tiltrædelseslandene på Balkan til at træffe specifikke foranstaltninger for at forhindre og bekæmpe vold mod kvindelige menneskerettighedsforkæmpere;

21. opfordrer Kommissionen til at give gennemførelsen af kvinders rettigheder, integration af ligestilling og vedvarende bekæmpelse af vold i hjemmet høj prioritet i Vestbalkan-landenes tiltrædelsesproces ved fortsat at behandle disse spørgsmål i statusrapporter, fremhæve deres betydning i kontakter med myndighederne og vise et godt eksempel ved at sikre ligevægt mellem kønnene i dens egne delegationer og forhandlingsdelegationer, og når den repræsenteres ved møder og i medierne;

22. opfordrer EU-delegationerne på Balkan til nøje at overvåge fremskridtene i kvinders rettigheder og ligestilling med henblik på senere tiltrædelse af EU og opfordrer alle delegationer til at udpege en medarbejder som ansvarlig for kønspolitikken for at lette udvekslingen af god praksis i Balkan-området;

23. tilskynder de nationale myndigheder i området til at støtte ligestilling gennem uddannelse i skoler og på universiteter; konstaterer, at mange piger fra en ung alder afskrækkes fra at læse skole- og universitetsfag, der opfattes som »maskuline« af natur, såsom naturvidenskab, matematik og teknologi; anbefaler, at der indføres grundkurser i skolerne, og at spektret af mulige fag og karrierevalg, der er tilgængelige for piger, udvides, så de bliver i stand til at udvikle den vidensbase og brede vifte af færdigheder, der er nødvendige for succes i den livsbane, de beslutter sig for at vælge;

24. understreger, at alle kvinder skal have kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder, herunder ved at have adgang til økonomisk overkommelige svangerskabsforebyggende midler af høj kvalitet; udtrykker bekymring over begrænsninger af adgang til seksuelle og reproduktive sundhedsydelse i tiltrædelseslandene på Balkan;

25. opfordrer regeringerne i tiltrædelseslandene på Balkan til at vedtage lovgivning og politikker, der sikrer universel adgang til reproduktive sundhedsydelser, og fremme reproduktive rettigheder og til at indsamle systematiske data, der er nødvendige for at forbedre situationen for den seksuelle og reproduktive sundhed;

Albanien

26. opfordrer den albanske regering til at støtte flere kvinders deltagelse i den politiske beslutningsproces, særlig i forbindelse med parlamentsvalgene i 2013;

27. opfordrer den albanske regering til at gennemføre den nationale strategi for integration og udvikling og loven om beskyttelse imod diskrimination ved at styrke kontoret for kommissæren for beskyttelse mod forskelsbehandling og ved at oprette et appelorgan i form af en kommissær specifikt for kønsdiskrimination med henblik på at fremme et miljø, hvor der ikke diskrimineres mod kvinder, der føder piger;

Tirsdag den 21. maj 2013

28. opfordrer den albanske regering til at forbedre koordineringen mellem nationale og lokale myndigheder, navnlig med hensyn til bekæmpelse af vold i hjemmet, og mener desuden, at kvinder bør involveres mere i beslutningsprocessen på nationalt og lokalt plan i Albanien;
29. opfordrer den albanske regering til at foreslå reformer af lovgivningen om ejendomsret, straffeloven, valgloven og arbejdsmarkedslovgivningen, der tager hensyn til kønsaspektet;
30. roser Albanien for den uddannelse, som dommere får i gennemførelsen af lovgivningen om ligestilling mellem kønnene og foranstaltninger mod vold mod kvinder og for de muligheder, som ofre for diskrimination eller vold har for at modtage statsstøttet retshjælp;
31. roser Albanien for beslutningen om integration af ligestilling i den mellemfristede budgetplanlægning for alle fagministerier og ser frem til at se resultaterne af dens gennemførelse;
32. opfordrer den albanske regering til at anvende og om nødvendigt tilpasse resultatindikatorer med henblik på at overvåge gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling;
33. opfordrer det albanske parlament til at nedsætte et udvalg, der specifikt fokuserer på kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene;
34. opfordrer den albanske regering til at fremskynde gennemførelsen, især på lokalt plan, af politiske værktøjer, der fremmer kvinders rettigheder, f.eks. den nationale strategi for ligestilling mellem kønnene og mod vold i hjemmet og vold mod kvinder (2011-2015);
35. roser de albanske myndigheder for etablering af resultatindikatorer til at føre tilsyn med foranstaltninger til gennemførelsen af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene og offentliggørelsen af den nationale statusrapport om kvinder og ligestilling i Albanien 2012;

Bosnien-Hercegovina

36. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at tilpasse ligestillingslovgivningen samt retspraksis på forskellige niveauer med henblik på at skabe ensartede retlige forhold i landet, og til at styrke den afdeling, der på centralt niveau er ansvarlig for ligestilling mellem kønnene for at løse problemet med den aktuelle mangel på kvinder på højeste forvaltningsniveau og til at føre tilsyn med de problemer, der indtil videre er opstået som følge af den manglende gennemførelse; opfordrer Kommissionen til at bruge alle tilgængelige mekanismer til at styrke ansvarligheden og øge myndighedernes indsats i Bosnien-Hercegovina i denne retning; opfordrer regeringen i Bosnien-Hercegovina til at lægge større vægt på gennemførelsen af loven om ligestilling mellem kønnene i Bosnien-Hercegovina og loven om forbud mod diskrimination og harmoniseringen af dem med andre love på statsniveau;
37. bemærker med særlig bekymring diskriminationen på arbejdsmarkedet af gravide kvinder og kvinder, der lige har født, og forskellene i rettigheder til socialsikring i forbindelse med barsel mellem forskellige enheder og kantoner; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at ensrette rettighederne til socialsikring for personer, der tager barselsorlov, fædreorlov eller forældreorlov, over hele landet efter en høj standard, så der skabes ensartede vilkår for alle borgere;
38. noterer sig med bekymring den lave grad af bevidsthed om ligestillingslovgivningen og lovgivningen til bekæmpelse af vold mod kvinder, ikke blot i befolkningen som helhed, men også blandt personer, der arbejder med retshåndhævelse; opfordrer myndighederne til at gennemføre en handlingsplan med henblik på at skabe øget bevidsthed og uddanne retshåndhævelsespersonale;
39. er alvorligt bekymret over, at lovene til beskyttelse af ofre for vold i hjemmet stadig ikke er harmoniseret i enhedslovene, hvorved vold i hjemmet kunne anerkendes som en kriminel handling i begge enheder i Bosnien-Hercegovina, hvorfor der på nuværende tidspunkt ikke findes behørig retssikkerhed for disse ofre; opfordrer regeringen i Bosnien-Hercegovina til at løse dette problem så hurtigt som muligt for at øge beskyttelsen af ofrene;
40. roser kvinderne i Bosnien-Hercegovinas parlament for deres tværpolitiske debat om kønsbestemt vold med de relevante ministre; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at følge op på denne debat med konkrete foranstaltninger for at fremme bekæmpelsen af kønsbestemt vold;

Tirsdag den 21. maj 2013

41. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at levere officielle statistikker for antallet af rapporterede tilfælde af vold på grundlag af data, der er indsamlet fra politianmeldelser, forsorgscentre og retlige institutioner, og til at gøre disse statistikker offentligt tilgængelige; opfordrer ligeledes myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at indsamle og offentliggøre data om foranstaltninger, der har til formål at beskytte ofrene for vold i hjemmet;

42. opfordrer regeringen i Bosnien-Hercegovina til at harmonisere loven om ligestilling mellem kønnene i Bosnien-Hercegovina med valgloven for så vidt angår sammensætningen af ledende forvaltningsorganer på alle beslutningsniveauer — kommunalt, kantonalt, enhedsmæssigt og statsligt niveau;

43. roser Bosnien-Hercegovina for dets lovgivning, som fastsætter, at der skal være mindst 40 % af hvert køn i administrative funktioner i statslige og lokale regeringsorganer, men bemærker, at dette ikke har ført til, at der i praksis er 40 % kvinder i administrationen; opfordrer de bosniske myndigheder til at udarbejde en handlingsplan med klare tidsrammer og en klar ansvarsfordeling for gennemførelsen af denne lovgivning;

44. konstaterer med bekymring, at der ikke er afsat tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til gennemførelsen af handlingsplanen om resolution 1325 fra FN's Sikkerhedsråd, til institutionelle mekanismer, der skal sikre ligestilling mellem kønnene, til domstolsadgang og til beskyttede herberger for ofre for vold i hjemmet; opfordrer myndighederne i Bosnien Hercegovina til på alle niveauer til at afsætte tilstrækkelige bevillinger til disse formål;

45. beklager, at myndighederne i Bosnien-Hercegovina indtil nu kun har behandlet og afsagt dom i et begrænset antal tilfælde af seksuelle krigsforbrydelser; er alvorligt bekymret over, at et stort antal gerningsmænd til sådanne forbrydelser ustraffet har undsluppet retssystemet; konstaterer ligeledes, at myndighederne i Bosnien-Hercegovinas ikke har iværksat tilstrækkelige vidnebeskyttelsesprogrammer for ofrene; opfordrer derfor myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at sikre, at alle ofre for seksuelle krigsforbrydelser har sikker og tilstrækkelig adgang til retssystemet, og at alle anmeldte krigsforbrydelsessager behandles hurtigt og effektivt;

46. opfordrer regeringen i Bosnien-Hercegovina til at forbedre tilsynet med den eksisterende lovgivning på området for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene ved at indføre klare målsætninger i politikker og handlingsplaner og ved tydeligt at identificere de statsinstitutioner, der er ansvarlige for gennemførelsen; opfordrer desuden myndighederne i Bosnien-Hercegovina til på alle niveauer at samarbejde om indsamling af omfattende statistiske data om ligestilling mellem kønnene i hele landet;

Kroatien

47. opfordrer den kroatisk regering til efter tiltrædelsen at fortsætte tilpasningen af dens lovgivning vedrørende ligestilling af kønnene til EU's gældende ret;

48. opfordrer de kroatisk myndigheder til fuldt ud at gennemføre lovgivningen om, at der skal være 40 % kvinder på valglisterne for lokale og regionale selvstyreorganer, parlamentet og Europa-Parlamentet, i betragtning af at to tredjedele af de politiske partier under parlamentsvalget i 2011 ikke overholdt det fastsatte mål;

49. roser Kroatien for at have oprettet en ombudsmandsinstitution for ligestilling mellem kønnene og for den deraf følgende synliggørelse af foranstaltningerne vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling; henstiller til alle landene i regionen at overveje, om de kan følge dette eksempel på god praksis; opfordrer den kroatisk regering til fortsat at finansiere ombudsmændenes kontor og til at følge op på deres henstillinger;

50. glæder sig over de lokale handlingsplaner for integration af ligestilling især i regionen Istrien; opfordrer den kroatisk regering til at fremme vedtagelsen og gennemførelsen af sådanne handlingsplaner i hele landet

51. opfordrer den kroatisk regering til at indføre en strukturel dialog med civilsamfundets organisationer, især for så vidt angår situationen efter tiltrædelsen;

Tirsdag den 21. maj 2013

52. glæder sig over de fremskridt, der er sket i Kroatien med hensyn til politiets korrekte håndtering af tilfælde af vold mod kvinder og kønsdiskrimination efter målrettet uddannelse af politibetjente på dette område, og opfordrer myndighederne til at fortsætte denne indsats; påpeger, at der stadig er tilfælde, som ikke håndteres korrekt af retsvæsenet, og opfordrer myndighederne til at tage initiativ til også at bevidstgøre og uddanne retsvæsenet; opfordrer desuden den kroatiske regering til at gøre gratis retshjælp tilgængelig for ofre for kønsbestemt vold og diskrimination;

53. opfordrer de kroatiske myndigheder til i den nationale strategi for beskyttelse mod vold i hjemmet (2011-2016) at præcisere, hvilken myndighed der er ansvarlig for hvilken handling, og at yde tilstrækkelig finansiering til myndigheder og civilsamfundets organisationer til at gennemføre strategien;

Kosovo

54. glæder sig over den rolle, som Kosovos parlament har fået i forbindelse med godkendelse, revision og tilsyn med ligestillingsprogrammet; opfordrer til, at henstillingerne i tilsynsrapporterne også gennemføres;

55. opfordrer Kosovos regering til at fremme en landsomfattende SOS-hotline for ofre for vold i hjemmet og kønsbestemt vold for at skabe opmærksomhed omkring mulighederne for at anmelde og behandle sagerne;

56. roser Kosovos regering for at placere ligestillingskontoret under premierministerens kontor og opfordrer regeringen til at sikre en større effektivitet på kontoret i forbindelse med gennemførelsen af og tilsynet med loven om ligestilling mellem kønnene uden politisk indblanding;

57. opfordrer Kosovos regering til snarest muligt at oprette det foreslåede ligestillingscenter;

58. roser Kosovo for at have uddannet politifolk til at behandle tilfælde af kønsbaseret vold og til at have indrettet særlige lokaler for ofrene og deres børn på politistationerne; opfordrer Kosovos regering til også at uddanne retspersonale til at behandle disse tilfælde og til at øge antallet af beskyttede herberger for ofrene og den mulige varighed af opholdene i disse herberger;

59. opfordrer Kosovos regering til at anerkende og arbejde hen imod gennemførelsen af Pristinaprincipperne som fastsat på kvindetopmødet i Kosovo i oktober 2012;

60. understreger behovet for yderligere oplysning omkring både brugen og forsyningen af og adgangen til svangerskabsforebyggende midler i betragtning af, at anvendelsen af svangerskabsforebyggende midler i Kosovo, selv om en større procentdel af kvinderne nu bruger disse former for svangerskabsforebyggelse, stadig langt fra er udbredt blandt alle kvinder i Kosovo;

61. opfordrer Kosovos regering til at anerkende ofrene for seksuel vold under konflikten i 1998-1999 som en særlig kategori i lovgivningen gennem en ændring af loven om status og rettigheder for martyrer, handicappede, veteraner, medlemmer af Kosovos befrielseshær, civile krigsofre og deres familier;

62. opfordrer Kosovos regering til tydeligt at identificere indikatorer for overholdelse og manglende overholdelse i de administrative instrukser vedrørende lovene om ligestilling mellem kønnene og diskrimination og til at lette gennemførelsen af dem og tilsynet med dem; opfordrer desuden regeringen til at indsamle data og oprette et nationalt register for tilfælde af kønsbestemt diskrimination og vold;

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

63. roser Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering for det nye lovforslag om bekæmpelse af seksuel chikane og mobning på arbejdspladsen, herunder bøder til gerningsmænd, og opfordrer til harmonisering af lovforslaget med straffeloven; glæder sig over, at den makedonske regerings har til hensigt at ændre lovgivningen for at sikre, at begge forældre kan tage forældreorlov eller familieorlov for at pleje syge slægtninge, og den seneste vedtagelse af ændringer af arbejdsmarkedslovgivningen for at skabe større retssikkerhed på arbejdsmarkedet for gravide eller kvinder, der lige har født;

Tirsdag den 21. maj 2013

64. bemærker med bekymring, at romakvinder lider under dobbelt diskrimination på grund af køn og etnicitet; opfordrer derfor Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til at vedtage omfattende antidiskriminationsrammer, der kan gøre det muligt for romakvinder at sikre deres rettigheder;

65. roser de makedonske myndigheder for indførelsen af afskrækkende sanktioner for manglende overholdelse af loven om en repræsentation på mindst 30 % af hvert køn i politisk beslutningstagende organer; opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til nøje at overvåge, om dette fører til, at i mindst 30 % kvinder i beslutningstagning, navnlig på lokalt plan;

66. giver udtryk for sin anerkendelse af Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens parlaments aktive »kvindeklub«, hvor kvindelige parlamentsmedlemmer fra forskellige partier samarbejder om at fremme kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene bl.a. via offentlige debatter, konferencer og internationale eller andre arrangementer, og af dets samarbejde med civilsamfundet og håndteringen af følsomme eller marginaliserede problemer, såsom seksualundervisning i grundskolen, vold i hjemmet, hiv, livmoderhalskræft, hadefulde udtalelser og kvindernes stilling i landdistrikterne;

67. konstaterer, at den Juridiske Tjeneste i Ligestillingsdepartementet under Beskæftigelses- og Socialministeriet, der er konsulent i sager med forskelsbehandling af kvinder og mænd, ikke fungerer ordentligt; opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til at forbedre dens funktion;

68. konstaterer med bekymring, at ligestillingshandlingsplanerne og -strategierne ikke gennemføres på ensartet vis, og at der mangler en overordnet samordning af indsatsen; opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til at øge de økonomiske og menneskelige ressourcer, der er stillet til rådighed for Ligestillingsdepartementet og sørge for, at det udnævnes ligestillingskoordinatorer på nationalt og lokalt niveau, og at de kan varetage deres hverv på en effektiv måde;

69. bifalder de fremskridt, der er sket inden for bekæmpelse af kønsbestemt vold, der ikke mindst skyldes stigningen i antallet af anmeldelser som følge af oplysningskampanjer, uddannelse af specialiserede politibetjente og aftaler om protokoller mellem institutioner for behandlingen af anmeldelserne; bemærker dog med bekymring, at antallet af herberger for ofrene for vold i hjemmet og andre former for kønsbestemt vold ikke er tilstrækkeligt;

70. opfordrer Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering til at fjerne de eksisterende kulturelle og finansielle hindringer for kvinder for at få adgang til svangerskabsforebyggelse;

Montenegro

71. konstaterer med bekymring, at andelen af kvinder i den politiske beslutningstagning kun er steget meget lidt i de seneste årtier; opfordrer Montenegros regering til at ændre lovgivningen på området og sikre, at den overholdes;

72. opfordrer Montenegros regering til at øge de økonomiske og menneskelige ressourcer, der er afsat til Ligestillingsdepartementet, gennemførelsen af de retlige og institutionelle rammer for ligestilling mellem kønnene og ligestillingshandlingsplanen;

73. roser Montenegros regering for udarbejdelsen af den nye nationale handlingsplan for at gennemføre ligestilling mellem kønnene i samarbejde med civilsamfundet og indarbejdelsen af strategiske og operationelle mål i denne plan; opfordrer regeringen til at afsætte tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer til gennemførelsen og til at skabe rammerne for et fortsat samarbejde med civilsamfundet i gennemførelsesfasen;

74. glæder sig over indførelsen af ligestillingsforanstaltninger i Montenegros reformprogram for tiltrædelsen; opfordrer Montenegros regering til at prioritere foranstaltninger til gennemførelse af ligestillingsbestemmelser under tiltrædelsesforhandlingerne om kapitel 23 om retsvæsenet og grundlæggende rettigheder samt i andre relevante kapitler, herunder kapitel 19 om socialpolitik og beskæftigelse, kapitel 24 om retfærdighed, frihed og sikkerhed og kapitel 18 om statistik;

Tirsdag den 21. maj 2013

75. roser Montenegros regering for de fremskridt, der er sket inden for håndtering af vold i hjemmet via vedtagelsen af en adfærdskodeks om proceduren i forbindelse med en koordineret institutionel indsats; bemærker dog med bekymring, at vold i hjemmet stadig giver anledning til stor bekymring i Montenegro, og opfordrer regeringen til at afsætte tilstrækkelige bevillinger til og gøre den nødvendige indsats for at gennemføre lovgivningen og adfærdskodeksen, til at indføre en national SOS-helpline og til at indsamle data;

76. bemærker med bekymring det lave antal klager over kønsbestemt diskrimination og vold; opfordrer Montenegros regering til at investere i at øge bevidstheden om kvinders rettigheder og lovgivningen mod vold og mulighederne for at anmelde og behandle overtrædelser;

77. glæder sig over det montenegrinske parlaments bestræbelser på metodisk at undersøge gennemførelsen af ligestillingslovgivningen;

Serbien

78. opfordrer den serbiske regering til at fortsætte gennemførelsen af det nationale EU-integrationsprogram ved at styrke mekanismer til overvågning af anvendelsen af loven om forbud mod forskelsbehandling og til at forbedre den administrative kapacitet i ligestillingsorganerne, herunder ligestillingskommissæren og viceombudsmanden med ansvar for ligestillingsanliggender;

79. roser den serbiske regering for valgloven, der fastsætter, at hver tredje kandidat på valglisterne til parlamentsvalget skal være et medlem af det underrepræsenterede køn, og for den konsekvente gennemførelse af denne bestemmelse, hvilket har ført til, at 34 % af pladserne i parlamentet er besat af kvinder;

80. opfordrer den serbiske regering til at styrke uddannelsen af retshåndhævelsespersonale i politi og retsvæsen i bevidsthed om og korrekt håndtering af tilfælde af kønsbaseret forskelsbehandling og vold, give ofrene mulighed for gratis retshjælp og afhjælpe det generelle problem med ophobning af sager i domstolene;

81. roser de fremskridt, der er sket inden for bekæmpelsen af vold i hjemmet gennem vedtagelsen af en generel protokol om procedurer for samarbejde i situationer med vold i hjemmet og i partnerskaber, indførelsen af en telefonhjælpetjeneste og åbningen af et nyt herberg; bemærker dog, at vold i hjemmet stadig giver anledning til stor bekymring i Serbien; opfordrer regeringen til at afsætte tilstrækkelige midler og kræfter til at gennemføre lovgivningen og protokollen, til at fremme anmeldelsen af sager og til at indsamle og dele oplysninger og data mellem institutioner, agenturer og kvinders civilsamfundsorganisationer;

82. roser Serbiens regering og parlament for deres tætte samarbejde med civilsamfundets organisationer om udarbejdelsen og overvågningen af en omfattende handlingsplan til gennemførelse af resolution 1325 fra FN's Sikkerhedsråd; opfordrer regeringen til at afsætte tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til dens gennemførelse;

83. opfordrer de serbiske myndigheder til at forbedre samarbejdet med de civilsamfundsorganisationer, der beskæftiger sig med ligestilling mellem kønnene, især på lokalt niveau mellem lokale regeringer og lokale civilsamfundsorganisationer, i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse og overvågning af love og politikker om ligestilling mellem kønnene og kønsbestemt vold, og til at afsætte strukturfondsmidler til arbejdet i organisationer, der beskæftiger sig med kønsbestemt vold;

o

o o

84. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og regeringerne i tiltrædelseslandene på Balkan.

Tirsdag den 21. maj 2013

P7_TA(2013)0203

EU-chartret: Standarder for mediefrihed i EU**Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om EU-chartret: Standarder for mediefrihed i EU (2011/2246 (INI))**

(2016/C 055/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed,
- der henviser til artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention, retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Europarådets Ministerkomité og Parlamentariske Forsamlings erklæringer, anbefalinger og resolutioner og Venedigkommissionens og menneskerettighedskommissærens dokumenter om ytrings-, informations- og mediefrihed,
- der henviser til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2, 7 og 912 i traktaten om Den Europæiske Union, traktatens artikler om etableringsfrihed, fri udveksling af tjenesteydelser, fri bevægelighed for personer og varer, konkurrence og statsstøtte og artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (kultur),
- der henviser til protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, kendt som Amsterdamprotokollen,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument om mediepluralisme i EU's medlemsstater (SEC(2007)0032),
- der henviser til det europæiske charter om pressefrihed ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens oprettelse af en gruppe på højt plan om pressefrihed og mediepluralisme,
- der henviser til sine beslutninger af 20. november 2002 om mediekoncentration ⁽³⁾, af 4. september 2003 om respekten for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2002) ⁽⁴⁾, af 4. september 2003 om fjernsyn uden grænser ⁽⁵⁾, af 6. september 2005 om anvendelse af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF (»Fjernsyn uden grænser«), som ændret ved direktiv 97/36/EF, i perioden 2001-2002 ⁽⁶⁾, af 22. april 2004 om risikoen for krænkelse af ytrings- og informationsfriheden (artikel 11, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder) i EU og navnlig i Italien ⁽⁷⁾, af 25. september 2008 om mediekoncentration og -pluralisme i Den Europæiske Union ⁽⁸⁾, af 25. november 2010 om public service radio- og tv-virksomhed i den digitale tidsalder: det tostrengede systems fremtid ⁽⁹⁾ og af 10. marts 2011 om medieloven i Ungarn ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.pressfreedom.eu/en/index.php>.

⁽³⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 205.

⁽⁴⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 412.

⁽⁵⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 453.

⁽⁶⁾ EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 117.

⁽⁷⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 1026.

⁽⁸⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 75.

⁽⁹⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 154.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til det verserende europæiske initiativ for mediepluralisme⁽¹⁾, som er registreret hos Kommissionen, og hvis formål er at beskytte mediepluralisme gennem delvis harmonisering af nationale regler om mediers ejerskabsforhold og gennemsigtighed, interessekonflikter med politiske embeder og medietilsynsmyndigheders uafhængighed,
 - der henviser til betragtning 8 og 94 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, der understreger behovet for, at medlemsstaterne forhindrer handlinger, der skaber dominerende stillinger, begrænser pluralisme og sætter uafhængige tilsynsorganer i stand til at udføre deres arbejde på en gennemsigtig og upartisk måde,
 - der henviser til det arbejde, der udføres af OSCE angående mediefrihed, og navnlig af OSCE-repræsentanten for frie medier, rapporterne herom og den tale, som blev holdt via video under høringen om mediefrihed i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender den 6. november 2012,
 - der henviser til ngo'ernes rapporter om medierne, herunder rapporterne fra Journalister Uden Grænser (pressefrihedsindekser) og Freedom House (rapporter om pressefrihed),
 - der henviser til de undersøgelser af medierelaterede spørgsmål, der er udgivet af Europa-Parlamentet⁽²⁾ og Det Europæiske Universitetsinstituts center for mediepluralisme og mediefrihed⁽³⁾,
 - der henviser til den uafhængige undersøgelse »The indicators for media pluralism in the Member States — Towards a risk-based approach«, som blev foretaget efter anmodning fra Kommissionen i 2007, som udkom i 2009⁽⁴⁾, og hvori der er defineret et medieovervågningsværktøj med indikatorer til at gøre opmærksom på trusler mod mediepluralismen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0117/2013),
- A. der henviser til, at medierne spiller en vigtig rolle som »offentlig vagthund« i et demokrati, da de gør det muligt for borgerne at udøve deres ret til at blive informeret og til at undersøge og bedømme de handlinger, der foretages, og de beslutninger, der træffes af dem, der udøver eller har magt eller indflydelse, især i forbindelse med valghandlinger; der henviser til, at de også kan spille en rolle ved at sætte den offentlige dagsorden, idet de bruger deres kompetence som informationsdørvogtere og således agerer som meningsdannere;
- B. der henviser til, at ytringsfrihed i det offentlige rum påviseligt selv bidrager til at skabe demokrati og retsstatslige forhold og understøtter deres eksistens og overlevelse; der henviser til, at frie og uafhængige medier og fri udveksling af information spiller en afgørende rolle i forbindelse med den demokratiske forandring, der finder sted i ikke-demokratiske regimer, og der derfor opfordrer Kommissionen til at overvåge mediefrihed og pluralisme nøje i tiltrædelseslandene og til at rette tilstrækkelig opmærksomhed mod de frie mediers rolle i forbindelse med fremme af demokrati overalt i verden;
- C. der henviser til, at mediefrihed er en hjørnesten for de værdier, som er nedfældet i traktaterne, herunder demokrati, pluralisme og respekt for mindretals rettigheder, og der henviser til, at mediefriheden tidligere i dens historie, hvor den gik under navnet pressefrihed, har været en af grundbestanddelene i de demokratiske ideers udbredelse og i udviklingen af det europæiske ideal i historien;
- D. der henviser til, at mediefrihed, pluralisme og journalistisk uafhængighed er væsentlige for selve udøvelsen af medietjenesterne overalt i Unionen og navnlig på det indre marked; der henviser til, at enhver utilbørlig begrænsning af mediefriheden, pluralismen og den journalistiske uafhængighed således er en begrænsning af meningsfriheden og den økonomiske frihed; der henviser til, at journalister ikke bør være under pres hverken fra ejere, ledere, regeringer eller på grund af økonomiske begrænsninger;

⁽¹⁾ www.mediainitiative.eu

⁽²⁾ "The Citizen's Right to Information: Law and Policy in the EU and its Member States", juni 2012, se <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75131>

⁽³⁾ <http://cmpf.eui.eu/Home.aspx>

⁽⁴⁾ Udarbejdet af K.U. Leuven — ICRI, Jönköping International Business School — MMTC, Central European University — CMCS og Ernst & Young Consultancy Belgium.

Tirsdag den 21. maj 2013

- E. der henviser til, at et autonomt og stærkt offentligt rum baseret på uafhængige og mange medier udgør det vigtige miljø, hvor civilsamfundets kollektive frihedsrettigheder, f.eks. forsamlings- og foreningsfriheden, såvel som de individuelle frihedsrettigheder, f.eks. retten til ytringsfrihed og retten til adgang til information, kan blomstre;
- F. der henviser til, at borgernes grundlæggende rettigheder til ytringsfrihed og information kun kan sikres gennem mediefrihed og -pluralisme, hvorved journalister og medier kan udøve deres ret og pligt til på retfærdig og neutral vis at informere borgerne om begivenheder og beslutninger af offentlig interesse; der henviser til, at alle medlemmer af samfundet har ret til at give udtryk for deres meninger på en demokratisk og fredelig måde;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at der foreligger en positiv forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre mediepluralisme i medfør af artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der indeholder bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der er en del af EU-retten;
- H. der henviser til, at information af natur, og især takket være de sidste årtiers teknologiske forandringer, udveksles ud over geografiske grænser og spiller en afgørende rolle ved at informere nationale samfund uden for hjemlandet og stiller redskaber til rådighed, der gør det muligt at have viden og forståelse til fælles på tværs af grænser og mellem stater; der henviser til, at medierne ved hjælp af nettet, men ikke kun ved hjælp af det, har fået en global karakter, som offentlighedens og især informationsforbrugernes forventninger og behov nu er afhængige af; der henviser til, at ændringerne i medieverdenen og i kommunikationsteknologierne har omdefinert scenen for udveksling af oplysninger og den måde, hvorpå folk oplyses, og den offentlige mening dannes;
- I. der henviser til, at en offentlig sfære, der dækker hele Europa og er baseret på vedvarende og uafbrudt respekt for mediefrihed og -pluralisme, er af afgørende betydning for Unionens integrationsproces i overensstemmelse med de i traktaterne nedfældede værdier, ansvarliggørelse af EU-institutionerne og udvikling af det europæiske demokrati, f.eks. i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet; der henviser til, at et levende, konkurrencedygtigt og pluralistisk medielandskab, både audiovisuelt og på tryk, tilskynder borgerne til at deltage i den offentlige debat, hvilket er væsentligt for et velfungerende demokratisk system;
- J. der henviser til, at ngo'er, sammenslutninger, der overvåger mediefriheden, Europarådet og OSCE samt Europa-Parlamentet i deres undersøgelser og beslutninger har rapporteret om og advaret mod de trusler, som staters regeringer, herunder EU-medlemsstaters regeringer ⁽¹⁾, udgør for frie og uafhængige medier;
- K. der henviser til, at Europarådet og OSCE har undersøgt den menneskelige og demokratiske dimension af kommunikation gennem detaljerede erklæringer, resolutioner, henstillinger, udtalelser og rapporter om mediefrihed, -pluralisme og -koncentration og dermed etableret et omfattende sæt fælleseuropæiske mindstekrav på dette område;
- L. der henviser til, at EU har bekræftet sit engagement for at beskytte og fremme mediepluralisme som en af hjørnestenene i ytringsfriheden og retten til information, der er indeholdt i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder, og som er betydningsfulde milesten for aktivt medborgerskab og deltagelsesdemokrati;
- M. der henviser til, at mediefrihed er et kvalificerende kriterium for kandidatlandes tiltrædelse til EU ifølge Københavnskriterierne og er et af de principper, som EU fremmer i sin udenrigspolitik, og der henviser til, at EU og dets medlemsstater derfor bør foregå med et godt eksempel internt og dermed sikre troværdighed og sammenhæng;

⁽¹⁾ Som eksempler kan nævnes direkte eller indirekte partipolitisk kontrol over og indflydelse på medierne eller mediekontrolorganerne, blokering eller begrænsning af adgangen til markedet for visse medier gennem sendelicens- og godkendelsesprocedurer, misbrug af reglerne om national eller militær sikkerhed og offentlig orden eller moral for at indføre censur og forhindre adgangen til dokumenter og information, krænkelse af princippet om beskyttelse af kilder, manglende lovgivning om mediekoncentration og interessekonflikter i medierne og brug af reklamer til at påvirke redaktionelle linjer.

Tirsdag den 21. maj 2013

- N. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har udtrykt bekymring med hensyn til mediefrihed, -pluralisme og -koncentration og har opfordret Kommissionen som traktaternes vogter til at træffe passende foranstaltninger, herunder at foreslå et lovgivningsinitiativ på området;
- O. der henviser til, at Kommissionen den 16. januar 2007 iværksatte en »trepunktstilgang« bestående af Kommissionens arbejdsdokument om mediepluralisme, en uafhængig undersøgelse af mediepluralismen i EU's medlemsstater, med indikatorer til måling af mediepluralisme og identificering af mulige risici i EU's medlemsstater (til offentliggørelse i 2007), og en meddelelse fra Kommissionen om indikatorer for mediepluralisme i medlemsstaterne (til offentliggørelse i 2008), efterfulgt af en offentlig høring⁽¹⁾; der henviser til, at det mediepluralismeværktøj, som omtales i den uafhængige undersøgelse, endnu ikke er blevet implementeret;
- P. der henviser til, at Kommissionen desværre har indstillet denne tilgang, da hverken meddelelsen eller den offentlige høring nogensinde blev iværksat;
- Q. der henviser til, at chartret om grundlæggende rettigheder med Lissabontraktatens ikrafttræden er blevet bindende; chartret er det første internationale dokument, der udtrykkeligt fastslår, at »mediefrihed og mediernes pluralisme respekteres« (artikel 11, stk. 2); der henviser til, at traktaterne giver EU mandat og beføjelser til at sikre, at alle grundlæggende rettigheder beskyttes i Unionen, navnlig på grundlag af artikel 2 og 7 i TEU;
- R. der henviser til, at medlemsstaterne har pligt til konstant at fremme og beskytte menings-, ytrings-, informations- og mediefriheden, da disse principper også er garanteret i deres forfatninger og love, såvel som til at give borgerne fair og lige adgang til forskellige informationskilder og således til at have forskellige synspunkter og meninger; der henviser til, at de derudover har pligt til at respektere og beskytte privatliv og familieliv, hjemmet og kommunikation samt borgernes personligoplysninger, jf. chartrets artikel 7 og 8; der henviser til, at hvis disse friheder bliver alvorligt truet eller krænkede i en medlemsstat, er Unionen forpligtet til at gribe ind rettidigt og effektivt på grundlag af dets beføjelser som nedfældet i traktaterne og chartret for at beskytte den europæiske demokratiske og pluralistiske orden og de grundlæggende rettigheder;
- S. der henviser til, at EU har kompetencer på medierelaterede områder såsom det indre marked, audiovisuel politik, konkurrence, herunder statsstøtte, telekommunikation og grundlæggende rettigheder; Parlamentet har udtalt, at der på denne baggrund bør fastlægges de mest nødvendige minimumsnormer for at sikre, garantere og fremme informationsfriheden, en passende grad af mediepluralisme og en uafhængig medieforvaltning⁽²⁾; Kommissionen har bedt Det Europæiske Universitetsinstituts center for mediepluralisme og mediefriheden om at foretage en analyse af omfanget af EU's beføjelser inden for mediefrihed;
- T. der henviser til, at der er anledning til bekymringer i forhold til de udfordringer og det pres, som medierne, især public service-stationerne, står over for med hensyn til redaktionel uafhængighed, ansættelse af personale, usikre ansættelsesforhold, selvcensur, pluralisme, informationens neutralitet og kvalitet, adgang og finansiering som følge af utidig politisk og økonomisk indblanding og den økonomiske krise;
- U. der henviser til, at der hersker bekymring over den høje arbejdsløshed blandt journalister i Europa og over, at en stor andel af dem arbejder som freelancere med begrænset stabilitet i beskæftigelsen, begrænset støtte og betydelig usikkerhed;
- V. der henviser til, at de private medier i stigende grad er genstand for både indenlandske og grænseoverskridende fusioner, hvor mediekoncerner distribuerer deres produkter i forskellige lande, hvilket giver øgede investeringer i medierne inden for EU, samtidig med at ikke-europæiske investorer og medier udøver en stigende indflydelse i Europa, hvilket fører til informationsmonopolisering og underminerer meningspluralismen; der henviser til, at der hersker en vis bekymring over kilderne til finansiering af nogle private medier, også i EU;

⁽¹⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/52>

⁽²⁾ Se punkt 6 i Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2011 om medieloven i Ungarn.

Tirsdag den 21. maj 2013

- W. der henviser til, at den europæiske offentlighed i mange analyser, opinionsundersøgelser og offentlige initiativer har givet udtryk for sin bekymring over forværringen af situationen for mediefriheden og -pluralismen og gentagne gange har krævet handling fra EU's side til bevaring af mediefriheden og udvikling af et stærkt, uafhængigt og mangfoldigt medielandskab;
- X. der henviser til, at forceringen af nyhedscyklussen har medført alvorlige svigt hos journalisterne, f.eks. at de undlader at kontrollere og dobbeltchecke journalistiske kilder;
- Y. der henviser til, at udvikling af et digitalt miljø kan være afgørende for, at de europæiske borgere får adgang til online-informationerne;
- Z. der henviser til, at medielandskabet er ved at ændre sig grundlæggende, og der henviser til, især i disse krisetider, at en stadig større andel af journalisterne arbejder under usikre ansættelsesforhold, ikke har nogen social sikring i forhold til arbejdsmarkedets standarder og står over for andre tilsvarende udfordringer for journalistikkens fremtid;
- AA. der henviser til, at der er blevet sendt andragender til Parlamentet, hvori borgere gør opmærksom på samme bekymringer og krav, hvilket viser, at de efterlyser handling fra institutionernes og især Parlamentets side;
- AB. der henviser til, at de teknologiske forandringer, som er sket i kraft af internettet, personlig databehandling og senest mobil databehandling, har ændret informationsstrukturen på forskellige måder, som igen har påvirket de mere traditionelle mediers forretningsmodel, navnlig deres afhængighed af reklamemarkedet, og derved bringer enkeltmedier, som udfylder en vigtig samfundsmæssig og demokratisk rolle, i fare for ikke at overleve; der henviser til, at de offentlige myndigheder på såvel medlemsstatsniveau som på EU-niveau derfor har en pligt til at skabe et sæt værktøjer, som er til rådighed i den nuværende overgangsperiode, og som kan bidrage til at sikre, at de uafhængige mediers værdier og ansvar overlever, uanset hvilken teknologisk platform de tager i brug nu og i fremtiden; opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen til at foretage en undersøgelse af følgerne af de teknologiske forandringer for mediernes forretningsmodel og indvirkningen heraf på mediefriheden og pluralismen;
- AC. der henviser til, at den seneste økonomiske krise har forværret de enkelte mediers vanskeligheder og, fordi den gør journalisternes rolle mere usikker, har gjort medieverdenen mere sårbar over for økonomisk eller politisk pres samt gjort den mere skrøbelig i sig selv; der henviser til, at disse forhold har haft særlige følger inden for de journalistiske genrer, som er dyrere eller mere tidskrævende at udvikle, f.eks. undersøgende journalistik, reportager og udsendelse af internationale og europæiske korrespondenter; der henviser til, at disse typer journalistik er af afgørende betydning for at sikre, at offentlige og politiske myndigheder pålægges et ansvar og stilles til regnskab, for at sætte en stopper for misbrug af økonomisk og institutionel magt og for at sikre afsløring og retsforfølgelse af kriminelle aktiviteter på det sociale, miljømæssige og humanitære område; opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse af følgerne af krisen og de usikre ansættelsesforhold for journalisterne med henblik på at analysere og søge at afhjælpe konsekvenserne heraf for mediefriheden og -pluralismen;
- AD. der henviser til, at de teknologiske forandringer, en forskelligartet gruppe af uafhængige journalistiske formidlere og tilegnelsen af de mange forskellige kompetencer, der er nødvendige for at indsamle og producere kvalitetsprodukter, også giver mulighed for at skabe nye tværgående og transnationale journalistiske forehavender, som kan støttes ved hjælp af både offentlige og markedsbaserede politikker;
1. opfordrer medlemsstaterne og EU til at respektere, sikre, beskytte og fremme den grundlæggende ret til ytringsfrihed og information såvel som mediefrihed og -pluralisme og dermed afstå fra at skabe — samt udvikle eller støtte mekanismer til at forhindre — trusler mod mediefriheden, f.eks. ved at forsøge at øve utidig og politisk indflydelse eller pres og påtvinge medierne partipolitisk kontrol og censur eller ved at begrænse eller uretmæssigt blokere for massemediernes frihed og uafhængighed på grund af private eller politiske interesser eller at true public service-stationer finansielt;

Tirsdag den 21. maj 2013

2. opfordrer medlemsstaterne og EU til at sørge for, at juridisk bindende procedurer og mekanismer er på plads til udvælgelse og udnævnelse af offentlige mediechefer, bestyrelser, medieråd og tilsynsorganer, som er gennemsigtige, baseret på fortjeneste og indiskutabel erfaring og sikrer professionalismisme, integritet, uafhængighed samt konsensus, som i størst muligt omfang repræsenterer hele det politiske og sociale spektrum, retssikkerhed og kontinuitet snarere end politiske eller partipolitiske kriterier, der er baseret på et »forkæle og belønne«-system, der er knyttet til valgresultaterne eller magthavernes vilje; bemærker, at hver enkelt medlemsstat bør fastsætte et sæt kriterier for udnævnelse af statslige mediechefer eller bestyrelser, der er i tråd med principperne om uafhængighed, integritet, erfaring og professionalismisme; opfordrer medlemsstaterne til at opstille garantier til sikring af medierådernes og de tilsynsorganernes uafhængighed af regeringens, parlamentsflertallets eller andre samfundsgruppers politiske indflydelse;
3. understreger, at mediepluralisme og journalistisk og redaktionel uafhængighed er nogle af hjørnestenene i mediefriheden med hensyn til at sikre, at medierne er alsidige, giver adgang til forskellige sociale og politiske aktører, meninger og synspunkter (herunder ngo'er, borgerforeninger, minoriteter osv.), og tilbyder en bred vifte af synspunkter;
4. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at kulturelle samfund, der er delt op på flere regionale regeringer eller medlemsstater, kan få adgang til medier på deres eget sprog, og at der ikke træffes nogen politiske beslutninger, der afskærer dem fra denne adgang;
5. minder om, at i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal deltagerstaterne sikre mediepluralisme i medfør af artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne, påpeger, at artikel 10 i denne konvention indeholder bestemmelser svarende til bestemmelserne i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der er en del af EU-retten;
6. understreger, at Kommissionen bør påse, at medlemsstaterne sikrer en korrekt gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder i deres land, hvilket kommer til udtryk gennem mediepluralisme, lige adgang til informationer og respekt for pressens uafhængighed gennem neutralitet;
7. bemærker, at lande, der ønsker at tiltræde EU, ifølge Københavnskriterierne skal efterkomme gældende fællesskabsret, herunder chartret om grundlæggende rettigheder og nærmere bestemt dets artikel 11, ifølge hvilken mediefrihed og mediernes pluralisme skal respekteres; bemærker omvendt, at selv om det også kræves af de eksisterende medlemsstater, at de efterkommer chartret, findes der ingen mekanisme, som sikrer, at dette sker;
8. understreger den grundlæggende rolle, som et ægte afbalanceret europæisk tostrengt radio- og tv-system har, hvor private medier og public service-medier udfylder deres respektive roller, og som skal bevares, som krævet af Parlamentet, Kommissionen og Europarådet; bemærker, at public service-medier er nødvendige i et multimediesamfund, hvor der nu er et stort antal kommercielle globale markedsaktører; minder om den vigtige rolle, som public service-medierne — der finansieres af borgerne gennem staten — har for at opfylde borgernes behov, og deres institutionelle forpligtelse til at forsyne mange forskellige slags publikum med korrekte og pålidelige oplysninger af høj kvalitet, som skal være uafhængige af ydre pres og private og politiske interesser og samtidig have plads til nicher, der måske ikke er rentable for private medier; understreger, at de private medier har lignende forpligtelser i relation til oplysninger, i særdeleshed oplysninger af institutionel og politisk karakter, f.eks. i forbindelse med valg, folkeafstemninger osv.; understreger, at det er nødvendigt at sikre nationale nyhedsagenturers faglige uafhængighed og undgå skabelse af nyhedsmonopoler;
9. anerkender, at fortsat selvregulering og ikkelovgivningsmæssige initiativer, når de er uafhængige, upartiske og gennemsigtige, har en vigtig rolle at spille i sikringen af mediefrihed; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at støtte mediernes og deres tilsynsorganers uafhængighed fra både statslige (herunder på europæisk niveau) og magtfulde kommercielle interesser;
10. minder om den udtrykkelige og særlige rolle, som public service-medier har, jf. Amsterdamprotokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne;
11. minder om, at det i protokol 29 til traktaterne anerkendes, at systemet med offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne hænger direkte sammen med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og med nødvendigheden af at bevare mediepluralisme, og derfor bestemmes, at medlemsstaterne kun kan finansiere public service radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til opfyldelse af public service-opgaver og ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod de fælles interesser;

Tirsdag den 21. maj 2013

12. fremhæver, at det er vigtigt at have tilstrækkelig, forholdsmæssig og stabil finansiering til rådighed for public service-medierne for at garantere politisk og økonomisk uafhængighed, således at de kan udføre alle deres opgaver — herunder udfylde deres sociale, uddannelsesmæssige, kulturelle og demokratiske rolle — og er i stand til at tilpasse sig de digitale forandringer og bidrage til et rummeligt informations- og videnssamfund med repræsentative medier af høj kvalitet, der er tilgængelige for alle; udtrykker bekymring over den aktuelle tendens i visse medlemsstater, hvor man gennemfører budgetnedskæringer eller nedskalerer public service-mediernes aktiviteter, da dette mindsker deres evne til at fuldføre deres hverv; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at modarbejde denne tendens og sikre, at public service-medier modtager tilstrækkelig, holdbar og forudsigelig finansiering;

13. understreger, at foranstaltninger til at regulere mediernes adgang til markedet gennem sendelicens- og godkendelsesprocedurer, regler om beskyttelse af staten, national eller militær sikkerhed og offentlig orden og regler om beskyttelse af moral og af børn ikke må misbruges til at påtvinge medierne partipolitisk kontrol og censur og hindre borgernes grundlæggende ret til at blive informeret om emner af offentlig interesse og betydning; understreger, at der må sikres en ordentlig balance i disse forhold; advarer om, at medierne ikke må trues af påvirkningen fra særlige interessegrupper eller lobbyer, økonomiske aktører eller religiøse grupper;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende konkurrence- og mediebestemmelserne, at sikre konkurrence for at imødegå og forebygge dominerende stillinger, eventuelt ved at fastsætte lavere konkurrencetærskler i medieindustrien end på andre markeder, at sikre adgang for nye aktører på markedet, at gribe ind, hvis medierne koncentrerer sig i overdreven grad, og hvis mediepluralisme, uafhængighed og frihed er i fare, med henblik på at sikre, at alle EU-borgere har adgang til frie og mangeartede medier i alle medlemsstaterne, og til at foreslå forbedringer hvor det er nødvendigt; understreger, at eksistensen af pressekoncerner, der er ejet af virksomheder, som har magten til at tildele offentlige kontrakter, udgør en trussel mod mediernes uafhængighed opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan gældende konkurrenceregler er forbundet med den øgede koncentration af kommercielle medier i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at stille forslag om konkrete foranstaltninger til at sikre mediepluralisme og afværge for stor mediekoncentration;

15. understreger, at det er vigtigt at være opmærksom på, i hvor høj grad der sker en koncentration af ejendomsretten til medierne i medlemsstaterne, og at betone, at begrebet mediepluralisme dækker et bredere spektrum af emner, såsom forbud mod censur, kildebeskyttelse og beskyttelse af informanter, pres fra politiske aktører og markeds kræfter, åbenhed, journalisters arbejdsforhold, medietilsynsmyndigheder, kulturel mangfoldighed, udvikling af nye teknologier, ubegrænset adgang til information og kommunikation, ucensureret adgang til internettet og den digitale kløft; mener, at ejerskabet til og ledelsen af medieforetagender bør være gennemsigelige og ikke koncentreret; fremhæver, at koncentration af ejerskab er til fare for pluralisme og kulturel mangfoldighed og fører til ensartethed i medieindholdet;

16. kræver regler, der sikrer, at interessekonflikter bliver håndteret korrekt og løst, såsom konflikter i forbindelse med sammensmeltning af politiske embeder og mediekontrol, og navnlig sikrer, at de egentlige ejere af mediekonglomerater altid er offentlige, med henblik på at interessekonflikter undgås; opfordrer til effektiv gennemførelse af klare regler, der skal sikre gennemsigtige og rimelige procedurer for finansiering af medierne og tildeling af statslige reklame- og sponsorkontrakter for således at garantere, at de ikke fører til indblanding i ytrings- og informationsfrihed, pluralisme eller mediernes redaktionelle linje, og opfordrer Kommissionen til at overvåge dette;

17. påpeger, at trods anvendelse af konkurrencepolitikken via EU-fusionsforordningen og navnlig dennes artikel 21 ⁽¹⁾, er der opstået bekymring for, at disse instrumenter ikke i tilstrækkelig grad kontrollerer mediekoncentrationen som følge af problemer med markedsafgrænsning, hvor store tværmedielle fusioner i nogle tilfælde ikke kan leve op til de omsætningstærskler, der er fastsat i EU's konkurrencepolitik;

18. understreger, at markedsstyrke i medieindustrien ikke kun stammer fra monopolprisfastsættelse, men også fra politisk indflydelse, der fører til en altafgørende indflydelse på udformningen af reglerne, som gør det vanskeligere at afvikle en dominerende stilling, når først den er etableret; opfordrer til, at konkurrencetærsklen sættes lavere i medieindustrien end på andre markeder;

⁽¹⁾ Denne artikel fastsætter, at nationale myndigheder kan beskytte »legitime interesser« ved at vedtage national lovgivning til beskyttelse af mediepluralismen.

Tirsdag den 21. maj 2013

19. minder Kommissionen om, at den ved flere lejligheder tidligere er blevet spurgt, om det var muligt at indføre et lovgivningsmæssigt grundlag for at forhindre koncentration af ejendomsretten og misbrug af dominerende stilling; opfordrer Kommissionen til at stille forslag om konkrete foranstaltninger til at sikre mediepluralisme, herunder en lovramme for regler om mediernes ejerskabsforhold ved at indføre minimumsstandarder for medlemsstaterne;

20. understreger betydningen af at sikre journalisters uafhængighed, både i forhold til internt pres fra redaktører, forlæggere eller ejere og eksternt fra politiske eller økonomiske lobbyer eller andre interessegrupper, og fremhæver betydningen af redaktionelle chartre eller adfærdskodekser for redaktionel uafhængighed, da de forhindrer ejere, regeringer eller eksterne interesserede parter i at blande sig i nyhedsindholdet; gør opmærksom på, at det er vigtigt at udøve retten til ytringsfrihed uden nogen som helst form for forskelsbehandling og på grundlag af ligestilling og ligebehandling; fremhæver, at retten til aktindsigt i offentlige dokumenter og oplysninger er af fundamental betydning for journalister og borgere, og opfordrer medlemsstaterne til at etablere solide og omfattende lovrammer vedrørende fri adgang til regeringsinformation og adgang til dokumenter af interesse for offentligheden; appellerer til medlemsstaterne om at give lovmæssige garantier vedrørende fuld respekt for princippet om kildebeskyttelse og anmoder om en nøje efterlevelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på dette område, herunder i relation til whistleblowing;

21. kræver, at journalister bliver beskyttet mod pres, intimidering, chikane, trusler og vold, og minder om, at opsøgende journalister ofte bliver truet, angrebet fysisk eller endog udsat for mordforsøg som følge af deres arbejde; understreger, at det er vigtigt at sikre retfærdighed og bekæmpe straffrihed for sådanne handlinger, og peger også på deres lammende virkning på det frie ord, som fører til selvensur i medierne; understreger, at undersøgende journalistik hjælper med at overvåge demokratiet og god regeringsførelse, samtidig med at den afslører uregelmæssigheder og lovovertrædelser og således er til gavn for anklagemyndighederne; opfordrer medlemsstaterne og EU til at støtte og fremme opsøgende journalistik og fremme en etisk journalistik i medierne ved at udvikle faglige standarder og passende klageprocedurer, især ved hjælp af faglig uddannelse og adfærdskodekser, der etableres af mediesammenslutninger og medieforbund;

22. opfordrer medlemsstaterne til at indføre lovgivning for at forhindre, at redaktionslokaler infiltreres af efterretningsfolk, da en sådan praksis er til stor fare for ytringsfriheden, fordi den giver mulighed for overvågning af redaktionslokaler og skaber et klima af mistro, hæmmer indsamlingen af oplysninger og truer kilders fortrolighed og i sidste instans forsøger at misinformere og manipulere offentligheden samt at skade mediernes troværdighed;

23. understreger, at et stigende antal journalister ansættes under usikre vilkår uden de sociale garantier, der er almindelige på det arbejdsmarkedet, og opfordrer til en forbedring af arbejdsvilkårene for fagfolk i mediebranchen; understreger, at medlemsstaterne skal sikre, at journalisters arbejdsvilkår opfylder bestemmelserne i den europæiske socialpakt; understreger betydningen af kollektive overenskomster for journalister og fagforeningsrepræsentation for journalistgrupper, hvilket skal være tilladt for alle arbejdstagere, selv om de er medlemmer af en lille gruppe, arbejder i små virksomheder eller har kontrakter, der ikke er af standardkarakter, såsom vikararbejde eller midlertidigt arbejde, eftersom sikkerhed i ansættelsen giver dem mulighed for at tale og handle i fællesskab og for lettere og mere effektivt at opretholde deres faglige standarder;

24. understreger behovet for at fremme etisk journalistik i medierne; opfordrer Kommissionen til at stille forslag om et instrument (f.eks. ved hjælp af en henstilling såsom henstillingen af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtighedsretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester) for at sikre, at medlemsstaterne opfordrer mediesektoren til at udarbejde faglige normer og etiske kodekser, som omfatter en forpligtelse til at angive forskelle mellem kendsgerninger og meninger i reportager, samt krav om nøjagtighed, upartiskhed og objektivitet, respekt for folks privatliv, pligt til at korrigere misinformation og ret til genmæle; denne ramme bør også fastsætte, at mediesektoren skal oprette en uafhængig medietilsynsmyndighed — som fungerer uafhængigt af politisk eller anden ekstern indblanding — der kan behandle klager over pressen, og som er baseret på faglige standarder og etiske kodekser, og som har beføjelse til at iværksætte passende sanktioner;

Tirsdag den 21. maj 2013

25. opfordrer alle medlemsstater, hvori ærekrænkelser er en strafbar handling, til at afkriminalisere det så hurtigt som muligt; beklager, at journalister og medier i mange medlemsstater udsættes for pres, vold og chikane, herunder når de dækker demonstrationer og offentlige begivenheder, hvilket skaber bekymring hos europæiske og internationale organisationer, i akademiske kredse og i civilsamfundet; fremhæver betydningen af at indgå i en dialog med myndighederne for at sikre, at mediernes frihed og uafhængighed ikke bringes i fare, at kritiske røster ikke bremses, og at det retshåndhævende personale respekterer den rolle, som medierne spiller, og sikrer, at de kan lave deres reportager frit og sikkert;

26. understreger betydningen af at oprette selvregulerende organer for medierne såsom klagenævn og ombudsfolk, og støtter de praktiske, bottom-up bestræbelser, som europæiske journalister har indledt for at forsvare deres grundlæggende rettigheder ved at indføre et »drop-in-center« til dokumentation af påståede krænkelse af disse rettigheder, navnlig deres ytringsfrihed (på linje med det pilotprojekt, der blev vedtaget på plenarmødet den 23. oktober 2012 som led i Parlamentets holdning til budgettet for 2013);

27. understreger behovet for at udarbejde regler angående politisk information i de audiovisuelle medier med henblik på at sikre en retfærdig adgang hertil for forskellige politiske konkurrenter, meninger og synspunkter, navnlig i forbindelse med valg og folkeafstemninger, så det sikres, at borgerne kan danne deres meninger uden utilbørlig påvirkning fra en enkelt dominerende meningsdannende magt; understreger, at sådanne regler skal håndhæves på behørig vis af tilsynsorganerne;

28. understreger, at den grundlæggende ret til ytringsfrihed og til mediefrihed ikke kun er forbeholdt de traditionelle medier, men også gælder for sociale medier og andre former for nye medier; understreger betydningen af at sikre ytringsfrihed og informationsfrihed på internettet, navnlig ved at garantere netneutralitet, og opfordrer således EU og medlemsstaterne til at sikre, at disse rettigheder og friheder respekteres fuldt ud på internettet med hensyn til tilvejebringelse og formidling af information; advarer mod myndighedernes eventuelle bestræbelser på at kræve registrering eller tilladelser eller på at hindre indhold, de påstår er skadeligt; erkender, at public service-medierne leverer af internettjenester bidrager til deres mission om, at borgerne kan få adgang til oplysninger og danne sig deres mening ud fra en række forskellige kilder;

29. understreger den voksende betydning af nyhedsaggregatorer, søgemaskiner og andre formidlingsinstrumenter for udbredelsen af og adgangen til oplysninger og nyhedsindhold på internettet; opfordrer Kommissionen til at medtage disse internetaktører i EU's reguleringsordning, når den reviderer direktivet om audiovisuelle medietjenester med henblik på at afhjælpe problemerne med forskelsbehandling af indhold og forvriddning af kildeudvælgelsen;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af Kommissionens mediekundskabspolitik at være tilstrækkelig opmærksomme på vigtigheden af medieuddannelse, som sikrer, at borgerne tilegner sig færdigheder med hensyn til kritisk fortolkning og evnen til at sortere i en stadig stigende informationsmængde;

31. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om medlemsstaterne udsteder deres radio- og tv-sendetilladelser på grundlag af objektive, gennemsikre, ikke-diskriminerende og proportionelle kriterier;

32. understreger betydningen af hvert år at kontrollere mediefriheden og mediepluralismen i alle medlemsstater og med at udarbejde årlige rapporter herom på grundlag af de detaljerede standarder, der er udviklet af Europarådet og OSCE, og den risikobaserede analytiske tilgang og de indikatorer, der er udviklet i den uafhængige undersøgelse, der er foretaget for Kommissionen, i samarbejde med ngo'er, interessenter og eksperter, herunder ved at overvåge og føre tilsyn med udviklingen og ændringer i medielovgivningen og virkningen af enhver lovgivning, som vedtages i medlemsstaterne, og som påvirker mediefriheden, navnlig i forbindelse med statslig indblanding, samt god praksis til fastlæggelse af public service-standarder både for offentlige og private kanaler; understreger betydningen af at gøre den brede offentlighed bekendt med sådanne fælles europæiske standarder; mener, at Kommissionen, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og/eller EU's center for mediepluralisme og mediefrihed skal varetage denne opgave og offentliggøre en årlig rapport med resultaterne af kontrollen; mener, at Kommissionen bør forelægge den rapport for Parlamentet og Rådet og stille forslag om eventuelle aktioner og foranstaltninger på grundlag af sine konklusioner;

Tirsdag den 21. maj 2013

33. mener, at EU har kompetence til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, beskytte og fremme ytringsfrihed og informationsfrihed, mediefrihed og -pluralisme, i det mindste lige så meget som det har i forbindelse med beskyttelse af mindreårige og menneskelig værdighed, kulturel mangfoldighed, borgernes adgang til information om og/eller dækning af vigtige begivenheder, fremme af handicappedes rettigheder, forbrugerbeskyttelse i forbindelse med kommercielle meddelelser og retten til genmæle, som er almene interesser, der er omfattet af direktivet om audiovisuelle medietjenester; mener samtidig, at enhver form for regulering bør ske på grundlag af en nøje og omhyggelig analyse af situationen i EU og dets medlemsstater, af de problemer, der skal løses, og den bedste måde at gribe dem an på; mener, at ikke-lovgivningsmæssige initiativer såsom overvågning, selvregulering, adfærdskodekser samt i givet fald aktivering af artikel 7 i EU-traktaten bør anvendes, sådan som de fleste interesserede parter har anmodet om, i betragtning af at nogle af de mest eklatante trusler mod mediefriheden i nogle medlemsstater kommer fra nylig vedtagen lovgivning;

34. gentager sin opfordring til Kommissionen om at revidere og ændre direktivet om audiovisuelle medietjenester og at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte minimumsstandarder for respekt for, beskyttelse og fremme af den grundlæggende ret til ytringsfrihed og informationsfrihed, mediefrihed og -pluralisme og at sikre fuld anvendelse af chartret om grundlæggende rettigheder, af den europæiske menneskerettighedskonvention og den dermed forbundne retspraksis på egentlige forpligtelser på medieområdet, eftersom direktivets formål er at skabe et område uden interne grænser for audiovisuelle medietjenester og samtidig sikre et højt beskyttelsesniveau for mål af almen interesse, f.eks. ved at opstille passende lovgivningsmæssige og administrative rammer, der kan garantere effektiv pluralisme⁽¹⁾; opfordrer derfor Kommissionen til at revidere og ændre direktivet om audiovisuelle medietjenester for at sikre — som det sker for og på basis af modellen for tilsynsmyndigheder inden for rammerne af elektronisk kommunikation — at de nationale tilsynsmyndigheder er fuldt uafhængige, upartiske og gennemsigtige hvad angår deres beslutningsprocesser, udøvelsen af deres beføjelser og overvågningsprocessen, at de har effektiv finansiering til at udføre deres opgaver, og at de har passende sanktionsbeføjelser til at sikre, at deres beslutninger gennemføres;

35. opfordrer Kommissionen til i evalueringen og revisionen af direktivet om audiovisuelle medietjenester også at medtage bestemmelser om gennemsigtighed i mediernes ejerskabsforhold, mediekoncentration, regler om interessekonflikter med henblik på at undgå urimelig indflydelse på medier fra politiske og økonomiske kræfters side og uafhængighed af medietilsynsmyndigheder; opfordrer Kommissionen til at iværksætte meddelelsen om gennemførelse af indikatorerne for mediepluralisme i EU's medlemsstater i værktøjet til overvågning af mediepluralismen, som allerede er udviklet i den uafhængige undersøgelse med titlen »The Indicators for Media Pluralism in the Member States — Towards a Risk-Based Approach«, og på grundlag af den foreslåede »trepunktstilgang« fra januar 2007; dette bør følges op med en bred offentlig høring af alle involverede aktører, bl.a. på grundlag af opfølgningen på rapporten fra den højtstående gruppe om mediefrihed, og navnlig ved at udarbejde et forslag til et sæt EU-retningslinjer for mediefrihed og -pluralisme;

36. opfordrer medlemsstaterne til straks at gå i gang med reformer med henblik på at nå disse mål; opfordrer Kommissionen til klart at fastlægge tilsynsmyndighedernes opgave, navnlig for så vidt angår regulering og overvågning, og at overvåge deres overholdelse af kravet om nødvendighed og proportionalitet, når de pålægger sanktioner; minder om betydningen af at tilpasse omfanget af reguleringen til de enkelte mediers specifikke karakter;

37. opfordrer de nationale tilsynsmyndigheder til at samarbejde og koordinere deres aktiviteter vedrørende medier på EU-niveau, f.eks. ved at oprette en europæisk sammenslutning af tilsynsmyndigheder for audiovisuelle medietjenester, og harmonisere de nationale tilsynsmyndigheders status, jf. artikel 29 og 30 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, og derved sikre, at de er uafhængige, upartiske og gennemsigtige, både hvad angår deres beslutningsprocesser og udøvelsen af deres beføjelser samt i overvågningsprocessen, og at de har passende sanktionsbeføjelser til at sikre, at deres beslutninger gennemføres;

38. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at træffe passende og rettidige, forholdsmæssige og progressive foranstaltninger, hvis der opstår bekymringer i relation til ytrings- og informationsfrihed og mediefrihed og -pluralisme i EU og i medlemsstaterne;

⁽¹⁾ ECHR's dom, »Centro Europa 7«, af 7. juni 2012, præmis 134.

Tirsdag den 21. maj 2013

39. mener, at der i tilfælde af flere landes tiltrædelse af EU bør lægges yderligere vægt på beskyttelse af frihedsrettighederne og ytringsfriheden, da disse generelt betragtes som en del af kravene i forbindelse med menneskerettigheder og demokrati i Københavnskriterierne; opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge kandidatlandenes resultater og fremskridt med hensyn til beskyttelse af mediefriheden;

40. opfordrer Kommissionen til at sikre, at kriterier, der er baseret på mediepluralisme og medieejerskab, indgår i alle konsekvensanalyser, der foretages i forbindelse med nye lovgivningsinitiativer;

41. udtrykker bekymring over den manglende gennemsigtighed i ejerskabet til medieforetagender i Europa og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at tage initiativer til at sikre gennemsigtighed i ejerskabet til og forvaltningen af medieforetagender, navnlig ved at pålægge radio- og tv-medier, trykte og andre medier at give tilstrækkelige og ajourførte oplysninger om ejerskabsforhold til de nationale mediemyndigheder, selskabsregistre og offentligheden til at identificere de retmæssige og egentlige medieejere, f.eks. ved at udvikle Mavise-databasen yderligere til et fælles EU-register for at gøre det muligt at påvise for stor mediekoncentration, at forhindre medieorganisationer i at skjule særlige interesser og at give borgerne mulighed for at kontrollere, hvilke interesser der står bag deres medier; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge og kontrollere, om de offentlige midler, der afsættes af medlemsstaterne til public service-medierne, anvendes på en gennemskelig måde og i nøje overensstemmelse med protokol nr. 29 til traktaten; mener, at gennemsigtighed i ejerskabsforhold er en vigtig del af mediepluralisme; opfordrer Kommissionen til at overvåge og støtte fremskridt med hensyn til at fremme større udveksling af oplysninger om mediernes ejerskabsforhold;

42. understreger, at mediefrihed også bør omfatte frihed til adgang til medier, idet der sikres effektiv levering af og adgang til bredbåndsinترنت for alle EU-borgere, inden for en rimelig tidsramme og til en rimelig pris, ved hjælp af en yderligere udvikling af trådløse teknologier, herunder satellitopkobling til internet;

43. understreger, at i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis har myndighederne, jf. artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention, klare forpligtelser til at beskytte ytringsfriheden som en af forudsætningerne for et fungerende demokrati, eftersom virkelig udøvelse af visse frihedsrettigheder ikke kun afhænger af statens pligt til at undlade at gribe ind, men kan kræve egentlige beskyttelsesforanstaltninger;

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder, OSCE og Europarådets Ministerkomité, Parlamentariske Forsamling, Venedigkommission og menneskerettighedskommissær.

P7_TA(2013)0204

En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om en dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner (2012/2234(INI))

(2016/C 055/06)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2010 med titlen »Grønbog — Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa« (COM(2010)0365) og til sin beslutning herom af 16. februar 2011 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 9.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. februar 2012 med titlen »Hvidbog — En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner« (COM(2012)0055),
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens meddelelse af 16. februar 2012 med titlen »Hvidbog — En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner«⁽¹⁾,
 - der henviser til den rapport, der er udarbejdet i fællesskab af Europa-Kommissionens Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og Udvalget for Social Beskyttelse med titlen »Pension Adequacy in the European Union 2010-2050« (rapport om pensionernes tilstrækkelighed 2012),
 - der henviser til den rapport, der er udarbejdet i fællesskab af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Økonomiske og Finansielle Anliggender og Udvalget for Økonomisk Politik med titlen »2012-rapporten om befolkningens aldring: økonomiske og budgetmæssige fremskrivninger for de 27 EU-medlemsstater (2010-2060)«⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2011 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2012« (COM (2011)0815) og sin beslutning herom af 15. februar 2012⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets beslutning 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽⁴⁾,
 - under henvisning til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU⁽⁵⁾,
 - der henviser til Rådets erklæring om det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne (2012): vejen frem (SOC 992/SAN 322) af 7. december 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0137/2013),
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentets synspunkter vedrørende Kommissionens grønbog om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer kom til udtryk i dets beslutning af 16. februar 2011;
- B. der henviser til, at årtiers værste finansielle og økonomiske krise har udviklet sig til en akut statsgældskrise og social krise, som i alvorlig grad har ramt millioner af EU-borgeres pensionsindtægter; der henviser til, at denne krise har vist, at de europæiske økonomier er indbyrdes afhængige, og at det ikke længere er muligt for noget land på egen hånd at garantere dets socialsikringsystems tilstrækkelighed, bæredygtighed og sikkerhed;
- C. der henviser til, at pensioner er ældre europæeres primære indtægtskilde, og at pensionerne har til formål at sikre de ældre en anstændig levestandard og give dem mulighed for at være økonomisk uafhængige; der henviser til, at omtrent 22 % af kvinder over 75 år imidlertid befinder sig under EU's fattigdomsgrænse og dermed er i risiko for social eksklusion, og til, at kvinder udgør hovedparten af befolkningen over 75 år;
- D. der henviser til, at den første fødselsårgang fra den såkaldte »babyboom-generation« har nået pensionsalderen, hvilket betyder, at den demografiske udfordring ikke længere er et fremtidigt scenarie, men dagens virkelighed, og til, at antallet af personer i alderen 60+ vil stige med mere end 2 millioner om året;
- E. der henviser til, at de langsigtede demografiske og produktivitmæssige tendenser — selv uden den økonomiske krise — peger på et økonomisk scenarie med lav vækst i de fleste EU-medlemsstater med økonomiske vækstrater, som er betydeligt lavere end dem, der blev nået i de foregående årtier;

⁽¹⁾ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 115.

⁽²⁾ ISBN 978-92-79-22850-6.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0047.

⁽⁴⁾ EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

⁽⁵⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.

Tirsdag den 21. maj 2013

- F. der henviser til, at Det Europæiske Råd allerede i marts 2001 godkendte den trestrengede Stockholmstrategi med sigte på: hurtigt at nedbringe statsgælden, at øge beskæftigelsesraterne og produktivetsniveauerne samt at reformere pensions-, sundheds- og langtidsplejesystemerne;
- G. der henviser til, at den negative indvirkning af den økonomiske og finansielle krise i Europa på lønninger og beskæftigelse vil øge den fremtidige risiko for fattigdom blandt ældre;
- H. der henviser til, at stigende arbejdsløshed og skuffende afkast fra de finansielle markeder har skadet såvel de løbende finansierede pensionsordninger som de fondsbaserede pensionsordninger;
- I. der henviser til, at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg anbefaler, at minimumspensionen bør forhøjes, således at der kan ydes pensionsindkomster, der ligger over fattigdomsgrænsen;
- J. der henviser til, at pensionsordninger er et centralt element i de europæiske sociale modeller, hvis grundlæggende og uomgængelige mål er at sikre en tilstrækkelig levestandard for folk i alderdommen; der henviser til, at pensionsordninger fortsat hører under medlemsstaternes kompetence;
- K. der henviser til, at pensionspolitikens bæredygtighed rækker ud over finanspolitiske betragtninger; der henviser til, at private opsparingsrater, beskæftigelsesrater og den forventede demografiske udvikling også spiller en væsentlig rolle for at sikre bæredygtigheden;
- L. der henviser til, at pensionsordningerne i den aktuelle europæiske debat alt for ofte betragtes udelukkende som en byrde på de offentlige finanser i stedet for som et afgørende instrument til at bekæmpe fattigdom blandt ældre og muliggøre omfordeling af indkomsten over den enkelte persons levetid og i samfundet som helhed;
- M. der henviser til, at pensionister er en vigtig forbrugergruppe, og at ethvert udsving i deres beslutninger om forbrug har alvorlige konsekvenser for realøkonomien;
- N. der henviser til, at fødselsraterne i mange EU-lande fortsat er lave, hvilket vil medføre et fald i antallet af personer i den erhvervsaktive alder i fremtiden;
- O. henviser til, at der ifølge OECD er ringe mobilitet mellem medlemsstaterne, og kun 3 % af EU-borgerne i den erhvervsaktive alder bor i en anden medlemsstat ⁽¹⁾;
- P. der henviser til, at undersøgelsen "Women living alone — an update" ⁽²⁾, som Parlamentets Udvalg om Kvinder og Ligestilling har bestilt, viser de indbyggede risici ved nogle af de eksisterende pensionsordninger med hensyn til forværring af de kønsmæssige ubalancer, specielt for kvinder som bor alene;
- Q. der henviser til, at OECD's Social, Employment and Migration Working Paper nr. 116 med titlen »Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World« ⁽³⁾ belyser betydningen af det ulønnede arbejde, som endnu ikke anerkendes i de nationale pensionssystemer;
- R. der henviser til, at beskæftigelsesraten i EU for folk i aldersgruppen 55-64 år kun er 47,4 %, og kun 40,2 % for kvinder; der henviser til, at i nogle EU-lande udfyldes kun 2 % af alle ledige stillinger med personer i alderen 55+; der henviser til, at så lave beskæftigelsesrater medfører en pensionskløft mellem mænd og kvinder inden for samme generation samt en kløft mellem generationerne, som fører til betydelige forskelle i de økonomiske ressourcer, som forskellige generationer råder over;
- S. der henviser til, at pensionssystemerne i og på tværs af medlemsstaterne er meget forskellige, f.eks. hvad angår graden af finansiering, graden af statslig deltagelse, forvaltningsstruktur, typer af fordringer, omkostningseffektivitet, graden af kollektivitet og solidaritet, og at der derfor ikke findes en fælles EU-typologi;

⁽¹⁾ OECD (2012), »Mobility and migration in Europe«, s. 63. I: OECD Economic Surveys: European Union 2012, OECD Publishing.

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/fr/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=79590>.

⁽³⁾ Miranda, V., *Cooking, Caring and Volunteering: Unpaid Work Around the World*, OECD Social, Employment and Migration Working Papers, nr. 116, OECD Publishing (2011).

Tirsdag den 21. maj 2013

Indledning

1. bemærker, at de nationale budgetter er under stærkt pres, og at nedsættelse af pensionsydelse i mange medlemsstater er en konsekvens af den alvorlige optrapning af den finansielle og økonomiske krise; beklager dybt, at alvorlige nedskæringer i de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen, har bragt mange pensionister ud i, eller i risiko for, fattigdom;
2. understreger, at det er nødvendigt for EU og medlemsstaterne at vurdere pensionssystemernes nuværende og fremtidige bæredygtighed og tilstrækkelighed og indkredse bedste praksis og politiske strategier, der kan føre frem til de sikreste og mest omkostningseffektive pensionsordninger i medlemsstaterne;
3. understreger sandsynligheden for et langsigtet økonomisk scenarie med lav vækst, som ville kræve, at de fleste medlemsstater konsoliderede deres budgetter og reformerede deres økonomier under barske vilkår, hvilket igen ville kræve fornuftig forvaltning af de offentlige finanser; er enig i det synspunkt, der kommer til udtryk i Kommissionens hvidbog, at det er nødvendigt at opbygge fondsbase, supplerende arbejdsmarkedspensioner, ved siden af prioritet om at sikre universelle, offentlige pensioner, der som minimum garanterer en anstændig levestandard for alle i deres alderdom;
4. understreger, at offentlige pensionsordninger under den første søjle fortsat er den vigtigste indtægtskilde for pensionister; beklager, at Kommissionen i sin hvidbog ikke i tilstrækkelig grad koncentrerer sig om vigtigheden af universelle — som minimum fattigdomssikrede — offentlige pensionsordninger under den første søjle; opfordrer medlemsstaterne til — i tråd med Europa 2020-strategiens mål om at øge beskæftigelsen og bekæmpe fattigdom — fortsat at arbejde for mere aktive og inklusive arbejdsmarkedstrategier med henblik på at mindske den økonomiske forsørgerbyrde mellem inaktive personer og personer i beskæftigelse; opfordrer arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne til at kombinere disse reformer med konstante forbedringer i arbejdsvilkårene og gennemførelsen af ordninger for livslang læring, som gør det muligt for folk at have sundere og længere karriereforløb frem til den lovbestemte pensionsalder, og dermed øge antallet af mennesker, der betaler pensionsbidrag — også for at undgå at øge de offentlige pensionsudgifter, hvilket kan være til fare for bæredygtige offentlige finanser; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre reformer af deres første søjle-ordninger på en sådan måde, at der også tages hensyn til antallet af bidragspligtige år;
5. opfordrer medlemsstaterne til grundigt at evaluere behovet for at gennemføre reformer af deres første søjle-ordninger under hensyntagen til ændringerne i den forventede levealder — og det ændrede forhold mellem pensionister, arbejdsløse og økonomisk aktive — med henblik på at garantere en anstændig levestandard og økonomisk uafhængighed for folk i deres alderdom, i særdeleshed dem der tilhører udsatte grupper;
6. bemærker, at den finansielle og økonomiske krise og de udfordringer, der er forbundet med aldrende befolkninger, har vist sårbarheden i både de fondsbase og de løbende finansierede pensionsordninger; anbefaler en flersøjletilgang bestående af en kombination af:

i. en universel, løbende finansieret offentlig pension

ii. en fondsbase, supplerende arbejdsmarkedspension hidrørende fra kollektive overenskomster på nationalt plan, sektorplan eller virksomhedsplan eller hidrørende fra national lovgivning, som alle de pågældende arbejdstagere har adgang til;

understreger, at pensionsordningen under den første søjle alene eller i kombination med anden søjle-pensionen (afhængig af nationale institutionelle ordninger eller love) bør tilvejebringe en anstændig erstatningsindkomst, som er baseret på arbejdstagerens tidligere løn og om muligt kan suppleres med:

iii. en individuel tredje søjle-pension baseret på privat opsparing med rimelige incitamentter rettet mod lavindkomstarbejdstagere, selvstændige og personer, som ikke har nok bidragspligtige år i forbindelse med deres arbejdsmarkedrelaterede pensionsordning;

opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre eller bevare sådanne eller lignende økonomisk og socialt bæredygtige ordninger, hvor de endnu ikke findes; opfordrer Kommissionen til at sikre, at eksisterende og fremtidig lovgivning på pensionsområdet er gunstig over for og fuldt ud respekterer denne tilgang;

7. erkender potentialet i arbejdsmarkedrelaterede og individuelle pensionsfonde som betydelige og pålidelige langsigtede investorer i EU's økonomi; fremhæver deres forventede bidrag til at nå Europa 2020-strategiens overordnede mål om økonomisk vækst, når det handler om at opnå bæredygtig økonomisk vækst, flere og bedre job og mere socialt

Tirsdag den 21. maj 2013

inklusive samfund; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens kommende initiativ med at igangsætte en grøn bog om langsigtede investeringer; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at bringe investeringspotentialt hos pensionsfonde og andre pensionsleverandører i fare og til at respektere deres forskellige karakteristika, når den indfører eller ændrer EU-lovgivningen, navnlig ved revisionen af direktivet om de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed;

8. anmoder Kommissionen om at gøre status over de kumulative virkninger af lovgivningen om finansmarkederne — f. eks. forordningen om europæisk markedsinfrastruktur (EMIR), direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) og det reviderede kapitalkravsdirektiv (CRD IV) — på pensionsfonde under anden søjle og deres mulighed for at investere i realøkonomien og aflægge beretning herom i den kommende grøn bog om langsigtede investeringer;

9. minder om Lissabonstrategien 2000-2010, i forbindelse med hvilken Kommissionen og medlemsstaterne i løbet af et tiår meget detaljeret drøftede strukturreformer med hensyn til makro- og mikroøkonomisk politik og beskæftigelsespolitik, hvilket resulterede i traktatsbaserede landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne, hvoraf mange direkte eller indirekte drejede sig om at sikre tilstrækkelige og bæredygtige pensioner; beklager dybt den manglende gennemførelse af disse henstillinger, som i betydelig grad kunne have afbødet virkningerne af krisen;

10. ser med tilfredshed på de omfangsrige og kvalitetsprægede publikationer »rapport om befolkningens aldring 2012«⁽¹⁾ og »rapport om pensionernes tilstrækkelighed 2012«⁽²⁾, som undersøger pensionssystemernes langsigtede tilstrækkelighed og bæredygtighed i alle medlemsstater; beklager dybt, at tilstrækkeligheds- og bæredygtighedsaspekterne af pensioner er indeholdt i adskilte og meget tekniske rapporter; anmoder indtrængende Kommissionen og Rådet om at offentliggøre et integreret, kortfattet og ikke-teknisk EU-resumé, som gør det muligt for EU's borgere at vurdere de udfordringer, deres nationale pensionssystemer står over for i sammenligning med andre EU-lande;

11. understreger, at det er vigtigt at anvende en ensartet metode til at beregne de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed og de pensionsrelaterede forpligtelsers andel heri;

12. er af den opfattelse, at konsensus mellem regeringer og arbejdsgivere og fagforeninger er af afgørende betydning, hvis der skal opnås en reel løsning på pensionsudfordringen, som tager højde for behovet i de fleste medlemsstater for at øge antallet af bidragspligtige år og forbedre arbejdsvilkår og livslang læring med sigte på at gøre det muligt for folk at arbejde mindst til den lovbestemte pensionsalder, og længere endnu hvis de ønsker det;

13. foreslår, at repræsentanter for alle aldersgrupper, herunder de unge og de ældre, som i særlig grad mærker reformernes virkning, i behørigt omfang høres om enhver pensionsreform for at sikre afbalancerede og rimelige resultater og for at bevare den størst mulige konsensus mellem generationerne;

14. ser med tilfredshed på hovedindholdet i hvidbogen, hvori det foreslås at fokusere på at finde balancen mellem det antal år, der arbejdes, og det antal år, hvor man er på pension, udvikling af supplerende arbejdsmarkedsrelaterede og private pensionsopsparinger samt forbedring af EU's redskaber til at overvåge pensioner, og hvor vigtigheden af at øge folks pensionsindsigt samtidig understreges;

Øgede beskæftigelsesrater og balance mellem erhvervsaktive år og pensionsår;

15. understreger, at det er altafgørende at gennemføre strukturreformer med sigte på at øge beskæftigelsesraten og gøre det muligt for folk at arbejde frem til den lovbestemte pensionsalder og dermed mindske den økonomiske forsørgerbyrde for at få genereret de skatteindtægter og social- og pensionsbidrag, som er nødvendige for at konsolidere medlemsstaternes budgetter og finansiere tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensionsordninger; understreger, at disse reformer skal gennemføres på en gennemsigtig måde, som gør det muligt for folk i tide at forudse, hvilke konsekvenser disse reformer kan indebære; gør opmærksom på risikoen for, at arbejdsløshed og lavtlønnet, deltids og atypisk arbejde kan føre til, at folk kun har delvise pensionsrettigheder, hvilket kan gøre fattigdom i alderdommen mere udbredt;

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen: *The 2012 Ageing Report: Economic and budgetary projections for the 27 EU Member States (2010-2060)*, Bruxelles, maj 2011. http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-2_en.pdf.

⁽²⁾ »Pension Adequacy in the European Union 2010-2050«, en rapport udarbejdet i fællesskab af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og Udvalget for Social Beskyttelse, den 23. maj 2012, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7105&type=2&furtherPubs=yes>.

Tirsdag den 21. maj 2013

16. opfordrer medlemsstaterne til at: vedtage omfattende, aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, træffe de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe sort arbejde samt skatte- og bidragsunddragelse, også for at sikre fair konkurrence, sætte midler til side med henblik på at bekæmpe de stigende udgifter til den del af befolkningen, der går på pension, og fremme god beskæftigelse, blandt andet ved at tilbyde omfattende rådgivning og støtte til arbejdssøgende og gøre det muligt for særligt udsatte grupper at finde beskæftigelse;

17. bemærker Kommissionens seneste henvisning i den årlige vækstundersøgelse 2013 til nødvendigheden af at reformere pensionssystemerne; henviser dog til, at en tilpasning af den faktiske pensionsalder til den lovbestemte pensionsalder bør have prioritet i mange medlemsstater;

18. glæder sig over medlemsstaternes tilsagn om at sikre passende og bæredygtige pensionssystemer i de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog i 2012 i forbindelse med det europæiske semester;

19. bemærker, at over 17 % af borgerne i EU i dag er over 65 år, og at dette tal ifølge Eurostats prognoser vil stige til 30 % inden 2060;

20. fremhæver det tiltagende pres, som den demografiske udvikling lægger på de nationale budgetter og pensionssystemer, nu hvor de første fødselsårge af »babyboom-generationen« går på pension; noterer sig de uensartede fremskridt og ambitionsniveauer i medlemsstaterne med hensyn til at udarbejde og gennemføre strukturreformer med sigte på at øge beskæftigelsen, udfase førtidspensionsordninger og på medlemsstatsplan sammen med arbejdsmarkedets parter at evaluere behovet for at gøre både den lovbestemte og den reelle pensionsalder mere bæredygtige i forhold til stigningen i den forventede levealder; understreger, at de medlemsstater, der ikke gennemfører gradvise reformer nu, på et senere tidspunkt kan komme til at befinde sig i en situation, hvor de bliver nødt til at gennemføre reformer som et lyn fra en klar himmel og med betydelige sociale konsekvenser;

21. gentager opfordringen til at knytte pensionsydelse til antallet af år, der er arbejdet, og bidrag, der er betalt, (»aktuarmæssig retfærdighed«) for at sikre, at det at arbejde mere og længere betaler sig for arbejdstagerne i form af en bedre pension, og til samtidig at tage behørigt hensyn til perioder uden for arbejdsmarkedet grundet pleje af plejekrævende personer; henstiller, at medlemsstaterne i samråd med relevante partnere indfører forbud mod tvungen pensionering, når man når den lovbestemte pensionsalder, således at folk, der kan og ønsker det, kan vælge at blive ved med at arbejde efter den lovbestemte pensionsalder og gradvis indfase deres pensionering, da en forlængelse af perioden for betaling af pensionsbidrag og en samtidig afkorting af den periode, hvor man har ret til pensionsydelser, hurtigt kan hjælpe arbejdstagerne med at mindske eventuelle huller i bidragsbetalingen;

22. understreger, at antagelsen bag førtidspensionsordninger, hvor ældre arbejdstagere får lov til at gå på pension tidligt, således at der bliver ledige job til de unge, har vist sig at være empirisk forkert, idet de medlemsstater, der kan fremvise den højeste gennemsnitlige beskæftigelsesrate blandt unge, også er dem, der har den højeste beskæftigelsesrate for ældre arbejdstagere;

23. opfordrer arbejdsmarkedets parter til at indføre en livscyklusstrategi i forhold til politikker vedrørende menneskelige ressourcer og til at tilpasse arbejdspladserne i dette øjemed; opfordrer arbejdsgiverne til at udvikle programmer til støtte for aktiv og sund aldring; opfordrer arbejdstagerne til at deltage aktivt i sådanne videreuddannelsesmuligheder, som stilles til rådighed for dem, og til at sørge for at holde sig arbejdsduelige i alle faser af deres arbejdsliv; understreger, at det er nødvendigt at forbedre integrationen af ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet, og opfordrer til, at der anvendes tilgange baseret på social innovation for at fremme længere arbejdsliv, navnlig inden for de mest fysisk krævende fag, ved at tilpasse arbejdspladserne, skabe passende arbejdsvilkår og tilbyde en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet gennem justeringer i antallet af arbejdstimer og typen af opgaver, der udføres;

24. understreger, at det er nødvendigt at træffe flere forebyggende sundhedsforanstaltninger, optrappe erhvervsuddannelse og omskoling og bekæmpe diskrimination på arbejdsmarkedet af unge og ældre arbejdstagere; understreger, at der i denne forbindelse er behov for effektiv håndhævelse og gennemførelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; fremhæver, at mentorordninger kan være et værdifuldt redskab til at fastholde ældre arbejdstagere længere på arbejdsmarkedet og drage nytte af deres erfaringer til at få integreret unge mennesker på arbejdsmarkedet; opfordrer arbejdsmarkedets parter til at udvikle attraktive modeller for en fleksibel overgang fra arbejdsliv til pension;

Tirsdag den 21. maj 2013

25. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sætte alt ind på at realisere de ambitioner, der blev formuleret i EU's ligestillingspakt (2011-2020), som fokuserer på at få lukket kløften mellem kønnene og bekæmpe kønsopdeling samt fremme en bedre balance mellem arbejdsliv og fritid for både kvinder og mænd; understreger, at disse mål er nøglen til at øge kvinders beskæftigelse og til at bekæmpe fattigdom blandt kvinder i arbejde og i deres alderdom;

26. påpeger, at SMV'er er en af de vigtigste kilder til arbejde og vækst i EU, og at de kan yde et betydeligt bidrag til pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed i medlemsstaterne;

Udvikling af supplerende private pensionsopsparinger

27. bifalder opfordringen i hvidbogen til, at der udvikles både fondsbaserede, supplerende arbejdsmarkedspensioner, som er tilgængelige for alle de pågældende arbejdstagere, og om muligt individuelle ordninger; understreger dog, at Kommissionen snarere bør anbefale kollektive, solidaritetsbaserede supplerende arbejdsmarkedspensioner, som helst skal hidrøre fra kollektive overenskomster og være etableret på nationalt plan, sektorplan eller virksomhedsplan, da de muliggør solidaritet inden for og imellem generationerne, hvilket individuelle ordninger ikke gør; understreger, at det er stærkt presserende at fremme bestræbelserne på i videst muligt omfang at få opbygget supplerende arbejdsmarkedspensionsordninger;

28. bemærker, at mange medlemsstater allerede er gået i gang med store pensionsreformprogrammer, der sigter mod både bæredygtighed og tilstrækkelighed; understreger vigtigheden af at sikre, at eventuelle foranstaltninger, der foreslås på EU-plan, skal supplere og ikke være i modstrid med nationale pensionsreformprogrammer; minder om, at pensioner fortsat er en medlemsstatskompetence, og er bekymret for, at yderligere EU-lovgivning på dette område kan have negativ indvirkning på visse medlemsstaters ordninger, navnlig hvad angår arbejdsmarkedspensionsordningers karakteristika;

29. fremhæver de lave driftsomkostninger ved (sektordækkende) kollektive (helst non-profit-baserede) arbejdsmarkedspensionsordninger i sammenligning med individuelle pensionsopsparingsordninger; fremhæver betydningen af lave driftsomkostninger, da selv begrænsede omkostningsreduktioner kan give betydeligt højere pensioner; fremhæver dog, at disse ordninger desværre — indtil videre — kun eksisterer i nogle få medlemsstater;

30. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og de organer, der er ansvarlige for pensionsordningerne, til at informere borgerne ordentligt om deres optjente pensionsrettigheder, og øge deres bevidsthed og oplyse dem, således at de bliver i stand til at træffe velinformerede beslutninger angående fremtidige supplerende pensionsopsparinger; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også at informere borgerne i god tid om planlagte ændringer i pensionssystemerne, således at de kan træffe informerede og velovervejede beslutninger om deres pensionsopsparinger; opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge og håndhæve strenge regler om oplysningskrav vedrørende driftsomkostninger samt risiko og afkast ved investering i de pensionsfonde, der driver virksomhed inden for deres jurisdiktion;

31. erkender den store spredning mellem medlemsstaternes pensionsordninger med hensyn til karakteristika og resultater, for så vidt angår adgang, solidaritet, omkostningseffektivitet, risiko og afkast; bifalder Kommissionens intention om i tæt samarbejde med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter, pensionsbranchen og andre aktører og i overensstemmelse med nærhedsprincippet at udarbejde en kodeks for bedste praksis med hensyn til arbejdsmarkedspensionsordninger, der skal behandle emner som f.eks. bedre dækning for arbejdstagerne, udbetalingsfasen, risikodeling og risikoreduktion, omkostningseffektivitet og enden til at absorbere udsving; fremhæver, at det er til gavn for alle at forbedre udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne;

32. støtter Kommissionens planer om at fortsætte med at målrette EU-støtten — navnlig gennem Den Europæiske Socialfond (ESF) — mod at støtte projekter, der tager sigte på aktiv og sund aldring på arbejdspladsen, og gennem programmet for social udvikling og innovation (PSCI) at yde økonomisk og praktisk støtte til medlemsstater og arbejdsmarkedsparter, der overvejer gradvist at indføre omkostningseffektive supplerende pensionsordninger, som er underlagt Parlamentets kontrol;

Mobile arbejdstageres pensioner

33. erkender den betydelige uensartethed i pensionsordningerne i hele EU, men understreger alligevel, at det er vigtigt for arbejdstagerne at have mulighed for at skifte job i eller uden for deres medlemsstat; understreger, at det er nødvendigt at sikre, at mobile arbejdstagere kan erhverve og bevare arbejdsmarkedspensionsrettigheder; støtter den strategi, som Kommissionen anbefaler, hvor der sættes fokus på at værne om erhvervelse og bevarelse af pensionsrettigheder, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at mobile arbejdstageres hvilende pensionsrettigheder behandles på linje med de

Tirsdag den 21. maj 2013

rettigheder, som de aktive medlemmer af en pensionsordning eller pensionister har opnået; bemærker den vigtige rolle, Kommissionen kan spille med hensyn til at fjerne hindringer for fri bevægelighed, herunder dem der hindrer mobilitet; er af den opfattelse, at mobiliteten på arbejdsmarkedet ud over sprogbarrierer og familiemæssige hensyn hæmmes af lange karenstider eller urimelige aldersbegrænsninger, og opfordrer medlemsstaterne til at mindske disse; understreger, at enhver foranstaltning for at fremme mobilitet skal afbalanceres gennem omkostningseffektiv tilvejebringelse af supplerende pensionsordninger og skal tage højde for de nationale pensionssystemers karakter;

34. noterer sig Kommissionens forslag om at vurdere eventuelle sammenhænge mellem forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og »visse« arbejdsmarkedspensionsordninger; fremhæver de praktiske vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af nævnte forordning på de 27 medlemsstaters markant forskellige socialsikringsystemer; gør opmærksom på forskelligheden af pensionssystemerne i EU og dermed kompleksiteten ved at anvende en samordningstilgang til de titusindvis af stærkt divergerende pensionsordninger, der er gældende i medlemsstaterne; sætter derfor spørgsmålstegn ved gennemførligheden af at anvende en sådan tilgang på området for supplerende arbejdsmarkedspensionsordninger;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde ihærdigt på at oprette og vedligeholde effektive oplysningstjenester, eventuelt webbaserede, der gør det muligt for borgerne at spore deres beskæftigelses- og ikke-beskæftigelsesrelaterede pensionsrettigheder og dermed træffe rettidige og velinformerede beslutninger om supplerende, individuelle pensionsopsparinger (under tredje søjle); opfordrer til koordinering på EU-plan for at sikre en tilstrækkelig overensstemmelse mellem de nationale oplysningstjenester; glæder sig over Kommissionens pilotprojekt på dette område og opfordrer Kommissionen til at sikre, at pilotprojektet suppleres med en konsekvensvurdering af fordelene ved at forsyne EU-borgerne med konsoliderede pensionsoplysninger på en lettilgængelig måde;

36. bemærker, at pensionsoplysningstjenesterne, når de er fuldt udviklet, ideelt set ikke kun bør omfatte arbejdsmarkedspensioner, men også pensionsordninger under tredje søjle og individualiserede oplysninger om rettigheder under første søjle;

37. sætter spørgsmålstegn ved behovet for en EU-pensionsfond for forskere;

38. mener, at den omstændighed, at folk generelt lever længere, sundere og rigere liv, er en af det moderne samfunds største bedrifter; anmoder om en positiv tone i aldringsdebatten, idet man på den ene side skal tackle udfordringen med aktivt at håndtere den betydelige, men ikke uoverstigelige, udfordring, som aldring udgør, og samtidig gribe de muligheder, som aldringen og »det grå guld« fører med sig; anerkender den meget aktive og værdifulde rolle, som de ældre spiller i vores samfund;

Revision af pensionskassedirektivet

39. understreger, at hensigten med at revidere direktivet om arbejdsmarkedrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (pensionskassedirektivet) bør være at holde arbejdsmarkedspensionerne i Europa tilstrækkelige, bæredygtige og sikre ved at skabe et miljø, som stimulerer yderligere fremskridt på det nationale og indre marked på dette område ved at tilvejebringe bedre beskyttelse af nuværende og kommende pensionister, og ved en fleksibel tilpasning til de betydelige forskelle i de eksisterende ordninger i de forskellige lande og sektorer;

40. mener, at en sikring af, at europæiske systemer under anden søjle overholder solide tilsynsregler, er centralt for at opnå et højt beskyttelsesniveau for medlemmerne og modtagerne og for at efterleve G20's mandat, ifølge hvilket alle finansielle institutioner skal underlægges forsvarlig regulering og passende tilsyn;

41. kræver, at EU's lovgivningsmæssige initiativer i denne henseende respekterer medlemsstaternes valg med hensyn til pensionsordningerne under anden søjle;

42. understreger, at yderligere EU-lovgivningsarbejde om sikkerhedsforanstaltninger skal være baseret på en solid konsekvensanalyse, som bør omfatte en bestemmelse om, at produkter, der ligner hinanden, skal være underlagt de samme tilsynsstandarder og sikre passende tilførsler såvel som arbejdstagermobilitet inden for Unionen, og bør have det overordnede mål at beskytte arbejdstagernes optjente pensionsrettigheder; understreger, at yderligere EU-lovgivningsarbejde om sikkerhedsforanstaltninger ligeledes skal være baseret på en aktiv dialog med arbejdsmarkedets parter og andre

Tirsdag den 21. maj 2013

interessenter og på ægte forståelse og respekt for nationale særegenheder; understreger, at pensionssystemerne er dybt rodfæstet i de enkelte medlemsstaters kulturelle, sociale, politiske og økonomiske forhold; understreger, at alle pensionsudbydere under anden søjle, uanset deres juridiske form, bør være underlagt forholdsmæssige og solide regler, som tager højde for branchens særlige kendetegn, især på lang sigt;

43. fastholder, at pensioner under anden søjle, uanset udbyder, ikke bør bringes i fare af EU-regler, som ikke tager højde for deres langsigtede horisont;

44. mener, at Kommissionens forslag vedrørende sikkerhedsforanstaltninger ikke kun skal identificere og tage hensyn til de nationale systemers forskellighed, men også skal tage udgangspunkt i princippet om »samme risiko, samme regler« inden for hvert enkelt nationalt system og de respektive søjler; understreger, at disse foranstaltninger konsekvent skal overholde proportionalitetsprincippet hvad angår opvejning af mål og fordele mod de finansielle, administrative og tekniske byrder og skal tage højde for den rette balance mellem omkostninger og fordele;

45. mener med hensyn til kvalitative sikkerhedsforanstaltninger, at forslag vedrørende styrket virksomhedsstyring og risikostyring — sammen med forslag vedrørende større gennemsigtighed, forpligtelser til åbenhed omkring oplysninger, offentliggørelse af omkostninger og gennemsigtighed med hensyn til investeringsstrategier — er formålstjenlige og bør fremsættes i forbindelse med enhver revision, under hensyntagen til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; bemærker, at det i betragtning af de store forskelle mellem medlemsstaterne på kort sigt er mere realistisk at tilstræbe konvergens mellem kvalitative sikkerhedsforanstaltninger på EU-niveau end konvergens mellem kvantitative sikkerhedsforanstaltninger;

46. er ud fra de aktuelt foreliggende oplysninger ikke overbevist om, at krav, som gælder i hele Europa, med hensyn til egenkapital eller værdiansættelse af balanceposter vil være hensigtsmæssige; modsætter sig ud fra dette rationale en revision af pensionskassedirektivet, der har dette som mål; mener dog, at den kvalitative konsekvensundersøgelse (QIS), som i øjeblikket gennemføres af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), og eventuelle opfølgende analyser af denne undersøgelse fuldt ud bør tages i betragtning i denne politiske kontekst; understreger, at såfremt der senere indføres sådanne krav, vil en direkte anvendelse af Solvens II-kravene på arbejdsmarkedspensioner ikke være det rette instrument;

47. påpeger, at pensionskassedirektivet kun gælder for frivillige pensionsordninger og ikke omfatter instrumenter, som indgår i den obligatoriske offentlige pensionsordning;

48. fremhæver, at der er væsentlige forskelle mellem forsikringsprodukter og arbejdsmarkedspensionsordninger; understreger, at enhver direkte anvendelse af kvantitative Solvens II-krav på arbejdsmarkedspensioner ville være uforholdsmæssig og potentielt kunne skade såvel arbejdstagernes som arbejdsgivernes interesser; modsætter sig derfor, at Solvens II-kravene overføres til arbejdsmarkedspensionerne, men forholder sig åbent over for en strategi, der tilstræber sikkerhed og bæredygtighed;

49. understreger at arbejdsmarkedets parter (dvs. arbejdsgivere og arbejdstagere) har et fælles ansvar for indholdet i arbejdsmarkedspensionsordninger; understreger, at aftaler mellem arbejdsmarkedets parter altid skal anerkendes, navnlig med hensyn til den balance mellem risiko og afkast, som en arbejdsmarkedspensionsordning søger at opnå;

50. anser videreudvikling på EU-niveau af solvensmodeller, f.eks. Holistic Balance Sheet (HBS) for kun at være formålstjenlig, hvis anvendelsen af dem på grundlag af en solid konsekvensanalyse viser sig at være realistisk på det praktiske plan og effektiv med hensyn til omkostninger og fordele, navnlig i betragtning af diversiteten inden for pensionskassedirektivet i og mellem medlemsstaterne; understreger, at videreudvikling af variationer over Solvens II eller HBS ikke må sigte på at indføre Solvens II-lignende bestemmelser;

51. konstaterer, at der er stor variation i udformningen af pensionsplaner, gående fra ydelsesdefinerede (DB) til bidragsdefinerede (DC) eller blandede ordninger; bemærker også et skifte fra ydelsesdefinerede til bidragsdefinerede ordninger eller indførelse af obligatoriske fondsbaserede søjler i nogle medlemsstater; understreger, at dette øger behovet for større gennemsigtighed og bedre oplysning til borgerne om de lovede ydelser, omkostningsniveauer og investeringsstrategier;

52. understreger, at tanken om at skabe lige konkurrencevilkår mellem livsforsikringer og pensionskasser under anden søjle kun er relevant til en vis grad, da der er afgørende forskelle mellem forsikringsprodukter og arbejdsmarkedspensionsordninger afhængig af risikoprofilen, graden af integration på finansmarkedet og den enkelte pensionsydere

Tirsdag den 21. maj 2013

udbyttegivende eller ikke-udbyttegivende karakter; erkender, at det i betragtning af konkurrencen mellem livsforsikringer og arbejdsmarkedspensioner under anden søjle er vigtigt, at produkter med samme risici underlægges samme regler for at undgå at vildlede modtagerne og give dem samme beskyttelsesniveau;

Beskyttelse af arbejdstagernes arbejdsmarkedspensioner i tilfælde af insolvens

53. mener, at rettigheder i henhold til artikel 8 i direktiv 2008/94/EF konsekvent skal sikres i medlemsstaterne i tilfælde af insolvens;

54. opfordrer Kommissionen til at skabe sig et grundigt overblik over de nationale sikringssystemer og -foranstaltninger og, hvis der konstateres væsentlige mangler i forbindelse med denne vurdering, udarbejde forbedrede forslag til EU-lovgivning med henblik på at sørge for, at der findes fuldt ud pålidelige mekanismer til at sikre enkel, omkostningseffektiv og proportional beskyttelse af arbejdsmarkedspensionsrettigheder i hele EU;

55. bemærker, at arbejdsgiverne i nogle medlemsstater allerede støtter deres pensionsordninger gennem beskyttelsesordninger, opsplitning af aktiver, uafhængig forvaltning af ordningerne og tildeling af prioriteret kreditorstatus for pensionsordninger foran aktionærerne i tilfælde af virksomhedens konkurs;

56. understreger, at spørgsmål vedrørende pensionsbeskyttelse i tilfælde af konkurs er tæt knyttet til centrale aspekter i revisionen af pensionskassedirektivet; understreger, at Kommissionen ved udarbejdelsen af disse to direktiver bør sikre, at de er overensstemmende og fuldt ud kompatible;

Supplerende tredje søjle-pensionsopsparinger

57. konstaterer, at betydningen, rækkevidden og sammensætningen af den tredje søjle er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat;

58. beklager, at ordninger under tredje søjle som regel er mere bekostelige, mere risikable og mindre gennemsigtige end ordninger under første søjle; kræver stabilitet, pålidelighed og bæredygtighed i den tredje søjle;

59. mener, at private pensionsopsparinger i visse tilfælde kan være nødvendige for at opbygge en tilstrækkelig pension; tilskynder Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne på grundlag af en bedste praksis-tilgang og vurdere og optimere incitamenter til privat pensionsopsparing, navnlig for enkeltpersoner, som ellers ikke ville opbygge tilstrækkelige pensioner;

60. anser en evaluering af pålidelige procedurer og forslag til optimering af incitamenter for at være formålstjenlig;

61. understreger, at den centrale prioritet i den offentlige politik ikke bør være at subsidiere tredje søjle-ordninger, men at sikre, at alle er tilstrækkeligt beskyttet inden for en velfungerende og bæredygtig første søjle;

62. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvor sårbare de kapitalbaserede systemer under den tredje søjle er over for kriser, og til at forelægge forslag til nedbringelse af denne risiko;

63. foreslår, at begrænsningerne for juridiske omkostninger i forbindelse med indgåelse og forvaltning af aftaler eller ændring af aftaletype på nationalt plan undersøges, og at der forelægges forslag i denne forbindelse;

64. mener, at adfærdskodekser med hensyn til kvalitet, oplysning til forbrugerne og forbrugerbeskyttelse under den tredje søjle kunne gøre pensionsplaner under den tredje søjle mere attraktive; tilskynder Kommissionen til at fremme udveksling af den nuværende bedste praksis i medlemsstaterne;

65. støtter udvikling og indførelse af frivillige adfærdskodekser — og eventuelt også produktcertificeringsordninger — på EU-niveau med henblik på kvalitet, forbrugeroplysning og forbrugerbeskyttelse under tredje søjle; henstiller, at medlemsstaterne gennemfører regulering på disse områder, hvis frivillige adfærdskodekser viser sig at være utilstrækkelige;

66. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan man bedre kan udnytte EU-lovgivningen om den finansielle sektor til at sikre, at forbrugerne får præcis og saglig økonomisk rådgivning om pensioner og pensionsrelaterede produkter;

Tirsdag den 21. maj 2013

Fjernelse af skatte- og aftalemæssige grænseoverskridende hindringer for pensionsinvesteringer

67. opfordrer Kommissionen og de berørte medlemsstater til at indgå en aftale om grænseoverskridende pensioner, navnlig om hvordan man undgår dobbeltbeskatning og dobbelt manglende beskatning;
68. anser diskriminerende skatter for at være en alvorlig hindring for grænseoverskridende mobilitet og ønsker, at de hurtigt afskaffes, men bemærker dog, at EU har begrænset kompetence, når det gælder medlemsstaternes skattepolitik;
69. mener, at aftaleretlige hindringer bør undersøges;
70. opfordrer Kommissionen til at inddrage arbejdsmarkedets parter på passende vis gennem de eksisterende strukturer;

Køn

71. minder om den kønsmæssige udfordring i forbindelse med pensioner; anser det stigende antal ældre, især kvinder, som lever under fattigdomsgrænsen, for at være alarmerende; understreger, at offentlige pensioner under første søjle som minimum bør garantere en anstændig levestandard for alle; understreger, at kønsmæssig ligestilling på arbejdsmarkedet er afgørende for at sikre pensionssystemernes bæredygtighed, idet højere beskæftigelsesrater øger økonomisk vækst og medfører, at der betales mere i pensionsbidrag; mener, at udligningen af pensionsalderen for mænd og kvinder skal følges op af effektive politikker til at sikre lige løn for lige arbejde samt forening af arbejde og omsorgsforpligtelser; understreger, at det er nødvendigt at overveje at indføre omsorgsrelaterede pensionstillæg som en anerkendelse af pleje af plejekrævende personer, der normalt sker uden betaling;
72. glæder sig over opfordringen i hvidbogen til medlemsstaterne om at overveje at udvikle pensionstillæg som et middel til at sikre, at der tages hensyn til perioder, som er brugt på pleje af plejekrævende personer, når den enkelte kvindes eller mands pensionsrettigheder beregnes; påpeger, at en ulige fordeling af det familiemæssige ansvar mellem kvinder og mænd — der ofte fører til, at kvinder har mindre sikkert, dårligere betalt eller sågar sort arbejde med negative følger for pensionsrettighederne — og manglende adgang til lettilgængelige og prismæssigt overkommelige tjenesteydelser og plejefaciliteter samt de nylige budgetstramninger på dette område har direkte indvirkning på især kvinders muligheder for at arbejde og opbygge pensioner; opfordrer derfor Kommissionen til at bestille en undersøgelse af dette emne;
73. minder om, at medlemsstaterne er nødt til at træffe foranstaltninger med sigte på at fjerne løn- og indkomstforskellene mellem kvinder og mænd for samme arbejde og forskellene med hensyn til at opnå ansvarsfulde poster såvel som de kønsrelaterede uligheder på arbejdsmarkedet, som også har indvirkning på pensioner og fører til en betydelig forskel mellem de pensioner, der udbetales til kvinder, og de meget højere pensioner, der udbetales til mænd; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremkomme med en revision af den eksisterende lovgivning; konstaterer, at løngabet mellem mænd og kvinder hårdnakket bliver ved at være stort til trods for utallige kampagner, mål og foranstaltninger i de senere år;
74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at princippet om ligebehandling af kvinder og mænd anvendes;
75. understreger, at det er nødvendigt at træffe omgående foranstaltninger mod løngabet mellem mænd og kvinder i den private sektor, som er særligt alvorligt i de fleste medlemsstater;
76. understreger, at det er nødvendigt at mindske lønforskellene for mænd og kvinder med samme kvalifikationer og samme arbejde, da de får kvinders indkomster til at sakke endnu mere bagud i forhold til mænds og øger det store antal kvinder, som lever i fattigdom, når de bliver pensionister eller enker;
77. understreger, at den længere forventede levetid for kvinder ikke bør give anledning til diskrimination i forbindelse med beregningen af pensioner;
78. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde og håndhæve lovgivningen om barselsrettigheder, så kvinder ikke stilles ugunstigt med hensyn til pension, fordi de er blevet mødre i løbet af deres arbejdsliv;

Tirsdag den 21. maj 2013

79. mener, at individualisering af pensionsrettigheder er nødvendig ud fra et ligestillingsperspektiv, og at sikkerheden for mange ældre kvinder, som i øjeblikket er afhængige af enkepension og andre afledte rettigheder, ligeledes bør garanteres;

80. påpeger, at medlemsstaterne bør støtte forskning i indvirkningen af forskellige metoder til pensionsindeksering på risikoen for fattigdom blandt ældre, idet der tages hensyn til kønsdimensionen; opfordrer medlemsstaterne til navnlig at tage hensyn til udviklingen i folks behov, efterhånden som de bliver ældre, herunder langtidspleje, for at sikre, at ældre mennesker, primært kvinder, kan få en tilstrækkelig pension og leve et værdigt liv;

o

o o

81. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0205

Bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely (2013/2060(INI))

(2016/C 055/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse (COM(2012)0722),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning (C(2012)8806),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet (C(2012)8805),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. juni 2012 om konkrete tiltag til at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande (COM(2012)0351),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2013« (COM(2012)0750),
- der henviser til Kommissionens forslag af 5. februar 2013 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (2013/0025(COD)),
- der henviser til Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF's) henstillinger vedtaget i februar 2012 om internationale standarder for forebyggelse af hvidvaskning af penge samt finansiering af terrorisme og våbenspredning,
- der henviser til sin beslutning af 19. april 2012 om efterlysning af konkrete metoder til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse ⁽¹⁾,
- der henviser til rapport af 10. februar 2012 af Richard Murphy FCA med titlen »Closing the European Tax Gap«,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0137.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Rådets resolution af 1. december 1997 om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og til rapporten fra Gruppen vedrørende en Adfærdskodeks for Erhvervsbeskatning til Rådet af 4. december 2012,
 - der henviser til OECD's rapport med titlen »Addressing Base Erosion and Profit Shifting« (2013),
 - der henviser til Økofin-Rådets konklusioner og rapport om beskatningsspørgsmål til Det Europæiske Råd af 22. juni 2012,
 - der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om samarbejde med udviklingslandene om god forvaltningspraksis på skatteområdet ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2012 om forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag ⁽²⁾,
 - der henviser til det kommuniké, der blev udsendt efter mødet mellem G20-landenes finansministre og centralbankchefer i Moskva den 15.—16. februar 2013,
 - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Budgetkontroludvalget (A7-0162/2013),
- A. der henviser til, at det anslås, at den skandaløse sum af 1 mia. EUR i mulige skatteindtægter hvert år går tabt i EU på grund af skattesvig, skatteunddragelse, skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning, hvilket udgør en omtrentlig udgift på 2 000 EUR for hver EU-borger hvert år, uden at der træffes passende foranstaltninger som reaktion herpå ⁽⁴⁾;
- B. der henviser til, at dette tab udgør: en fare for opretholdelsen af en social markedsøkonomi i EU baseret på offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet, en trussel mod et velfungerende indre marked, et skår i skattesystemernes effektivitet og retfærdighed i EU og en risiko for den miljøvenlige omlægning af økonomien; der henviser til, at det skaber og yderligere fremmer socialt ødelæggende profitmageri, som fører til stigende ulighed, øger borgernes mistillid til demokratiske institutioner og udvikler et klima af demokratisk underskud;
- C. der henviser til, at en central del af den finanspolitiske bæredygtighed er at sikre vores indtægtsgrundlag;
- D. der henviser til, at skattesvig og skatteunddragelse er ulovlige aktiviteter med sigte på at unddrage sig sine skatteforpligtelser, mens skatteundgåelse på den anden side er lovlig, men upassende udnyttelse af skattesystemet til at mindske eller undgå sine skatteforpligtelser, og aggressiv skatteplanlægning består i at udnytte et skattesystems spidsfindigheder eller den manglende overensstemmelse mellem to eller flere skattesystemer til at mindske sine skatteforpligtelser;
- E. der henviser til, at de forskellige former for skatteundgåelse fremmes af den voksende dematerialisering af økonomien og fører til konkurrenceforvriddning, som er skadelig for europæiske virksomheder og for væksten;
- F. der henviser til, at den omfattende skattesvig og skatteundgåelse underminerer borgernes tillid til retfærdigheden og legitimiteten af skatteopkrævningen og skattesystemet som helhed;
- G. der henviser til, at den manglende samordning af skattepolitikkerne i EU medfører betydelige omkostninger og administrative byrder for borgere og virksomheder, der arbejder på tværs af grænserne i EU, og at den kan resultere i utilsigtet ikke-beskatning eller føre til skattesvig og skatteundgåelse;

⁽¹⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0135.

⁽³⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 29.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

Tirsdag den 21. maj 2013

- H. der henviser til, at de vedvarende forvridninger, som skyldes uigennemsigtig eller skadelig skattepraksis i jurisdiktioner, der fungerer som skattely, kan føre til kunstige pengestrømme og negative virkninger inden for EU's indre marked; der henviser til, at skadelig skattekonkurrence i EU er i åbenlys modstrid med det indre markeds logik; der henviser til, at der er behov for yderligere bestræbelser på at harmonisere skattegrundlagene i en stadigt tættere økonomisk, finanspolitisk og budgetmæssig union;
- I. der henviser til, at lande under støtteprogrammer i de senere år — efter at have optrappet skatteopkrævningen og afskaffet privilegier i overensstemmelse med trojkaens forslag — har oplevet, at mange af deres større virksomheder har forladt landet for at udnytte skattefordele, som tilbydes af andre lande;
- J. der henviser til, at dette i praksis har flyttet skattebyrden over på arbejdstagerne og lavindkomstfamilierne og har tvunget regeringerne til at foretage drastiske nedskæringer i offentlige tjenesteydelser;
- K. der henviser til, at nedlæggelsen af arbejdspladser i de fleste medlemsstaters nationale skatteforvaltninger gennem spareforanstaltninger i løbet af de seneste år har bragt gennemførelsen af Kommissionens handlingsplan i alvorlig fare;
- L. der henviser til, at multinationale selskabers anvendelse af skatteundgåelsespraksis er i strid med princippet om redelig konkurrence og ansvarlig forretningsskik;
- M. der henviser til, at nogle skatteydere har reageret på de skridt, som medlemsstaterne har truffet for at afhjælpe den manglende gennemsigtighed, ved at flytte deres virksomhed eller transaktioner til andre jurisdiktioner, hvor gennemsigtigheden er ringere;
- N. der henviser til, at ensidige nationale tiltag i mange tilfælde har vist sig at være ineffektive, utilstrækkelige og i nogle tilfælde sågar skadelige, og at der derfor er behov for en koordineret og flerstrengt strategi på nationalt, europæisk og internationalt plan; der henviser til, at en effektiv bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse, skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning kræver et markant forstærket samarbejde mellem skattemyndighederne i de forskellige medlemsstater og styrket samarbejde mellem skattemyndighederne og andre retshåndhavende myndigheder i en given medlemsstat;
- O. der henviser til — som OECD anfører i sin rapport med titlen »Addressing Base Erosion and Profit Shifting« — at det grundlæggende politiske spørgsmål, der skal behandles, er, at de internationale fælles principper, der bygger på nationale erfaringer, om at dele skattejurisdiktion, ikke har fulgt med udviklingen i det ændrede erhvervmiljø; der henviser til, at det er nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne spiller en mere aktiv rolle på den internationale scene med henblik på at arbejde for etableringen af internationale standarder på grundlag af principperne om gennemsigtighed, udveksling af information og afskaffelse af skadelige skatteforanstaltninger;
- P. der henviser til, at udviklingslandene ikke har tilstrækkelig forhandlingsstyrke til at tvinge skattely til at samarbejde, udveksle oplysninger og blive mere gennemsigtige;
- Q. der henviser til, at undersøgende journalister, den ikke-statslige sektor og den akademiske verden har medvirket til at sager om skattesvig, skatteunddragelse og skattely er blevet afsløret og bragt til offentlighedens kendskab;
- R. der henviser til, at en styrkelse af midlerne til at opdage skattesvig bør ledsages af en styrkelse af den eksisterende lovgivning om hjælp til inddrivelse af skatter, lighed i skattebehandlingen og gennemførlighed for virksomhederne;
- S. der henviser til, at de europæiske finansministre i februar 2013 på G20-mødet i Moskva lovede at træffe de nødvendige foranstaltninger til at tackle problemet med skatteundgåelse og bekræftede, at der skal mere til end blot nationale foranstaltninger for at opnå de ønskede virkninger;
- T. der henviser til, at interne afregningspriser, der fører til skatteundgåelse, har negativ indvirkning på udviklingslandenes budgetter ved et påføre dem et anslået tab på ca. 125 mia. EUR i årlige skatteindtægter — næsten det dobbelte af den sum, som de modtager i international bistand;
- U. der henviser til, at lovgivningskompetencen på skatteområdet i øjeblikket ligger hos medlemsstaterne;

Tirsdag den 21. maj 2013

1. glæder sig over Kommissionens handlingsplan og dens henstillinger til medlemsstaterne om straks at træffe samordnede foranstaltninger til bekæmpelse af skattely og aggressiv skatteplanlægning;
2. glæder sig over den beslutsomhed, som G20-finansministrene udviste med hensyn til at se nærmere på udhulingen af skattegrundlag og overførsel af overskud;
3. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at følge op på deres tilsagn, tage Kommissionens handlingsplan til sig og gennemføre de to henstillinger fuldt ud; insisterer på, at medlemsstaterne går i seriøse forhandlinger, afslutter procedurerne for alle udestående lovforslag og iværksætter foranstaltninger vedrørende spørgsmål om skattesvig, skatteunddragelse, skatteundgåelse, aggressiv skatteplanlægning og skattely i deres afhængige territorier;
4. beklager den omstændighed, at det endnu ikke er lykkedes medlemsstaterne at nå til enighed om vigtige lovgivningsmæssige forslag, såsom forslaget fra 2008 om ændring af Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller forslaget fra 2001 til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag;
5. beklager det hidtidige fravær af væsentlige fremskridt, for så vidt angår beskatning inden for rammerne af forpligtelserne under europluspagten;
6. hilser Kommissionens initiativ til etablering af en platform for god forvaltningspraksis på skatteområdet velkomment; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af begge henstillinger i alle medlemsstater og til også at høre og inddrage de nationale skatteforvaltninger, arbejdsmarkedsparter og fagforeninger i arbejdet med platformen; opfordrer Kommissionen til årligt at aflægge beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om platformens arbejde og resultater;
7. mener, at problemets omfang og alvor og de nødvendige foranstaltningers hastende karakter fremhæves af de oplysninger om hemmelige offshore-bankkonti, der blev offentliggjort af det internationale konsortium for undersøgende journalistik i april 2013; opfordrer i lyset af dette på ny til et forstærket europæisk og internationalt tilsagn om gennemsigtighed, som bør føre til en international, bindende multilateral aftale om automatisk udveksling af oplysninger i skattespørgsmål;

EU's rolle på den internationale scene

8. understreger, at EU bør stille sig i spidsen for drøftelserne om kampen mod skattesvig, skatteundgåelse og skattely i OECD, Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet, G20, G8 og andre relevante multinationale fora; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til på den internationale scene konsekvent at fremhæve den altafgørende betydning af et forstærket samarbejde i kampen mod skattesvig, skatteunddragelse, skatteundgåelse, aggressiv skatteplanlægning og skattely; understreger, at EU, når det er relevant, bør overtale ikke-EU-lande til at styrke og forbedre effektiviteten i deres respektive skatteopkrævningssystemer ved at tilslutte sig principperne om gennemsigtighed, automatisk informationsudveksling og afskaffelse af skadelige skatteforanstaltninger og støtte dem heri; tilskynder Kommissionen og Rådet til at opgradere deres indsats inden for teknisk bistand og kapacitetsopbygning i udviklingslandene;
9. mener, at det er altafgørende, at medlemsstaterne giver Kommissionen bemyndigelse til at forhandle skatteaftaler med tredjelande på vegne af EU i stedet for at fortsætte fremgangsmåden med bilaterale forhandlinger, som fører til utilfredsstillende resultater for EU som helhed og ofte også for den pågældende medlemsstat;
10. understreger, at de medlemsstater, der har modtaget⁽¹⁾ eller søger om økonomisk støtte, er forpligtede til at gennemføre foranstaltninger, der tilsigter at styrke og forbedre deres kapacitet til at opkræve skat samt håndtere problemet med skattesvig og skatteundgåelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide denne forpligtelse til også at omfatte foranstaltninger til at tackle hvidvaskning af penge, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpet økonomisk og budgetmæssigt tilsyn med medlemsstater, der er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet i euroområdet.

Tirsdag den 21. maj 2013

11. opfordrer Kommissionen til at undlade at yde EU-finansiering og sikre, at medlemsstaterne ikke yder statsstøtte eller giver selskaber, der overtræder EU's skatteregler, adgang til offentlige udbud; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at kræve offentliggørelse af information om straffe eller domme for skatterelaterede lovovertrædelser for alle virksomheder, der afgiver bud på en offentlig kontrakt; foreslår, at offentlige myndigheder får mulighed for — under overholdelse af de forpligtelser, der er vedtaget under det ændrede direktiv om forsinkede betalinger — at indføre en klausul i en offentlig kontrakt, som gør det muligt for dem at opsig kontrakten, hvis en leverandør senere overtræder forpligtelserne til at overholde skattereglerne;
12. opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til fælles regler for medlemsstaternes skatteoverenskomster med udviklingslandene for at undgå udhuling af skattegrundlaget i disse lande;
13. opfordrer Kommissionen til at afsætte flere budgetbevillinger og mere personale til Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion, således at det kan udarbejde EU-politikker og -forslag om dobbelt ikke-beskatning, skatteunddragelse og skattesvig;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i deres respektive forbindelser med tredjelande at insistere på nøje overholdelse af EU's standarder i skatterelaterede anliggender, især hvad angår fremtidige bilaterale eller multilaterale handelsaftaler;
15. ser med tilfredshed på den amerikanske lov om overholdelse af skattelovgivningen (Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA)) som et første skridt i retning af automatisk udveksling af oplysninger mellem EU og USA for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse på tværs af grænserne; beklager imidlertid, at der er benyttet en bilateral/mellemstatslig tilgang i forhandlingerne med USA i stedet for en fælles EU-forhandlingsholdning; beklager, at der ikke er fuldstændig gensidighed i informationsudvekslingen; kræver, at EU-borgernes ret til databeskyttelse respekteres i denne sammenhæng;
16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til nøje at gennemgå og på behørig vis gennemføre Den Finansielle Aktionsgruppes henstillinger fra februar 2012;

Det overordnede mål — afhjælpning af skattegab

17. opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til at nå et ambitiøst, men realistisk mål om mindst at halvere skattegabets inden 2020, da der derved gradvist vil kunne skabes betydeligt flere skatteindtægter uden en forhøjelse af skattesatserne;
18. erkender desuden, at en udvidelse af de eksisterende skattegrundlag frem for en forøgelse af skattesatserne eller en indførelse af nye skatter vil kunne skabe yderligere indtægter for medlemsstaterne;
19. opfordrer Kommissionen til langt om længe at udvikle en omfattende strategi baseret på konkrete lovgivningsforanstaltninger inden for rammerne af de eksisterende traktater for at lukke skattegabets i EU og sikre, at alle selskaber, der driver virksomhed i EU, opfylder deres skattemæssige forpligtelser i alle de medlemsstater, hvor de opererer;
20. fremhæver, at foranstaltninger til at mindske skattegabets og tackle problemerne med skattely, skatteunddragelse og skatteundgåelse ville føre til fair og gennemsigtige konkurrencevilkår på det indre marked, bidrage til konsolideringen af budgetterne og samtidig mindske statsgælds niveauerne, gøre de nationale skattesystemer mere effektive og retfærdige og forbedre den generelle overholdelse af skattereglerne, både i EU og i udviklingslandene;
21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre udnyttelsen af Fiscalis-programmet ved at integrere strategien for bekæmpelse af skattegabets heri;
22. anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for at indføre europæiske skatteregler for grænseoverskridende forretningsmodeller og elektronisk handel;

Tirsdag den 21. maj 2013

VIGTIGSTE FORANSTALTNINGER FORESLÅET AF EUROPA-PARLAMENTET TIL STRATEGIEN FOR BEKÆMPELSE AF SKATTEGABET:**Skattesvig og skatteunddragelse**

23. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige finansielle, ekspertisemæssige og menneskelige ressourcer til deres nationale skatteforvaltninger og skatterevisorer samt afsætte midler til uddannelse af skatteforvaltningernes personale med fokus på grænseoverskridende samarbejde om skattesvig og skatteundgåelse og indføre solide redskaber mod korruption;
24. opfordrer Kommissionen til omgående at træffe foranstaltninger med henblik på at skabe gennemsigtighed i virksomhedernes skatteindbetalinger ved at forpligte alle multinationale selskaber til at offentliggøre ét enkelt tal, der viser det skattebeløb, de har betalt i hver af de medlemsstater, hvor de driver virksomhed;
25. understreger vigtigheden af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre direktivet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag ved gradvist at gå fra en frivillig til en obligatorisk ordning, jf. Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. april 2012 om forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag;
26. er af den opfattelse, at kompetente myndigheder bør træffe foranstaltninger til at suspendere eller tilbagekalde finansielle institutioners og finansielle rådgiveres tilladelse til at udøve virksomhed, hvis de medvirker til skattesvig ved at tilbyde deres kunder produkter eller tjenesteydelser, der muliggør skatteunddragelse, eller hvis de nægter at samarbejde med skattemyndighederne;
27. glæder sig over Kommissionens medtagelse af skattemæssige lovovertrædelser som prædikatorbrydelser for hvidvaskning af penge, der indgår i det nye direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge (2013/0025(COD)), og opfordrer til en hurtig gennemførelse af direktivet; tilskynder Kommissionen til at forelægge forslag om harmoniseret strafferetlig bekæmpelse af skattesvig, særlig hvad angår grænseoverskridende og gensidig efterforskning; gør Kommissionen opmærksom på, at den bør styrke sit samarbejde med andre retshåndhævende EU-organer, navnlig med de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge samt retssikkerhed og social sikkerhed;
28. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale lovgivning at fjerne enhver hindring for samarbejde og udveksling af skatteoplysninger med EU-institutionerne og mellem medlemsstaterne indbyrdes, samtidig med at der sikres en effektiv beskyttelse af skatteydernes personoplysninger;
29. opfordrer Kommissionen til at identificere områder, hvor EU-lovgivningen og medlemsstaternes administrative samarbejde kan forbedres med henblik på at reducere skattesvig, herunder gennem hensigtsmæssig brug af Fiscalis-programmet og Customs-programmet;
30. glæder sig over Rådets vedtagelse af den nye ramme for administrativt samarbejde og tilskynder medlemsstaterne til at gennemføre den omgående;
31. tilskynder medlemsstaterne til at søge efter afslørende beviser på skatteunddragelse i andre offentlige registre, som f. eks. databaser over motorkøretøjer, jordbesiddelser, yachter og andre aktiver, og dele disse med andre medlemsstater og med Kommissionen;
32. fremhæver betydningen af at iværksætte nye strategier og gøre mere effektiv brug af eksisterende EU-strukturer for at forbedre bekæmpelsen af momssvig, navnlig svig ved hjælp af karruselmodellen; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Rådet til omgående at vedtage og gennemføre direktivet om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig;
33. tilskynder medlemsstaterne til under det nye Fiscalis 2020-program at videreføre og opgradere den samtidige kontrol med henblik på at afsløre og bekæmpe grænseoverskridende skattesvig og til at lette udenlandske repræsentanters tilstedeværelse på skatteforvaltningskontorer og under forvaltningsmæssige undersøgelser; fremhæver betydningen af et stærkere samarbejde mellem skattemyndigheder og andre retshåndhævende myndigheder, især med henblik på udveksling af oplysninger, der er fremkommet i forbindelse med efterforskning af hvidvaskning af penge og relateret skattekriminalitet;
34. minder om, at udryddelsen af den uformelle økonomi ikke kan realiseres, uden der tilbydes hensigtsmæssige incitamenter; foreslår endvidere, at medlemsstaterne via en resultattavle skal aflægge beretning om, hvilke resultater der er opnået med hensyn til at mindske den uformelle økonomis omfang;

Tirsdag den 21. maj 2013

35. støtter Den Internationale Børstilsynsorganisations (IOSCO's) bestræbelser på at indføre identifikatorer for juridiske enheder som et skridt i retning af at sikre finansielle transaktioners sporbarhed og gennemsigtighed, hvilket er afgørende for at lette bekæmpelsen af skattesvig;
36. bemærker, at afskaffelsen af skattefordele skaber plads til omfattende reformer, der kan føre til et ukompliceret, forståeligt og retfærdigt skattesystem;
37. gør opmærksom på, at retlige skridt over for skattesvig er besværlige og langvarige, og at dem, der findes skyldige i sidste ende idømmes forholdsvis milde straffe, hvilket gør skattesvig til en temmelig risikofri forbrydelse;
38. fremhæver e-forvaltningens potentiale til at øge gennemsigtigheden og bekæmpe svig og korruption og dermed beskytte de offentlige midler; understreger behovet for en lovgivning, der muliggør løbende innovation;
39. opfordrer Kommissionen til specifikt at tackle problemet med aggressiv skatteplanlægning (hybride mismatch) mellem de forskellige skattesystemer, der anvendes i medlemsstaterne;
40. bemærker imidlertid, at da moms er en »egen indtægt«, har skatteunddragelse på dette område direkte indvirkning på medlemsstaternes økonomier og EU-budgettet; minder om, at momsunddragelse med Revisionsrettens ord er til skade for medlemsstaternes finansielle interesser og har en effekt på EU-budgettet, fordi de momsbaseede egne indtægter herved reduceres, at der kompenseres for dette tab ved hjælp af den BNI-baserede egne indtægt, og at de enkelte medlemsstaters bidrag til EU-budgettet dermed ændres, og at momssvig desuden undergraver det indre markeds funktion og forhindrer fair konkurrence ⁽¹⁾;
41. bemærker, at EU's momssystem er kilde til en betydelig del af de offentlige indtægter — 21 % i 2009 ⁽²⁾ — men at det også forårsager en høj grad af både unødvendige efterlevelseseomkostninger og skatteunddragelse;
42. påpeger, at opkrævningsmodellen lige siden indførelsen af moms er forblevet uændret; understreger, at en fortsat anvendelse heraf vil føre til betydelige tab, idet denne model er forældet på grund af de mange forandringer, der har været i det teknologiske og økonomiske miljø;
43. understreger, at det har direkte konsekvenser for beregningen af moms, om toldsystemet fungerer korrekt; er dybt bekymret over, at toldkontrollen i EU ikke fungerer ordentligt, hvilket medfører væsentlige tab af momsindtægter ⁽³⁾; finder det uacceptabelt, at skattemyndighederne i de fleste medlemsstater ikke har nogen direkte adgang til toldoplysninger, hvorfor automatiske krydstjek med skatteoplysninger ikke er mulige; påpeger, at den organiserede kriminalitet er yderst bevidst om svaghederne i det nuværende system;
44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at træffe foranstaltninger for at muliggøre samfundsnyttig genbrug af midler, der er konfiskeret gennem straffesager om skattesvig og skatteundgåelse; opfordrer derfor til, at en betydelig del af de konfiskerede midler genbruges til samfundsnyttige formål og geninvesteres i lokale og regionale økonomier, der er direkte eller indirekte berørt af skattekriminalitet;
45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe et miljø, hvor den rolle, som civil samfundet spiller i afsløringen af skattesvig og skattely, er fuldt ud beskyttet, bl.a. gennem oprettelse af effektive systemer til beskyttelse af whistleblowers og journalistiske kilder;

⁽¹⁾ Revisionsrettens særberetning nr. 13/2011, s. 11, pkt. 5.

⁽²⁾ Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling A (Økonomisk og Videnskabelig Politik): »Simplifying and Modernising VAT in the Digital Single Market«, (IP/A/IMCO/ST/2012_03), september 2012, <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=75179>.

⁽³⁾ Ifølge Revisionsrettens særberetning nr. 13/2011, tegnede anvendelsen af toldprocedure 42 sig alene for et ekstrapoleret tab på ca. 2 200 mio. EUR i 2009 i de syv medlemsstater, der blev underkastet revision, hvilket svarer til 29 % af den moms, der teoretisk set kan pålægges den afgiftspligtige værdi af samtlige varer, der blev importeret under toldprocedure 42 i de pågældende syv EU-medlemsstater i 2009.

Tirsdag den 21. maj 2013

Skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning

46. opfordrer medlemsstaterne til som et prioriteret anliggende at vedtage og gennemføre det ændrede rentebeskatningsdirektiv for at lukke smuthullerne i det eksisterende direktiv og kunne forebygge skattesvig bedre;

47. glæder sig over de internationale drøftelser om opdatering af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser (OECD guidelines on transfer pricing), dvs. overførsel af overskud til skattely med henblik på at undgå at betale skat i både de udviklede lande og udviklingslandene; anmoder indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe omgående foranstaltninger og revidere de nuværende regler for koncernintern afregning, især for så vidt angår overførsel af risiko og immaterielle aktiver, kunstig opsplining af ejerskab af aktiver mellem juridiske personer i en gruppe og transaktioner mellem disse personer, som sjældent ville finde sted mellem uafhængige; opfordrer Kommissionen til at videreudvikle systemet for forhåndsprisgodkendelse, som finder anvendelse på interne afregningspriser, hvorved der ville blive føjet et nyt krav til de eksisterende forpligtelser i henhold til retningslinjerne for dokumentation for interne afregningspriser i EU; foreslår, at dokumentationen og kravene til de periodiske angivelser bør være mere omfattende for transaktioner med jurisdiktioner, der er opført på den sorte liste;

48. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til regnskabsaflæggelse for hvert enkelt land under regnskabs- og gennemsigtighedsdirektiverne; opfordrer Kommissionen til som et næste skridt at indføre regnskabsaflæggelse for hvert enkelt land for tværnationale selskaber i alle sektorer og øge gennemsigtigheden i betalingstransaktionerne — ved at kræve offentliggørelse af information om f.eks. karakteren af selskabets aktiviteter og dets geografiske placering, omsætning, antal medarbejdere opgjort som fuldtidsækvivalenter, overskud eller underskud før skat, skat af overskud eller underskud samt offentlige tilskud modtaget per land til hele gruppens omsætning — med henblik på at kunne kontrollere overholdelsen af reglerne for koncerninterne afregningspriser;

49. opfordrer til, at forslaget om ændring af direktivet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge suppleres med indførelsen af en forpligtelse til at oprette offentligt tilgængelige statslige registre over det reelle ejerskab af selskaber, truste, fonde og andre lignende retlige enheder;

50. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre effektiviteten af adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning ved at bringe emner op på rådsniveau, hvis der er presserende behov for politiske beslutninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gribe aktivt ind i tilfælde, hvor Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen ikke kan nå til enighed om procedurerne for afskaffelse af misforhold mellem de nationale skattesystemer;

51. opfordrer Kommissionen til at udarbejde og fremme en adfærdskodeks for revisorer og rådgivere; opfordrer revisionselskaber til at advare de nationale skatteforvaltninger, hvis der ved den reviderede virksomhed findes tegn på aggressiv skatteplanlægning;

52. er af den opfattelse, at revisorer ikke bør have lov at yde forbudte, ikke-revisionsrelaterede ydelser, og at skatterådgivning, der vedrører transaktioners udformning, og rådgivning i skattespørgsmål skal betragtes som sådanne;

53. henviser til, at korrekt identificering af skatteydere er afgørende for en vellykket udveksling af oplysninger mellem de nationale skatteforvaltninger; opfordrer Kommissionen til at fremskynde oprettelsen af et EU-skatteregistreringsnummer (TIN), som gælder for alle juridiske og fysiske personer, der beskæftiger sig med grænseoverskridende transaktioner; er af den opfattelse, at TIN bør være knyttet til en international åben database for momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) og medvirke til at identificere ubetalte skatter og afgifter og andre undgåede forpligtelser;

54. opfordrer Kommissionen til i 2013 at forelægge et forslag om ændring af moder-datterselskabsdirektivet og direktivet om renter og royalties med henblik på at ændre og tilpasse antimisbrugs klausulerne i begge direktiver og udrydde dobbelt ikke-beskatning, som muliggøres af hybride foretagender og finansielle instrumenter i EU;

Tirsdag den 21. maj 2013

55. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre Kommissionens forslag om at indføre en generel bestemmelse om bekæmpelse af misbrug for at modvirke aggressiv skatteplanlægning og til at indsætte en klausul herom i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster for at forhindre tilfælde af dobbelt ikke-beskatning; opfordrer medlemsstaterne til at ignorere eventuelle skattefordele i forbindelse med fiktive arrangementer eller arrangementer uden reelt forretningsmæssigt indhold; foreslår, at der indledes arbejde med henblik på at få udarbejdet et standardiseret regelsæt for medlemsstaterne om forebyggelse af dobbeltbeskatning;

56. glæder sig over Kommissionens arbejde med at få skabt en europæisk kodeks for skatteydere; er af den opfattelse, at denne kodeks vil bidrage til at øge legitimiteten og gennemsigtigheden af det givne skattesystem, forbedre samarbejdet, tilliden og fortroligheden mellem skatteforvaltninger og skatteydere og bistå skatteyderne ved at sikre større gennemsigtighed med hensyn til deres rettigheder og forpligtelser;

57. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe effektive mekanismer til skatteopkrævning, som minimerer afstanden mellem skatteydere og skattemyndigheder og maksimerer brugen af moderne teknologi; tilskynder Kommissionen til at sætte ind over for kompleksiteten i beskatningen af e-handelsvarer ved at udvikle hensigtsmæssige EU-standarder;

58. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at lobbyvirksomhed i den finansielle sektor, som ofte fører til lovlige skatteundgåelse og aggressive skatteplanlægningsordninger, bliver gjort så gennemsigtig som muligt;

59. opfordrer Kommissionen til at regulere de finansielle strømme fra medlemsstaterne til tredjelande, som er arrangeret med sigte på skatteundgåelse, og etablere en afbalanceret og konkurrencedygtig skattepolitisk ramme;

60. opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger over for virksomhedernes enheder for aggressiv skatteplanlægning, især i sektoren for finansielle tjenester;

61. opfordrer Kommissionen til at foretage en dybtgående undersøgelse af forskellen mellem formelle og faktiske selskabsskatter i medlemsstaterne for at sikre, at debatten om skatteharmonisering baseres på objektive data;

62. opfordrer medlemsstaterne til at meddele og offentliggøre de nationale skattemyndigheders individuelle skattemæssige afgørelser for tværnationale selskaber; insisterer på, at medlemsstaterne skal stille strenge saglige krav til tværnationale selskaber i forbindelse med udarbejdelse af skatteafgørelser;

63. konstaterer og bemærker med bekymring, at selv om truste ofte bruges som kanaler til skatteunddragelse, kræver de fleste lande ikke, at retlige foranstaltninger registreres; opfordrer EU til at indføre et europæisk register for truste og andre anonyme enheder, da dette er en forudsætning for at løse problemet med skatteunddragelse;

Skattely

64. opfordrer til indførelse af en fælles EU-tilgang til skattely;

65. glæder sig over Kommissionens vilje til at fremme automatisk udveksling af oplysninger som den fremtidige europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger i forbindelse med skatteanliggender; opfordrer endnu en gang til, at der for at sætte ind mod illegale kapitalstrømme, skatteunddragelse og skatteundgåelse træffes foranstaltninger, der går ud over OECD's rammer, i betragtning af deres forskellige mangler; beklager dybt, at OECD gør det muligt for regeringer at undgå organisationens sorte liste, blot de lover at efterleve principperne om udveksling af oplysninger, uden at det kontrolleres, at disse principper reelt omsættes til praksis; mener ligeledes, at kravet om indgåelse af aftaler med 12 andre lande, således at regeringerne kan blive taget af den sorte liste er vilkårligt, idet det ikke er kædet sammen med nogen kvalitative indikatorer, der kan gøre det muligt at foretage en objektiv vurdering af, om principperne for god forvaltningspraksis efterleves;

66. opfordrer Kommissionen til at vedtage en klar definition af skattely og et sæt fælles kriterier for at definere skattely samt hensigtsmæssige foranstaltninger gældende for bestemte jurisdiktioner, som kan gennemføres senest den 31. december 2014, og til at sikre, at de anvendes konsekvent i al EU-lovgivning; foreslår, at definitionen baseres på OECD's standarder for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger samt på adfærdskodeksens principper og kriterier; mener i denne forbindelse, at en jurisdiktion skal betragtes som et skattely, hvis flere af følgende indikatorer er opfyldt:

- i. hvis fordelene kun indrømmes ikke-hjemmehørende, eller hvis de indrømmes i forbindelse med transaktioner, der foretages med ikke-hjemmehørende

Tirsdag den 21. maj 2013

- ii. hvis fordelene er fuldstændigt adskilt fra en medlemsstats egen økonomi, således at de ikke påvirker det nationale skattegrundlag
 - iii. hvis fordelene kan indrømmes uden nogen realøkonomisk aktivitet eller egentlig økonomisk tilstedeværelse i den jurisdiktion, der tilbyder disse skattefordele
 - iv. hvis grundlaget for overskudsbestemmelsen med hensyn til aktiviteter inden for en multinational gruppe af selskaber afviger fra internationalt godkendte principper, specielt de principper, der er aftalt inden for rammerne af OECD
 - v. hvis skatteforanstaltningerne mangler gennemsigtighed, herunder hvis lovbestemmelser lempes på administrativt niveau på en uigennemsigtig måde
 - vi. hvis der i jurisdiktionen ikke opkræves eller kun opkræves nominel skat af den pågældende indtægt
 - vii. hvis der er love eller administrativ praksis, som forhindrer effektiv udveksling af oplysninger til beskatningsformål med andre regeringer eller skatteydere, der drager fordel af manglende eller nominel beskatning i modstrid med de normer, der er fastsat i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst
 - viii. hvis der i jurisdiktionen oprettes uigennemsigtige og tilslørende strukturer, som gør oprettelsen af og arbejdet med selskabsregistre og trust- og fondsregistre ufuldstændig(t) og uigennemskuelig(t)
 - ix. hvis jurisdiktionen er opført som ikke-samarbejdsvilligt land og territorium af Den Finansielle Aktionsgruppe;
67. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden den 31. december 2014 at indsamle og opstille en offentlig EU-sortliste over skattely; opfordrer i denne forbindelse de relevante myndigheder til at:
- suspendere eller ophæve eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster med jurisdiktioner på den sorte liste og åbne for dobbeltbeskatningsoverenskomster med jurisdiktioner, der ophører med at være skattely
 - forbyde virksomheder, der er baseret i jurisdiktioner på den sorte liste, adgang til EU-udbud vedrørende varer og tjenesteydelser og undlade at tildele dem statsstøtte
 - forbyde virksomheder, der bliver ved med at gennemføre operationer med enheder, der tilhører disse sortlistede jurisdiktioner, adgang til statsstøtte og EU-støtte
 - gennemgå revisions- og regnskabsdirektiverne med henblik på at indføre et krav om særskilt revision og bogføring af aktiver og passiver i alle retlige EU-enheders holdingselskaber beliggende i sortlistede jurisdiktioner
 - forbyde EU's finansielle institutioner og finansielle rådgivere at oprette eller opretholde datterselskaber og afdelinger i sortlistede jurisdiktioner og overveje at tilbagekalde tilladelserne fra europæiske finansielle institutioner og finansielle rådgivere, som opretholder afdelinger og fortsat opererer i sortlistede jurisdiktioner
 - indføre en særlig afgift på alle transaktioner til eller fra sortlistede jurisdiktioner
 - sikre afskaffelsen af skatteundtagelser ved kilden for enkeltpersoner, der i skattemæssig henseende er ikke-hjemmehørende i sortlistede jurisdiktioner
 - undersøge forskellige muligheder for ikke-ankendelse i EU af selskabers retlige status, såfremt disse er etableret i sortlistede jurisdiktioner
 - anvende toldbarrierer i tilfælde af handel med sortlistede tredjelande
 - styrke dialogen mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank for at sikre, at investeringer til projekter, modtagere og mellemmand i sortlistede jurisdiktioner tilbageholdes;

Tirsdag den 21. maj 2013

Den internationale dimension

68. er af den opfattelse, at minimumsstandarderne i Kommissionens henstilling vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis, også udtrykkeligt bør gælde for medlemsstaterne;

69. tilskynder medlemsstaterne til, navnlig gennem kapacitetsopbygningsforanstaltninger, at tilbyde samarbejde og bistand til udviklingstredjelande, som ikke er skattely, for at hjælpe dem med at tackle skattesvig og skatteundgåelse effektivt; støtter Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om i dette øjemed at stille skatteeksperter til rådighed for disse lande i en begrænset periode;

70. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at bidrage til videreudviklingen af OECD's projekt vedrørende udhuling af skattegrundlag og overførsel af overskud ved at dele analyser om problematiske skatteordninger i og mellem medlemsstaterne og om hvilke ændringer, der er behov for i medlemsstaterne og på EU-plan for at undgå skattesvig og skatteunddragelse og enhver form for aggressiv skatteplanlægning; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge beretning om denne proces til Rådet og Parlamentet;

71. understreger nødvendigheden af, at der mobiliseres og sikres skatteindtægter i udviklingslandene for at nå 2015-målene, idet skatteindtægter er mere forudsigelige og holdbare end udenlandsk bistand og hjælp til gældsnedbringelse; bemærker dog, at skattetrykket (skat/BNP) er lavt i de fleste udviklingslande, som står over for sociale, politiske og administrative vanskeligheder i forbindelse med etableringen af et forsvarligt offentligt finansieringssystem, hvilket gør dem særligt sårbare over for enkelte skatteyderes og selskabers skatteunddragelse og skatteundgåelse;

72. bemærker med bekymring, at mange udviklingslande befinder sig i en meget svag forhandlingsposition over for visse investorer i udenlandske direkte investeringer, som »shopper rundt« efter skattesubsidier og -fritagelser; mener, at selskaber, der foretager betragtelige investeringer, bør pålægges at indgå præcise forpligtelser vedrørende projekternes positive følgevirkninger i form af lokal og/eller national økonomisk og social udvikling;

73. påpeger, at ulovlig udstrømning af kapital er en af de vigtigste forklaringer på udviklingslandenes gældsætning, og at aggressiv skatteplanlægning er i modstrid med princippet om virksomhedernes sociale ansvar;

74. bemærker, at skattesystemerne i mange udviklingslande ikke er i overensstemmelse med internationale standarder (og i stedet udviser svage beskatningsbeføjelser og ineffektivitet i skatteforvaltningen, udbredt korrupsion, utilstrækkelig kapacitet til at indføre og opretholde velfungerende skatteregistre osv.); opfordrer EU til at øge sin bistand inden for rammerne af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), for så vidt angår skatteforvaltning og håndtering af international skattesvig og overdreven optimering, ved at opbygge udviklingslandenes kapacitet til at afsløre og retsforfølge uhensigtsmæssig praksis gennem et stærkere samarbejde om skatteforvaltning; finder endvidere, at der bør ydes støtte til økonomisk omstilling i de udviklingslande, der fungerer som skattely;

75. ser med tilfredshed på de første skridt i form af Det Globale Forums (GF) peer reviews om skatteunddragelse; mener dog, at GF-standarderne, hvis de fokuserer på OECD's system for udveksling af information »efter anmodning«, ikke vil kunne dæmme op for de ulovlige finansielle strømme;

76. påpeger, at dobbeltbeskatningsaftaler, der fremmer en bilateral tilgang frem for en multilateral tilgang til tværnationale skattespørgsmål, risikerer at fremme concernintern afregning og regelarbitrage; opfordrer derfor Kommissionen til at afstå fra at fremme sådanne aftaler i stedet for aftaler om udveksling af skatteoplysninger, da de som regel resulterer i tab af skatteindtægter for udviklingslandene på grund af lavere kildeskattesatser på udbytte, renter og royalties;

Tirsdag den 21. maj 2013

77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, OECD og FN's ekspertgruppe inden for internationalt samarbejde på skatteområdet, OLAF-Overvågningsudvalget og OLAF.

P7_TA(2013)0206

Årlig skattebetænkning: frigivelse af EU's potentiale for økonomisk vækst

Europa-Parlamentets beslutning af 21. maj 2013 om årlig skattebetænkning: frigivelse af EU's potentiale for økonomisk vækst (2013/2025(INI))

(2016/C 055/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 26, 110-115 og 120 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv til ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (COM(2008)0727),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for beskatning af finansielle transaktioner (COM(2012)0631),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (COM(2011) 0121),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (COM(2011)0169),
- der henviser til sin holdning af 11. september 2012 om selskabsbeskatning: fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (omarbejdning)⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. juni 2012 om konkrete tiltag til at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande (COM(2012)0351),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse (COM(2012)0722),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning (C(2012)8806),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet (C(2012)8805),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2012 om styrkelse af det indre marked ved at fjerne afgiftsbarrierer ved grænserne for personbiler (COM(2012)0756),
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning om fastlæggelse af et handlingsprogram for beskatning i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) (COM(2012)0465),
- der henviser til Kommissionens rapport om de offentlige finanser i ØMU (European Economy nr. 4/2012),
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2013 om offentlige finanser i ØMU — 2011 og 2012⁽²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0318.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0011.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Kommissionens rapport om skattereformer i EU's medlemsstater (European Economy nr. 6/2012),
 - der henviser til »OECD's Current Tax agenda 2012« ⁽¹⁾,
 - der henviser til OECD's rapport med titlen »Addressing Base Erosion and Profit Shifting« ⁽²⁾,
 - der henviser til dokument fra Deutsche Bank af 5. oktober 2012 om beskatningssystemernes indvirkning på den økonomiske vækst i Europa ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa 2020-strategien (COM(2010)2020),
 - der henviser til Økofinrådets konklusioner af 10. juli 2012 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2013 (COM(2012)0750),
 - der henviser til Rådets konklusioner af 12. februar 2013 om rapporten om varslingsmekanismen 2013 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 29. juni, den 19. oktober og den 14. december 2012,
 - der henviser til den endelige erklæring fra mødet i Moskva den 15.—16. februar 2013 ⁽⁶⁾ mellem G20-finansministrene og -centralbankcheferne,
 - der henviser til det irske rådsformandskabs arbejdsprogram,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0154/2013),
- A. der henviser til, at EU's økonomier — ofte på grund af den nuværende politiksammensætnings svage fokus på investering, konkurrenceevne, beskæftigelse samt retfærdig og effektiv beskatning — har beskedne til negative udsigter til økonomisk vækst og beskæftigelse i den nære fremtid; der henviser til, at euroområdet som helhed oplever et økonomisk dobbeltdyk;
- B. der henviser til, at skatteindtægternes struktur siden udbruddet af den nylige gældskrise har ændret sig væsentligt i en række medlemsstater, og at det er vanskeligt at skelne mellem de relaterede strukturelle og cykliske virkninger af denne ændring; der henviser til, at der i udviklingen af skattepolitikken bør tages fuldt hensyn til nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere niveauer i overensstemmelse med relevant lovgivning i medlemsstaterne;
- C. der henviser til, at den krise, som har afsløret visse EU-økonomiers strukturelle svagheder, og som fortsat skader potentialet for økonomisk vækst i EU, er skyld i, at medlemsstaterne står over for den vanskelige udfordring at skulle balancere deres budgetter og samtidig fremme økonomisk vækst og jobskabelse;
- D. der henviser til, at det siden årtusindskiftet har været muligt at observere en tendens i EU i retning af udvikling af et mere vækstorienteret skattesystem;
- E. der henviser til, at EU's skattesystemer skal være erhvervsvenlige for at styrke virksomhedernes evne til at skabe vækst og beskæftigelse;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/ctp/OECDCurrentTaxAgenda2012.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/ctp/beps.htm>

⁽³⁾ www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD000000000295266.pdf

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/131662.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ecofin/135430.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.g20.org/news/20130216/781212902.html>

Tirsdag den 21. maj 2013

- F. der henviser til, at forsinkede tilbagebetalinger af forskudsskat i et miljø med lav vækst og recession er med til at skabe yderligere likviditetsproblemer for virksomhederne;
- G. der henviser til, at krisens konsekvenser bør mindskes med en skattepolitik, der er forenelig med målene i Europa 2020-strategien, som bør prioriteres;
- H. der henviser til, at behovet for at genoprette budgetpolitikernes troværdighed og nedbringe medlemsstaternes statsgæld gør det nødvendigt at ændre budgetudgifterne, hurtigt at gennemføre vækstfremmende strukturreformer, forbedre skatteopkrævningsmetoderne og ændre visse afgifter, således at det sikres, at de afgifter, som pålægges kapital, miljøskadende aktiviteter og visse former for forbrug, prioriteres frem for de afgifter, der pålægges arbejdskraften;
- I. der henviser til, at intelligent og aktiv politikudvikling inden for miljøbeskatning spiller en afgørende rolle for at gennemføre princippet om, at forurenere betaler, forbedre væksten og gøre vækstudsigterne bæredygtige;

Generelle betragtninger

1. bemærker, at skattepolitikken stadig hører under medlemsstaternes kompetenceområde, og at medlemsstaternes forskellige skattesystemer derfor skal respekteres; bemærker, at overførslen af kompetencer på skatteområdet fra nationalt niveau til EU-niveau kræver en ændring af traktaten, hvilket igen kræver enstemmighed fra alle medlemsstater; bemærker dog også, at dette ikke udelukker en effektiv samordning af beskatningsordninger på europæisk niveau; understreger, at der i udviklingen af skattepolitik bør tages fuldt hensyn til nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere niveauer i overensstemmelse med relevant lovgivning i medlemsstaterne;
2. bemærker, at den optimale udformning af skattesystemerne er afhængig af adskillige faktorer og derfor er forskellig fra land til land; understreger, at korrekt planlægning og tilpasning af skattepolitikkerne på kort, mellemlang og lang sigt er en absolut nødvendighed;
3. fremhæver de forbedringer, der er opnået inden for samordning af skattepolitikkerne, men påpeger, at EU-borgere og EU-virksomheder, der er involveret i aktiviteter på tværs af grænserne, stadig står over for betydelige omkostninger, administrative byrder og huller i lovgivningen, som skal fjernes så hurtigt som muligt, således at de fuldt ud kan udnytte fordelene ved det indre marked;
4. bemærker, at en rimelig og sund konkurrence mellem de forskellige skattesystemer i det indre marked stimulerer de europæiske økonomier; understreger på den anden side, at skadelig skattekonkurrence har negative økonomiske konsekvenser; understreger med henvisning til OECD's rapport med titlen »Addressing Base Erosion and Profit Shifting«, at funktionsdygtige institutioner, der er baseret på en solid og retfærdig juridisk og administrativ ramme, er afgørende;
5. bemærker, at det ud over at sikre overensstemmelse med bæredygtige skattepolitikker for at opnå økonomisk balance er nødvendigt at gennemføre vækstfremmende foranstaltninger, som f.eks. bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, omlægning af beskatningen til mere vækstfremmende beskatningsområder og tilvejebringelse af gennemførlige skatteincitamenter for såvel selvstændige erhvervsdrivende som små og mellemstore virksomheder (SMV'er), især med henblik på at fremme innovation og forsknings- og udviklingsaktiviteter;
6. understreger, at det er i virksomhedernes og borgernes interesse at have et klart, forudsigeligt, stabilt og gennemsigtigt skattemiljø i det indre marked, da manglende gennemsigtighed i skattereglerne virker hindrende for aktiviteter på tværs af grænserne samt indenlandske og udenlandske investeringer i EU; opfordrer til, at der stilles flere og bedre oplysninger til rådighed for enkeltpersoner og virksomheder om de enkelte medlemsstaters skatteregler, -krav og -love;
7. anbefaler, at medlemsstaterne udviser forsigtighed, når de ændrer eksisterende skatter og indfører nye skatter, for at sikre at dette sker på vækstfremmende vis, og at borgerne og erhvervslivet får tilstrækkelig tid og passende midler til at forberede sig, før de nye skattemæssige foranstaltninger træder i kraft;

Tirsdag den 21. maj 2013

8. er bekymret over de indvirkninger, som skiftet i mange medlemsstater i retning af en mere omfattende forbrugsbeskatning kan have på sociale uligheder; opfordrer medlemsstaterne til at være opmærksomme på dette mulige problem og nøje undersøge de negative virkninger, som er forbundet med at udhule hele skattesystemets progressivitet; mener, at der bør være en vis grad af fleksibilitet i momssystemet, således at visse produktkategorier — i behørigt begrundede tilfælde, som fastlagt i direktivet om det fælles merværdiafgiftssystem, i forbindelse med eksempelvis kulturelle eller grundlæggende behov — kan beskattes med satser, der er lavere end standardsatsen;

9. er klar over, at egne indtægter er nødvendige med henblik på at gøre EU-budgettet til et nyttigt redskab for at fremme vækst, således at Kommissionen får større selvstændighed i sine forslag;

Identificering af skjulte ressourcer, som kan bidrage til økonomisk vækst gennem skattepolitik

10. bemærker, at økonomisk udvikling er afhængig af faktorer såsom arbejdskraft, kapital, teknologiske fremskridt, ressourceeffektivitet og produktivitet, og at der i skattepolitikken bør rettes særlig opmærksomhed mod disse faktorer på kort, mellemlang og lang sigt; understreger derfor betydningen af en samordnet beslutningstagning med dette formål for øje;

11. bemærker, at skattepolitikken bør udformes med det formål at styrke økonomien ved bl.a. at opbygge skattestrukturer, som stimulerer den samlede efterspørgsel på lang sigt, letter eksportorienterede aktiviteter, stimulerer jobskabelse og fremmer bæredygtig udvikling;

12. antager, at skattestigninger på visse områder, som f.eks. forbrugsafgifter, kan have visse positive virkninger, da de generer yderligere ressourcer og derved gavner borgere og realøkonomien;

13. understreger, at skatteincitamenter inden for forskning og udvikling formentlig vil skabe fordele på lang sigt, som f. eks. vækst og jobskabelse i videnbaserede økonomier, navnlig hvis de er en del af en afbalanceret overordnet skattestrategi; mener, at der bør tages hensyn til dette på europæisk og nationalt niveau;

14. anerkender, at en udvidelse af de allerede eksisterende skattegrundlag frem for en forøgelse af skattesatserne eller en indførelse af nye skatter kan skabe yderligere indtægter for medlemsstaterne;

15. minder om, at skattelettelser bør bygge på en solid og ansvarligt planlagt finanspolitik, hvor de offentlige finansers bæredygtighed på ingen måde må bringes i fare og bør ledsages af foranstaltninger, der skal forøge konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse;

16. mener, at der på grundlag af en grundig analyse er behov for at oprette et skatteinformationssystem omfattende hele EU, der ikke skal harmonisere de forskellige nationale skattestrukturer, men lette deres samordning på en vedvarende og gennemsigtig måde og registrere alle skattelettelser og skattestigninger inden for alle strukturer;

17. bemærker, at det europæiske semester vil være et velegnet grundlag for et sådant system, da det — parallelt med andre specifikke makroøkonomiske foranstaltninger — på korrekt vis kan registrere de forskellige medlemsstaters skattepolitikker under fuld hensyntagen til de generelle økonomiske prognoser samt de økonomiske nøgletal og fremtidsperspektiver i de pågældende medlemsstater og fælles europæiske mål; tilskynder i lyset af dette Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere en strategi, der har til formål at mindske skattegabet, i det europæiske semester;

18. bemærker det forstærkede samarbejde om afgiften på finansielle transaktioner, der skal gennemføres i elleve medlemsstater, som tilsammen udgør to tredjedele af EU's BNP;

Tirsdag den 21. maj 2013

19. understreger, at man i lande, hvor arbejdskraftomkostningerne er høje i forhold til produktiviteten, og hvor jobskabelsen derfor er hæmmet, kan undersøge mulighederne for at træffe skattemæssige foranstaltninger med henblik på at mindske disse omkostninger og/eller øge produktiviteten og samtidig gøre en målrettet indsats for at forøge produktiviteten; understreger, at skattereformer skal tilskynde til arbejdsmarkedsdeltagelse for at øge udbuddet af arbejdskraft og fremme inddragelse; understreger i denne forbindelse, at arbejdstageres rettigheder og arbejdsmarkedsparternes roller altid bør respekteres fuldt ud;

20. glæder sig over Kommissionens initiativ til at udarbejde ét sæt retningslinjer for beregning af selskabsskat; opfordrer medlemsstaterne til at nå til enighed om og påbegynde gennemførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag; understreger, at Parlamentets holdning bør anvendes som et centralt referencegrundlag i denne henseende;

21. understreger det betydelige vækstpotentiale ved at mindske og fjerne alle skattemæssige hindringer for aktiviteter på tværs af grænserne i det indre marked; understreger, at revisionen af momsdirektivet, arbejdet med det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag og udviklingen af et administrativt samarbejde på skatteområdet er afgørende for at udnytte dette potentiale fuldt ud;

22. opfordrer Kommissionen til omgående at træffe foranstaltninger med henblik på at styrke gennemsigtigheden af og lovgivningen om selskabsregistre og trust- og fondsregistre;

23. opfordrer medlemsstaterne til at give deres fulde opbakning til Kommissionens initiativer, der i samarbejde med de nationale skattemyndigheder skal fjerne skattemæssige hindringer for aktiviteter på tværs af grænserne med det formål at forbedre yderligere samordning og samarbejde på dette område; tilskynder medlemsstaterne til at udnytte det fulde potentiale ved Fiscalis-programmet og Toldprogrammet; opfordrer Kommissionen til at fastlægge yderligere områder, hvor EU-lovgivningen og medlemsstaternes administrative samarbejde kan forbedres for at mindske skattesvig og aggressiv skatteplanlægning;

24. opfordrer medlemsstaterne til at udvise stor forsigtighed i et miljø med lav vækst eller recession og undgå sene overførsler af forventede tilbagebetalinger af skat, da dette vil skabe yderligere likviditetsproblemer, navnlig for SMV'er;

Bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse og afskaffelse af dobbeltbeskatning, dobbelt ikke-beskatning og diskriminerende foranstaltninger mod EU-virksomheder

25. opfordrer medlemsstaterne til væsentligt at forbedre deres kapacitet til at overvåge, kontrollere og opkræve skat, hvorved der skabes yderligere ressourcer til at fremme vækst og jobskabelse som fastlagt i Europa 2020-strategien; understreger, at national bedste praksis med hensyn til at gøre skatteadministrationen mere effektiv bør indsamles på en gennemsigtig måde, fortrinsvis i en europæisk kodeks for bedste praksis inden for skatteinformationssystemet omfattende hele EU, og at der bør tages nøje hensyn hertil; er bekymret over tendensen i en række medlemsstater, hvor skattemyndigheder og lignende organer skærer i medarbejderantallet og i de øvrige ressourcer; understreger, at dette kan svække myndighedernes evne til at levere rimelige og effektive tjenesteydelser til virksomheder og enkeltpersoner samt bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til deres nationale skatteadministrationer og skatterevisionspersonale;

26. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres administrative samarbejde på området for direkte beskatning;

27. opfordrer atter Kommissionen til at afsætte flere bevillinger og mere personale til GD TAXUD, således at det kan udvikle EU-politikker og -forslag vedrørende dobbelt ikke-beskatning, skatteunddragelse og skattesvig;

28. glæder sig over Kommissionens meddelelse om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse og dens henstilling vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet, og dens henstilling vedrørende aggressiv skatteplanlægning;

Tirsdag den 21. maj 2013

29. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en aktiv indsats i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse og henstillinger ved at træffe samordnede og målrettede EU-foranstaltninger mod skattesvig, skatteunddragelse, skatteundgåelse, aggressiv skatteplanlægning og skattely, hvorved der sikres en mere rimelig fordeling af den finanspolitiske indsats og øgede skatteindtægter; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til, blandt de mange særlige foranstaltninger, der skal træffes i denne sammenhæng, hurtigt at gennemføre Kommissionens forslag om indførelse af en generel regel om bekæmpelse af misbrug for at modvirke aggressiv skatteplanlægning og om indsættelse af en klausul i deres respektive dobbeltbeskatningsaftaler for at forhindre tilfælde af dobbelt ikke-beskatning;

30. bemærker, at skattesvig og skatteundgåelse årligt fører til et tab af offentlige indtægter på omtrent 1 billion EUR i EU; opfordrer medlemsstaterne til at træffe de fornødne foranstaltninger for mindst at halvere skattegab inden 2020;

31. understreger, at mindre skattesvig og skatteunddragelse vil styrke vækstpotentialet i økonomien ved at gøre de offentlige finanser sundere — hvilket vil øge de tilgængelige offentlige midler til fremme af investeringer og forbedre den europæiske sociale markedsøkonomi — og ved at give virksomhederne mulighed for at konkurrere på lige vilkår;

32. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indlede seriøse forhandlinger og afslutte procedurerne for alle lovgivningsmæssige forslag under behandling vedrørende spørgsmål om skattesvig, skatteunddragelse, skatteundgåelse, aggressiv skatteplanlægning og skattely; opfordrer bl.a. medlemsstaterne til at afslutte revisionen og udvidelsen af anvendelsesområdet for rentebeskatningsdirektivet og til i overensstemmelse med Parlamentets betænkning og uden tøven at vedtage og gennemføre Kommissionens forslag om en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig;

33. glæder sig over den øgede internationale indsats på området for selskabsbeskatning for at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud; finder, at OECD's rapport om dette emne udgør et vigtigt bidrag, og ser frem til den opfølgende handlingsplan, som skal forelægges til sommer; forventer, at G20-finansministrene efter at have drøftet rapporten på deres nylige møde i Moskva vil træffe ambitiøse og kollektive foranstaltninger på grundlag af denne handlingsplan;

34. understreger i overensstemmelse med Kommissionens solide bemærkninger, at miljøafgifter relativt set er blandt de mest væksthæmrende; understreger, at miljøafgifter ud over at skabe indtægter bør anvendes konsekvent og dynamisk med henblik på at fastholde den økonomiske udvikling på et bæredygtigt spor; opfordrer Kommissionen til at forelægge en omfattende vurdering af eksisterende huller med hensyn til internalisering og derefter forelægge hensigtsmæssige lovgivningsmæssige forslag;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Onsdag den 22. maj 2013

P7_TA(2013)0215

Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester**Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2013 om gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester (2012/2132(INI))**

(2016/C 055/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, vedtaget af De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO) den 20. oktober 2005,
- der henviser til protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽⁴⁾ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF af 15. november 2006 om et støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens fortolkningsmeddelelse om visse aspekter ved bestemmelserne i direktivet om »fjernsyn uden grænser« i forbindelse med tv-reklamer ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/952/EF af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁵⁾ EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 12.

⁽⁸⁾ EUT C 102 af 28.4.2004, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 72.

Onsdag den 22. maj 2013

- der henviser til Rådets konklusioner om beskyttelse af børn i den digitale verden ⁽¹⁾,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (COM(2011)0785),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. december 2008 om et lettilgængeligt informationssamfund (COM(2008)0804),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (COM(2010)2020),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. august 2010 om en digital dagsorden for Europa (COM(2010)0245/2),
 - der henviser til sin beslutning af 16. december 2008 om mediekendskab i en digital verden ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om public service radio- og tv-virksomhed i den digitale tidsalder: det tostrengede systems fremtid ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. november 2011 om europæisk film i den digitale tidsalder ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. maj 2012 om en strategi for styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. september 2012 om onlinedistribution af audiovisuelle værker i EU ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om beskyttelse af børn i den digitale verden ⁽⁷⁾,
 - der henviser til Kommissionens henstilling 2009/625/EF af 20. august 2009 om mediekendskab i det digitale miljø for en mere konkurrencedygtig audiovisuel industri og indholdsindustri samt et rummeligt vidensamfund ⁽⁸⁾,
 - der henviser til den første rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 24. september 2012 om anvendelsen af artikel 13, 16 og 17 i direktiv 2010/13/EU for perioden 2009-2010, fremme af europæiske programmer i europæiske programlagte og on-demand audiovisuelle medietjenester (COM(2012)0522),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. september 2012 om fremme af de kulturelle og kreative sektorer bidrag til vækst og beskæftigelse i EU (COM(2012)0537),
 - der henviser til den første rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 4. maj 2012 om gennemførelsen af direktiv 2010/13/EU »Direktivet om audiovisuelle medietjenester« — audiovisuelle medietjenester og internetforbundne enheder: status og fremtidsperspektiver (COM(2012)0203),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0055/2013),
- A. der henviser til, at direktivet om audiovisuelle medietjenester er rygraden i EU's medielovgivning;

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 50.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0506.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0209.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0324.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0428.

⁽⁸⁾ EUT L 227 af 29.8.2009, s. 9.

Onsdag den 22. maj 2013

- B. der henviser til, at audiovisuelle medietjenester i lige så høj grad er kulturelle tjenester som økonomiske tjenester,
- C. der henviser til, at direktivet om audiovisuelle medietjenester er baseret på princippet om teknologineutralitet og dermed dækker samtlige tjenesteydelser med audiovisuelt indhold uafhængigt af, hvilken teknologi der anvendes til at levere det, hvilket sikrer lige konkurrencevilkår for alle udbydere af audiovisuelle medietjenester;
- D. der henviser til, at direktivet om audiovisuelle medietjenester garanterer fri udveksling af audiovisuelle medietjenester som et instrument til regulering af det indre marked og respekterer retten til ytringsfrihed og adgang til information, samtidig med at det beskytter mål af samfundsmæssig interesse, herunder ophavsretten, mediefriheden og informations- og ytringsfriheden;
- E. der henviser til, at direktivet om audiovisuelle medietjenester sigter på at tage højde for audiovisuelle medietjenesters kulturelle karakter, idet de som bærere af identiteter og værdier har særlig betydning for samfund og demokrati, og på at bevare en selvstændig kulturel udvikling i medlemsstaterne og beskytte den kulturelle mangfoldighed i Unionen, navnlig gennem minimumsharmonisering og fremme af europæiske audiovisuelle produktioner;
- F. der henviser til, at forbrugerne på grund af den teknologiske konvergens i fremtiden vil sondre mindre og mindre mellem lineære og ikke-lineære tjenester;
- G. der henviser til, at man bør tilstræbe lige konkurrencevilkår, eftersom de forskellige reguleringsniveauer for lineære og ikke-lineære tjenester ikke længere er genkendelige for forbrugerne, hvilket kan føre til konkurrenceforvridning;
- H. der henviser til, at markedet for audiovisuelle medietjenester fortsat er præget af væsentlige teknologiske ændringer samt af udviklingen i forbindelse med forretningsmetoder og -modeller, hvilket påvirker den måde, hvorpå indholdet leveres og gøres tilgængeligt for brugerne;
- I. der henviser til, at de audiovisuelle mediers tilgængelighed er afgørende for at kunne garantere, at personer med handicap og ældre får ret til at deltage og blive integreret i det sociale og kulturelle liv i EU, særlig under henvisning til udviklingen af nye platforme til levering af indhold som IPTV og internetforbundet tv;
- J. der henviser til, at der i særlig grad bør fokuseres på mediekendskab under hensyntagen til den stadig hurtigere teknologiske udvikling og medieplatformenes konvergens;
- K. der henviser til, at beskyttelsen af mindreårige på grund af de konstante teknologiske forandringer er blevet et endnu mere presserende og udfordrende spørgsmål;
- L. der henviser til, at en række medlemsstater ikke har gennemført direktivet om audiovisuelle medietjenester i deres lovgivning rettidigt eller ikke har gennemført det på fyldestgørende eller korrekt vis;
- M. der henviser til, at gennemførelsen af artikel 13 i direktivet om audiovisuelle medietjenester om fremme af europæiske produktioner gennem on-demand tjenester i de fleste medlemsstater ikke er tilstrækkeligt normativ til at opfylde målet om kulturel mangfoldighed, som er fastsat i direktivet;
- N. der henviser til, at det derfor ikke er muligt at gennemføre hverken en fuldstændig vurdering af gennemførelsen af direktivet om audiovisuelle medietjenester eller en grundig evaluering af dets effektivitet;
- O. der henviser til, at udvidelsen af markederne for audiovisuelle medietjenester med udviklingen af hybridtjenester giver nye udfordringer hvad angår en bred vifte af spørgsmål som f.eks. konkurrence, intellektuelle ejendomsrettigheder, udviklingen i de eksisterende former for audiovisuel kommerciel kommunikation og fremkomsten af nye former samt overlay-reklamer, som udfordrer programmernes integritet og stiller spørgsmål ved hensigtsmæssigheden og effektiviteten af direktivet om audiovisuelle medietjenester og dets forhold til andre EU-retsakter;
- P. der henviser til, at bestemmelserne i artikel 15 i direktivet om audiovisuelle medietjenester skaber balance mellem alle de berørte parter interesser, idet der sikres respekt for på den ene side offentlighedens ret til adgang til information og på den anden side ejendomsretten og friheden til at drive forretning;

Onsdag den 22. maj 2013

Status

1. minder Kommissionen om dens engagement med hensyn til dagsordenen om intelligent lovgivning og betydningen af at gennemføre rettidige og relevante efterfølgende kontroller af EU-lovgivningen med henblik på at forvalte kvaliteten af lovgivningen hele vejen gennem den politiske proces;
2. bemærker i denne henseende, at Kommissionen i henhold til artikel 33 i direktivet om audiovisuelle medietjenester var forpligtet til at forelægge rapporten om gennemførelsen af direktivet senest den 19. december 2011;
3. påpeger, at Kommissionens forelæggelse af gennemførelsesrapporten har været stærkt forsinket, idet den blev forelagt den 4. maj 2012;
4. henviser desuden til, at medlemsstaterne har gennemført direktivet om audiovisuelle medietjenester på yderst forskellig vis;
5. understreger, at direktivet om audiovisuelle medietjenester fortsat er den retsakt, der er mest velegnet til at styre koordineringen på EU-plan af medlemsstaternes lovgivning om samtlige audiovisuelle medier og til at håndhæve principperne i UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed;
6. bemærker især, at oprindelseslandsprincippet, når det anvendes korrekt, giver spredningsforetagender vigtig klarhed og vished med hensyn til deres driftsordninger;
7. beklager, at Kommissionen i sin gennemførelsesrapport ikke har vurderet behovet for en eventuel tilpasning af direktivet om audiovisuelle medietjenester i betragtning af disse resultater, jf. kravet i artikel 33;
8. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til en konsekvent og fuldstændig gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester i medlemsstaterne og navnlig sikre, at der tages behørigt hensyn til de specifikke definitioner i betragtningerne til direktivet, når det gennemføres i national lovgivning;
9. støtter på det kraftigste en teknologineutral løsning i betragtning af den fortsatte udvikling inden for visnings- og leveringsmønstrene, der kan øge forbrugernes valgmuligheder; opfordrer i denne forbindelse til en fuldstændig konsekvensanalyse af den nuværende situation, hvad angår markedet og de lovgivningsmæssige rammer;
10. bemærker, at Kommissionen agter snart at offentliggøre politiske retningslinjer om konvergens i forbindelse med internetforbundet tv og internetforbundne enheder, der vil indlede en offentlig høring om alle de spørgsmål, som disse nye udviklinger giver anledning til;
11. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med en eventuel revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester at undersøge, om og i hvilken udstrækning uklarheder eller unøjagtigheder i definitionerne har medført vanskeligheder i gennemførelsen i medlemsstaterne, så disse kan blive afhjulpet i forbindelse med denne revision;
12. finder, at man i forbindelse med »over the top«- levering af audiovisuelt indhold bør præcisere udtrykket »berørte parter«, således at det som minimum kommer til at omfatte offentlige og private tv-selskaber, internetudbydere samt forbrugerne og den kreative sektor;
13. opfordrer Kommissionen til fortsat at sikre, at audiovisuelle medietjenester på grund af deres dobbeltnatur som kulturelle og økonomiske tjenester forbliver udelukket fra enhver aftale om liberalisering under forhandlingerne om den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS);

Tilgængelighed

14. understreger, at Kommissionens gennemførelsesrapport ikke indeholder en grundig gennemgang af spørgsmålet om tilgængelighed, jf. artikel 7 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, og beklager, at den ikke kommer ind på effektiviteten af medlemsstaternes gennemførelsesbestemmelser i denne henseende;
15. påpeger, at der i mange medlemsstater endnu ikke findes infrastruktur til at yde sådanne tjenester, og at det vil tage tid for visse medlemsstater at opfylde disse krav; opfordrer medlemsstaterne til at tage hånd om dette hurtigst muligt for at muliggøre en praktisk gennemførelse af artikel 7;
16. opfordrer Kommissionen til at afhjælpe denne mangel ved at levere en regelmæssig oversigt over de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet, samt en vurdering af deres effektivitet, for at sikre, at de audiovisuelle medietjenesters tilgængelighed til stadighed forbedres;

Onsdag den 22. maj 2013

17. fremhæver, at offentlige medietjenester i et stadig mere digitaliseret miljø spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at borgerne kan få adgang til information på internettet, og anerkender i denne forbindelse, at internettjenester fra offentlige medietjenester bidrager direkte til deres mission;
18. mener, at koncentrationen af medieejerskab kan undergrave informationsfriheden, og navnlig retten til at modtage information;
19. mener derfor, at der bør opnås en passende balance mellem på den ene side målene for direktivet om audiovisuelle medietjenester og på den anden den frie distribution af og adgang til indhold med henblik på at forebygge risikoen for koncentration og tab af mangfoldighed;
20. erkender, at der eksisterer forskellige forretningsmodeller til finansiering af indhold, og understreger behovet for adgang til overkommelige priser for de forskellige forbrugere;
21. påpeger behovet for at forbedre programmernes tilgængelighed, særlig for så vidt angår programmer, der sendes via on-demand tjenester, ved hjælp af yderligere tiltag som f.eks. lydbeskrivelse, »talende undertekster«, tegnsprog og menustyring, særlig af elektroniske programoversigter;
22. anerkender endvidere, at medlemsstaterne bør tilskynde udbydere af audiovisuelle medietjenester og producenter af hjælpeudstyr under deres jurisdiktion til gradvis at gøre deres tjenester mere tilgængelige for især ældre og personer med handicap som f.eks. høre- og synshæmmede;
23. bifalder kommissær Barniers personlige engagement i de igangværende forhandlinger om en traktat om ophavsretlige begrænsninger og undtagelser for synshæmmede og personer med læsebesvær;
24. opfordrer Kommissionen til at sikre, at hjælpemidler for synshæmmede er almindeligt tilgængelige i forbindelse med adgangen til audiovisuelle produkter og tjenesteydelser;
25. mener, at artikel 7 i direktivet om audiovisuelle medietjenester følgelig bør omformuleres med henblik på at medtage kraftigere og mere bindende sprogbrug, der påbyder udbydere af audiovisuelle medietjenester at sikre, at deres tjenester stilles til rådighed for handicappede;
26. understreger dog, at markedet for ikke-lineære tjenester stadig befinder sig på et relativt tidligt udviklingsstadium, og at nye forpligtelser for udbydere skal afspejle dette;

Eksklusive rettigheder og korte nyhedsindslag

27. opfordrer Kommissionen til i sin næste rapport om anvendelsen af direktivet om audiovisuelle medietjenester at vurdere, om medlemsstaterne har gennemført dette direktiv på en sådan måde, at den nødvendige og eksisterende balance mellem på den ene side sikring af princippet om fri adgang til oplysninger, navnlig med hensyn til begivenheder af stor interesse for samfundet, og på den anden side beskyttelse af rettighedsindehavernes ejendom bevares;
28. glæder sig over Kommissionens og EU-Domstolens tilgang til fortolkningen af artikel 14 i direktivet om audiovisuelle medietjenester; opfordrer til en fortsat bred fortolkning af begrebet »begivenheder, der anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse«, herunder sports- og underholdningsarrangementer, der er af almen interesse, og opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde lister over sådanne begivenheder;
29. opfordrer Kommissionen til i sin næste rapport ligeledes at inkludere en vurdering af de måder, hvorpå medlemsstaterne har gennemført artikel 15 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, ved bl.a. at undersøge, hvorledes de sikrer, at begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af et tv-spredningsforetagende under deres jurisdiktion, anvendes til korte nyhedsindslag i generelle nyhedsprogrammer;
30. håber, at medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af artikel 15 i direktivet fremmer et højt niveau af mangfoldighed i antallet af begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres som korte nyhedsindslag i generelle nyhedsprogrammer;

Onsdag den 22. maj 2013

Fremme af europæiske audiovisuelle produktioner

31. fremhæver, at de fleste medlemsstater overholder reglerne om fremme af europæiske produktioner, men at de stadig prioriterer nationale produktioner højest, og at procentdelen af uafhængige produktioner på tv er faldende;
32. beklager, at de forelagte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at gøre det muligt at drage konklusioner med hensyn til on-demand tjenesteyderes fremme af europæiske produktioner;
33. opfordrer i denne forbindelse til at sikre, at rapporteringskravene for europæiske produktioner i det mindste indebærer, at de pågældende produktioner opdeles efter kategori — biografproduktion, fiktion eller ikke-fiktion inden for tv-produktion og show- eller underholdningsformater — samt efter distributionsmåde, og opfordrer medlemsstaterne til at forelægge relevante oplysninger herom;
34. fremhæver manglen på særskilt underretning under artikel 13 i direktivet om audiovisuelle medietjenester om den dobbelte forpligtelse til at fremme produktion af og adgang til europæiske programmer hos on-demand tjenester, og anmoder Kommissionen om at afklare dette punkt, idet den også tager hensyn til det forhold, at sådanne tjenester stadig er på begyndelsesstadiet, og at det er vanskeligt at drage konklusioner om effektiviteten af de kriterier, der anvendes for at fremme on-demand tjenester;
35. opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at handle hurtigt for at sikre en effektiv gennemførelse af artikel 13 i direktivet om audiovisuelle medietjenester;
36. opfordrer medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger for at fremme bedre synergier mellem tilsynsmyndigheder, udbydere af audiovisuelle medietjenester og Kommissionen for at gøre det muligt for EU-film at nå ud til et bredere publikum, både hvad angår lineære og ikke-lineære tjenester;
37. anbefaler en styrkelse af den rolle, som Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område spiller, da det vil være en hensigtsmæssig løsning for indsamling af oplysninger om markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner;

Uafhængige produktioner

38. understreger betydningen af en tilfredsstillende gennemførelse af artikel 17 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, hvad angår den gennemsnitlige sendetid for europæiske produktioner fra uafhængige producenter, og fremhæver medlemsstaternes selvbestemmelsesret i denne forbindelse; opfordrer medlemsstaterne og spredningsorganerne til at gå ud over det minimumsniveau på 10 %, som foreslås i direktivet;

Beskyttelse af mindreårige

39. noterer sig initiativer til selvregulering og adfærdskodekser, der er udformet med henblik på at begrænse udsættelsen af børn og mindreårige for fødevarereklamer og -markedsføring, bl.a. inden for rammerne af Kommissionens platform for ernæring, fysisk aktivitet og sundhed;
40. anerkender indsatsen fra reklamebranchen og medlemmer af EU-tilsagnet, , der ledsager eller er indeholdt i børneprogrammer, om fødevarer og drikkevarer med et højt indhold af fedt, sukker og salt;
41. understreger, at sam- og selvregulerende initiativer, navnlig med hensyn til reklamer, som er rettet mod mindreårige, ikke mindst på baggrund af Kommissionens nye strategi om virksomhedernes sociale ansvar, der defineres som »virksomhedernes ansvar for deres indflydelse på samfundet«, udgør et fremskridt i forhold til tidligere, fordi de gør det muligt at reagere hurtigere på nyudviklinger inden for den meget omskiftelige medieverden;
42. påpeger dog, at sådanne initiativer ikke altid er tilstrækkeligt effektive i alle medlemsstater, og at de bør betragtes som et supplement til lovbestemmelser ved gennemførelsen af målene i direktivet om audiovisuelle medietjenester, navnlig i online-sammenhæng;
43. understreger, at det er afgørende at finde den rette balance mellem frivillige foranstaltninger og obligatorisk lovgivning i denne henseende;

Onsdag den 22. maj 2013

44. understreger derfor, at sådanne initiativer skal overvåges regelmæssigt med henblik på at sikre, at de håndhæves, sideløbende med fremtidige retligt bindende krav, der kan være nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af mindreårige;
45. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med en eventuel revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester at tillægge disse relativt nye reguleringsværktøjer en større rolle for så vidt angår beskyttelsen af mindreårige unge i medierne og i forbindelse med reguleringen af reklamer, uden dog fuldstændig at udelukke offentligretlig regulering og tilsyn;
46. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fortsætte med at tilskynde udbydere af audiovisuelle medietjenester til at udvikle adfærdskodekser vedrørende upassende audiovisuel kommerciel kommunikation i børneprogrammer;
47. opfordrer Kommissionen til at overveje, hvorledes de grundlæggende krav i direktivet om audiovisuelle medietjenester til ikke-lineære tjenester kan udvides til andet online-indhold og -tjenester, som i øjeblikket ligger uden for dets anvendelsesområde, og hvilke tiltag der er nødvendige for at skabe lige vilkår for alle operatører; opfordrer Kommissionen til senest den 31. december 2013 at forelægge resultatet af sine overvejelser for Parlamentet;
48. anerkender medlemsstaternes fremskridt for så vidt angår beskyttelse mod indhold, der tilskynder til had på grundlag af race, køn, nationalitet og religion;
49. understreger nødvendigheden af en sammenlignende undersøgelse i hele Europa for at skabe bedre forståelse af, hvordan børns, unges og voksnes medieforbrugeradfærd udvikler sig; mener, at en sådan undersøgelse ville være til gavn for politikere på det audiovisuelle område både på EU-plan og i medlemsstaterne;

Reklamevirksomhed

50. noterer sig, at grænsen på 12 minutters reklame pr. time overskrides i nogle medlemsstater;
51. opfordrer indtrængende de pågældende medlemsstater til straks, fuldt ud og på korrekt vis at gennemføre bestemmelserne herom i direktivet om audiovisuelle medietjenester;
52. gentager, at andelen af reklame- eller teleshoppingindslag ikke bør overstige 12 minutter pr. time;
53. finder det foruroligende, at grænsen på 12 minutter regelmæssigt overskrides i en række medlemsstater;
54. opfordrer indtrængende Kommissionen til sideløbende med overvågningen af de gældende bestemmelser vedrørende de kvantitative og kvalitative reklameregler også at tage højde for fremtidige udfordringer, såsom f.eks. internetforbundet TV, i forbindelse med de audiovisuelle medietjenesters konkurrencedygtighed og bæredygtige finansiering;
55. påpeger især nødvendigheden af at holde øje med kommercielle formater, der har til formål at omgå denne regel, særlig skjult reklame, som kan vildlede forbrugerne,
56. anmoder Kommissionen om snarest muligt at forelægge de præciseringer, der er nødvendige i forhold til de spørgsmål, den har identificeret i forbindelse med kommerciel kommunikation vedrørende sponsorering, selvpromovering og produktplacering;
57. opfordrer Kommissionen til at undersøge effektiviteten af de gældende bestemmelser og føre tilsyn med overholdelsen af reglerne for reklamevirksomhed, der er rettet mod børn og mindreårige;
58. kræver desuden et forbud mod skadelig reklame, jf. artikel 9 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, under børne- og ungdomsprogrammer; henstiller, at man som grundlag for fremtidige reformer af lovgivningen undersøger visse landes regler for bedste praksis på dette område;
59. beklager, at den nødvendige opdatering af fortolkningsmeddelelsen om visse aspekter af bestemmelserne om tv-reklamer stadig ikke er offentliggjort,

Onsdag den 22. maj 2013

60. hilser med tilfredshed den omstændighed, at Kommissionen agter at opdatere sin fortolkningsmeddelelse om visse aspekter af bestemmelserne om tv-reklamer i 2013;

Mediekendskab

61. noterer sig Kommissionens konklusioner med hensyn til mediekendskabsniveauet i medlemsstaterne;

62. bemærker, at adgangen til kanaler og udbuddet af audiovisuelle medietjenester er øget betydeligt;

63. understreger, at hvis man ønsker at skabe et virkeligt digitalt indre marked i Europa, bør der gøres en større indsats for at forbedre borgernes mediekendskab, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme mediekendskabet for alle EU-borgere, særlig børn og mindreårige, gennem initiativer og koordinerede foranstaltninger, for at øge den kritiske forståelse af audiovisuelle medietjenester og stimulere offentlig debat samt aktivt medborgerskab og samtidig tilskynde til aktiv deltagelse for alle berørte parter, særlig mediebranchen;

64. tilskynder især medlemsstaterne til at integrere mediekendskab og e-færdigheder i skolernes læseplaner, navnlig i relation til de digitale medier;

Fremtidige udfordringer

65. beklager, at Kommissionen kun delvis har udført sin rapporteringsopgave i henhold til artikel 33 i direktivet om audiovisuelle medietjenester og opfordrer til, at der foretages en midtvejsevaluering inden Kommissionens næste gennemførelsesrapport;

66. opfordrer medlemsstaterne til at øge samarbejdet og samordningen inden for rammerne af det i henhold til artikel 29 i direktivet om audiovisuelle medietjenester etablerede kontaktudvalg for at sikre større effektivitet og sammenhæng i gennemførelsen;

67. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge udviklingen af hybridtjenester i EU, særlig internetforbundet tv, med henblik på at indkredse de forskellige spørgsmål, de rejser, i sin grønbog om internetforbundet tv, og følge op på disse spørgsmål gennem offentlig høring;

68. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til følgende aspekter i forbindelse med iværksættelsen af offentlige høringer om smart-tv eller hybrid-tv: standardisering, teknologineutralitet, udfordringen med personaliserede tjenester (navnlig for personer med handicap), problemer i forbindelse med multi-cloud-sikkerhed, tilgængelighed for brugere, beskyttelse af børn og den personlige værdighed;

69. opfordrer Kommissionen til navnlig at tackle de uklarheder, som er forbundet med anvendelsen af begrebet »on-demand audiovisuelle medietjenester«, og såvel med henblik på at skabe større overensstemmelse i EU-lovgivningen om »on-demand audiovisuelle medietjenester« som i forhold til den forventede udvikling inden for mediekonvergens at fastsætte en klarere definition af begrebet for at opnå en mere effektiv realisering af de lovgivningsmæssige målsætninger i direktivet om audiovisuelle medietjenester;

70. er i betragtning af den markedspraksis, som udøves af udbydere af medietjenester og af platformoperatører, samt de relevante teknologiske udviklingsmuligheder overbevist om, at databeskyttelsesniveauet skal forbedres og standardiseres i hele EU, samtidig med at det sikres, at anonymitet i forbindelse med anvendelsen af audiovisuelle medietjenester bevares som hovedregel;

o

o o

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0216

Afgørelse om ikke at modsætte sig en gennemførelsesforanstaltning: transit af visse animalske biprodukter fra Bosnien-Hercegovina**Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkastet til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) nr. 142/2011 for så vidt angår transit af visse animalske biprodukter fra Bosnien-Hercegovina (D025828/03 — 2013/2598(RPS))**

(2016/C 055/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning (D025828/03),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum⁽¹⁾, særlig artikel 41, stk. 3, og artikel 42, stk. 2,
 - der henviser til udtalelse af 5. marts 2013 fra den komité, der omhandlet i artikel 52 i forordning (EF) nr. 1069/2009,
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 16. maj 2013, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil modsætte sig udkastet til forordning,
 - der henviser til skrivelse af 21. maj 2013 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed til formanden for Udvalgsformandskonferencen,
 - der henviser til artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 88, stk. 4, litra d), og artikel 87a, stk. 6,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 87a, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 22. maj 2013,
1. erklærer, at det ikke modsætter sig udkastet til Kommissionens forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen og, til orientering, til Rådet.

P7_TA(2013)0222

Fremtidige lovgivningsforslag om ØMU**Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU: svar på Kommissionens meddelelser (2013/2609(RSP))**

(2016/C 055/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelser »Forudgående samordning af planer for større reformer af den økonomiske politik« (COM(2013)0166) og »Indførelse af et instrument for konvergens og konkurrenceevne« (COM(2013)0165),

⁽¹⁾ EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til forespørgslen til Kommissionen om fremtidige lovgivningsforslag om ØMU (O-000060/2013 — B7-0204/2013),
 - der henviser til traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012, i det følgende benævnt »finanspagten«,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 13.—14. december 2012,
 - der henviser til Kommissionens plan for en udbygget og egentlig ØMU af 28. november 2012,
 - der henviser til rapporten fra formanden for Det Europæiske Råd »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union« af 5. december 2012,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012, i det følgende benævnt Thyssen-betænkningen, med henstillinger til Kommissionen om rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union« ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010, i det følgende benævnt Feio-betænkningen, med henstillinger til Kommissionen om forbedring af EU's økonomiske forvaltning og rammer for stabilitet, navnlig i euroområdet ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EU) nr. 1176/2011 og (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011, i det følgende benævnt »sixpack«,
 - der henviser til sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet samt til forordning (EU) nr. .../2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet i euroområdet, i det følgende benævnt »twopack«,
 - der henviser til den fælles erklæring fra kommissionsformand Barroso og næstformand Rehn i forbindelse med trilogaftalen om twopack-retsakterne om økonomisk styring i euroområdet af 20. februar 2013 (reference MEMO/13/126),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at signatarmedlemsstaterne i finanspagtens artikel 11 enedes om at »sikre, at alle større reformer af den økonomiske politik, som de har planer om at gennemføre, vil blive drøftet forudgående og samordnet indbyrdes, når det er relevant« og desuden, at »Den Europæiske Unions institutioner skal involveres i en sådan samordning som påkrævet i henhold til EU-retten«;
- B. der henviser til, at traktaten i henhold til finanspagtens artikel 15 bør indarbejdes i EU-retten inden for højst fem år »på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens anvendelse«, og til, at Kommissionens meddelelser COM(2013)0165 og COM(2013)0166 og de lovgivningsforslag, der forventes som opfølgning herpå, kan betragtes som skridt i den retning;
- C. der henviser til, at Parlamentet i Feio-betænkningen fra 2010 allerede fremsatte en henstilling om »opstilling af specifikke procedurer og et krav til medlemsstaterne, især dem i euroområdet, om at holde hinanden og Kommissionen underrettet, inden der træffes beslutninger om den økonomiske politik med en forventet mærkbar afsmittende virkning, som risikerer at forhindre det indre marked og Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) i at fungere gnidningsfrit«;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0430.

⁽²⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 41.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0542.

Torsdag den 23. maj 2013

- D. der henviser til, at den erklæring, der ledsagede twopack'en, opfordrede til indførelse af en væsentligt forstærket økonomisk og budgetmæssig overvågnings- og kontrolramme og til yderligere udvikling af europæisk finanspolitisk kapacitet til rettidig gennemførelse af bæredygtige vækstfremmende strukturreformer og støttede princippet om, at skridt i retning af større ansvarlighed og økonomisk disciplin bør kombineres med større solidaritet og mere dybtgående integration af beslutningstagningen på politikområder som beskatning og arbejdsmarkeder som et vigtigt solidaritetsinstrument; der henviser til, at denne erklæring understregede princippet om, at skridt i retning af øget samordning af den økonomiske politik skal gå hånd i hånd med større solidaritet;
- E. der henviser til, at artikel 11 i Thyssen-betænkningen understregede, at en »ægte ØMU« ikke kan begrænses til et sæt regler, men kræver en øget budgetkapacitet baseret på konkrete egne indtægter;
- F. der henviser til, at det i Thyssen-betænkningen blev bemærket, at pålidelige europæiske statistikker af høj kvalitet spiller en afgørende rolle centralt i den nye økonomiske styring og i dens vigtigste beslutningstagningsprocesser, at det europæiske statistiske systems reelle uafhængighed på både nationalt og europæisk plan skal sikres som en nødvendig forudsætning, og at det vil være et afgørende supplement til Kommissionens øgede håndhævelsesbeføjelser til at kontrollere kvaliteten af de nationale kilder, der anvendes til at fastslå tallene for gæld og underskud i en fuldt udviklet finanspolitisk union, at der tages skridt hen imod anvendelse af offentlige regnskabsprincipper i alle medlemsstater på standardiseret vis;

Generel vurdering af Kommissionens meddelelser

1. anerkender Kommissionens indsats for at gøre yderligere fremskridt inden for makroøkonomisk styring i Unionen på grundlag af sixpack'en og twopack'en; understreger dog, at en fuldstændig gennemførelse af den nye ramme har højere prioritet end eventuelt nye forslag;
2. påpeger, at etableringen af en incitamentsbaseret håndhævelsesmekanisme med sigte på at øge solidariteten, samhørigheden og konkurrenceevnen skal gå hånd i hånd med yderligere lag af samordning af den økonomiske politik, som det fremgår af Kommissionens erklæring i forbindelse med twopack'en, således at man efterlever princippet om, at »skridt i retning af større ansvarlighed og økonomisk disciplin kombineres med større solidaritet«;
3. understreger, at et eventuelt yderligere forslag skal tilvejebringe tydelig merværdi i forhold til eksisterende instrumenter, som f.eks. dem under samhørighedspolitikken;
4. understreger, at samordningsbestrebelseerne ikke må sløre de forskellige beslutningstagningsniveaues respektive ansvar;
5. gentager på ny, at forvaltningen i EU ikke må gribe ind i Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters beføjelser, navnlig når der forudses overdragelse af suverænitet; understreger, at ordentlig legitimitet og ansvarlighed kræver demokratiske beslutninger og skal sikres på nationalt plan og på EU-plan af hhv. de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet; minder om det princip, der er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2012, »Gennem hele processen forbliver det generelle mål at sikre demokratisk legitimitet og ansvarlighed på det plan, hvor beslutningerne træffes og gennemføres.«; understreger, at mekanismerne for forudgående samordning samt instrumenter for konvergens- og konkurrenceevne bør finde anvendelse på alle medlemsstater, der har indført euroen som valuta, med mulighed for at andre medlemsstater kan tilslutte sig permanent; opfordrer Kommissionen til at sørge for en sådan obligatorisk kontrol i de nationale parlamenter i kommende lovgivningsforslag og til at sikre større inddragelse af erhvervslivets to parter i den økonomiske samordning;
6. er af den opfattelse, at timingen af meddelelserne ikke er optimal; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om indførelse af en konvergenskodeks i forbindelse med EU-semesteret baseret på Europa 2020 og indeholdende en stærk social søjle;

Torsdag den 23. maj 2013

7. gentager, at Kommissionen er nødt til fuldt ud at tage hensyn til Parlamentets rolle som medlovgiver; er skuffet over, at de nylige meddelelser om ØMU ikke afspejler den holdning, Parlamentet har indtaget under forhandlingerne om uddybning af ØMU'en, og kun tilsikrer en meget begrænset parlamentarisk kontrol gennem forslag om en dialogstruktur; understreger, at Parlamentet er lovgivende myndighed og budgetmyndighed på lige fod med Rådet;
8. er skuffet over, at de politikområder, der er indeholdt i meddelelserne, fortrinsvis fokuserer på prismæssig konkurrenceevne og ikke omfatter skatteundgåelse eller de sociale og beskæftigelsesmæssige dimensioner;
9. understreger, at de lovgivningsmæssige forslag i tilknytning til begge meddelelser bør følge den almindelige lovgivningsprocedure;

Forudgående samordning af planer for større reformer af den økonomiske politik

10. er af den opfattelse, at formel forudgående samordning af reformer af den økonomiske politik på EU-plan er vigtig og bør styrkes med udgangspunkt i fællesskabsmetoden, og at den bør omhandle de centrale nationale økonomiske reformer, der er fastlagt i nationale reformprogrammer, og som har påviselige mulige afsmittende virkninger; mener, at alle sådanne forudgående samordninger bør tilpasses instrumenterne under det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker som omhandlet i artikel 2a i forordning (EU) nr. 1175/2011 og om nødvendigt bør udarbejdes sammen med nye solidaritets- og incitamentsbaserede instrumenter;
11. er af den opfattelse, at en mere dybtgående integration af forudgående samordning og beslutningstagning på politikområder på EU-plan skal bygge på et solidt grundlag af officielle statistikker, og navnlig at en yderligere budgetsamordning inden for Unionen kræver konsoliderede data om de offentlige regnskaber i Unionen, medlemsstaterne og hos lokale og regionale myndigheder; mener derfor, at Kommissionen bør medtage tilvejebringelsen af sådanne konsoliderede data i kommende lovgivningsforslag;
12. beklager dybt det ukonkrete udkast og de ekstremt løs definitioner af nogle af de foreslåede filtre for større reformer af den økonomiske politik, som f.eks. »betragtninger vedrørende politisk økonomi«; anmoder om, at der tilføjes nye og konkrete filtre baseret på instrumenterne under det europæiske semester og Europa 2020 med henblik på at indkredse centrale reformer under hensyntagen til nationale særegenheder og under overholdelse af nærhedsprincippet;
13. understreger, at de mekanismer, der skal oprettes til forudgående samordning, bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbne for alle Unionens medlemsstater, idet der tages højde for den større indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet; er af den opfattelse, at medlemsstaterne i programmet bør have mulighed for at deltage på frivillig basis;
14. kræver, at reformplaner skal være gennemsigtige og rummelige, og at de offentliggøres; opfordrer endvidere til, at en social dialog, som inddrager interessenter i samfundet, spiller en central og eksplicit rolle i drøftelserne om forudgående samordning;
15. anmoder om en omhyggelig udformning af den proces, gennem hvilken Kommissionen holdes informeret, således at det bliver muligt for den at kommentere på planlagte reformer, inden de vedtages endeligt;
16. anmoder om, at dette nye samordningsinstrument medtages i processen for det europæiske semester, og om, at Europa-Parlamentet får en rolle med hensyn til at sikre demokratisk ansvarlighed;
17. understreger, at forudgående samordning bør tilstræbe ikke at kvæle nationale reformbestrebelse, men sikre, at reformer ikke forsinkes, medmindre de afsmittende virkninger, de vil medføre, er tilstrækkeligt væsentlige til at berettige en yderligere vurdering af reformerne;

Indførelse af et instrument for konvergens og konkurrenceevne

18. mener, at et eventuelt foreslået nyt instrument for konvergens og konkurrenceevne bør være baseret på konditionalitet, solidaritet og konvergens; mener, at et sådant instrument først bør lanceres, efter at de sociale skævheder og behovet for større langsigtede og bæredygtige vækstfremmende strukturreformer er blevet identificeret på grundlag af en vurdering af kohærensens mellem konvergenskodeksen og de nationale gennemførelsesplaner, under behørig formel inddragelse af Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter;

Torsdag den 23. maj 2013

19. understreger, at det nye instrument for konvergens og konkurrenceevne, der skal oprettes, bør finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet og være åbent for alle Unionens medlemsstater, idet der tages højde for den større indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne i euroområdet; er af den opfattelse, at medlemsstaterne i programmet bør have mulighed for at deltage på frivillig basis;
20. mener, at det er yderst vigtigt at sikre, at dette nye instrument vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, tager udgangspunkt i fællesskabsmetoden og muliggør ordentlig kontrol fra Europa-Parlamentets side ved at tillade vedtagelse af de relevante budgetbevillinger fra sag til sag;
21. understreger, at den årlige rapportering om og overvågning af gennemførelsen af den nationale plan bør baseres på et styrket europæisk semester, uden at det berører EU's budgetkontrol;
22. mener, at instrumentet for konvergens og konkurrenceevne bør være et middel til øget budgetkapacitet og være rettet mod betinget støtte til strukturreformer med sigte på at øge konkurrenceevnen, væksten og den sociale samhørighed, sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater samt tackle ubalancer og strukturelle divergenser; betragter sådanne instrumenter som byggesten i opbygningen af reel finanspolitisk kapacitet;
23. understreger, at en sådan budgetkapacitet naturligvis kun kan komme de medlemsstater til gavn, som bidrager til den;
24. er skuffet over, at meddelelserne ved at tillade kontrakter mellem EU og medlemsstaterne ikke respekterer den fælles europæiske retsorden; er af den opfattelse, at udtrykket »kontraktuelle ordninger« er upassende, eftersom den mekanisme, der forudses i meddelelsen, ikke i egentlig forstand er en »kontrakt« underlagt offentlig ret eller privatret, men snarere en incitamentsbaseret håndhævelsesmekanisme for samordning af de økonomiske politikker;
25. understreger, at reformplanerne skal udformes af medlemsstaterne under behørig inddragelse af deres nationale parlamenter i overensstemmelse med deres egne forfatningsmæssige regler og i samarbejde med Kommissionen, samtidig med at nærhedsprincippet og behovet for at bevare passende politisk råderum til den nationale gennemførelse og de demokratiske processer i hver enkelt medlemsstat respekteres fuldt ud;
26. påpeger, at de mulige kortsigtede negative virkninger af gennemførelsen af strukturreformer, og især sociale og politiske vanskeligheder, kan afbødes og lettere vil blive accepteret af borgerne, hvis der er etableret en reformunderstøttende tilskyndelsesmekanisme; anfører endvidere, at denne mekanisme bør finansieres ved hjælp af en ny facilitet, der udløses og forvaltes efter fællesskabsmetoden som en integreret del af EU-budgettet, men uden for FFR-lofterne, med henblik på at sikre, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud som lovgivende myndighed og budgetmyndighed;
27. anfører, at de foranstaltninger, der træffes, ikke bør have negativ indvirkning på social inklusion, arbejdstagerrettigheder, sundhedspleje og andre sociale spørgsmål, selv ikke på kort sigt;
28. understreger, at instrumentet bør undgå problemer med moralsk hazard; mener, at Kommissionen i dette øjemed bør sikre, at reformer ikke forsinkes, indtil de bliver berettigede til økonomisk støtte, og at instrumentet ikke giver incitamenter til reformer, som ville være blevet gennemført selv uden støtte fra Unionen;
29. understreger, at instrumentet ikke bør overlape med samhørighedspolitikken;

Torsdag den 23. maj 2013

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

P7_TA(2013)0223

Situationen for syriske flygtninge i nabolandene

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om situationen for syriske flygtninge i nabolandene (2013/2611 (RSP))

(2016/C 055/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien, navnlig dem af 16. februar 2012⁽¹⁾ og 13. september 2012⁽²⁾ om flygtninge på flugt fra væbnede konflikter,
- der henviser til Rådet for Udenrigsanliggendes konklusionerne om Syrien af 23. marts, 23. april, 14. maj, 25. juni, 23. juli, 15. oktober, 19. november og 10. december 2012 samt af 23. januar, 18. februar, 11. marts og 22. april 2013; der henviser til Rådet for Retlige og Indre Anliggender af oktober 2012, som godkendte, at Kommissionen etablerede et regionalt beskyttelsesprogram; der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner om Syrien af 2. marts, 29. juni og 14. december 2012 samt af 8. februar 2013,
- der henviser til redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, om syriske flygtninge, navnlig hendes bemærkninger under debatten på plenarmødet i Strasbourg den 13. marts 2013 og hendes erklæring af 8. maj 2013; der henviser til de udtalelser, der er blevet fremsat af kommissær for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring, Kristalina Georgieva, om syriske flygtninge og EU's reaktion, navnlig hendes udtalelse af 12. maj 2013, og til ECHO's (Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse) situationsrapporter og faktablade om Syrien,
- der henviser til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 2059 af 20. juli 2012, 2043 af 21. april 2012 og 2042 af 14. april 2012 og den ajourførte rapport fra FN's uafhængige internationale undersøgelseskommission af 11. marts 2013; der henviser til Sikkerhedsrådets briefinger om Syrien, som er blevet givet af FN's undergeneralsekretær og koordinator af humanitære anliggender og humanitær bistand, Valerie Amos, især briefingen af 18. april 2013,
- der henviser til de erklæringer, der er blevet fremsat af FN's generalsekretær og de bemærkninger, der er blevet fremsat af FN's flygtningehøjkommissær, António Guterres, til FN's Sikkerhedsråd, især dem af 18. april 2013; der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner af 2. december 2011 og 22. marts 2013 om den Syriske Arabiske Republik,
- der henviser til mødet i gruppen af Syriens venner i Marrakesh og til den internationale konference i Paris den 28. januar 2013,
- der henviser til den seneste regionale beredskabsplan for Syrien for perioden fra januar til juni 2013 og til alle regionale beredskabsplaner, som FN's flygtningehøjkommissær har udarbejdet, siden den første kom i marts 2012,
- der henviser til beredskabsplanen for humanitær bistand for Syrien (SHARP) for 2013 af 19. december 2012, der blev udarbejdet af regeringen i Den Syriske Arabiske Republik i samarbejde med FN-systemet,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2012)0057.

⁽²⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2012)0351.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til Det Syriske Humanitære Forum (SFH), der blev oprettet i foråret 2012, og til dets seneste møder den 19. februar 2013,
 - der henviser til de bulletiner om den humanitære situation i Syrien, der er blevet udsendt af FN's kontor for koordination af humanitære anliggender (OCHA),
 - der henviser til FN's generalforsamlings resolutioner om Syrien, navnlig resolution 46/182 om styrkelse af koordineringen af FN's humanitære nødhjælp og de tilhørende retningslinjer og resolution 67/183 om menneskerettighedssituationen i Syrien,
 - der henviser til den kortfattede rapport fra den internationale humanitære donorkonference for Syrien, der fandt sted i Kuwait den 30. januar 2013,
 - der henviser til sluteklæringen af 30. juni 2012 fra aktionsgruppen for Syrien (det såkaldte Genèvekommuniké),
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
 - der henviser til Genève-konventionerne fra 1949 og tillægsprotokollerne til dem,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder, den valgfri protokol hertil om inddragelse af børn i væbnede konflikter og konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, som alle er blevet tiltrådt af Syrien,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) indtil den 16. maj 2013 havde registreret i alt 1 523 626 syriske flygtninge i nabolandene og i Nordafrika; der henviser til, at det samlede antal flygtninge, herunder flygtninge, der ikke er registreret, vurderes til at være meget større; der henviser til, at 7 mio. syrere ifølge UNHCR er afhængige af bistand, herunder 3,1 mio. børn, og at antallet af internt fordrevne var 4,25 mio. pr. 6. maj 2013; der henviser til, at antallet af flygtninge (herunder de, der venter på at blive registreret) i modtagerlandene ifølge samme kilde pr. 16. maj 2013 var følgende: Tyrkiet — 347 815; Libanon — 474 461; Jordan — 474 405; Irak — 148 028; Egypten — 68 865; Marokko, Algeriet og Libyen — 10 052 (registrerede); der henviser til, at tusindvis af syrere dagligt flygter til nabolandene, og at UNHCR regner med et samlet antal på 3,5 mio. flygtninge fra Syrien ved udgangen af 2013;
- B. der henviser til, at antallet af syriske flygtninge og personer i nød vokser drastisk, i takt med at den politiske og humanitære situation bliver værre for hver dag, borgerkrigen fortsætter; der henviser til, at ikke alene civile men også flere af regimets tidligere politiske og militære ledere samt ambassadører er hoppet af til nabolandene og andre lande; der henviser til, at den væbnede konflikt i Syrien udgør en stor trussel mod den skrøbelige sikkerhed og stabilitet i hele regionen; der henviser til, at følgevirkningerne af den væbnede konflikt er i fare for at overgå fra at være enkeltstående til at have strukturel karakter; der henviser til, at EU og det internationale samfund ikke kan tillade sig endnu en katastrofe; der henviser til, at en tværregional politisk, sikkerhedsmæssig og humanitær katastrofe helt ville overstige den internationale kapacitet til at reagere på sådanne forhold;
- C. der henviser til, at tusindvis af dem, der er flygtet i Syrien, er flygtet fra de væbnede styrker for at slippe for at begå krigsforbrydelser eller forbrydelser mod menneskeheden eller for at undgå militærtjeneste af lignende årsager;
- D. der henviser til, at FN i maj 2013 vurderede, at mindst 80 000 personer, fortrinsvis civile, var døde på grund af volden i Syrien;
- E. der henviser til, at ødelæggelsen af væsentlig infrastruktur, herunder skoler og hospitaler, devalueringen af valutaen, stigende fødevarerpriser, knaphed på brændstof og elektricitet samt mangel på vand, fødevarer og medicin har påvirket størstedelen af syrerne; der henviser til, at den fysiske adgang til folk, der har brug for humanitær bistand i Syrien, fortsat er alvorligt indskrænket og afhænger af Assad-regeringens samarbejdsvillighed;

Torsdag den 23. maj 2013

- F. der henviser til, at FN-organisationer har rapporteret om, at de har gjort fremskridt med hensyn til at organisere fælles bistandskonvojer på tværs af konfliktens linjer til områder, der kontrolleres af regeringen, eller områder, der kontrolleres af oppositionen, og kampområder; der henviser til, at bureaukratiske hindringer og checkpoints overalt i landet (både de, der kontrolleres af regeringen, og de, der kontrolleres af oppositionen) hindrer en effektiv humanitær bistandsindsats i alle områder af Syrien;
- G. der henviser til, at registrering fortsat er den vigtigste mekanisme, hvormed udsatte personer kan identificeres, beskyttes og ydes bistand, især nyankomne, som har specifikke behov, herunder handicappede, ældre, uledsagede mindreårige samt børn, der er blevet adskilt fra deres familie, med henblik på at yde prioriteret bistand;
- H. der henviser til, at værtslandene har ført en politik med at holde grænserne åbne under den væbnede konflikt, men har valgt forskellige metoder til husning af flygtningene; der henviser til, at deres evne og kapacitet til at optage og skaffe den voksende strøm af flygtninge husly er spændt til det yderste, eftersom der jævnligt forekommer »hændelser« ved grænserne; der henviser til, at Libanon er slået ind på en politik »uden lejre« og i vid udstrækning har optaget flygtningene i lokalsamfund; der henviser til, at ca. tre fjerdedele af de syriske flygtninge i nabolandene bor uden for lejre i bymiljøer, og at ca. 350 000 syrere bor i 23 flygtningelejre i Tyrkiet, Jordan og Irak;
- I. der henviser til, at hjælpeorganisationer i øjeblikket arbejder med de syriske flygtnings situation i Jordan, Libanon og Irak, idet de først og fremmest koncentrerer sig om kvinder og børn, som har særlige behov, men ofte ikke får tilstrækkelig bistand i flygtningsamfund i byerne, der henviser til, at fordelingen af flygtninge i landdistrikterne kræver et komplekst registreringsprogram i byområderne;
- J. der henviser til, at de lande, som modtager flygtninge, selv står over for enorme interne udfordringer, herunder økonomisk ustabilitet, inflation og arbejdsløshed, og at Libanon og Jordan er særlig udsatte;
- K. der henviser til, at det er et voksende problem for mange syriske flygtninge at få råd til at betale husleje, fordi sammenklumpningen af mennesker og konkurrencen om husly vokser, og priserne stiger; der henviser til, at flygtningene i stigende grad har problemer med forholdet mellem indtægter og udgifter, begrænsede arbejdsmuligheder, opbrugt opsparing og stigende gæld; der henviser til, at konkurrencen om jobs og stigende fødevarerpriser er faktorer, som forværrer spændingerne mellem lokalbefolkningen og flygtningene, navnlig i Libanon og Jordan, der tilsammen huser over én million flygtninge;
- L. der henviser til, at der er behov for fortsatte bestræbelser på at øge støtten til værtssamfundene for at gøre dem i stand til fortsat at holde deres grænser åbne, bistå flygtninge og skabe den nødvendige infrastruktur samt for at mindske spændingerne og lette byrden for disse samfund;
- M. der henviser til, at begrænsninger i de økonomiske midler fortsat hindrer en rettidig og effektiv ydelse af grundlæggende humanitær bistand; der henviser til, at SHARP kræver en finansiering på i alt 563 mio. USD for at dække befolkningens behov i Syrien; der henviser til, at beredskabsplanen pr. 6. maj 2013 kun var finansieret 61 %;
- N. der henviser til, at FN's nuværende regionale beredskabsplan (RRP 4) er ved at blive revideret for perioden indtil december 2013; der henviser til, at FN vil iværksætte en ny appel om finansiering den 7. juni 2013, som vil afspejle det stigende antal flygtninge, der forlader Syrien, og deres vedvarende behov, samt omfatte større støtte til værtsregeringer og -samfund, og som sandsynligvis vil beløbe sig til 3 mia. USD;
- O. der henviser til, at det fremgår af rapporter fra hjælpeorganisationerne, at kun 30-40 % af det samlede beløb, der hidtil er givet tilsagn om fra det internationale samfund, reelt er blevet betalt,
- P. der henviser til, at det humanitære bistandsniveau er i fare for at blive uholdbart; der henviser til, at alle de involverede humanitære aktører har brug for et økonomisk støtteniveau, der er ude af proportion med de traditionelle donoreres etablerede budgetter for humanitær bistand; der henviser til, at der bør etableres ekstraordinære finansieringsmekanismer for at dække de grundlæggende behov, der opstår på grund af krisen i Syrien;

Torsdag den 23. maj 2013

- Q. der henviser til, at EU er den største bidragsyder; der henviser til, at den samlede humanitære bistand, som EU havde indgået forpligtelser om som reaktion på den syriske krise, den 22. april 2013 var på næsten 473 mio. EUR, herunder 200 mio. EUR fra EU selv og næsten 273 mio. EUR fra medlemsstaterne, og til at Kommissionen den 12. maj 2013 meddelte, at den vil bidrage med yderligere 65 mio. EUR;
- R. der henviser til, at ca. 400 000 palæstinensiske flygtninge er blevet berørt i Syrien; der henviser til, at palæstinenserne i det store og hele har forholdt sig neutralt i konflikten; der henviser til, at næsten 50 000 palæstinensere er blevet registreret af FN's Hjelpeorganisation i Libanon og næsten 5 000 i Jordan; der henviser til, at Jordan har lukket sin grænse for palæstinensere, der flygter fra konflikten i Syrien, og at de i vid udstrækning er forhindret i at arbejde i Libanon; der henviser til, at irakiske, afghanske, somaliske og sudanesiske flygtninge i Syrien også på ny fordrives;
- S. der henviser til, at sikkerheden er blevet forringet i Jordans Zaatari-lejr, hvor der forekommer tyverier og brandstiftelse; der henviser til, at Zaatari er blevet Jordans fjerdestørste by, der huser over 170 000 mennesker; der henviser til, at uroligheder og voldelige protester i flygtningelejrene skyldes dårlige levevilkår og forsinkelser i modtagelsen af bistand; der henviser til, at den generelle mangel på sikkerhed fortsat bringer folk i livsfare i lejrene, hvilket berører de humanitære nødhjælpsarbejdere; der henviser til, at nødhjælpsarbejdere er blevet overfaldet, er kommet på sygehuset og endog er blevet dræbt, medens de uddelte nødhjælp, og at journalister er blevet pryglet;
- T. der henviser til, at kvinder og piger i flygtningelejrene ifølge internationale organisationer er offer for stigende seksuel vold, idet voldtægt også bruges som krigsvåben; der henviser til, at der ikke findes nogen brugbare muligheder for medicinsk bistand til syriske flygtninge, der har overlevet seksuel vold; der henviser til, at et uforholdsmæssigt stort antal unge piger og kvinder i flygtningelejrene bliver gift; der henviser til, at der ifølge adskillige kilder indgås midlertidige mutah-ægteskaber («glædesægteskaber») med syriske flygtninge i flygtningelejre;
- U. der henviser til, at FN i marts 2013 iværksatte en uafhængig undersøgelse af påstande om eventuel anvendelse af kemiske våben i Syrien; der henviser til, at disse påstande kan have bidraget til den massive fordrivelse af mennesker; der henviser til, at det syriske regime har afvist at give FN-undersøgelsesholdet adgang til landet;
1. udtrykker dyb bekymring over den fortsatte humanitære krise i Syrien og konsekvenserne for nabolandene; udtrykker ligeledes bekymring for, at udvandringen af flygtninge fra Syrien fortsætter med at accelerere; minder om, at Assad-regeringen bærer det primære ansvar for at tage sig af sit folks velfærd;
 2. fordømmer på ny på det kraftigste den brutalitet og de grusomheder, der er blevet begået af det syriske regime mod landets befolkning; giver udtryk for sin dybeste bekymring over den graverende karakter af de udbredte og systematiske menneskerettighedskrænkelser og mulige forbrydelser mod menneskeheden, som tillades og/eller udføres af de syriske myndigheder, den syriske hær, sikkerhedsstyrker og tilknyttede militser; fordømmer de summariske udenretslige henrettelser og alle andre typer af menneskerettighedskrænkelser, som er begået af de grupper og styrker, der er imod præsident Assads regime; gentager sin opfordring til præsident Bashar al-Assad og hans regime om at træde tilbage omgående for at give plads for en fredelig, inklusiv og demokratisk syrisk ledet overgang i landet;
 3. opfordrer alle væbnede aktører til at sætte en øjeblikkelig stopper for volden i Syrien; understreger endnu en gang, at den internationale humanitære folkeret, hvis hovedformål er at beskytte civile, fuldt ud skal respekteres af alle aktørerne i krisen; understreger, at de ansvarlige for de udbredte, systemiske og grove menneskerettighedskrænkelser, der er begået i Syrien over de seneste 24 måneder, skal drages til ansvar; støtter i denne sammenhæng kraftigt FN's højkommisær for menneskerettighedens bestræbelser på at få indbragt situationen i Syrien for Den Internationale Straffedomstol;
 4. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier; hylder det syriske folk for dets mod og giver igen udtryk for sin solidaritet med deres kamp for frihed, værdighed og demokrati;

Torsdag den 23. maj 2013

5. mener, at nøglen til løsning af konflikten ligger i politiske mekanismer, der letter en syriskledet politisk proces, der vil fremme en hurtig, troværdig og effektiv politisk løsning hjulpet på vej af dem, der er virkelig engagerede i en ændring, samtidig med at der sikres fuld respekt for de universelle demokratiske værdier, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder, navnlig for så vidt angår etniske, kulturelle og religiøse mindretals rettigheder samt kvinders rettigheder; bekræfter, at der skal lægges vægt på at holde humanitære og politiske anliggender adskilt for at lette adgangen til de nødstedte; opfordrer EU og EU-Udenrigstjenesten til at udvikle en køreplan for politisk ledelse i de befriede områder, herunder muligheden for at ophæve de økonomiske sanktioner;

6. konstaterer, at alle desertører fra Syrien er berettiget til fortsat beskyttelse, idet de er i fare af andre grunde end de grunde, der er fastlagt i punkt 26 i UNHCR's retningslinjer, nemlig overdreven eller uforholdsmæssigt hård straf, muligvis endog tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller endog vilkårlig henrettelse;

7. opfordrer FN's Sikkerhedsråds medlemmer, især Rusland og Kina, til at leve op til deres ansvar for at sætte en stopper for volden imod og undertrykkelsen af det syriske folk, herunder ved at vedtage en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der er baseret på Sikkerhedsrådets pressemeddelelse af 18. april 2013, og give mandat til levering af humanitær bistand i alle områder af Syrien; opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant til at gøre sig de ihærdigste anstrengelser for at sikre vedtagelse af en resolution i FN's Sikkerhedsråd ved at lægge et effektivt diplomatisk pres på både Rusland og Kina; opfordrer EU til inden for FN's Sikkerhedsråd at undersøge alle muligheder inden for rammerne af »ansvar for at beskytte« (R2P) i tæt samarbejde med USA, Tyrkiet og Den Arabiske Liga med henblik på at bistå det syriske folk og standse blodsudgydelserne; støtter kraftigt den indsats, der gøres af den uafhængige internationale undersøgelseskommission om situationen i Syrien og ser frem til den ajourførte rapport;

8. støtter den fælles opfordring fra den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov om snarest muligt at indkalde til en international konference om Syrien som en opfølgning på Genèvekonferencen i juni 2012;

9. udtrykker bekymring over den yderligere militarisering af konflikten og den sekteriske vold; noterer sig den rolle, som forskellige regionale aktører spiller, bl.a. i våbenleverancer, og er bekymret over den syriske krises afsmittende virkninger på nabolandene med hensyn til den humanitære krise, sikkerheden og stabiliteten; fordømmer på det kraftigste bilbombeangrebene den 11. maj 2013, der dræbte og sårede snesevis af mennesker tæt ved en syrisk flygtningelejr i byen Reyhanli i Hatay-provinsen i det sydøstlige Tyrkiet, såvel som tilfældene af de syriske væbnede styrkers bombardementer og beskydning ind i nabolandene; støtter Kommissionens næstformands/Unionens højtstående repræsentants fordømmelse af terrorangreb af enhver art;

10. understreger, at EU har et særligt ansvar for stabilitet og sikkerhed i sit nabolag og opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og kommissæren for udvidelse og naboskabspolitik til at sikre, at EU spiller en førende rolle med hensyn til at forhindre krigen i Syrien i at brede sig til nabolandene;

11. roser værtssamfundene og Syriens nabolande, især Jordan, Libanon, Tyrkiet og Irak, for deres opfindsomhed med at yde husly og humanitær bistand til familier, der flygter fra den væbnede konflikt i Syrien, men er alvorligt bekymret over det farlige mønningpunkt, som disse lande nærmer sig med hensyn til tilstrømningen af syriske flygtninge, hvilket kan udløse en hidtil uset ustabilitet i regionen;

12. støtter og glæder sig over det betydelige bidrag, som Kommissionen og medlemsstaterne har ydet til internationale humanitære nødhjælpsprogrammer, og det politiske lederskab, som kommissæren for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring har vist; glæder sig over Kommissionens diversificering af humanitære partnere i Syrien for at give en mere effektiv og udbredt støtte, især i regioner uden for regeringens kontrol; opfordrer EU-aktørerne og medlemsstaterne til bedre at koordinere deres handlinger og bistand i og uden for Syrien;

Torsdag den 23. maj 2013

13. opfordrer indtrængende Kommissionen til at præsentere en omfattende bistandspakke — der kan tjene til eksempel for andre større donorer — til at afhjælpe den humanitære krise i Syrien og dets nabolande, som er baseret på tre søjler: i) øget humanitær bistand (via ECHO), ii) støtte til værtslande til styrkelse af lokalsamfund og til at øge kapacitet og forbedre infrastruktur (via DEVCO) og iii) hurtig indførelse af makrofinansielle bistandspakker til Libanon og Jordan;
14. understreger vigtigheden af at holde de internationale grænser åbne og opfordrer indtrængende det internationale samfund til rundhåndet at støtte Libanon og Jordan i håndteringen af den voksende flygtningestrøm; opfordrer indtrængende alle regionale værtsregeringer og andre aktører til at respektere »non-refoulement«-princippet og princippet om ligebehandling af flygtninge;
15. opfordrer EU til at træffe passende, ansvarlige foranstaltninger i forbindelse med en eventuel indstrømning af flygtninge til dets medlemsstater;
16. opfordrer medlemsstaterne til omgående at ophøre med deres påståede anvendelse af langvarig frihedsberøvelse og deres anvendelse af tilbagevendelse, som er i direkte strid med international ret og EU-ret;
17. opfordrer til øjeblikkelig humanitær bistand til alle de nødlidende i Syrien, navnlig sårede, flygtninge, internt fordrevne personer, kvinder og børn; påskønner den indsats, som Den Internationale Røde Kors Komité og UNRWA har gjort i denne sammenhæng; opfordrer Assads regering til at tillade humanitære organisationer fuld adgang til landet; understreger nødvendigheden af at øge samarbejdet mellem de forskellige aktører, der arbejder på stedet, såsom de lokale myndigheder, internationale organisationer og ngo'er, herunder samarbejde ved grænsen; mener, at bistandsprotokoller og overvågning ved grænsen ville skabe merværdi;
18. opfordrer EU til at støtte, at det internationale samfund opretter beskyttelseszoner langs den tyrkisk-syriske grænse og eventuelt inde i Syrien samt humanitære korridorer;
19. glæder sig over den enorme humanitære nødhjælpsoperation, som internationale og lokale organisationer bidrager til under OCHA's og UNHCR's auspicer, og udtrykker anerkendelse af alle humanitære nødhjælps- og sundhedsarbejdere på internationalt og lokalt plan på grund af deres mod og vedholdenhed; opfordrer EU og det internationale samfund til at øge beskyttelsen af civile, herunder humanitære hjælpearbejdere og sundhedspersonel; opfordrer indtrængende det internationale samfund til at finde en løsning på den fortsatte manglende sikkerhed og problemer med opretholdelse af lov og orden i flygtningelejrene bl.a. ved at udarbejde et nyt sikkerhedsinitiativ inden for lejrene; opfordrer indtrængende alle parter i konflikten til at overholde den humanitære folkeret og lette humanitær adgang for at give hjælpearbejdere i og uden for landet mulighed for at klare de voksende behov;
20. opfordrer alle lande og navnlig EU-medlemsstaterne til hurtigt at opfylde de løfter, de gav på donorkonferencen i Kuwait den 30. januar 2013; opfordrer EU og det internationale samfund til at indføre ansvarliggørelsesmekanismer med henblik på at sikre, at alle de lovede midler når frem til de udpegede modtagere;
21. kritiserer praksis med at anvende seksuel vold i Syriens væbnede konflikt, der også anvendes som et krigsvåben og dermed er en krigsforbrydelse; opfordrer indtrængende EU og det internationale samfund til at bevillige specifikke ressourcer til at gøre en ende på seksuel vold og opfordrer værtssamfund til at yde behørig medicinsk behandling til dem, der har været offer for seksuel vold;
22. opfordrer donorerne til i lyset af de voksende behov hos den palæstinensiske flygtningebefolkning i Syrien og nabolandene at tildele UNRWA tilstrækkelige midler og opfordrer UNRWA til rundhåndet at støtte de igangværende bestræbelser på at styrke disse flygtninges modstandskraft og minimere deres lidelse og fordrivelse;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær samt alle parter, der er involveret i konflikten i Syrien.

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0224

Inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår (2013/2612(RSP))

(2016/C 055/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om lande, der er berørt af det arabiske forår, og om Middelhavsunionen, navnlig beslutning af 14. marts 2013 om situationen i Egypten ⁽¹⁾ og beslutning af 10. maj 2012 om handel som middel til forandring: EU's handels- og investeringsstrategi for det sydlige Middelhavsområde efter de arabiske forårsrevolutioner ⁽²⁾,
- der henviser til henstilling af 12. april 2013 fra Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionens udvalg for politiske anliggender, sikkerhed og menneskerettigheder,
- der henviser til Rådets nye forordning af 26. november 2012 om vedtagelse af nye lovrammer for at lette inddrivelse af aktiver i Egypten og Tunesien;
- der henviser til konklusionerne fra medformændene for Taskeforcen EU-Tunesien og EU-Egypten af hhv. 28.–29. september 2011 og 14. november 2012, især afsnittene vedrørende inddrivelse af aktiver,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien og til Rådets forordning (EU) nr. 1100/2012 om ændring heraf,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og til Rådets forordning (EU) nr. 1099/2012 om ændring heraf,
- der henviser til Rådets afgørelse 2011/137/FUSP af 28. februar 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og Rådets afgørelse 2011/625/FUSP og 2011/178/FUSP om ændring heraf, til Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 2. marts 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og Rådets forordning (EU) nr. 965/2011 om ændring heraf og til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 364/2013 og (EU) nr. 50/2013 om gennemførelse af artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen,
- der henviser til de eksisterende EU-retsakter, der skal forbedre konfiskation og inddrivelse af aktiver inden for rammerne af Rådets afgørelser 2001/500/RIA, 2003/577/RIA, 2005/212/RIA, 2006/783/RIA og 2007/845/RIA, og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. marts 2012 om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (COM(2012)0085),
- der henviser til FN-konventionen mod korruption (UNCAC) fra 2005, navnlig artikel 43 om internationalt samarbejde og kapitel V om inddrivelse af aktiver, som Egypten, Libyen og Tunesien har undertegnet, og som er ratificeret på vegne af EU ved Rådets afgørelse 2008/801/EF af 25. september 2008,
- der henviser til FN's konvention om grænseoverskridende, organiseret kriminalitet (Palermokonventionen) fra 2000,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0095.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0201.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 19/38 af 19. april 2012 om de negative konsekvenser, som den manglende hjemtagelse af midler af ulovlig oprindelse til oprindelseslandene har for udøvelsen af menneskerettigheder, og betydningen af at forbedre det internationale samarbejde,
 - der henviser til FN's generalsekretærs initiativ af 17. september 2007 om tilbagelevering af stjålne værdier,
 - der henviser til »Stolen Asset Recovery Initiative (StAR)« (initiativ til tilbagelevering af stjålne aktiver), som er et fælles program under Verdensbanken og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse,
 - der henviser til handlingsplanen af 21. maj 2012 om inddrivelse af midler, som blev aftalt på G8-topmødet i Deauville med lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår, og som EU har undertegnet,
 - der henviser til Det Arabiske Forums endelige rapport af 13. september 2012 om inddrivelse af aktiver,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at indefrysning af aktiver hører under Unionens kompetenceområde, mens inddrivelse og tilbagelevering af aktiver hører under medlemsstaterne og skal gennemføres i overensstemmelse med de nationale lovgivningsmæssige bestemmelser; der henviser til, at EU spiller en afgørende rolle med hensyn til at stimulere og lette denne proces;
- B. der henviser til, at inddrivelse af aktiver til lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår, er en moralsk og retslig forpligtelse og et vigtigt politisk spørgsmål i EU's forbindelser med sine naboer mod syd; der henviser til, at inddrivelse af aktiver også har stor økonomisk betydning for de berørte naboer mod syd på grund af de muligheder, som disse aktiver — når de leveres tilbage og anvendes på åben og effektiv vis — giver for at bidrage til de pågældende landes økonomiske genopbygning; der henviser til, at inddrivelse af aktiver formidler et stærkt budskab imod straffrihed for dem, der er involveret i korrupsion,
- C. der henviser til, at der findes omfattende internationale lovgivningsmæssige rammer, særligt i forbindelse med FN's konvention til bekæmpelse af korrupsion (UNCAC) fra 2003, som pålægger de deltagende stater klare forpligtelser; der henviser til, at det i artikel 51 i UNCAC hedder, at tilbagelevering af aktiver er et grundlæggende princip i konventionen, og at de deltagende lande skal samarbejde og bistå hinanden mest muligt i så henseende;
- D. der henviser til, at den retslige proces i forbindelse med inddrivelse af aktiver er kompleks og langvarig; der henviser til, at de gældende lovkrav i de anmodede stater ikke kan omgås, og at legitime tredjeparter ikke kan berøves deres lovmæssige rettigheder i denne proces; der henviser til, at manglen på passende juridisk ekspertise og den begrænsede institutionelle kapacitet i de stater, der anmoder om inddrivelse af aktiver, udgør en stor hindring for vellykkede initiativer på dette område; der henviser til, at der ikke findes et effektivt samarbejde mellem »anmodende« og »anmodede« stater;
- E. der henviser til, at EU omgående efter de arabiske forårsrevolutioner i Egypten og Tunesien indefrøs aktiver tilhørende tidligere diktatorer, deres familier og adskillige andre personer, som var tilknyttet deres regimer; der henviser til, at der i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1970(2011) blev truffet en lignende EU-afgørelse vedrørende Libyen;
- F. der henviser til, at den nye lovgivningsmæssige ramme, der blev vedtaget den 26. november 2012, giver EU-medlemsstaterne mulighed for at frigive indefrosne aktiver til de egyptiske og tunesiske myndigheder på grundlag af retsafgørelser, der er anerkendt i EU-medlemsstater, og letter udvekslingen af oplysninger mellem EU-medlemsstater og de relevante myndigheder;
- G. der henviser til, at Taskforcen EU-Egypten og Taskforcen EU-Tunesien har understreget betydningen af tilbagelevering af ulovligt erhvervede aktiver, der stadig i dag er indefrosset i en række tredjelande; der henviser til, at arbejdsgrupperne har indvilget i at færdiggøre en køreplan, der bl.a. kan omfatte nedsættelse af en gruppe for inddrivelse af aktiver for hvert land koordineret af EU-Udenrigstjenesten;

Torsdag den 23. maj 2013

- H. der henviser til, at G8 støtter lande i den arabiske verden, som er engageret i overgangen mod »frie demokratiske og tolerante samfund« gennem Deauvillepartnerskabet fra maj 2011; der henviser til, at gruppens handlingsplan af 21. maj 2012 anerkender, at inddrivelse af aktiver i kølvandet på det arabiske forår er blevet et mere presserende fokusområde i regionen og i det internationale samfund;
- I. der henviser til, at Egypten, Libyen og Tunesien har gjort en betydelig indsats for at sikre, at aktiver, som tidligere diktatorer og deres styre har tilegnet sig, leveres tilbage til de pågældende lande, og at de til dette formål bl.a. har oprettet nationale undersøgelseskommissioner, der har til opgave at spore, identificere og inddrive sådanne aktiver, og anlagt retssager ved EU-medlemsstaternes domstole; der henviser til, at adskillige vigtige internationale aktører — herunder EU, G8-medlemmer og Schweiz — har reageret positivt på denne indsats; der imidlertid henviser til, at der hidtil kun er opnået få konkrete resultater på dette område; der henviser til, at en voksende frustration er mærkbar blandt myndighederne og civilsamfundene i de anmodende lande;
- J. der henviser til, at kommunikation spiller en afgørende rolle for bestræbelserne på at inddrive aktiver med henblik på at udbrede bedste praksis og for at skabe incitamenter ved at offentliggøre succeshistorier; der henviser til, at kommunikation kan forhindre vildledende udtalelser om mængden af aktiver, der skal inddrives;
- K. der henviser til, at inddrivelse af aktiver kan opnås gennem bilaterale retlige mekanismer og multilateralt samarbejde; der henviser til, at operationer til inddrivelse af aktiver bør lanceres både på nationalt og internationalt plan;
- L. der henviser til, at de libanesiske myndigheder i april 2013 gav tæt på 30 mio. USD, der var ulovligt deponeret i den tidligere tunesiske leders bankkonti, tilbage til de tunesiske myndigheder;
1. understreger, at tilbageleveringen af de aktiver, som tidligere diktatorer og deres regimer har tilegnet sig, til de lande, der befinder sig i en omstillingsperiode efter det arabiske forår, ud over at have stor økonomisk betydning er en moralsk forpligtelse og et spørgsmål af stor politisk betydning, fordi den har store konsekvenser for genoprettelse af retfærdighed og ansvarliggørelse i demokratiets og retsstatsprincippets ånd såvel som for EU's politiske engagement og troværdighed, og at den derfor udgør et vigtigt led i Unionens partnerskab med sine sydlige naboer, navnlig for så vidt angår Egypten, Libyen og Tunesien;
 2. erkender, at inddrivelse af stjålne aktiver også har en økonomisk og social betydning for lande, der er berørt af det arabiske forår, idet der er behov for midler til at hjælpe med at stabilisere økonomien og skabe arbejdspladser og vækst i alle disse lande, som står over for alvorlige økonomiske udfordringer;
 3. bemærker, at de eksperter, der arbejder med at inddrive uretmæssigt tilegnede aktiver, trods de betydelige bestræbelser, der er blevet udfoldet af de egyptiske, libyske og tunesiske myndigheder, og den stærke politiske vilje fra alle sider kun har haft meget begrænset succes, hovedsagelig på grund af de talrige og komplekse bestemmelser og procedurer i de forskellige nationale retssystemer og retssystemernes stivhed, den manglende ekspertise i de lande, der er berørt af det arabiske forår, med hensyn til juridiske, finansielle og administrative procedurer i de europæiske og andre jurisdiktioner samt manglen på ressourcer i disse lande;
 4. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats for at lette tilbagebetalingen af aktiver, som tidligere regimer har tilranet sig, inden for en rimelig tidsramme til befolkningen i de lande, der er berørt af det arabiske forår; opfordrer alle medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver til at arbejde tæt sammen og udvikle deres forbindelser med de relevante myndigheder i lande, der er berørt af det arabiske forår, for at hjælpe dem med at håndtere de komplekse juridiske procedurer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at påtage sig en proaktiv lederrolle, navnlig i koordineringen af medlemsstaternes indsats, kapacitetsopbygningen og tilskyndelsen til samarbejde blandt alle de berørte lande;
 5. understreger, at inddrivelsen af aktiver udgør en væsentlig del af Unionens støtte til demokratisk overgang og økonomisk genopbygning i disse lande og kan styrke den gensidige tillid på begge sider i en ånd af partnerskab med samfund, som er en hjørnesteen i den reviderede europæiske naboskabspolitik;

Torsdag den 23. maj 2013

6. glæder sig i denne forbindelse over initiativet fra Canada, Frankrig, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige, Japan, Schweiz og USA til at udarbejde en vejledning med en omfattende beskrivelse af deres nationale retssystemer med hensyn til inddrivelse af aktiver, for at lande, der anmoder om udlevering af aktiver, kan få en bedre forståelse af, hvad der er juridisk muligt, hvilken slags oplysninger der er tilgængelige, hvilken type undersøgelse der kan udføres, og hvordan de kommer videre for at opnå en effektiv inddrivelse af aktiver gennem gensidig retshjælp; opfordrer alle medlemsstaterne til at gøre det samme og til at etablere et sæt principper, der er fælles for alle EU-lande;

7. glæder sig over G8-initiativet om Deauvillepartnerskabets handlingsplan om inddrivelse af aktiver, som identificerer konkrete foranstaltninger til fremme af samarbejde, ad hoc-bistand, kapacitetsopbygningsindsats og teknisk bistand, og foreslår etablering af et regionalt samarbejdsinitiativ, det arabiske forum for inddrivelse af aktiver, til drøftelse og samarbejde om de fortsatte bestræbelser;

8. glæder sig over de nye lovrammer, der blev vedtaget af Rådet den 26. november 2012, og som letter tilbageleveringen af uretmæssigt udførte midler til Egypten og Tunesien ved at give medlemsstaterne tilladelse til at frigive indefrosne aktiver på grundlag af anerkendte retsafgørelser og ved at tilskynde til udveksling af oplysninger mellem de relevante myndigheder i dels medlemsstaterne og dels Egypten og Tunesien; understreger imidlertid, at det er nødvendigt at opnå konkrete resultater og at inddrage Libyen fuldt ud i denne proces;

9. glæder sig over det tætte samarbejde mellem EU-institutionerne og andre vigtige internationale aktører, der medvirker i forbindelse med inddrivelsen af aktiver fra Egypten, Libyen og Tunesien, især for så vidt angår StAR-initiativet vedrørende tilbagelevering af stjålne aktiver, som er et fælles initiativ under Verdensbanken og FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse; understreger, at det er vigtigt at udnytte eksisterende mekanismer både på nationalt og internationalt niveau fuldt ud, samtidig med at der vedtages den nødvendige nye lovgivning, og den eksisterende lovgivning på dette område tilpasses inden for de nationale retssystemer;

10. opfordrer Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen til at rejse spørgsmålet om inddrivelse af aktiver over for de nationale parlamenter, så parlamentarikerne fra begge sider kan overtale til aktivt at fremme juridiske foranstaltninger, der sikrer et tættere samarbejde mellem politi og involverede retlige myndigheder;

11. opfordrer til, at der omgående etableres en EU-mekanisme bestående af et team af nationale og internationale efterforskere, anklagere, jurister og andre eksperter med henblik på at give juridisk og teknisk rådgivning og bistand til lande, der er berørt af det arabiske forår og er i færd med at inddrive aktiver; anmoder om, at denne mekanisme får behørig finansiering fra det relevante finansielle instrument på området for Unionens forbindelser udadtil; understreger i forbindelse med de komplekse, følsomme og langvarige juridiske procedurer, at det er vigtigt, at denne EU-mekanisme er bæredygtig; opfordrer EU til at tage ved lære af og bygge videre på sine erfaringer i denne sag; bemærker ligeledes, at det er muligt at opnå yderligere finansiering til denne mekanisme, på et senere stadium, ved hjælp af samfinansieringsaftaler med de stater, der anmoder om tilbagelevering af aktiver;

12. opfordrer indtrængende Den Arabiske Liga til at definere, vedtage og hurtigt gennemføre samarbejdsmechanismer til inddrivelse af aktiver, og opfordrer navnlig Golfstaterne til at styrke deres samarbejde og tilbyde juridisk bistand til lande, der er berørt af det arabiske forår, i håndteringen af processen til inddrivelse af aktiver;

13. anerkender og støtter fuldt ud det bidrag, som civilsamfundsorganisationer i både de anmodende og anmodede lande yder til processen med inddrivelse af aktiver, navnlig ved at skaffe oplysninger til de relevante myndigheder, tilskynde til samarbejde mellem vigtige nationale og internationale aktører, overvåge tilbageleveringen af aktiver og sikre, at tilbageleverede aktiver anvendes på en gennemsigtig og effektiv måde i de stater, der har anmodet om tilbageleveringen;

14. bekræfter sin støtte til en demokratisk overgang i de lande, der er berørt af det arabiske forår, og lover at støtte og bistå det arabiske forårs lande med at skabe stærke og stabile demokratier, hvor retsstatsprincipperne overholdes, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder kvinders rettigheder, respekteres, og der afholdes

Torsdag den 23. maj 2013

valg i overensstemmelse med de internationale standarder; understreger, at det er af allerstørste betydning, at EU viser konkret og ægte vilje til at indgå i denne proces;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringen og parlamentet i Schweiz, USA's Kongres og præsident samt til parlamentet og regeringen i Egypten, Libyen og Tunesien.

P7_TA(2013)0225

Statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina (2012/2865 (RSP))

(2016/C 055/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.—20. juni 2003 om Vestbalkan og bilaget hertil »Thessalonikidagsordenen for Vestbalkan: hen imod europæisk integration«,
 - der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, der blev undertegnet den 16. juni 2008 og ratificeret af alle EU-medlemsstater og Bosnien-Hercegovina,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2008/211/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Bosnien-Hercegovina og om ophævelse af afgørelse 2006/55/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2011/426/FUSP af 18. juli 2011 ⁽²⁾ samt til Rådets om Bosnien-Hercegovina af 21. marts 2011, 10. oktober 2011, 5. december 2011, 25. juni 2012 og 11. december 2012,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600) og til statusrapport 2012 for Bosnien-Hercegovina, der blev vedtaget den 10. oktober 2012 (SWD(2012)0335),
 - der henviser til fælleserklæringen fra det 14. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Bosniens og Hercegovinas parlamentariske forsamling i Sarajevo den 29. og 30. oktober 2012,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig beslutning af 14. marts 2012 om statusrapport for Bosnien og Hercegovina ⁽³⁾ og beslutning af 22. november 2012 om udvidelsen: politikker, kriterier og EU's strategiske interesser ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU gentagne gange har bekræftet sit støtte til medlemskab for landene i det vestlige Balkan, herunder Bosnien-Hercegovina; der henviser til, at EU stadig støtter et selvstændigt og forenet Bosnien-Hercegovina med udsigt til at blive medlem af EU; der henviser til, at udsigterne til et EU-medlemskab udgør en af de vigtigste samlende faktorer blandt landets befolkning;

⁽¹⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 188 af 19.7.11, s. 30.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0085.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0453.

Torsdag den 23. maj 2013

- B. der henviser til, at funktionsdygtige institutioner og klare samordningsmekanismer på alle niveauer såvel som et urokkeligt og vedvarende engagement hos landets politiske ledere er nødvendigt for at fremskynde landets udvikling i retning af et EU-medlemskab og opnåelse af håndgribelige resultater til gavn for alle landets borgere;
- C. der henviser til, at forfatningsreformen fortsat er den vigtigste reform for omdannelsen af Bosnien-Hercegovina til en effektiv og fuldstændigt funktionsdygtig stat; der henviser til, at der er behov for håndgribelige fremskridt på centrale områder som opbygningen af statsapparatet, herunder regeringsførelse, retsvæsenet, gennemførelsen af retsstatsprincippet samt korruptionsbekæmpelse og tilnærmelse til EU's standarder;
- D. der henviser til, at der er et presserende behov for at indføre en effektiv koordineringsmekanisme for at sikre en bedre samordning med EU;
- E. der henviser til, at manglende udsigter til beskæftigelse, navnlig for de unge, fortsat udgør en alvorlig hindring for den samfundsøkonomiske og politiske udvikling i landet;
- F. der henviser til, at korruption stadig i alvorlig grad hæmmer landets socioøkonomiske og politiske udvikling;
- G. der henviser til, at regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser er centrale elementer i stabiliserings- og associeringsprocessen og spiller en afgørende rolle i omdannelsen af Vestbalkan til et område med langvarig stabilitet og bæredygtig udvikling; der henviser til, at samarbejde med andre lande i regionen på grundlag af et godt naboskab er en forudsætning for fredelig sameksistens og forsoning inden for Bosnien-Hercegovina og på Vestbalkan;
- H. der henviser til, at EU har gjort retsstatsprincippet til et centralt spørgsmål i udvidelsesprocessen;

Generelle overvejelser

1. bekræfter sin stærke støtte til Bosnien-Hercegovinas integration i Europa til gavn for alle landets borgere;
2. er bekymret over, at der stadig mangler en fælles vision for landets overordnede kurs hos den politiske elite, hvilket indebærer en fortsat risiko for, at Bosnien-Hercegovina sækker bagud i forhold til andre lande i regionen
3. udtrykker sin anerkendelse af den fredelige, frie og retfærdige afvikling af lokalvalget; noterer sig valgstridighederne efter valget i Srebrenica; anerkender afgørelserne fra den centrale valgkommission i Bosnien-Hercegovina vedrørende denne sag; er bekymret over, at der som det eneste sted endnu ikke er blevet afholdt lokalvalg i Mostar; opfordrer samtlige berørte parter til at blive enige om ændringer i byen Mostars status i overensstemmelse med en relevant afgørelse fra af Bosnien-Hercegovinas forfatningsdomstol;
4. glæder sig over, at den internationale overvågning i Brčko-distriktet er blevet indstillet; anmoder myndighederne om at opfylde de resterende mål og betingelser for lukning af Den Høje Repræsentants Kontor, så der åbnes mulighed for større lokalt ejerskab og ansvar;
5. understreger vigtigheden af, at Bosnien-Hercegovina taler med én stemme i EU-integrationsprocessen; opfordrer indtrængende de politiske ledere til at arbejde sammen og fokusere på gennemførelsen af køreplanen som en del af dialogen på højt plan med Kommissionen med henblik på at kunne opfylde betingelserne for, at stabiliserings- og associeringsaftalen omsider kan træde i kraft, og for indgivelse af en troværdig ansøgning om medlemskab; opfordrer de politiske ledere og alle myndigheder til at samarbejde tæt med EU's særlige repræsentant under tiltrædelsesprocessen;
6. minder Kommissionen om, at EU's udvidelse er mere end en ren og skær overførsel af gældende EU-ret og bør baseres på en ægte og bred opbakning bag europæiske værdier; bemærker med en vis bekymring, at EU's forandringsskabende »bløde magt« muligvis er blevet svækket af den seneste økonomiske og finansielle krise; tilskynder imidlertid Kommissionen, medlemsstaterne og andre Vestbalkanlande til at undersøge innovative metoder til fremme af en forsoningskultur og et forsoningsklima i Bosnien-Hercegovina og i regionen;

Torsdag den 23. maj 2013

7. beklager afløsningen af det tredje møde under dialogen på højt plan mellem EU og Bosnien-Hercegovina om tiltrædelsesprocessen, der skulle have fundet sted den 11. april 2013, som følge af de manglende fremskridt med Sejdić-Finci-sagen;

8. noterer sig det betydelige bidrag fra EU-politimissionen, som lukkede ned den 30. juni 2012, og glæder sig over en styrket EU-tilstedeværelse på retsstatsområdet; glæder sig over fornyelsen af mandatet til EU's multinationale stabiliseringsstyrke (EUFOR Althea) og dens genfokusering på kapacitetsopbygning og uddannelse;

Politiske forhold

9. minder om betydningen af funktionelle institutioner på alle niveauer for landets fremskridt i den europæiske integrationsproces; glæder sig over, at landets tilbagevenden til dialogen og over udpegelsen af nye ministre til ministerrådet i november 2012 efter koalitionen sammenbrud og fem måneders dødvande; er bekymret over de blokeringer, der opstår på grund af usikkerheden omkring regeringsomdannelsen i føderationen Bosnien-Hercegovina; glæder sig imidlertid over fremskridt med hensyn til udpegningen af kandidater til ledige poster i føderationens forfatningsdomstol;

10. opfordrer alle kompetente myndigheder til at udvikle en integrationsstrategi/et integrationsprogram med EU, der vil sikre en koordineret og harmoniseret inkorporering, gennemførelse og håndhævelse af EU-retten og af EU's standarder i hele landet og dermed demonstrere et fælles syn på den overordnede ledelse af landet og vilje til at sikre generel velstand for dets borgere;

11. opfordrer til, at der foretages ændringer i forretningsordenen for Folkenes Hus og Repræsentanternes Hus med henblik på at indføre en ekspresprocedure for EU-lovgivningen;

12. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i første halvdel af 2012 og siden oktober, i særdeleshed vedtagelsen af vigtige love vedrørende folketælling og statsstøtte, statsbudgetterne for 2011, 2012 og 2013, pakken af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger, fremskridtene med hensyn til Statsstøtterådet og Korruptionsbekæmpelsesagenturet samt indgåelsen af en politisk aftale om statens og forsvarets ejendom; opfordrer til, at disse foranstaltninger gennemføres effektivt og opfordrer Kommissionen til sammen med EU's særlige repræsentant at føre nøje tilsyn med gennemførelsen, idet der tages fuldt hensyn til den bosnisk-hercegovinske forfatningsdomstols dom af 13. juli 2012; opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at opbygge og styrke kapaciteten hos relevante organer såsom Statsstøtterådet og Korruptionsbekæmpelsesagenturet og navnlig sikre, at disse organer har tilstrækkeligt personale;

13. er bekymret over, at folketællingen er forsinket; understreger betydningen af at gennemføre en folketælling i oktober 2013 og glæder sig over bestræbelserne på at sikre, at den rent faktisk finder sted i oktober i overensstemmelse med internationale standarder; opfordrer alle kompetente myndigheder til at rydde alle hindringer af vejen og til ikke at politisere folketællingen, da denne har til formål at tilvejebringe objektive samfundsøkonomiske tal; opfordrer i den forbindelse til respekt for mindretallets rettigheder;

14. opfordrer de statslige myndigheder i Bosnien-Hercegovina til at efterleve forfatningsdomstolens afgørelse vedrørende behovet for at ændre lovgivningen om borgernes ID-numre; konstaterer, at nyfødte børn efter den 12. februar 2013 som følge af adskillige måneders inaktivitet ikke har kunnet få udstedt ID-numre eller følgelig basale dokumenter såsom pas eller sygesikringskort; kræver omgående foranstaltninger for at få løst denne situation;

15. opfordrer indtrængende myndighederne til at fuldbyrde Sejdić og Finci-dommen som et første skridt i den omfattende forfatningsreform, der er nødvendig for at bevæge sig hen imod et moderne og funktionelt demokrati, hvor alle former for forskelsbehandling er afskaffet, og hvor alle borgere uanset etnisk tilhørsforhold har samme rettigheder og frihedsrettigheder; glæder sig over, at Sarajevo kantons forsamling som den første i Bosnien-Hercegovina enstemmigt ændrede sin forfatning i overensstemmelse med Sejdić-Finci-dommen, hvorved personer uden erklæret etnisk tilhørsforhold og etniske mindretal får mulighed for at danne deres eget forum i forsamlingen i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols kendelse i Sejdić-Finci-sagen;

16. noterer sig, at kommissæren for udvidelse og naboskabspolitik har besluttet ikke at afholde det planlagte tredje møde under dialogen på højt plan mellem EU og Bosnien-Hercegovina om tiltrædelsesprocessen på grund af den manglende politiske enighed om fuldbyrdelse af Sejdić-Finci-dommen; er bekymret for, at det kan have negative konsekvenser for tiltrædelsesprocessen som helhed, hvis ikke der opnås enighed, og opfordrer de politiske ledere til at finde frem til en løsning;

Torsdag den 23. maj 2013

17. tilskynder EU's særlige repræsentant og delegationsleder til yderligere at øge sine bestræbelser for at fremme en aftale om fuldbyrdelsen af Sejdić og Finci-dommen;

18. gentager, at der er behov for en reform af Bosnien-Hercegovinas forfatning for på alle niveauer at gøre de statslige strukturer mere effektive, funktionelle og gennemsigtige; gentager, at der er behov for en forenkling af strukturen i føderationen Bosnien-Hercegovina; opfordrer udenrigstjenesten og Kommissionen til at indlede en bred og åben høring og offentlige debatter med alle interesserede parter i landet om en forfatningsreform; understreger, at alle partier og samfund skal inddrages i fuld udstrækning i denne proces, der skal føre til konkrete resultater;

19. opfordrer alle kompetente myndigheder til at sikre, at der etableres et uafhængigt, upartisk og effektivt domstolssystem, som støttes af en upartisk og uafhængig politistyrke, samt at strategien for en reform af retsvæsenet og den nationale strategi vedrørende krigsforbrydelser gennemføres effektivt; opfordrer indtrængende til en harmonisering af retspraksis i kriminalsager og civile sager mellem de forskellige domstolsordninger og anklagemyndigheder samt til, at alle henstillinger fra den strukturerede dialog mellem EU og Bosnien-Hercegovina om retlige anliggender føres ud i livet;

20. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at gøre fremskridt med hensyn til at reformere den offentlige forvaltning og styrke den forvaltningsmæssige kapacitet på alle forvaltningsniveauer, som beskæftiger sig med EU-spørgsmål; er bekymret over den offentlige forvaltnings finansielle bæredygtighed og den manglende politiske støtte til reformen af denne forvaltning; understreger, at det er nødvendigt med bistand fra EU at fokusere på opbygning af effektive koordineringsmekanismer og på at øge de offentlige ansattes kvalifikationer og kompetence som et vigtigt element til sikring af et effektivt og produktivt samarbejde med EU;

21. giver udtryk for bekymring over det høje korruptionsniveau i landet, forbindelsen til de politiske partier og forekomsten af korruption i alle lag af det offentlige liv; tilskynder de kompetente myndigheder på alle niveauer til at fremsætte forslag til og gennemføre korruptionsbekæmpelsesstrategier og -planer; opfordrer de ansvarlige myndigheder til at vise politisk vilje til at tackle dette spørgsmål og bevilge de nødvendige midler til Korruptionsbekæmpelsesagenturet, så det kan blive fuldt funktionsdygtigt, opbygge en resultatliste over efterforskning og domfældelse og tilråder myndighederne i Bosnien-Hercegovina at tilpasse den relevante korruptionslovgivning til henstillingerne fra Greco; understreger, at det er nødvendigt effektivt at bekæmpe menneskehandel ved at retsforfølge gerningsmændene og yde beskyttelse og erstatning til ofrene;

22. opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at øge bestræbelserne på at gennemføre køreplanen for en operationel aftale med Europol, navnlig ved at tilpasse den relevante lovgivning og de relevante procedurer vedrørende databeskyttelse;

23. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at styrke uafhængige og forskelligartede medier, som er fri for politisk indblanding, etnisk opsplittning og polarisering; fremhæver public service-mediernes særlige rolle med hensyn til at styrke demokrati og social samhørighed og opfordrer myndighederne til at sikre deres finansielle bæredygtighed, uafhængighed og overholdelse af europæiske standarder; beklager det konstante politiske pres og truslerne mod journalister; udtrykker bekymring over forsøgene på at undergrave uafhængigheden af tilsynsmyndigheden for kommunikation og af de offentlige radio- og tv-stationer; minder om, at frie medier er et vigtigt element i et stabilt demokrati;

24. opfordrer alle politiske partier til at virke aktivt for et inklusivt og tolerant samfund; opfordrer de kompetente myndigheder til at gennemføre lovene og politikkerne om bekæmpelse af forskelsbehandling og at afhjælpe mangler i lovgivning og praksis, herunder mangler med hensyn til handicappede; er bekymret over hadefulde udtalelser og trusler og chikane mod lesbiske, bøsser, biseksuelle og transseksuelle; opfordrer myndighederne til i fuld udstrækning at gennemføre romahandlingsplane, aktivt at fremme integrationen af romaer og andre mindretal, offentligt at fordømme hadmotiverede hændelser og at sikre en ordentlig politiefterforskning og retsforfølgning; opfordrer myndighederne til aktivt at støtte civilsamfundsinitiativer på dette område med finansiel og praktisk støtte samt med politisk opbakning;

25. støtter menneskerettigheds- og civilrettighedsforkæmpernes arbejde i Bosnien-Hercegovina og opfordrer Kommissionen til at udvikle finansielle mekanismer, som også gør det muligt for græsrodsorganisationer at drage nytte af midler fra førtiltrædelsesinstrumentet;

Torsdag den 23. maj 2013

26. opfordrer til en styrkelse af kvindernes indflydelse og status gennem fremme og styrkelse af deres rettigheder, forbedring af deres sociale og økonomiske situation, styrkelse af deres tilstedeværelse på arbejdsmarkedet, sikring af deres retfærdige repræsentation i de politiske og økonomiske beslutningsprocesser og fremme af deres iværksætter; bemærker, at kvinder stadig er underrepræsenteret i parlamentet, regeringen og den offentlige forvaltning, og at deres beskæftigelsesmæssige rettigheder ofte ikke respekteres; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at harmonisere retten til social sikring i hele landet på et højt niveau for personer, der tager barselsorlov, fædreorlov eller forældreorlov, så der skabes en ensartet situation for alle borgere;

27. udtrykker bekymring over, at vold i hjemmet er så udbredt, ikke anmeldes, og at der ikke i tilstrækkeligt omfang rejses sigtelser; opfordrer myndighederne til at vedtage og gennemføre foranstaltninger for at sikre en reel beskyttelse af kvinder; understreger behovet for at styrke de retshåndhævende organer for med succes at tackle spørgsmål såsom kønsbaseret vold, vold i hjemmet, tvungen prostitution og handel med kvinder; understreger betydningen af at beskytte børn mod vold, menneskehandel og enhver anden form for misbrug; tilskynder Kommissionen til at undersøge måder, hvorpå man kan støtte bekæmpelsen af vold i hjemmet;

28. bifalder udkastet til et program for ofre for krigsrelaterede voldtægter, seksuelle overgreb og tortur i Bosnien-Hercegovina; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til systematisk rehabilitering, herunder skadeserstatning, af ofre for krigsrelateret seksuel vold uanset social status, til medicinsk og psykologisk behandling og til tilstrækkelig social sikring; opfordrer alle kompetente myndigheder til at øge offentlighedens kendskab til ofrenes situation;

29. opfordrer føderationen til at indføje en bestemmelse om hadforbrydelser i straffeloven, således som det allerede er sket i Republikken Srpska og Brčko-distriktet i 2009;

30. påpeger, at der ved udgangen af 2011 fortsat var ca. 113 000 internt fordrevne i Bosnien-Hercegovina, inklusive ca. 8 000 i kollektive centre og 7 000 flygtninge; opfordrer — ikke mindst i lyset af det fornyede tilsagn fra det internationale donorsamfund ved donorkonferencen i Sarajevo i april 2012 — indtrængende samtlige kompetente myndigheder på alle niveauer til at hjælpe flygtninge og fordrevne med permanent at vende hjem ved at sikre dem adgang til boliger, uddannelse, social sikring og arbejde; opfordrer dem indtrængende til at lette denne proces, bl.a. ved at yde økonomisk bistand til alle hjemvendte flygtninge på retfærdig og passende vis, herunder kroatisk flygtninges hjemvenden til Posavina;

31. konstaterer med bekymring, at et stort antal personer i Bosnien-Hercegovina lider af posttraumatisk stressforstyrrelse som følge af krigen; opfordrer myndighederne til at løse problemet med den manglende sociale og psykologiske omsorg for personer, der lider af posttraumatisk stressforstyrrelse;

32. opfordrer til fuld gennemførelse af minerydningsstrategien og vedtagelse af loven om minerydningsforanstaltninger for at forhindre yderligere landmineulykker;

33. fordømmer på det kraftigste ethvert forsøg — i Bosnien-Hercegovina eller andre steder i verden — på at bagatellisere eller fornægte det folke drab, der fandt sted i Srebrenica;

Socioøkonomiske anliggender

34. opfordrer de styrende organer på de forskellige niveauer til at fastholde en fornuftig finanspolitik; er bekymret over størrelsen af den uformelle økonomi og den høje arbejdsløshed, navnlig blandt kvinder og unge; udtrykker bekymring over konsekvenserne af den manglende politiske stabilitet og de svage retsstatsforhold for økonomisk vækst og investeringer og for erhvervs klimaet generelt; opfordrer regeringen til at etablere et fælles økonomisk område i landet, skabe gunstige betingelser for udviklingen af erhvervslivet, specielt små og mellemstore virksomheder, styrke indenlandske vækstkilder og samtidig mindske regeringens dominans i økonomien og monopolerens omfang, fremme vækstorienterede udgifter og styrke konkurrenceevnen;

35. glæder sig over EU's beslutning om at yde Bosnien-Hercegovina makrofinansiel bistand på 100 mio. EUR som et klart tegn på EU's engagement i landets europæiske fremtid og befolkningens trivsel;

36. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder, specielt myndighederne i de delstater i Bosnien-Hercegovina, hvor de fleste virksomheder er registreret, til at revidere og modernisere den gældende arbejdslovgivning og styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og arbejdstilsynet

Torsdag den 23. maj 2013

37. glæder sig over undertegnelsen af en aftale mellem Bosnien-Hercegovina og EU om Bosnien-Hercegovinas optagelse i Verdenshandelsorganisationen (WTO); tilskynder Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at optrappe forhandlingerne med andre partnere med det formål at blive medlem af WTO i nær fremtid;

38. konstaterer, at der er sket visse forbedringer af de generelle uddannelsesrammer, men gentager sin opfordring til Ministerrådet om bl.a. at forbedre samordningen blandt de 12 undervisningsministerier og undervisningsstyrelsen i Brcko-distriktet og om at mindske opsplitningen af uddannelsessystemet;

39. understreger, at det er nødvendigt at forbedre uddannelsernes generelle kvalitet for at imødekomme både det indenlandske og udenlandske arbejdsmarkedets behov; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at gøre noget ved manglerne i erhvervsuddannelserne for at tiltrække direkte udenlandske investeringer og for — bl.a. af økonomisk nødvendighed — at sikre, at der bliver sat gang i akkrediteringen af uddannelsesinstitutionerne, og at de organer, der tager sig af anerkendelse af uddannelses- og eksamensbeviser, bliver fuldt funktionsdygtige; glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet til udvikling og styrkelse af uddannelse og programmer for ungdommen med henblik på at fremme dennes deltagelse på arbejdsmarkedet, og opfordrer til, at der tages flere initiativer på dette område

40. opfordrer alle kompetente myndigheder til at sætte en stopper for den etnisk baserede adskillelse af børnene i alle landets skoler (to skoler under samme tag), som stadig findes i visse kantoner i føderationen; opfordrer endvidere til fremme af reel integrering af især romabørn i uddannelsessystemet, bl.a. ved hjælp af skoleparathedsprogrammer; opfordrer myndighederne til at samarbejde med de relevante ngo'er med henblik på at tilskynde romafamilierne til at støtte deres børns adgang til uddannelse; opfordrer myndighederne til at harmonisere reglerne i Bosnien-Hercegovina for at sikre, at alle børn behandles ens; opfordrer generelt til en større indsats for at forhindre, at familier skilles ad, samt til flere hjælpeforanstaltninger for udsatte familier; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om målrettet EU-bistand kan bidrage til at sætte en stopper for det opdeltede uddannelsessystem;

41. glæder sig over Kommissionens planer om at opfordre til et møde på højt plan om uddannelse med det sigte at fremme en dialog om en række emner, herunder etnisk baseret adskillelse af børn i skolerne, som skal samle repræsentanter for de relevante internationale organisationer og myndighederne i Bosnien-Hercegovina med ansvar for uddannelse;

42. anmoder myndighederne om at tilpasse lovgivningen til gældende EU-ret vedrørende anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer opnået i EU;

43. opfordrer myndighederne til at træffe alle foranstaltninger til bevaring af den nationale arv og se på de lovgivningsmæssige rammer i den forbindelse; opfordrer endvidere samtlige kompetente myndigheder på alle niveauer til at sikre klare procedurer for finansieringen af kulturinstitutioner for at forhindre lukninger

44. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at iværksætte passende foranstaltninger for at forhindre yderligere misbrug af visumfritagelsesordningen og til effektivt at tackle organiseret misbrug af asylprocedurerne i EU's medlemsstater;

Regionalt samarbejde og bilaterale spørgsmål

45. udtrykker sin anerkendelse af Bosnien-Hercegovinas konstruktive rolle i det regionale samarbejde og opfordrer landet til at arbejde på en fastlæggelse af grænserne i samarbejde med alle nabolandene;

46. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at intensivere forberedelserne til Kroatiens tiltrædelse af EU ved at tilpasse relevant lovgivning vedrørende fødevarerikkerhed i Bosnien-Hercegovina til gældende EU-ret; er betænkelig ved den manglende indsats af myndighederne i Bosnien-Hercegovina, da dette eventuelt kan medføre tab på Bosnien-Hercegovinas eksportmarkeder; glæder sig over de hidtidige fremskridt og opfordrer de kompetente myndigheder til hurtigt at etablere den nødvendige infrastruktur ved de fremtidige EU-grænsekontrolsteder; glæder sig over Kommissionens initiativ med henblik på at finde løsninger under dens treparts-møder med Kroatien og Bosnien-Hercegovina på de sidste udestående spørgsmål i forbindelse med grænseforvaltningen på baggrund af Kroatiens medlemskab af EU, herunder gennemførelsen af Neum/Ploče-aftalen; opfordrer til yderligere konstruktive bestræbelser på dette område, som vil gøre det muligt at oprette

Torsdag den 23. maj 2013

flere grænsekontrolsteder; udtrykker sin anerkendelse af Bosnien-Hercegovinas bidrag til de fremskridt, der er gjort med hensyn til løsningen af udestående spørgsmål, herunder afslutningen af aftalen om lokal grænsetrafik, som vil forenkle borgernes færden i grænseområderne; anser det nødvendigt at finde en løsning, så den nuværende id-kortordning kan opretholdes mellem de to lande efter juli 2013, således at bosnisk-hercegovinske borgere fortsat kan rejse til Kroatien;

47. opfordrer indtrængende til, at Kosovos statsborgere gives indrejsetilladelse, idet Bosnien-Hercegovina stadig er det eneste land i regionen, som nægter dem indrejse; opfordrer derfor myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at acceptere kosovarers almindelige rejsedokumenter som hjemmel for indrejse til landet, ligesom det er tilfældet i Serbien og i andre lande;

48. bekræfter behovet for en nøje gennemførelse af alle de nødvendige kriterier og foranstaltninger vedrørende visumfrihed for rejser til Schengenlande, for at gennemføre langsigtede strategier og for at regulere politikken vedrørende mindretal; mener, at det er nødvendigt at orientere borgerne om begrænsningerne i visumfriheden for at forhindre enhver form for misbrug af rejsefriheds- og visumliberaliseringspolitikken; bemærker, at antallet af asylansøgere i EU's medlemsstater fra Bosnien-Hercegovina hele tiden har været lavt; fremhæver betydningen af visumfritagelse for bosnisk-hercegovinske borgere;

o

o o

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen samt præsidenten for Bosnien-Hercegovina, Bosnien-Hercegovinas ministerråd, Bosnien-Hercegovinas parlament og regeringerne og parlamenterne i føderationen Bosnien-Hercegovina og Republikken Srpska.

P7_TA(2013)0226

Statusrapport 2012 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om statusrapport 2012 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (2013/2866(RSP))

(2016/C 055/15)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Det Europæiske Råds beslutning af 16. december 2005 om at give landet status som kandidatland til EU-medlemskab og til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møder den 15.—16. juni 2006 og den 14.—15. december 2006,

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 13. december 2012,

— der henviser til den fælles erklæring fra EU's og USA's missionschefer af 11. januar 2013,

— der henviser til Kommissionens statusrapport for 2012 (SWD(2012)0332) og Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2012-2013« (COM(2012)0600),

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 845 (1993) og 817 (1993) samt til FN's Generalforsamlings resolution 47/225 (1993) og interimsaftalen fra 1995,

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til Den Internationale Domstols dom vedrørende gennemførelsen af interimsaftalen af 13. september 1995,
 - der henviser til henstilling 329 (2012) fra Europarådets Kongres for Lokale og Regionale Myndigheder vedrørende lokalt demokrati i landet,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger, herunder sin beslutning af 22. november 2012 om udvidelse: politikker, kriterier og EU's strategiske interesser ⁽¹⁾,
 - der henviser til det blandede parlamentariske udvalgs 10. møde den 7. juni 2012,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at alle kandidatlande og potentielle kandidatlande i forbindelse med integrationsprocessen bør behandles på grundlag af deres egne fortjenester;
- B. der henviser til, at dialogen på højt plan om tiltrædelse af EU har tilført landets reformprocesser ny dynamik;
- C. der henviser til, at tiltrædelse af EU er afgørende for landets stabilitet på lang sigt og for gode relationer mellem de etniske grupper;
- D. der henviser til, at Det Europæiske Råd for fjerde år i træk har besluttet ikke at indlede tiltrædelsesforhandlinger med landet på trods af Kommissionens positive henstilling i denne henseende; der henviser til, at denne yderligere udskydelse øger den stigende frustration blandt offentligheden i landet over den fastlåste situation, som EU-integrationsprocessen befinder sig i, og at den kan risikere at forværre landets interne problemer og spændinger; der henviser til, at bilaterale spørgsmål ikke bør være en hindring for officielt at indlede tiltrædelsesforhandlinger, selv om de bør være løst, inden tiltrædelsesprocessen afsluttes;
- E. der henviser til, at landet er indstillet på at indlede tiltrædelsesforhandlinger med EU;
- F. der henviser til, at regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser fortsat udgør en væsentlig del af udvidelsesprocessen;
- G. der henviser til, at bilaterale spørgsmål bør behandles i en konstruktiv ånd og under hensyntagen til EU's overordnede interesser og værdier;

Generelle overvejelser

1. gentager sin opfordring til Rådet om hurtigst muligt at fastsætte en startdato for tiltrædelsesforhandlinger;
2. beklager, at Rådet for fjerde år i træk har besluttet ikke at følge Kommissionens henstilling fra det seneste møde den 11. december 2012, og at det endnu ikke har indledt tiltrædelsesforhandlinger; mener imidlertid, at det er et reelt skridt i den rigtige retning, at Det Europæiske Råd på grundlag af endnu en rapport fra Kommissionen i sine konklusioner enstemmigt godkendte en tidsbestemt beslutning, som anerkender vigtigheden af, at der sker tilstrækkelige fremskridt med hensyn til de nøgleområder, der er fastsat i Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2012; lykønsker kommissæren med ansvar for udvidelse med hans initiativer og opfordrer ham til at medtage en vurdering af omkostningerne ved ikke at gennemføre udvidelsen, herunder de betydelige risici, som en eventuel forlængelse af status quo vil have for landet, i den rapport, han skal udarbejde; glæder sig over Europa-Kommissionens forårsrapport af 16. april 2013 og opfordrer det irske formandskab til at udøve intensivt diplomati og arbejde for en tilfredsstillende løsning med sigte på at opnå en rådsbeslutning om indledning af forhandlingerne inden udgangen af juni 2013,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0453.

Torsdag den 23. maj 2013

3. understreger, at gode naboskabsforbindelser udgør en afgørende søjle i EU-tiltrædelsesprocessen; bifalder landets overordnede konstruktive rolle med hensyn til forbindelserne med andre udvidelseslande; tilråder, at de diplomatiske udvekslinger, der har fundet sted mellem Athen, Sofia og Skopje, fortsættes, og understreger betydningen af, at der fra alle sider udvises reel vilje til »gode naboskabsrelationer« baseret på især venskab, gensidig respekt, konstruktiv dialog og et reelt ønske om at afklare misforståelser og overvinde fjendtlighed; opfordrer til, at opførsel, udtalelser og handlinger, som kan påvirke de gode naboskabsforbindelser i negativ retning, undgås; glæder sig i den forbindelse over det første møde, der blev afholdt for nylig mellem repræsentanter fra regeringerne i Skopje og Sofia for at drøfte muligheden for at undertegne en aftale mellem de to lande; opfordrer indtrængende kommissæren med ansvar for udvidelse til i sin rapport at lægge særlig vægt på spørgsmålet om »gode naboskabsforbindelser«; opfordrer ligeledes til et mere omfattende sociokulturelt samarbejde med henblik på at styrke båndene mellem befolkningerne i regionen;
4. gentager sit synspunkt om, at bilaterale spørgsmål bør behandles tidligst muligt i tiltrædelsesprocessen i en konstruktiv naboskabsånd og helst inden indledningen af tiltrædelsesforhandlinger; gentager sin holdning om, at bilaterale spørgsmål ikke bør anvendes til at lægge hindringer i vejen for EU-tiltrædelsesprocessen;
5. påpeger, at alle kandidatlande og potentielle kandidatlande i forbindelse med integrationsprocessen bør behandles på grundlag af deres egne fortjenester;
6. er helt overbevist om, at indledningen af forhandlinger i sig selv kan ændre spillets gang og blive en positiv og effektiv drivkraft for yderligere reformer, forbedre den interne situation i landet samt fremme en interetnisk dialog og gode naboskabsforbindelser yderligere;
7. mener, at dialogen på højt plan om tiltrædelse har været et vigtigt redskab til at få brudt det eksisterende dødvande og til at tilføre EU-tiltrædelsesprocessen fornyet dynamik; glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for over 75 % af de udpegede politikområder; gentager betydningen af en fuldstændig og uigenkaldelig gennemførelse; understreger, at dialogen på højt plan om tiltrædelse ikke er en erstatning for tiltrædelsesforhandlinger; opfordrer Rådet til at anmode Kommissionen om hurtigst muligt at indlede screeningen af fællesskabsretten, så der bliver mulighed for yderligere fremskridt;
8. bifalder og støtter fuldt ud den seneste aftale, der løser op for den fastlåste situation for så vidt angår landets interne politiske udvikling, og mener, at den nuværende overenskomst vil gøre yderligere fremskridt hen imod et EU-medlemskab mulige forud for Det Europæiske Råds drøftelser; opfordrer alle parter til at fortsætte den politiske dialog og understreger nødvendigheden af tværpolitisk støtte til og engagement i EU-dagsordenen; understreger, at det nationale parlament er en central demokratisk institution til drøftelse og løsning af spørgsmål, som der er politisk uenighed om, og opfordrer alle politiske kræfter i landet til at handle i denne ånd, samtidig med at de overholder de procedurer og demokratiske værdier, som det blev grundlagt på; støtter initiativer, der fører til et mere velfungerende parlament, herunder forslaget om en undersøgelseskommission, som skal fastlægge ansvaret for de hændelser, som fandt sted den 24. december 2012, fremsætte yderligere anbefalinger i forbindelse med en omfattende reform af parlamentets procedurer på reel tværpolitisk basis, forbedre parlamentets autoritet, uafhængighed og legitimitet samt forebygge enhver form for gentagelse af sådanne hændelser; opfordrer myndighederne til straks at oprette undersøgelseskommissionen, så den kan påbegynde sit vigtige arbejde med henblik på at genoprette en normal politisk proces i landet; beklager, at journalisterne ligeledes blev bortvist fra parlamentet og opfordrer til en genoptagelse af dialogen mellem regeringen og journalistforbundet på vilkår, som journalisterne kan have tillid til og føle sig trygge ved;
9. udtrykker dyb bekymring over de spændinger, der er opstået i de interetniske relationer i årets løb; mener, at en styrket politisk dialog er afgørende for at gøre fortsatte fremskridt mod et fredeligt multietnisk, multikulturelt og multireligiøst samfund samt for at fjerne risiciene for, at samfundet polariseres på grundlag af etnicitet; fordømmer skarpt alle hændelser og tegn på intolerance baseret på etniske tilhørsforhold;
10. glæder sig over regeringens rapport om implementering af Ohrid-rammeaftalen (OFA) og forventer, at rapporten forelægges offentligt, således at den kan skabe en bred social og politisk støtte til landets multietniske fremtid; tilskynder regeringen til hurtigt at gå videre med næste fase af gennemgangen;

Torsdag den 23. maj 2013

11. ser med tilfredshed på decentraliseringsprogrammet for 2011-14 og opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af loven om regional udvikling; opfordrer regeringen til at fortsætte den budgetmæssige decentralisering med et mellemfristet mål om, at 9 % af BNP skal bruges af lokale og regionale myndigheder; roser det arbejde, UNDP og kredsen af donorer mere generelt har gjort i samarbejde med regeringen for at opbygge lokaladministrationens kapacitet og sikre god forvaltningsskik og lige adgang for alle borgere;

12. bifalder myndighedernes indsats for at bryde med den kommunistiske fortid, give adgang til navnene på agenter, der er sat i forbindelse med den tidligere jugoslaviske efterretningstjeneste, og forlænge tidsfristen for gennemførelsen af renselsesloven frem til vedtagelsen af loven om aktindsigt; tilskynder samtidig myndighederne til at tilvejebringe de jugoslaviske efterretningsarkiver fra Serbien og til i renselsesprocessen at inddrage efterretnings- og kontraspionage-tjenesternes personale; opfordrer til, at datakontrolkommissionens ansvarsområde udvides, og til at alle nødvendige dokumenter overføres fra efterretnings- og kontraspionagetjenesterne til Kommissionen på permanent basis; understreger behovet for en reform af sikkerhedssektoren og for, at parlamentets tilsyn med efterretnings- og kontraspionagetjenesterne styrkes;

13. mener, at et multietnisk samfund bedst opnås gennem en styrket politisk dialog, et lederskab, der bygger på eksempler, og som udviser accept og tolerance over for andre etniciteter, og gennem et uddannelsessystem, hvor der undervises i det multietniske samfunds værdier; glæder sig derfor over regeringens multietniske uddannelsesprojekt og opfordrer alle skoler til at følge eksemplet fra pionerer som dem i Kumanovo, hvor man forsøger at bringe den adskilte uddannelse for forskellige etniske befolkningsgrupper til ophør;

14. opfordrer kraftigt myndighederne og civilsamfundet til at træffe passende foranstaltninger til historisk genforening med henblik på at overvinde den splittelse, der er mellem og inden for forskellige etniske og nationale grupper, herunder borgere med bulgarsk identitet; gentager sin opfordring om at gøre fremskridt med hensyn til fælles højtideligholdelse af fælles historiske begivenheder og personer med de nabolande, der er medlemmer af EU; støtter forsøgene på at nedsætte et fælles ekspertudvalg om historie og uddannelse med sigte på at bidrage til en objektiv, faktabaseret historiefortolkning, styrke akademisk samarbejde og fremme en positiv indstilling hos unge mennesker til deres naboer; opfordrer indtrængende myndighederne til at indføre undervisningsmaterialer uden ideologiske fortolkninger af historien, som tager sigte på at forbedre den gensidige forståelse; noterer sig med bekymring fænomenet med at henvise til antikken; er overbevist om, at kultur og kunst bør anvendes til at bringe folk tættere på hinanden og ikke adskille dem; opfordrer regeringen til at sende klare signaler til offentligheden og medierne om, at forskelsbehandling på grundlag af national identitet ikke tolereres i landet, herunder i forbindelse med retssystemet, medierne, beskæftigelse og sociale muligheder; understreger betydningen af disse aktioner for de forskellige etniske gruppers integration og for landets stabilitet og europæiske integration;

15. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med at styrke lovrammerne om børns retsstilling, herunder ændringer af ungdomsretsplejen, oprettelsen af en tilsynsordning og udarbejdelsen af en national strategi til forebyggelse af ungdomskriminalitet; bemærker med bekymring de fortsatte mangler i beskyttelsen af børn, der er ofre for forbrydelser, navnlig ofre for mishandling, der skyldes utilstrækkelige ressourcer, begrænset kapacitet af faguddannet personale og fraværet af en effektiv indsatsordning for børn, der er ofre for forbrydelser; efterlyser flere finansielle og menneskelige ressourcer for socialcentre samt oprettelse af tværfaglige team, der kan bistå med restituering, rehabilitering og genintegrering af børn, der er blevet ofre for forbrydelser;

Gode naboskabsforbindelser og navneproblematikken

16. beklager stadig, at den manglende evne til at finde en løsning på navnetvisten har været en hindring for landets vej mod EU-medlemskab; er enig med Det Europæiske Råd i, at navneproblematikken må bringes til en endelig løsning uden yderligere forsinkelser fra nogen af parternes side, og at Haag-afgørelsen, som er en del af folkeretten, skal have fuld retsvirkning; støtter kraftigt FN's særlige udsendings indsats for at nå frem til en løsning, der er acceptabel for begge parter; glæder sig over det forslag, som udvidelseskommissæren har fremsat om et trepartsmøde mellem Skopje, Athen og Bruxelles; mener, at dette initiativ vil kunne gavne de af FN foreståede forhandlinger; glæder sig over den fremdrift, der er skabt til et aftalememorandum og de seneste kontakter med FN-mægleren; opfordrer alle parter til at gribe enhver lejlighed til at føre dette initiativ til succes, indgå i en konstruktiv dialog med sigte på at finde en løsning og løse op for situationen; er af den opfattelse, at landets ledere og Den Europæiske Union bør forklare befolkningen fordelene ved en løsning, når der er opnået enighed, forud for folkeafstemningen om spørgsmålet;

Torsdag den 23. maj 2013

17. gentager sin opfordring til Kommissionen og Rådet om at påbegynde udviklingen af en generelt anvendelig mæglingsmekanisme, som er i overensstemmelse med EU-traktaterne, med det formål at løse bilaterale problemer mellem udvidelseslande og medlemsstater;

18. bifalder brugen af termen »makedonsk« i statusrapporten for 2012, samtidig med at de forskellige sprog, identiteter og kulturer i landet og i de nabolande, der er EU-medlemsstater, respekteres;

Politiske kriterier

19. er enig i Kommissionens vurdering, at landet fortsat opfylder de politiske kriterier;

20. opfordrer til, at parlamentets tilsynsrolle over for regeringen styrkes og valgloven forbedres, og til, at gennemsigtigheden for så vidt angår finansieringen af politiske partier øges; understreger i denne forbindelse, at OSCE/ODIHR's henstillinger, der blev udstedt efter parlamentsvalget i 2011, kun delvis er blevet gennemført, og opfordrer i denne sammenhæng til, at regeringen ændrer lovgivningen med henblik på at gennemføre henstillingerne fuldt ud, herunder med hensyn til revisionen og ajourføringen af valglister;

21. glæder sig over de fortsatte bestræbelser på at forbedre de lovgivningsmæssige rammer for den offentlige forvaltning og generelle administrative procedurer, især med hensyn til loven om administrativt personale og loven om den almindelige administrative procedure; opfordrer til en yderligere indsats for at sikre gennemsigtighed, upartiskhed og professionalisme i den offentlige forvaltning, sikre meritbaseret rekruttering og styrke finanskontrollen, strategisk planlægning og forvaltning af menneskelige ressourcer;

22. opfordrer til en yderligere indsats for at sikre domstolenes uafhængighed og upartiskhed; finder det vigtigt, at der fastsættes klare betingelser for afskedigelse af dommere for at udelukke, at domstolenes uafhængighed bringes i fare; glæder sig over fremskridtene med hensyn til at nedbringe det generelle efterslæb af retssager ved Højesteret og Forvaltningsdomstolen; opfordrer indtrængende til en gradvis rationalisering af domstolsnetværket og fortsat støtte til uddannelsesakademiet for dommere og anklagere i lyset af dets centrale rolle for at sikre kontinuerlig uddannelses, karriereudvikling og meritbaseret rekruttering;

23. bifalder indsatsen for at øge effektivitet og gennemsigtighed i retsvæsenet og især offentliggørelsen af domme fra domstole på alle niveauer på deres respektive websteder; understreger behovet for at opbygge et håndhævelsesregister over sager, der retsforfølges, og domfældelser, som vil kunne bruges til at måle fremskridt; opfordrer til, at retspraksis gøres ensartet for at opnå et forudsigeligt retssystem og skabe tillid hertil i offentligheden;

24. støtter EULEX Special Investigative Task Force (SITF) og opfordrer landet til at samarbejde fuldt ud med og bistå SITF i dens arbejde;

25. ser med tilfredshed på styrkelsen af de retlige rammer for korruptionsbekæmpelse, herunder ændringerne af loven om interessekonflikter, men er bekymret over, at korruptionen fortsat er meget udbredt, både inden for landets grænser og i regionen som helhed; opfordrer til, at der gøres en større indsats for at gennemføre gældende love og opfordrer indtrængende til en indsats for at få etableret en resultatliste for domsfældelser i sager på højt plan; ser med tilfredshed på det OSCE-støttede program mod korruption »PrijaviKorupcija.org«-projektet, som giver mulighed for at indberette korruption pr. sms, og erklæringen fra ti borgmestre om nul-tolerance over for korruption i deres kommuner;

26. bemærker, at mens dommene for korruptionsrelaterede lovovertrædelser er blevet strengere, er det fortsat undtagelsen, at der udstedes ordre om beslaglæggelse og konfiskation af værdier; mener, at beslaglæggelse og konfiskation af værdier er et centralt redskab til bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet; opfordrer landets myndigheder til fuldt ud at håndhæve strafferettens bestemmelser om udvidet konfiskation, ulovlig berigelse og juridiske personers strafferetlige ansvar;

27. bifalder de ændringer, der er foretaget i loven om finansiering af politiske partier; bemærker især den førende rolle, der er tildelt statsrevisionen i forbindelse med tilsynet med finansieringen af de politiske partier; opfordrer landets myndigheder til at give statsrevisionen tilstrækkelige midler til at muliggøre en proaktiv og grundig kontrol med parti- og kampagnefinansiering samt til at forbedre gennemsigtigheden markant i de offentlige udgifter og finansieringen af de politiske partier;

Torsdag den 23. maj 2013

28. bemærker, at man er i færd med at oprette en national efterretningsdatabase; opfordrer myndighederne til at fuldføre udbudsproceduren og beslutte, hvem der skal forestå oprettelsen af den nationale efterretningsdatabase så snart som muligt, således at den kan yde fuld støtte i kampen mod organiseret kriminalitet, korrupsion, bedrageri, hvidvaskning af penge og andre alvorlige lovovertrædelser, herunder hen over grænserne;

29. glæder sig over den retlige afkriminalisering af bagvaskelse og den mere dybtgående dialog mellem regeringen og journalister om spørgsmål vedrørende ytringsfrihed; opfordrer myndighederne til fortsat at styrke og fremme informationsfrihed og mediepluralisme, der skal være fri for politisk og finansiel påvirkning samt følges konsekvent; giver dog udtryk for bekymring over, at landet er faldet betydeligt i Journalister Uden Grænsers frihedsindeks, og opfordrer til en yderligere indsats for at styrke de faglige standarder inden for journalistikken, den undersøgende journalistik, fremme mediepluralisme, sikre public service-stationers uafhængighed, håndhæve arbejdstagerrettighederne for mediearbejdere, gennemsigtighed i ejerskabet af medierne samt bæredygtighed og overensstemmelse med europæiske standarder; bemærker med bekymring den udbredte selvrensning blandt journalister og fraværet af en selvregulerende medieorganisation; er bekymret over, at størsteparten af den statsligt finansierede annoncering kanaliseres ud til medier, der støtter regeringen; støtter de aktivister på de sociale medier, som har lobbyet imod censur på internettet;

30. er bekymret over manglen på analytisk og objektiv medierapportering i forbindelse med optakten til lokalvalgene i marts 2013, navnlig hvad angår oppositionens aktiviteter, om hvilke der under valgkampen næsten ikke blev rapporteret i hverken de statslige eller de private medier; understreger, at årvågne og professionelle medier er en ufravigelig betingelse for den videre udvikling af den demokratiske kultur og institutioner i landet og for opfyldelsen af de politiske kriterier;

31. bemærker Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols Storkammers dom af 13. december 2012 i El-Masri-sagen, som fastslår, at der er sket en række overtrædelser af den europæiske menneskerettighedskonvention i forbindelse med bortførelsen og den ekstraordinære overførsel af og tortur mod den tyske statsborger Khaled El-Masri den 31. december 2003 og tilbageholdelsen af ham i 23 dage på et hotel i Skopje, inden han via lufthavnen i Skopje blev overført til Afghanistan; opfordrer regeringen til omgående at efterleve alle aspekter af ECHR's dom, herunder give Khaled El-Masri en formel undskyldning, betale den erstatning, som domstolen har fastsat, og give tilsagn om at deltage i oprettelsen af en international undersøgelseskommission;

32. glæder sig over den nye lov om lige muligheder, den første femårsstrategi for kønsbaseret budgetlægning, der er udviklet i samarbejde med UN-women, tildelingen af midler til handlingsplanen for inklusion af romaer samt projektet, der skal hjælpe romaer med at lovliggøre deres hjem; glæder sig over åbningen af det nye støttekontor for LBBTI-samfundet, men giver udtryk for bekymring over hærværket mod det; opfordrer regeringen til at fortsætte sin indsats for at styrke sine antidiskriminationspolitikker, især dem, der vedrører forskelsbehandling på grundlag af etnisk tilhørsforhold samt national identitet;

33. opfordrer ministre og embedsmænd til offentligt at fordømme diskrimination mod lesbiske, bøsser, bi-, trans- og interseksuelle og sikre, at den planlagte Gay Pride-parade eller andre aktiviteter, som organiseres af LBBTI-samfundet, kan gennemføres på sikker og vellykket vis samt til at forpligte sig til ikke at tillade forskelsbehandling på grundlag af alle de i EU-traktaten nævnte grunde; opfordrer medierne til at afholde sig fra at fremsætte udtalelser imod LBBTI, herunder hadske udtalelser og opfordring til had;

34. er bekymret over tilfælde af mishandling fra politiets side; opfordrer til efteruddannelse, professionalisering og afpolitisering af politistyrken; mener, at en uafhængig tilsynsmekanisme for de retshåndhævende myndigheder er nødvendig med henblik på at bekæmpe straffrihed og sikre en demokratisk og ansvarlig politistyrke;

35. understreger, at visumfriheden for landets borgere og for borgerne fra alle landene på Vestbalkan er en meget vigtig fordel ved integrationen i EU og et meget stærkt incitament til hurtigt at gennemføre reformer inden for retlige og indre anliggender;

Torsdag den 23. maj 2013

36. opfordrer landets myndigheder til at træffe foranstaltninger og samarbejde med EU's medlemsstater om at forhindre uberettigede asylansøgninger fra landets borgere i EU, samtidig med at alle borgere garanteres retten til visumfri rejse, og at forhindre enhver forskelsbehandling eller stigmatisering af roma-folket eller personer fra etniske minoriteter; opfordrer regeringerne i medlemsstaterne til ikke at bestride eller hindre deres borgeres visumfri rejse, men indtrængende at opfordre myndighederne til at gennemføre politikker, der vil give alle borgere en anstændig fremtid i deres eget land;

37. er stadig bekymret over den lave deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet, men glæder sig over det høje antal af kvindelige parlamentarikere sammenlignet med nogle medlemsstater; opfordrer myndighederne til at styrke børnepasningsfaciliteter for børn med handicap, gadebørn, børn, der tager stoffer, og børn, som er ofre for vold i hjemmet, seksuelt misbrug eller menneskehandel;

38. glæder sig over de fortsatte fremskridt, kommissionen for beskyttelse mod forskelsbehandling har gjort; opfordrer til, at den bemendes helt, og mener, at den omstændighed, at den er blevet anerkendt af Det Europæiske Netværk af Ligestillingsorganer, er et eksempel, som kan anspore andre agenturer og organisationer til selv at fremme EU-tiltrædelse ved at integrere sig i relevante europæiske netværk;

Civilsamfundet

39. mener, at det er afgørende for at fremme den demokratiske proces i landet, at der udvikles en politisk kultur, der drager fordel af et uafhængigt, pluralistisk, interetnisk, interkulturelt, upartisk civilsamfund, og at resultaterne fra civilsamfundet kan berige mulighederne for en videnbaseret udformning af politikker; fremhæver, at det er nødvendigt, at civilsamfundsorganisationerne (CSO'erne), styrkes, bliver uafhængige af politiske interesser og optrapper fælles projekter til gensidig gavn med CSO'er fra nabolandene og mere generelt fra hele EU;

40. glæder sig over den høring, der fandt sted med CSO'er i forbindelse med ændringen af lovene om retshjælp og om fonde; opfordrer til fuldstændig og rettidig høring af civilsamfundet i forbindelse med alle relevante politikinitiativer, bl.a. dialogen på højt plan om tiltrædelse, og inddragelse af civilsamfundsobservatører, som er udpeget på gennemsigtig vis, i alle relevante regeringsarbejdsgrupper;

41. fremhæver den afgørende rolle, som CSO'erne kan spille med hensyn til at gøre EU-integrationsprocessen mere gennemsigtig, ansvarlig og inklusiv;

42. mener, at den parlamentariske undersøgelse vedrørende instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) viser, at regeringen er nødt til at engagere sig i målsætningen om »partnerskab« med civilsamfundet og oprette en national fond, der kan yde samfinansiering, som gør det muligt for CSO'er at deltage fuldt ud i EU-relaterede programmer; opfordrer til, at CSO'er inddrages fuldt ud i programmeringsbeslutningerne for det næste IPA;

Økonomiske spørgsmål

43. roser landet for at bevare den makroøkonomiske stabilitet; bemærker imidlertid, at den offentlige sektors gæld er steget, at kvaliteten af den finanspolitiske forvaltning er faldet, og at den globale økonomiske recession har haft en negativ effekt på direkte udenlandske investeringer i landet;

44. glæder sig over de lovgivningsmæssige tiltag for at styrke erhvervmiljøet og den fortsatte indsats med sigte på at udvikle sunde makroøkonomiske strategier på mellemlang sigt; opfordrer de politiske kræfter til at indgå i en gennemsigtig, politisk dialog om den finanspolitiske situation og landets kreditforpligtelser;

45. bemærker med bekymring, at arbejdsløsheden fortsat er meget høj, og at ungdomsarbejdsløsheden er en af de højeste på verdensplan, og at beskæftigelsen blandt kvinder er meget lav; ser med tilfredshed på den handlingsplan for ungdomsarbejdsløshed, der er udarbejdet i fællesskab med ILO's program om anstændigt arbejde; opfordrer regeringen til at forbedre koordineringen mellem de myndigheder, der håndhæver arbejdsmarkedsreglerne, og bygge på det fælles kursus, som er organiseret af det europæiske LO, for at styrke kapaciteten hos arbejdsmarkedets parter til at indgå i en effektiv social dialog; er af den opfattelse, at det er nødvendigt at investere yderligere i styrkelsen af forskning, teknologisk udvikling og innovationskapacitet med henblik på at lette udviklingen af en videnbaseret økonomi;

Torsdag den 23. maj 2013

46. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at modernisere transport-, energi- og telekommunikationsnettene, og navnlig bestræbelserne på at få færdiggjort korridor X ⁽¹⁾; glæder sig i lyset af jernbaneforbindelsernes betydning inden for rammerne af vejtransport over regeringens intention om at opgradere eller etablere jernbaneforbindelser fra Skopje til nabolandenes hovedstæder, og opfordrer til større fremskridt, herunder til at sikre finansieringen af jernbaneforbindelserne inden for korridor VIII færdiggøres ⁽²⁾;

47. understreger betydningen af at skabe en rådgivende mekanisme mellem regeringen og de private virksomheder, når der træffes beslutninger vedrørende bekæmpelsen af den økonomiske krise; mener ligeledes, at en sådan mekanisme kunne være en løsning for at tilpasse undervisningssystemet til markedstendenserne, hvilket kunne nedbringe ungdomsarbejdsløsheden;

48. bemærker regeringens indsats for at genopbygge den lokale vejinfrastruktur i landet med sigte på at forbedre alternativ turisme og borgernes livskvalitet; opfordrer i den forbindelse landet til at antage en mere dynamisk indfaldsvinkel i regionale udviklingsprojekter under IPA, der vil øge det grænseoverskridende samarbejde og forbindelserne blandt landene i regionen;

49. påpeger, at en betydelig indsats er nødvendig på miljøområdet, navnlig hvad angår vandkvalitet, naturbeskyttelse og bekæmpelse af industriforurening og risikostyring; understreger, at der ikke kan opnås væsentlige fremskridt uden en passende styrkelse af den administrative kapacitet; opfordrer landets regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger i den henseende;

50. gentager, at vedvarende energi har potentiale for landet og glæder sig over, at der er gjort fremskridt, idet der allerede er givet 21 nye koncessioner til mindre vandkraftværker, et nyt vandværk, der allerede er i drift, og den påbegyndte opførelse af en vindmøllepark; opfordrer regeringen til at løfte niveauet for den offentlige debat om virkningerne af klimaændringer med henblik på at tilpasse den nationale lovgivning til EU-retten på dette område og gennemføre national lovgivning, navnlig om vandforvaltning, bekæmpelse af industriforurening, naturbeskyttelse og klimaændringer; understreger behovet for at styrke den administrative kapacitet både på centralt og lokalt plan;

51. opfordrer myndighederne til at øge deres bestræbelser på at indføre e-forvaltning som en del af reformerne af den offentlige forvaltning med sigte på at levere effektive, tilgængelige og gennemsigtige tjenester til borgere og virksomheder;

Regionalt og internationalt samarbejde

52. ser med tilfredshed på, at landet i øjeblikket har formandskabet for den sydøsteuropæiske samarbejdsproces, og håber, at dette vil fremme en stærk europæisk dagsorden, gode naboskabsforbindelser og rummelighed; understreger betydningen af regionalt samarbejde i overensstemmelse med den europæiske dagsorden og europæiske værdier og opfordrer til yderligere fremskridt i den henseende; bekræfter på ny, at det er vigtigt for EU at tilstræbe, at alle lande i regionen uden undtagelse bliver medlemmer;

53. mener, at en forandring i tankegangen fra »Vestbalkan« til »Sydøsteuropa« kunne bidrage til disse bestræbelser;

54. glæder sig over landets deltagelse i EUFOR-missionen Althea og over aftalen om landets deltagelse i FSFP-krisestyringsoperationer; anmoder landet om at bringe sig i overensstemmelse med EU's holdning til Den Internationale Strafferet;

55. opfordrer regeringen og alle kompetente organisationer til at bestræbe sig på at opfylde de nødvendige kriterier og betingelser for ordninger om visumfritagelse i Schengenområdet; understreger nødvendigheden af at sikre, at offentligheden er udførligt orienteret om visumfritagelsesrestriktioner og at sikre, at der ikke forekommer misbrug af visumfritagelses- eller

⁽¹⁾ Korridor X er en af de ti paneuropæiske transportkorridorer og går fra Salzburg (Østrig) til Thessaloniki (Grækenland). En gren af korridor X følger ruten Veles — Prilep — Bitola — Florina — Igoumenitsa (Via Egnatia).

⁽²⁾ Korridor VIII er en af de ti paneuropæiske transportkorridorer og går fra Durres (Albanien) til Vama (Bulgarien). Korridoren går også gennem Skopje.

Torsdag den 23. maj 2013

visumliberaliseringspolitikken; understreger, at ophævelsen af visumfritagelsesordningerne ikke ville være uden ugunstige økonomiske og sociale konsekvenser;

o
o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og til medlemsstaternes og landets regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0227

EU-forhandlinger om en handels- og investeringsaftale med USA

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om EU-forhandlinger om en handels- og investeringsaftale med USA (2013/2558(RSP))

(2016/C 055/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles erklæring fra topmødet mellem EU og USA af 28. november 2011 og den fælles erklæring fra EU og USA's transatlantiske økonomiske råd af 29. november 2011,
 - der henviser til den endelige rapport fra Højniveaugruppen vedrørende Beskæftigelse og Vækst (højniveaugruppen) af 11. februar 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til den fælles erklæring af 13. februar 2013 fra den amerikanske præsident Barack Obama, Kommissionens formand José Manuel Barroso og formanden for Det Europæiske Råd Herman Van Rompuy ⁽²⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 7.—8. februar 2013 ⁽³⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger, især beslutning af 23. oktober 2012 om økonomiske og handelsmæssige forbindelser med USA ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den fælles erklæring fra det 73. interparlamentariske møde for den transatlantiske dialog mellem lovgivere, der blev afholdt i Washington den 30. november og 1. december 2012,
 - der henviser til Centre for Economic Policy Research's (London) endelige projektrapport fra marts 2013 med titlen »Reducing Transatlantic Barriers to Trade and Investment: An Economic Assessment« ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU og USA er verdens to største globale handelsblokke og investorer, der tilsammen tegner sig for næsten halvdelen af verdens BNP og en tredjedel af verdenshandelen;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/february/tradoc_150519.pdf

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-94_en.htm

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/135324.pdf

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/marts/tradoc_150737.pdf

Torsdag den 23. maj 2013

- B. der henviser til, at EU's og USA's markeder er dybt integrerede, og at der i gennemsnit handles bilateralt for omkring 2 mia. EUR i varer og tjenester hver dag, hvilket således understøtter millioner af arbejdspladser i begge økonomier; der henviser til, at EU's og USA's investeringer er den virkelige drivkraft bag den transatlantiske forbindelse, idet de samlede bilaterale investeringer udgjorde mere end 2 394 billioner EUR i 2011;
- C. der henviser til, at et ambitiøst og omfattende transatlantisk handels- og investeringspartnerskab, når det er blevet gennemført fuldstændigt, ifølge den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udarbejdet på basis af en rapport fra Centre for Economic Policy Research, kan medføre betydelige økonomiske gevinster som helhed for både EU (119,2 mia. EUR om året) og USA (94,9 mia. EUR om året); der henviser til, at EU's eksport til USA følgerig kan stige med 28 %, og EU's samlede eksport kan stige med 6 %, hvilket således vil være til fordel for EU-eksportører af varer og tjenesteydelser samt for EU-forbrugere;
- D. der henviser til, at EU og USA deler fælles værdier, sammenlignelige retssystemer og høje, omend forskellige, standarder for beskyttelse af arbejdstagere, forbrugere og miljø;
- E. der henviser til, at den globale økonomi står over for udfordringer og fremkomsten af nye aktører, og at både EU og USA skal udnytte det fulde potentiale af et tættere økonomisk samarbejde med henblik på at udnytte fordelene ved international handel for at overvinde den økonomiske krise og opnå en holdbar global økonomisk genopretning;
- F. der henviser til, at højniveaugruppen på baggrund af topmødet mellem EU og USA i november 2011 pålagdes at udfinde muligheder for øget handel og investering til støtte for gensidig fordelagtig jobskabelse, økonomisk vækst og konkurrenceevne;
- G. der henviser til, at højniveaugruppen i fællesskab analyserede en lang række muligheder for at udvide transatlantisk handel og investering, og i sin endelige rapport nåede den frem til den konklusion, at en omfattende handels- og investeringsaftale vil give de største fordele for begge økonomier;
- H. der henviser til, at EU er overbevist om, at en udvikling og styrkelse af det multilaterale system er den afgørende målsætning; der henviser til, at dette ikke udelukker bilaterale aftaler, der går ud over WTO-forpligtelserne og supplerer de multilaterale regler, eftersom både regionale aftaler og frihandelsaftaler medfører øget harmonisering af standarder og en bredere liberalisering til fordel for det multilaterale handelssystem;
- I. der henviser til, at Kommissionen den 12. marts 2013 foreslog, at der gives bemyndigelse til at indlede forhandlinger og udarbejde udkast til forhandlingsdirektiver med henblik på drøftelse i Rådet;

Den strategiske, politiske og økonomiske kontekst

1. mener, at den strategiske betydning af den økonomiske forbindelse mellem EU og USA bør bekræftes på ny og styrkes, og at EU og USA bør udarbejde fælles strategier for global handel, investering og handelsrelaterede spørgsmål, som f.eks. standarder, normer og forskrifter, med henblik på at udvikle en bredere transatlantisk vision og et fælles sæt strategiske målsætninger;
2. mener, at det er afgørende for EU og USA at udnytte det uudnyttede potentiale, der findes i et reelt integreret transatlantisk marked, med henblik på at skabe flest mulige ordentlige arbejdspladser og stimulere et intelligent, stærkt, bæredygtigt og afbalanceret vækspotentiale; er af den opfattelse, at dette i høj grad er aktuelt set i lyset af den aktuelle økonomiske krise, de finansielle markeders og finansieringsvilkårenes tilstand, den store offentlige gæld, den høje arbejdsløshedsprocent og de beskedne vækstprognoser på begge siden af Atlanterhavet samt de fordele, der er forbundet med en reel koordineret tilgang til disse fælles problemer;
3. mener, at EU bør trække på sin store erfaring med at forhandle vidtgående og omfattende bilaterale handelsaftaler for at opnå endnu mere ambitiøse resultater med USA;

Torsdag den 23. maj 2013

Den endelige rapport fra højniveaugruppen

4. glæder sig over offentliggørelsen af den endelige rapport fra højniveaugruppen og støtter fuldt ud anbefalingen om at indlede forhandlinger om en omfattende handels- og investeringsaftale;
5. glæder sig over, at der i den endelige rapport lægges vægt på: (i) en ambitiøs forbedring af den gensidige markedsadgang for varer, tjenesteydelser, investering og offentlige indkøb i alle forvaltningsled (ii) mindskelse af ikke-toldmæssige hindringer og forøgelse af overensstemmelsen mellem de forskellige reguleringsordninger og (iii) udarbejdelse af fælles regler med henblik på håndtering af fælles globale handelsudfordringer og -muligheder;
6. støtter det synspunkt, at nøglen til at udløse det transatlantiske forholds potentiale i betragtning af de allerede eksisterende lave gennemsnitlige toldsatsler består i at bearbejde de ikke-toldmæssige hindringer, der hovedsageligt omfatter toldprocedurer, tekniske standarder og reguleringsmæssige restriktioner bag grænserne; støtter det mål, som højniveaugruppen har foreslået, om at bevæge sig gradvist i retning af en endnu mere integreret transatlantisk markedsplads;
7. glæder sig over anbefalingen om at undersøge nye metoder til begrænsning af unødvendige omkostninger og administrative forsinkelser, der skyldes lovgivning, samtidig med at der opnås de niveauer for sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse, som begge sider finder passende, eller samtidig med at legitime forskriftsmæssige målsætninger i øvrigt opfyldes;

Forhandlingsmandat

8. gentager sin støtte til en vidtgående og omfattende handels- og investeringsaftale med USA, som vil støtte skabelsen af arbejdspladser af høj kvalitet for europæiske arbejdstagere, direkte gavne de europæiske forbrugere, åbne nye muligheder for EU's virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), således at de kan sælge varer og tjenesteydelser i USA, sikre fuld adgang til markederne for offentlige indkøb i USA og forbedre mulighederne for EU-investeringer i USA;
9. opfordrer Rådet til at følge op på anbefalingerne i den endelige rapport fra højniveaugruppen og til at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om en transatlantisk handels- og investeringspartnerskabsaftale med USA;
10. understreger, at en transatlantisk handels- og investeringspartnerskabsaftale bør være ambitiøs og bindende på alle forvaltningsniveauer på begge sider af Atlanterhavet, herunder alle lovgivere og andre kompetente myndigheder; understreger, at aftalen bør føre til en varig reel gensidig åbning af markedet og lettelse af handlen på det praktiske niveau, og at der i aftalen bør lægges særlig vægt på, hvordan der strukturelt kan opnås større transatlantisk lovgivningsmæssig konvergens; mener, at aftalen ikke bør kunne skade Unionens kulturelle og sproglige mangfoldighed, bl.a. inden for sektoren for audiovisuelle og kulturelle tjenester;
11. anser det for absolut nødvendigt, at EU og medlemsstaterne fortsat har mulighed for at bevare og udvikle deres kulturpolitik og politik på det audiovisuelle område, og at de kan gøre dette inden for rammerne af deres gældende lovgivning, standarder og aftaler; opfordrer således til at sikre, at undtagelsen vedrørende kulturelle og audiovisuelle tjenester, herunder online, fremgår klart af forhandlingsmandatet;
12. understreger, at intellektuel ejendom er en af drivkræfterne for innovation og kreativ virksomhed og udgør en søjle i den videnbaserede økonomi, og at aftalen bør indeholde en omfattende beskyttelse af præcist og klart definerede områder for intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder geografiske betegnelser, og bør være i overensstemmelse med gældende internationale aftaler; mener, at andre uoverensstemmelser vedrørende de intellektuelle ejendomsrettigheder bør løses i overensstemmelse med internationale beskyttelsesstandarder;
13. mener, at aftalen bør sikre fuld overholdelse af EU's standarder for grundlæggende rettigheder; gentager sin støtte til et højt beskyttelsesniveau for persondata, som bør gavne forbrugere på begge sider af Atlanterhavet; mener, at der i aftalen bør tages højde for bestemmelserne i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) vedrørende beskyttelsen af persondata;
14. minder om betydningen af transportsektoren med henblik på vækst og beskæftigelse og især inden for luftfartssektoren, hvor EU's og USA's markeder tegner sig for 60 % af verdens lufttrafik; understreger, at forhandlingerne på meningsfuld vis bør behandle de nuværende restriktioner på sø- og lufttransportstjenester, der ejes af europæiske virksomheder, herunder i forbindelse med udenlandsk ejerskab af luftfartsselskaber og gensidighed med hensyn til cabotage, samt maritim screening af last;

Torsdag den 23. maj 2013

15. fremhæver værdien af risikobaserede vurderinger og informationsudveksling mellem begge parter for så vidt angår markedsovervågning og identificering af forfalskede varer;

16. glæder sig især over, at højniveaugruppen anbefaler, at EU og USA behandler de miljømæssige og beskæftigelsesmæssige aspekter vedrørende handel og bæredygtig udvikling; mener, at der bør tages højde for erfaringerne fra EU's tidligere handelsaftaler og de langvarige forpligtelser mellem EU og USA for at styrke udviklingen og håndhævelsen af arbejdsmarkeds- og miljølovgivning og arbejdsmarkeds- og miljøpolitikker samt fremme de grundlæggende standarder og benchmarks, som er fastlagt af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), og ordentlige job og bæredygtig udvikling; tilskynder til, at standarderne for virksomhedernes sociale ansvar harmoniseres; anerkender, at etableringen af fælles standarder formentlig vil være forbundet med både tekniske og politiske udfordringer, og understreger, at den fælles målsætning bør være at sikre, at de miljømæssige ambitioner ikke sænkes;

17. understreger den følsomme karakter af visse forhandlingsområder, som f.eks. landbrugssektoren, hvor opfattelsen af genetisk modificerede organismer (GMO'er), kloning og forbrugersundhed ofte er forskellig i USA og EU; ser en mulighed i et forstærket samarbejde inden for handel med landbrugsprodukter og understreger betydningen af et ambitiøst og afbalanceret resultat på dette område; understreger, at aftalen ikke må underminere de to handelspartners grundlæggende værdier, som f.eks. EU's forsigtighedsprincip; opfordrer USA til at ophæve sit importforbud mod EU's oksekødsprodukter som en tillidsforanstaltning;

18. understreger, at finansielle tjenesteydelser skal medtages i forhandlingerne om en transatlantisk handels- og investeringspartnerskabsaftale, og opfordrer i denne forbindelse til, at der lægges særlig vægt på overensstemmelse, gensidig anerkendelse, konvergens og eksterritorialitet, eftersom disse punkter er centrale overvejelser for begge parter; understreger, at konvergens i retning af fælles finansielle lovgivningsrammer mellem EU og USA vil være gavnligt; fremhæver, at tilsynsprocesser er absolut nødvendige for at opnå reel konvergens, selv om markedsadgang skal betragtes som et positivt skridt; understreger, at de negative konsekvenser af eksterritorialitet bør mindskes og ikke bør have mulighed for at aflede fra en konsekvent tilgang til regulering af finansielle tjenesteydelser;

19. bekræfter sin støtte til nedbrydelsen af unødvendige reguleringsmæssige hindringer og opfordrer Kommissionen og den amerikanske regering til at lade aftalerne (herunder det opadgående reguleringssamarbejde på et tidligt stadie) omfatte mekanismer med sigte på at forebygge fremtidige hindringer; mener, at en bedre lovgivning og en mindskelse af reguleringsbyrden og den administrative byrde skal prioriteres under forhandlingerne om en transatlantisk handels- og investeringspartnerskabsaftale, og at en større transatlantisk regelkonvergens bør medføre en mere strømlinet regulering, som er nem at forstå og anvende, navnlig for SMV'er;

20. gentager sin overbevisning om, at en omfattende handels- og investeringsaftale mellem EU og USA kan føre til en situation, hvor alle vinder, og som er til fordel for begge økonomier, og at en dybere grad af integration vil øge fordelene for begge økonomier betydeligt; er overbevist om, at en harmonisering af EU's og USA's reguleringsmæssige tekniske standarder, hvor det er muligt, vil sikre, at EU og USA fortsat vil fastsætte globale standarder og bane vejen for internationaler standarder; er af den faste overbevisning, at denne aftales fordele for så vidt angår international handel og standardisering skal overvejes og formuleres nøje;

21. minder om, at der er behov for, at Kommissionen har en proaktiv tilgang og en vedvarende og gennemsigtig dialog med en lang række interesseparter, bl.a. repræsentanter for erhvervslivet, miljøet, landbruget, forbrugerne, arbejdstagerne og andre områder, under hele forhandlingsprocessen for at sikre faktabaserede drøftelser, opbygge tillid i forhandlingerne, modtage forholdsmæssig input fra forskellige parter og fremme den offentlige støtte ved at tage hensyn til interesseparternes synspunkter; tilskynder alle interesseparter til aktivt at deltage og forelægge initiativer og oplysninger, der er relevante for forhandlingerne;

22. gør opmærksom på, at kvaliteten bør prioriteres frem for tidsaspektet, og har tillid til, at forhandlerne ikke forhaster sig til en aftale, der ikke medfører konkrete og væsentlige fordele for vores virksomheder, arbejdstagere og borgere;

Torsdag den 23. maj 2013

Parlamentets rolle

23. ser frem til, at der indledes forhandlinger med USA, og til at følge dem nøje samt til at bidrage til et vellykket resultat; minder Kommissionen om dennes forpligtelse til straks og fuldt ud at holde Parlamentet orienteret i alle faser af forhandlingerne (før og efter forhandlingsrunderne); er fast besluttet på at behandle de lovgivningsmæssige og forskriftsmæssige spørgsmål, der kan opstå i forbindelse med forhandlingerne og den fremtidige aftale; gentager sit grundlæggende ansvar om at repræsentere EU-borgerne og ser frem til at fremme inklusive og åbne drøftelser under forhandlingsprocessen; forpligter sig til at påtage sig en proaktiv rolle med hensyn til at samarbejde med de amerikanske kolleger, når der indføres nye bestemmelser;

24. er fast besluttet på at arbejde tæt sammen med Rådet, Kommissionen, den amerikanske kongres, den amerikanske regering og interesseparterne for at opnå det fulde økonomiske, sociale og miljømæssige potentiale af den transatlantiske økonomiske forbindelse og styrke EU's og USA's førerposition for så vidt angår liberalisering og regulering af handel og udenlandske investeringer; går ind for at fremme et dybere bilateralt samarbejde mellem EU og USA for at befæste deres førerposition inden for både international handel og investering;

25. minder om, at Parlamentet vil blive anmodet om at give sit samtykke til den fremtidige transatlantiske handels- og investeringspartnerskabsaftale, som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og at der derfor bør tages behørigt hensyn til dets holdning i alle faser;

26. minder om, at Parlamentet vil bestræbe sig på at overvåge gennemførelsen af den fremtidige aftale;

o

o o

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt den amerikanske regering og den amerikanske kongres.

P7_TA(2013)0228

Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om genindførelse af Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer (2012/2929(RSP))

(2016/C 055/17)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Myanmar/Burma, særlig beslutningerne af 20. april 2012⁽¹⁾ og 22. november 2012⁽²⁾ og til beslutningen af 13. september 2012 om og om forfølgelsen af rohingya-muslimer i Myanmar/Burma⁽³⁾,

— der henviser til EU's Udenrigsråds konklusioner af 23. april 2012 om Myanmar/Burma,

— der henviser til fælleserklæringen af 15. juni 2012 fra EU's højtstående repræsentant, Catherine Ashton, og EU's handelskommissær, Karel De Gucht, hvori der slås til lyd for genindførelse af handelspræferencerne for Myanmar/Burma, samt til erklæring af 6. februar 2013 fra EU's højtstående repræsentants talsmand om den mulige oprettelse af en Myanmar-EU-task force med henblik på at styrke det økonomiske samarbejde,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0142.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0464.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0355.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 om midlertidig tilbagetrækning af Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer (COM(2012)0524),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 ⁽¹⁾ om anvendelse af den nuværende GSP-ordning,
- der henviser til Den Internationale Arbejdskonferences resolution af 13. juni 2012 om foranstaltninger vedrørende Myanmar vedtaget i henhold til artikel 33 i Den Internationale Arbejdsorganisations statut,
- der henviser til Myanmars og ILO's fælles strategi for afskaffelse af tvangsarbejde inden den 31. december 2015, som godkendtes af Myanmars/Burmas myndigheder den 5. juli 2012;
- der henviser til den amerikanske regerings »Reporting Requirements on Responsible Investment in Burma« af 11. juli 2012 ⁽²⁾,
- der henviser til rapport af 6. marts 2013 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar/Burma,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen, som blev vedtaget i 1998, og til ILO-konventionerne om universelle grundlæggende arbejdsnormer med hensyn til: afskaffelse af tvangsarbejde (nr. 29 (1930) og 105 (1957)), foreningsfrihed og retten til at føre kollektive forhandlinger (nr. 87 (1948) og 98 (1949)), afskaffelse af børnearbejde (nr. 138 (1973) og 182 (1999)) og ligebehandling i beskæftigelsen (nr. 100 (1951) og 111 (1958)),
- der henviser til den handlingsplan, der skal sætte en stopper for rekruttering og brug af børn i Myanmars væbnede styrker, og som blev undertegnet af Myanmars/Burmas regering og FN den 27. juni 2012,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder (CRC) og især artikel 38;
- der henviser til FN's vejledende principper om virksomheder og menneskerettigheder ⁽³⁾ og til Udenrigsrådets konklusioner af 8. december 2009 ⁽⁴⁾,
- der henviser til OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, ajourført i maj 2011,
- der henviser til Global Reporting-initiativet og dets retningslinjer for rapportering om bæredygtighed ⁽⁵⁾,
- der henviser til FN's principper for ansvarlige investeringer,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om pakken for »ansvarlige virksomheder« (COM(2011)0685),
- der henviser til de igangværende forhandlinger om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/109/EF (»gennemsigthedsdirektivet«) (COM(2011)0683) og til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (COM(2011)0684), som ændrer direktiv 2003/51/EF (»regnskabsdirektivet«),

⁽¹⁾ EUT L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/dase/cr/897/897838/897838en.pdf

⁽³⁾ 'Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations »Protect, Respect and Remedy« Framework' af 16. juni 2011, som godkendt af FN's Menneskerettighedsråd: <http://www.business-humanrights.org/media/documents/ruggie/ruggie-guiding-principles-21-mar-2011.pdf>.

⁽⁴⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework> and http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁵⁾ Udgave 3.1 fra marts 2011: <https://www.globalreporting.org/resourcelibrary/G3.1-Sustainability-Reporting-Guidelines.pdf>

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 6. februar 2013 om virksomheders sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning ⁽²⁾ og om virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst ⁽³⁾,
- der henviser til det første møde mellem repræsentanter for Europa-Parlamentet og Myanmars parlament, der blev afholdt 26. februar-2. marts 2012, og rapporten herfra ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Myanmar/Burma fortsat er usikker trods de foranstaltninger, der træffes af præsident Thein Seins regering;
- B. der henviser til, at Myanmar/Burma geografisk ligger i en region af stor strategisk og geopolitisk interesse for især EU, USA, Kina, Indien og Australien;
- C. der henviser til, at de igangværende forandringer skaber betydelige muligheder for at udvikle stærkt forbedrede forbindelser mellem Den Europæiske Union og Myanmar/Burma, hvilket vil understøtte reformprocessen og bidrage til den økonomiske, politiske og samfundsmæssige udvikling;
- D. der henviser til, at Kommissionen har foreslået, at Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer genindføres på baggrund af, at ILO vurderer, at der ikke længere er tale om grove og systematiske overtrædelser af ILO's konvention om tvangsarbejde;
- E. der henviser til, at ILO anslår, at der stadig er omkring 5 000 børnesoldater i Myanmar/Burma;
- F. der henviser til, at der er behov for forsigtighed, da der ifølge rapporten fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar fortsat er alvorlige problemer med menneskerettighederne, bl.a. vilkårlige tilbageholdelser, tvangsforflytninger, beslaglæggelse af jord, brug af børnesoldater, overgreb på etniske mindretal og et svagt retsvæsen;
- G. der henviser til, at mange økonomiske sektorer i Myanmar/Burma såsom minedrift, tømmer-, olie- og gasindustrien samt dæmningsbyggeriet tidligere har været direkte forbundet med alvorlige menneskerettighedskrænkelser og miljødelæggelser, samtidig med at de udgjorde militærstyrets vigtigste indtægtskilde;
- H. der henviser til, at selskaber, der driver virksomhed i skrøbelige stater og områder med en svag forvaltningsstruktur som Myanmar/Burma, i højere grad risikerer at forårsage eller bidrage til menneskerettighedskrænkelser; der henviser til, at der derfor er behov for særforanstaltninger for at undgå denne risiko, som det påpeges i den amerikanske regerings »Reporting requirements on responsible investment in Myanmar/Burma«;
- I. der henviser til, at europæiske selskaber såvel som deres eventuelle datterselskaber og underentreprenører kan spille en nøglerolle for fremme og udbredelse af sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder i hele verden;
- J. der henviser til, at det af alle virksomheder, der opererer i Myanmar/Burma, bør kræves, at de overholder deres forpligtelser til at respektere internationale standarder vedrørende menneskerettigheder, og at de
 - a) overholder deres nationale og internationale retlige forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder, sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder og miljøbestemmelser
 - b) udviser et ægte engagement i de rettigheder samt den beskyttelse og velfærd, der tilkommer deres arbejdsstyrke og borgerne generelt
 - c) respekterer organisationsfriheden og retten til kollektive overenskomstforhandlinger

⁽¹⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0049.

⁽⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/dase/cr/897/897838/897838en.pdf.

Torsdag den 23. maj 2013

- d) afholder sig fra beslaglæggelse af jord og tvangsforflytninger af lokalbefolkninger
- e) hurtigt og effektivt griber ind over for eventuelle krænkelse;
1. anerkender de betydelige skridt, som præsident Thein Sein og andre reformpolitikere har taget i Myanmar/Burma, gennem indførelsen af demokratiske reformer i det forløbne år, hvilket har fået Kommissionen til at foreslå genindførelse af Myanmar/Burmas adgang til den generelle toldpræferenceordning (GSP); opfordrer dem til uden tøven at fortsætte denne proces, således at tendensen i retning mod fuld demokratisering, konsolidering af retsstaten og respekt for alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder gøres både permanent og uigenkaldelig;
 2. opfordrer til en fortsættelse af fredsforhandlingerne med de forskellige etniske grupper, herunder navnlig Kachin-folket, og opfordrer indtrængende Myanmar/Burmas myndigheder til at fastlægge en handlingsplan med henblik på at bringe undertrykkelsen af Rohingya-folket og andre undertrykte mindretal til ophør, herunder ved at give dem ret til statsborgerskab, ved at tage fat på dybt rodfæstede fordomme og diskriminerende holdninger baseret på etnisk tilhørsforhold og religion og ved at fastlægge en politik for integration og langsigtet forsoning for fordrevne grupper;
 3. opfordrer Myanmar/Burmas regering til at tilslutte sig principperne for god forvaltningspraksis og frigive alle tilbageværende politiske fanger omgående og betingelsesløst; opfordrer desuden regeringen til at sikre respekt for menings- og ytrings- samt forsamlings- og foreningsfriheden og til at fortsætte det tætte samarbejde med organisationer som ILO for at få udryddet tvangsarbejde og sikre, at lovene om arbejdstagerorganisationer og fredelige demonstrationer og forsamlinger gennemføres i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder;
 4. opfordrer indtrængende Myanmar/Burmas regering til at ratificere konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og de valgfrie protokoller hertil, til at give Den Internationale Røde Kors Komité og nationale overvågningsgrupper fuld adgang til fængsler og til at træffe øjeblikkelige og effektive foranstaltninger med henblik på at forhindre tortur og mishandling;
 5. opfordrer indtrængende Myanmar/Burmas regering til at fremskynde bestræbelser på at tage lovgivning og lovbestemmelser, der strider mod internationale menneskerettighedsstandarder, op til fornyet overvejelse og revidere dem og til at fastlægge klare måldatoer for afslutningen af hver enkelt revision; bemærker, at disse revisioner skal omfatte civilsamfundsgrupper ubegrænsede deltagelse og hjælp fra internationale menneskerettighedsorganer såsom kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (OHCHR); opfordrer regeringen til at sikre effektiv gennemførelse af nye og reviderede love, herunder gennem uddannelse af gennemførelsesorganer, medlemmer af advokatsammenslutninger, retshåndhævende myndigheder og dommere og opbygning af deres kapacitet;
 6. beklager, at kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder trods adskillige løfter fra Thein Seins side endnu ikke har kunnet etablere sig permanent i landet;
 7. understreger betydningen af på uafhængig vis at tage fat på alle påstande om menneskerettighedskrænkelser i konfliktramte områder og give FN og andre nødhjælpsarbejdere og humanitære hjælpearbejdere adgang til alle dem, der har brug for humanitær bistand i både regeringskontrollerede og ikkeregjeringskontrollerede områder;
 8. opfordrer Myanmar/Burmas regering til fuldt ud at gennemføre sin fælles handlingsplan med ILO om udryddelse af tvangsarbejde inden den 31. december 2015 og til at fortsætte sit tætte samarbejde med organisationer som ILO med henblik på at udrydde denne praksis samt til at sikre, at gennemførelsen af love om arbejdstagerorganisationer og fredelige demonstrationer og forsamlinger er i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder;
 9. henviser til gennemførelsen af loven fra november 2012 om udenlandske investeringer, som har ført til en hidtil uset økonomisk liberalisering; understreger betydningen af at ratificere det ILO-aftalememorandum, som blev undertegnet af arbejdsministeriet og ILO, om at bringe tvangsarbejde til ophør senest i 2015 og sikre den planlagte vedtagelse af lovgivningen om bekæmpelse af korruption og om skatte- og afgiftsprovenu;
 10. erkender, at der som følge af den lange periode med militærstyre, som har gennemsyret og struktureret alle lag af det burmesiske samfund, og trods betydelige demokratiske initiativer er tale om langsomme ændringer, der kræver international bistand og støtte;

Torsdag den 23. maj 2013

11. er dybt foruroliget over rapporter om, at den tvungne rekruttering af børn til Tatmadaw Kyi (Myanmars hær) og grænsestyrkerne ikke er ophørt, og opfordrer således Myanmars/Burmas regering til hurtigt at gennemføre alle aspekter af handlingsplanen om børnesoldater, som den har undertegnet sammen med FN, og til at sikre, at beskyttelse af børn sættes højt på reformdagsordenen;

12. opfordrer Myanmars/Burmas regering til at sikre, at landbrugere og landdistrikter beskyttes mod beslaglæggelse af jord og tvangsforflytninger i overensstemmelse med internationale standarder; og er bekymret over, at forfatningen, loven om landbrugsjord og loven om forvaltning af naturgrunde gør det muligt for regeringen at beslaglægge jord til et hvilket som helst projekt, som ifølge regeringen er af »national interesse«, og gør det muligt for regeringen at udnytte al »uudnyttet« jord, som i visse tilfælde udnyttes af og danner livsgrundlaget for en række samfund; noterer sig endvidere, at forretningsfolk med gode forbindelser anlægger sag for at opnå registrering af uudnyttet jord i deres eget navn;

13. understreger betydningen af Kommissionens kortsigtede handelsrelaterede bistandsprogram, som indledes i 2013; opfordrer Myanmars/Burmas regering til at styrke landets handelsinstitutioner og -politikker i lyset af deres positive virkninger på landets økonomi og træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at maksimere udbyttet af den handelsrelaterede bistand fra EU og genindførelsen af adgangen til præferenceordningen »Alt undtagen våben«;

14. opfordrer til en forhøjelse af EU's bilaterale udviklingsbistand til Myanmar/Burma i den finansielle overslag for perioden 2014-2020 og opfordrer Myanmars/Burmas regering til at fremme og støtte tiltag inden for de hovedområder, der er omfattet af det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR): udvikling, konsolidering af demokratiet og retsstaten og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; henviser i den forbindelse til aktiviteterne i det EU-finansierede Myanmar-fredscenter; forventer, at regeringen i Myanmar/Burma accepterer og hjælper til med oprettelsen af et regionalt FN-kontor under Menneskerettighedshøjkommissariatet med et fult mandat, da landet ikke blot har brug for teknisk bistand, men også for at mekanisme til sikring af en nøje kontrol med respekten for menneskerettighederne;

15. henviser til beslutningen i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer om at acceptere Myanmars/Burmas tilbud om at varetage formandskabet for organisationen i 2014 som et tegn på fornyet tillid til landet;

16. understreger, at Myanmars/Burmas regering bør styrke landets handelsinstitutioner og -politikker, udarbejde en plan for at styrke lovgivningen om bekæmpelse af korruption og om skatte- og afgiftsprovenu og indføre en ramme for virksomheder om deres sociale og miljømæssige ansvar, der er på linje med internationale standarder;

17. glæder sig over, at Myanmars/Burmas regerings har besluttet sig til at indgå i initiativet til fremme af åbenhed inden for udvindingsindustrien, hvilket indebærer et krav om, at den skal fremlægge oplysninger indtægter fra udvindingsindustrien og anden økonomisk aktivitet; opfordrer endvidere Myanmars/Burmas regering til hurtigt at sikre fuld overholdelse af EITI ved at opfylde de relevante krav og til fuldt ud at inddrage civilsamfundet i processen;

18. anerkender, at ansvarlig og bæredygtig handel og ansvarlige og bæredygtige investeringer — herunder sammen med og fra Unionen — kan understøtte Myanmars/Burmas indsats for at bekæmpe fattigdom og for at sikre, at indsatsen kommer de brede befolkningslag til gode; bemærker imidlertid, at dette bør ske ved at fremme anvendelsen af de højeste standarder for integritet og virksomhedernes sociale ansvar, således som de fremgår af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og EU's egen strategi (2011-2014) for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681);

19. bemærker, at åbenhed over for investorer og forbrugere er en vigtig tilskyndelse til virksomhederne til at udvise socialt ansvar, som skal være baseret på letanvendelige og målelige sociale og miljømæssige principper; understreger, at dette også er vigtigt for at kunne sikre værdien af europæiske investeringer på lang sigt; opfordrer til, at denne åbenhed skal være i fuld overensstemmelse med FN-principperne om ansvarlig investering og princippet om integreret rapportering;

20. bemærker de positive skridt, der i den igangværende reform af gennemsigtighedsdirektivet og af regnskabsdirektivet gøres i forbindelse med virksomhedernes sociale ansvar, da der tilstræbes en balance mellem på den ene side det legitime ønske om gennemsigtighed og ansvarlighed og på den anden virksomhedernes rapporteringsbyrde; bakker fuldt op om lovforslaget om rapporteringskrav for det enkelte land baseret på standarderne i initiativet til fremme af åbenhed inden for udvindingsindustrien (EITI) og rapportering om salg og fortjenester samt om skatter/afgifter og indtægter med henblik på at bremse korruption og forhindre skatteunddragelse; understreger, at rapportering for det enkelte land bør omfatte sektorer, der i Myanmar/Burma har været direkte forbundet med menneskerettighedskrænkelser og miljødelæggelser, såsom minedrift og tømmer-, olie- og gasindustrien;

Torsdag den 23. maj 2013

21. opfordrer store europæiske selskaber, der driver virksomhed i Myanmar/Burma, til at aflægge beretning om deres politikker og procedurer for nødvendig omhu i forbindelse med menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø samt anvendelsen heraf;
22. opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med overholdelsen af de tilsagn, som europæiske virksomheder har afgivet i overensstemmelse med internationalt anerkendte principper og retningslinjer om virksomhedernes sociale ansvar i overensstemmelse med meddelelsen om EU's strategi for virksomhedernes social ansvar, samt eventuelle frivillige krav, der måtte blive vedtaget ensidigt af europæiske virksomheder, og til at udarbejde retningslinjer om menneskerettighederne inden for olie- og gassektoren;
23. opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge udviklingen i Myanmar/Burma med hensyn til tvangsarbejde og andre former for alvorlige og systematiske krænkelse af menneskerettighederne og til at reagere herpå i overensstemmelse med de gældende procedurer og mekanismer, herunder om nødvendigt med nye forslag om suspendering af handelspræferencer;
24. forventer, at EU-Udenrigstjenesten hører Parlamentet og holder det orienteret om processen med at få etableret en menneskerettighedsdialog med Myanmar/Burma;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes parlamenter og regeringer og Myanmar/Burmas parlament og regering.

P7_TA(2013)0229

En makro-regional strategi for Alperne

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om en makroregional strategi for Alperne (2013/2549(RSP))

(2016/C 055/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 192, artikel 265, stk. 5, og artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til EU-strategien for Østersøområdet (COM(2009)0248),
- der henviser til Alpekonventionen af 7. november 1991,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om EU's strategi for Donauområdet (COM(2010)0715) og forslaget til handlingsplan, der ledsager strategien (SEC(2009)0712),
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2011 om gennemførelsen af EU's strategi for Donauområdet ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 24. juni 2011, hvori det opfordrede medlemsstaterne til »i samarbejde med Kommissionen at arbejde videre med eventuelle fremtidige makroregionale strategier«,
- der henviser til Kommissionens forslag af 6. oktober 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (COM(2011)0611),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 188 E af 28.6.2012, s. 30.

Torsdag den 23. maj 2013

- A. der henviser til, at makroregionale strategier sigter mod bedre anvendelse af eksisterende ressourcer til at tackle territoriale udviklingsproblematikker, finde frem til fælles reaktioner på fælles udfordringer, styrke områdemæssig integration og øge effektiviteten af en række EU-støttede politikker og partnerskaber mellem offentlige forvaltninger og lokale og regionale myndigheder, såvel som andre institutioner og civilsamfundsorganisationer;
- B. der henviser til, at Kommissionen foreslår, at de grænseoverskridende aspekter af den territoriale samarbejdspolitik bør styrkes, og at eventuelle nye makroregionale strategier bør iværksættes på frivillig basis, men bør trække på tidligere erfaringer og bedste praksis;
- C. der henviser til, at de områder, der udgør Alperregionen, har mange fællestræk, såsom deres højtliggende bjerges geografiske unikke karakter og deres tætte samspil med de store byer i bæltet omkring Alperne;
- D. der henviser til, at den makroregionale strategi for Alperne, som bør være sammenlignelig med de strategier, som EU har vedtaget for henholdsvis Østersø- og Donauområdet, vil give mulighed for, at Alperne kan få en ny dimension og større betydning i EU-sammenhæng i form af bedre adgang til støtte;
- E. der henviser til, at Alperregionen hører til forskellige EU-medlemsstater og tredjelande og udgør en sammenhængende makroregion med ensartede økonomiske kapaciteter og stigende bekymring over miljøspørgsmål, demografiske ændringer, transportinfrastruktur, turisme og energirelaterede spørgsmål, og der henviser til, at samordningen af alle relevante aktørers interne og eksterne politikker kan give bedre resultater og skabe merværdi;
- F. der henviser til, at Alperne er bjerge af europæisk og international interesse med skrøbelige økosystemer og et stort antal gletchere, som er alvorligt påvirket af klimaændringerne, samt med et stort antal beskyttede naturområder og en række beskyttede endemiske plante- og dyrearter;
- G. der henviser til, at samhørighedspolitikken har til formål at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed i hele EU;
1. mener, at udviklingen af omfattende strategier som f.eks. makroregionale strategier bør bidrage til at styrke det lokale og regionale niveauets rolle i gennemførelsen af EU's politikker, og at princippet om forvaltning på flere niveauer bør sættes i centrum for planlægningen og gennemførelsen af Alpestrategien;
 2. minder om de erfaringer, der blev gjort i forbindelse med EU-strategien for Østersøområdet og EU's strategi for Donauområdet for så vidt angår gennemsigtighed i beslutningsprocessen og tildelingen af EU-midler; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge en særlig handlingsplan for dette område med henblik på at afhjælpe for de strukturelle ulemper, bjergregioner står over for, og skabe de rette betingelser for økonomisk vækst og reel social og territorial samhørighed i regionen;
 3. fremhæver den positive rolle, som EU-lovgivningsredskaber såsom de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) spiller i forhold til makroregioner, eftersom de tilbyder struktur støtte til konkrete elementer i samarbejdet og udveksling af god praksis samt design og implementering af territoriale udviklingsstrategier, der gør det muligt for myndigheder på forskellige niveauer at samarbejde;
 4. glæder sig over den igangværende udvikling i Alpeområdets regioner og den målrettede bottom-up-metode, som er blevet valgt af disse regioner, der gentagne gange har tilkendegivet et ønske om en Alpestrategi, som effektivt løser fælles udfordringer for hele Alpeområdet, udnytter dets betydelige potentiale mere konsekvent og imødekommer behovet for at fremme mobilitet, energisikkerhed, miljøbeskyttelse, social og økonomisk udvikling, kulturel udveksling og civilbeskyttelse i Alperregionen;
 5. anser en bæredygtig udvikling af Alperne for at være et af hovedmålene med den makroregionale strategi, hvor der også tages hensyn til det store antal gletchere, der er påvirket af klimaændringerne;
 6. er af den opfattelse, at denne strategi også bør tilskynde til og prøve at gøre det lettere at samarbejde om at udpege naturbeskyttelsesområder i Europa, således som det eksempelvis er sket ved det nylige initiativ iværksat i fællesskab af Parc National du Mercantour (Frankrig) og Parco Naturale delle Alpi Marittime (Italien);

Torsdag den 23. maj 2013

7. påpeger betydningen af, at indholdet af Alpestrategien bringes i overensstemmelse med Alpekonventionen og efterfølgende protokoller hertil, samt at der tages højde for eksisterende tværnationalt samarbejde og netværk på området;
8. fremhæver, at en makroregional strategi for Alperne bør tage hensyn til bevarelsen af forskellige former for traditionel — primært landbrugsmæssig — arealanvendelse med henblik på at fremme biodiversitet samt til bevarelsen af eksisterende beskyttede områder;
9. opfordrer til, at en makroregional strategi for Alperne underkastes en omfattende evaluering, der foretages af Kommissionen og baseres på objektive kriterier og målbare indikatorer;
10. opfordrer Kommissionen til oprigtigt at gennemføre artikel 174 i TEUF ved hjælp af en strategisk plan med henblik på at afhjælpe bjergområdernes strukturelle ulemper og skabe de rette betingelser for økonomisk vækst og effektiv social og territorial samhørighed i Alpeområdet;
11. mener, at strategiens territoriale dimension vil føre til konkret udvikling af idéen om territorial samhørighed;
12. understreger, at en makroregional strategi for Alperne er et effektivt redskab til at styrke europæisk territorielt samarbejde inden for den pågældende region ved anvendelse af en bottom-up-tilgang og til at udvide samarbejdet gennem en bedre udnyttelse af de tilgængelige ressourcer, og at den dermed fremmer samordning af politikker på tværs af sektorer;
13. fremhæver, at en makroregional strategi for Alperne vil sikre, at EU's forskellige initiativer vedrørende Alpeområdet og bjergområderne supplerer hinanden, og vil tilføre konkrete projekter en reel merværdi;
14. mener, at en makroregional strategi for Alperne skal samordne eksisterende EU-midler, navnlig under samhørighedspolitikken, med henblik på at gennemføre projekter, der sigter mod at løse fælles udfordringer inden for bl.a. miljøbeskyttelse, investering i konkurrenceevne og innovation, land- og skovbrug, vand, energi, miljø- og klimaspørgsmål samt transport;
15. understreger, at en eventuel makroregional strategi for Alperne vil være i tråd med Europa 2020-målene, hvorved der sikres overensstemmelse med EU's tilsagn om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
16. understreger betydningen af, at en sådan strategi bidrager til at øge Alperregionens innovationskapacitet ved at udnytte kompetencerne hos dens arbejdskraft, etablere partnerskaber og skabe samarbejde blandt de vigtigste aktører (herunder aktører på arbejdsmarkedet og inden for uddannelse, erhvervsuddannelse og forskning samt arbejdsgiverne), holde på de aktive unge i området, støtte kreativitet og fremme de forskellige regioners kapacitet på uddannelses-, videnskabs- og forskningsområdet;
17. understreger, at det inden for rammerne af det nye makroregionale samarbejde skal sikres, at de naturbetingede ulemper i yderregioner, f.eks. i højtliggende bjergområder, omdannes til aktiver og muligheder, og at den bæredygtige udvikling af disse regioner fremmes;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og de øvrige relevante institutioner.

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0230

Arbejdsvilkår og standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter de nylige fabriksbrande og sammenstyrtning af bygninger i Bangladesh

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om arbejdsvilkår og standarder for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter den seneste tids fabriksbrande og sammenstyrtning af bygninger i Bangladesh (2013/2638 (RSP))

(2016/C 055/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bangladesh, navnlig dem af 17. januar 2013 om de seneste ofre for brande i tekstilfabrikker, navnlig i Bangladesh ⁽¹⁾ og af 14. marts 2013 om situationen i Bangladesh ⁽²⁾ og om bæredygtighed i den globale bomuldsværdikæde ⁽³⁾,
- der henviser til den fælles erklæring af 30. april 2013 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og kommissæren for handel Karel De Gucht efter den seneste tids sammenstyrtninger af bygninger i Bangladesh,
- der henviser til aftalen om brand- og bygningssikkerhed i Bangladesh,
- der henviser til ILO-erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdslivet, De Forenede Nationers Global Compact og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder,
- der henviser til sine beslutninger af 25. november 2010 om menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler ⁽⁴⁾ og om virksomheders sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽⁵⁾,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Bangladesh om partnerskab og udvikling ⁽⁶⁾,
- der henviser til ILO's konvention om fremme af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (2006, C-187) og konventionen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og arbejdsmiljø (1981, C-155), som ikke er blevet ratificeret af Bangladesh, samt henstillingerne til disse (R-197), der endvidere henviser til konventionen om arbejdstilsyn (1947, C-181), som Bangladesh har undertegnet, og henstillingerne hertil (R-164),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar (COM (2011)0681),
- der henviser til sine beslutninger af 6. februar 2013 om virksomheders sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst ⁽⁷⁾ og om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, som opstiller en ramme for både regeringer og virksomheder med henblik på beskyttelse og overholdelse af menneskerettighederne, som Menneskerettighedsrådet tilsluttede sig i juni 2011,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0027.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0100.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0099.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁽⁶⁾ EFT L 118 af 27.4.2001, s. 48.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0049.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0050.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til Clean Clothes-kampagnen,
 - der henviser til konklusionerne fra ILO's højniveaumission i Bangladesh af 1.—4. maj 2013,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at 1 100 personer omkom, og omkring 2 500 personer blev kvæstet den 24. april 2013 i forbindelse med sammenstyrtningen af Rana Plaza-bygningen i Dhaka i Bangladesh, hvilket var den værste tragedie i den globale beklædningsindustri historie;
- B. der henviser til, at mindst 112 mennesker omkom ved branden på Tazreen-fabrikken i Ashuliaområdet i Dhaka den 24. november 2012; der henviser til, at otte mennesker omkom ved en fabriksbrand i Dhaka den 8. maj 2013; der desuden henviser til, at op imod 600 tekstilarbejdere er omkommet ved fabriksbrande i Bangladesh siden 2005 og inden Rana Plaza-tragedien;
- C. der henviser til, at ejeren af Rana Plaza og otte andre personer blev arresteret, og at der er blevet indledt straffesag imod dem som følge af, at bygningen var opført ulovligt, og at der var opstået betydelige strukturelle problemer, og arbejdstagerne blev alligevel tvunget til at forsætte med at arbejde til trods for, at de frygtede for sikkerheden;
- D. der henviser til, at forholdene på disse tekstilfabrikker ofte er elendige, nærmest uden hensyntagen til arbejdstagerrettigheder som dem, der er anerkendt i henhold til ILO's vigtigste konventioner, og ofte nærmest eller helt uden hensyntagen til sikkerheden; der henviser til, at ejere af disse fabrikker i mange tilfælde ikke er blevet straffet og har derfor ikke gjort meget for at forbedre arbejdsvilkårene;
- E. der henviser til, at selv om indenrigsministeriet og det parlamentariske stående udvalg under arbejdsministeriet i forbindelse med Tazreen-fabrikken konkluderede, at der skulle rejses anklage om utilgivelig uagtsomhed mod ejeren, er denne ikke blevet anholdt;
- F. der påpeger, at det europæiske marked er det største eksportmarked for beklædning og tekstilvarer fra Bangladesh, og at fremtrædende vestlige selskaber har indrømmet, at de havde kontrakter med Tazreen-fabrikkerne om levering af beklædningsgenstande;
- G. der henviser til, at Bangladesh er blevet verdens næststørste eksportør af konfektionstøj, kun overgået af Kina, og at landet nu har over 5 000 tekstilfabrikker, som beskæftiger omkring 4 millioner mennesker, og at beklædning nu udgør 75 % af landets eksport;
- H. der henviser til, at tekstilindustrien betragtes som en af de mest forurenende industrisektorer; der henviser til, at spinning, vævning og produktion af fibre til industrielle formål kan skade luftkvaliteten, og at der afgives adskillige flygtige stoffer i atmosfæren, der er særligt skadelige for arbejdstagere, forbrugere og miljø;
- I. der henviser til, at det er blevet oplyst, at de ansatte på Rana Plaza kun har fået 29 EUR i løn om måneden; der henviser til, at arbejdsomkostningerne i denne sektor ifølge Clean Clothes-kampagnen kun udgør mellem 1 % og 3 % af varens endelige pris, og at presset på priserne er stigende;
- J. der henviser til, at flere vestlige virksomheder nu har undertegnet en juridisk bindende aftale, der er indgået med de lokale arbejdstagerorganisationer, der har til formål at sikre grundlæggende sikkerhedsstandarder på arbejdspladsen på tøjfabrikker i Bangladesh efter omfattende kritik af internationale virksomheder, som samarbejder med lokale tøjproducenter;
1. udtrykker sorg over det tragiske og tab af mere end 1 100 menneskeliv, der kunne have været undgået, og de yderligere tusind kvæstede som følge af sammenstyrtningen af Rana Plaza; udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier og de sårede og fordømmer dem, der er ansvarlige for ikke på ny at have truffet foranstaltninger til undgåelse af så et stort tab af liv;
 2. understreger, at sådanne ulykker på tragisk vis afslører manglen på sikkerhedsstandarder på produktionssteder og er et bevis på, at der er brug for hurtig indgriben for at forbedre gennemførelsen af ILO's grundlæggende arbejdsstandarder og øge multinationale tekstildetailforhandleres respekt for princippet om virksomhedernes sociale ansvar (VSA);

Torsdag den 23. maj 2013

3. forsvare arbejdstagernes ret i Bangladesh til at danne, registrere og melde sig ind i uafhængige fagforeninger uden at skulle frygte forfølgelse; anser eksistensen af demokratiske fagforeningsstrukturer for at være et afgørende instrument i kampen for bedre sundheds- og sikkerhedsstandarder og arbejdsvilkår, herunder højere lønninger; opfordrer Bangladeshs regering til at garantere disse grundlæggende rettigheder;
4. glæder sig over den bangladeshiske brand- og bygningsaftale, der blev indgået den 15. maj 2013 af fagforeninger, ngo'er og omkring 40 multinationale tekstildetailhandlere, der sigter mod at forbedre sikkerhedsstandarderne på produktionsstederne (og som dækker ordningerne til betaling af sådanne foranstaltninger) især ved etablering af en uafhængig inspektionsordning, herunder offentlige rapporter og obligatoriske reparationer og renoveringer og aktiv støtte af oprettelsen af sundheds- og sikkerhedsudvalg på hver fabrik med inddragelse af arbejdstagerrepræsentanter; opfordrer alle andre relevante tekstilmærker til at støtte denne indsats, herunder tekstildetailhandlerne Walmart, Gap, Metro, NKD og Ernstings, der fortsat nægter at indgå en bindende aftale;
5. glæder sig over den handlingsplan, der blev vedtaget af regeringen, arbejdsgivere, arbejdstagere og ILO den 4. maj 2013, der forpligter parterne til især at reformere arbejdslovene, at tillade arbejdstagerne at danne fagforeninger uden forudgående tilladelse fra fabriksejere og føre kollektive forhandlinger, at vurdere sikkerheden for alle aktive eksportorienterede konfektionstøjfabrikker i Bangladesh inden udgangen af 2013, at flytte usikre fabrikker og at ansætte flere hundrede yderligere inspektører;
6. håber, at handlingsplanen vil blive gennemført rettidigt og fuldt ud; glæder sig i denne forbindelse over, at kabinettet i Bangladesh den 13. maj 2013 godkendte den bangladeshiske arbejdsmarkedslov (ændring) af 2013, som indeholder bestemmelser om gruppeforsikring og sundhedsydelse på fabrikker; opfordrer indtrængende det bangladeshiske parlament til omgående at vedtage denne ændring på den kommende samling; glæder sig også over i denne forbindelse den bangladeshiske regerings beslutning om at hæve minimumslønnen i løbet af de kommende uger og opfordrer indtrængende den bangladeshiske regering til at retsforfølge virksomheder, der ulovligt betaler lønninger under minimumslønnen;
7. minder om, at Bangladesh nyder godt af en told- og kvotefri adgang til EU-markedet i henhold til »alt undtagen våben«-ordningen under den generelle toldpræferenceordning (GSP), og at disse præferencer kan trækkes tilbage i henhold til artikel 15, stk. 1, i GSP-forordningen i tilfælde af betydelige og systematiske overtrædelser af principperne i del A, bilag III på grundlag af konklusionerne fra de relevante overvågningsorganer;;
8. opfordrer Kommissionen til at undersøge Bangladesh' overholdelse af disse konventioner og forventer, at det overvejes at foretage en undersøgelse i henhold til artikel 18 i GSP-forordningen, hvis det konstateres, at Bangladesh betydeligt og systematisk overtræder principperne i dem;
9. beklager dybt, at den bangladeshiske regering har undladt at håndhæve nationale bygningsforskrifter; opfordrer regeringen og de relevante retlige myndigheder til at undersøge påstandene om, at disse forskrifter ikke var blevet gennemført som følge af aftalt spil mellem korrupte embedsmænd og udlejere, der ønskede at sænke deres omkostninger;
10. forventer, at de ansvarlige for strafbar forsømmelighed eller på anden vis strafferetligt ansvarlige i forbindelse med sammenstyrtningen af Rana Plaza, branden på Tazreen-fabrikken eller enhver anden brand stilles for en domstol; forventer, at de lokale myndigheder og fabriksledelsen samarbejder for at sikre fuld adgang til retssystemet for alle ofre, således at de kan kræve erstatning; forventer, at de multinationale tekstildetailhandlere, som producerede på disse fabrikker, inddrages i etableringen af en økonomisk kompensationsplan; glæder sig over de skridt, der allerede er taget af den bangladeshiske regering til at støtte ofre og deres familier;
11. opfordrer alle virksomheder, navnlig beklædningsmærker, der indgår kontrakter eller underentreprise med fabrikker i Bangladesh og andre lande, om fuldt ud at tilslutte sig de internationalt anerkendte praksisser for VSA, navnlig i OECD's nyligt opdaterede retningslinjer for internationale virksomheder, de ti VSA-principper i FN's »Global Compact«-initiativ, den vejledende ISO 26000-standard om social ansvarlighed, ILO's trepartsprinciperklæring om multinationale virksomheder og socialpolitik, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne, og kritisk undersøge deres forsyningskilder med henblik på at sikre, at deres varer udelukkende fremstilles på fabrikker, der overholder sikkerhedsstandarder og arbejdsrettigheder fuldt ud;

Torsdag den 23. maj 2013

12. opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme ansvarlig virksomhedsadfærd hos EU-virksomheder, der er aktive uden for Unionens område, med særligt fokus på at sikre streng overholdelse af alle deres juridiske forpligtelser og navnlig af internationale standarder og regler vedrørende menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø;

13. opfordrer forhandlere, ngo'er og alle andre involverede aktører, herunder eventuelt Kommissionen, til at arbejde sammen om udvikling af en frivillig social mærkningsstandard, som certificerer, at en vare er fremstillet i overensstemmelse med ILO's grundlæggende arbejdsstandarder i hele forsyningskæden; opfordrer virksomheder, der benytter VSA som et markedsføringsredskab, til at tage skridt til at sikre, at alle fremsatte påstande er korrekte;

14. glæder sig over Kommissionens støtte til det bangladeshiske arbejds- og beskæftigelsesministerium og den bangladeshiske sammenslutning af tøjproducenter og -eksportører; opfordrer til, at dette samarbejde styrkes og udvides til andre lande i regionen, hvor det er relevant;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd, Bangladeshs regering og parlament og ILO's generaldirektør.

P7_TA(2013)0231

Guantánamo: sultestrejke blandt fange

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om Guantánamo: sultestrejke blandt fangerne (2013/2654(RSP))

(2016/C 055/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Guantánamo,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder følgerne for EU's menneskerettighedspolitiske strategi ⁽¹⁾,
- der henviser til de internationale, europæiske og nationale instrumenter om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og om forbuddet mod vilkårlig tilbageholdelse, tvungne forsvindinger og tortur, såsom den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) af 16. december 1966 og FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984 og de dertil knyttede relevante protokoller,
- der henviser til den fælles erklæring af 15. juni 2009 fra Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Amerikas Forenede Stater om lukningen af tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay og det fremtidige samarbejde om terrorbekæmpelse på grundlag af fælles værdier, folkeretten og respekten for retsstatsprincippet og menneskerettighederne,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til den erklæring af 5. april 2013 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Navi Pillay, om tilbageholdelsesordningen i Guantánamo, hvori hun fremførte, at den fortsatte indespærring på ubestemt tid af mange af de tilbageholdte var ensbetydende med vilkårlig tilbageholdelse og udgjorde et klart brud på folkeretten,
 - der henviser til principperne i De Forenede Nationers pakt og menneskerettighedserklæring,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122,
- A. der henviser til, at mange af de 166 resterende fanger i Guantánamo Bay har indledt sultestrejker for at protestere mod de nuværende vilkår i tilbageholdelsesfaciliteten;
- B. der henviser til, at 86 af de resterende fanger er blevet godkendt til løsladelse, men at de fortsat bliver tilbageholdt på ubestemt tid;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union og De Forenede Stater har de samme grundlæggende værdier vedrørende frihed, demokrati og respekt for folkeretten, retsstatsprincippet og menneskerettighederne;
- D. der henviser til, at mindst ti af de sultestrejkende indsatte er blevet tvangsernæret for at blive holdt i live; der henviser til, at internationale aftaler blandt læger kræver, at der skal udvises respekt for en persons informerede og frivillige beslutning om at deltage i en sultestrejke;
- E. der henviser til, at der både i Den Europæiske Union og De Forenede Stater er religionsfrihed; der henviser til, at der har været adskillige forlydender om, at de indsatte koraner er blevet fejlhåndteret af det amerikanske militærpersonel under inspektionerne af cellerne;
- F. der henviser til, at EU's og USA's fælles erklæring af 15. juni 2009 henviste til præsident Obamas løfte om at beordre lukning af tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay senest den 22. januar 2010 og udtrykte tilfredshed med de »øvrige skridt, der er taget, herunder den intensive gennemgang af politikkerne for tilbageholdelse, overførsel, retsforfølgning og afhøring i forbindelse med terrorbekæmpelse og øget åbenhed om tidligere praksis med hensyn til disse politikker«;
- G. der henviser til, at USA er i færd med at lukke sin eneste civile flyrute til Guantánamo, således at den eneste mulighed, der er til rådighed, er at flyve med militærfly, hvortil der kræves tilladelse fra Pentagon, hvilket begrænser adgangen for presse, advokater og menneskerettighedsaktivister;
1. noterer sig de tætte transatlantiske forbindelser, der er baseret på fælles kerneværdier og respekt for grundlæggende, universelle og ufravigelige menneskerettigheder, som f.eks. retten til en retfærdig rettergang og forbud mod vilkårlig tilbageholdelse; glæder sig over det tætte transatlantiske samarbejde om en lang række internationale menneskerettigheds-spørgsmål;
 2. opfordrer de amerikanske myndigheder til at behandle de indsatte med behørig respekt for deres iboende værdighed og til at overholde deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
 3. udtrykker bekymring for de sultestrejkende og tvangsernærede indsatte tilstand og opfordrer USA til at respektere deres rettigheder og beslutninger;
 4. opfordrer indtrængende USA til at tage lukningen af den eneste civile flyrute til Guantánamo Bay op til fornyet overvejelse, fordi det ville indskrænke adgangen for repræsentanter for pressen og civilsamfundet;
 5. opfordrer indtrængende USA til at sikre, at der tages behørigt hensyn til og udvises respekt for religiøst materiale, samtidig med at obligatoriske inspektionsprocedurer følges;
 6. understreger, at fanger, der stadig er tilbageholdt, bør have ret til en regelmæssig domstolsprøvelse af lovligheden af deres tilbageholdelse i overensstemmelse med artikel 9 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvori det er anført, at »enhver, der berøves sin frihed ved arrestation eller anden tilbageholdelse, skal have ret til at indbringe sagen for en domstol, for at denne uden ophold kan træffe afgørelse om lovligheden af hans tilbageholdelse og beordre ham løsladt, hvis tilbageholdelsen ikke er lovlig«;

Torsdag den 23. maj 2013

7. gentager sin forargelse og harme over alle massive terroristangreb og gentager sin solidaritet med ofrene for disse angreb og sin sympati med deres familier, venners og slægtnings smerte og lidelser; gentager dog, at kampen mod terrorisme ikke kan føres på bekostning af de anerkendte grundlæggende fælles værdier såsom respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet;

8. beklager, at den amerikanske præsidents løfte om at lukke Guantánamo inden januar 2010 endnu ikke er blevet gennemført; gentager sin opfordring til de amerikanske myndigheder om at revidere ordningen med militære kommissioner for at sikre en retfærdig rettergang, lukke Guantánamo og forbyde anvendelse af tortur, mishandling og ubegrænset tilbageholdelse under enhver omstændighed;

9. beklager den amerikanske præsidents afgørelse af 7. marts 2011 om at underskrive dekretet om tilbageholdelse og ophævelse af forbuddet mod militærdømstole; er overbevist om, at normale straffesager ved civile domstole er den bedste måde at finde en løsning på Guantánamo-fangernes status; fastholder, at de indsatte i USA's varetægt bør talaes omgående og stilles for retten i overensstemmelse med internationale retsstatsprincipper eller blive løsladt; fremhæver i denne forbindelse, at de samme normer for retfærdig rettergang bør gælde for alle uden forskelsbehandling;

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til den indkaldende myndighed for militære kommissioner, USA's udenrigsminister, USA's præsident, USA's Kongres og Senat, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling og regeringerne i FN's medlemsstater.

P7_TA(2013)0232

Indien: Henrettelsen af Mohammad Afzal Guru og dens følger

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om Indien: Henrettelsen af Mohammad Afzal Guru og dens følger (2013/2640(RSP))

(2016/C 055/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 med opfordring til et moratorium for dødsstraf og FN's Generalforsamlings resolution 63/168 med opfordring til gennemførelse af Generalforsamlingens resolution 62/149 af 18. december 2008,
- der henviser til sluterklæringen fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt i Genève den 24.–26. februar 2010, og hvori der opfordres til en universel afskaffelse af dødsstraffen,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 11. august 2010 om moratorier for anvendelsen af dødsstraf,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraf, navnlig beslutningen af 26. april 2007 om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf ⁽¹⁾,
- der henviser til det anbringende, som 14 pensionerede indiske højesterets- og landsdommere i juli 2012 forelagde Indiens præsident, og hvori de opfordrede ham til at omstøde dødsdommene mod 13 fanger med den begrundelse, at disse domme fejlagtigt var blevet stadfæstet af højesteret i løbet af de foregående ni år,

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

Torsdag den 23. maj 2013

- der henviser til Verdensdagen mod Dødsstraf og til Den Europæiske Dag mod Dødsstraf den 10. oktober hvert år,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Mohammad Afzal Guru blev dømt til døden i 2002 efter at være blevet fundet skyldig i sammensværgelse i forbindelse med angrebet mod det indiske parlament i december 2001 og til, at han blev henrettet af de indiske myndigheder den 9. februar 2013;
- B. der henviser til, at dødsstraffen er den ultimative grusomme, umenneskelige og nedværdigende straf og krænker retten til livet som forankret i verdenserklæringen om menneskerettigheder;
- C. der henviser til, at 154 lande i verden de jure eller de facto har afskaffet dødsstraffen; der henviser til, at Indien, da landet indgav sit kandidatur til FN's Menneskerettighedsrådet forud for valget den 20. maj 2011, gav tilsagn om at opretholde de højeste standarder med hensyn til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;
- D. der henviser til, at Indien bragte sit otte år lange uofficielle moratorium for henrettelser til ophør i november 2012, da det henrettede Ajmal Kasab, der var blevet dømt for sin rolle i angrebene i Mumbai i 2008;
- E. der henviser til, at nationale og internationale menneskerettighedsorganisationer har givet udtryk for alvorlige bekymringer med hensyn til retfærdigheden af retssagen mod Afzal Gurus;
- F. der henviser til, at over 1 455 fanger i Indien i øjeblikket sidder på dødsgangen;
- G. der henviser til, at Afzal Gurus død blev efterfulgt af protester, selv om der var indført udgangsforbud i store dele af den indisk administrerede del af Kashmir;
1. understreger på ny, at det i mange år har været modstander af dødsstraf under alle omstændigheder, og opfordrer atter til indførelse af et øjeblikkeligt moratorium for henrettelser i de lande, hvor der stadig anvendes dødsstraf;
 2. fordømmer den indiske regerings hemmelige henrettelse af Afzal Guru i New Delhis Tihar-fængsel den 9. februar 2013 i modstrid med den verdensomspændende tendens hen imod afskaffelse af dødsstraf og udtrykker beklagelse over, at Afzal Gurus kone og øvrige familie ikke blev underrettet om hans umiddelbart forestående henrettelse og begravelse;
 3. opfordrer den indiske regering til at give liget af Afzal Guru tilbage til hans familie;
 4. opfordrer indtrængende de indiske myndigheder til overholde de højeste nationale og internationale retlige standarder i alle retssager og retslige procedurer og til at yde alle fanger og personer, som skal for retten, den fornødne juridiske bistand;
 5. beklager, at tre unge kashmirere døde efter protesterne mod henrettelsen af Afzal Guru; opfordrer sikkerhedsstyrkerne til at være tilbageholdende med at anvende magt mod fredelige demonstranter; udtrykker sin bekymring over de mulige negative indvirkninger på Kashmir-fredsprocessen;
 6. opfordrer den indiske regering til som et hasteanliggende ikke at godkende henrettelsesordrer fremover;
 7. opfordrer Indiens regering og parlament til at vedtage lovgivning om indførelse af et permanent moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraffen i nærmeste fremtid;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, generalsekretæren for Commonwealth, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling, FN's højkommissær for menneskerettigheder samt Indiens præsident, regering og parlament.
-

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0233

Rwanda: sagen vedrørende Victoire Ingabire**Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2013 om Rwanda: sagen om Victoire Ingabire (2013/2641(RSP))**

(2016/C 055/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Rwanda ratificerede i 1975,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder (ACHPR),
 - der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
 - der henviser til De Forenede Nationers og Den Afrikanske Menneskerettighedskommissions instrumenter, navnlig principperne og retningslinjerne om retten til en retfærdig rettergang og juridisk bistand i Afrika,
 - der henviser til besvarelsen fra Unionens højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen, Ashton, af 4. februar 2013 på forespørgsel til skriftlig besvarelse E-010366/2012 om Victoire Ingabire,
 - der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, og særlig bilag VII, hvori der opfordres til fremme af menneskerettigheder, demokrati baseret på retsstatsprincippet samt gennemsigtig og ansvarlig regeringsførelse,
 - der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til Amnesty Internationals rapport »Justice in jeopardy: The first instance trial of Victoire Ingabire« fra 2013,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Victoire Ingabire, formand for De Forenede Demokratiske Kræfter (FDU⁽¹⁾), en koalition af oppositionspartier i Rwanda, efter 16 år i eksil i Nederlandene vendte hjem til Rwanda for at stille op til præsidentvalget;
- B. der henviser til, at Victoire Ingabire, som i sidste ende blev forbudt at opstille ved valget, blev arresteret den 14. oktober 2010; der henviser til, at valget blev vundet, med 93 % af stemmerne, af den afgående præsident, Paul Kagame, leder af Rwandas patriotiske front (front patriotique rwandais (FPR)); der henviser til, at FDU ikke har kunnet registrere sig som politisk parti før valget i 2010; der henviser til, at andre oppositionspartier blev udsat for en tilsvarende behandling;
- C. der henviser til, at Ingabires politiske aktiviteter blandt andre problemstillinger har fokuseret på retsstatsprincippet, frihed for politiske sammenslutninger og styrkelse af kvinders status i Rwanda;
- D. der henviser til, at FPR fortsat er det dominerende politiske parti i Rwanda under præsident Kagame og kontrollerer det offentlige liv i stil med et étpartisytem, alt imens kritikere af de rwandiske myndigheder chikaneres, intimideres og fængsles;

⁽¹⁾ Fransk: Forces Démocratiques Unifiées (FDU-Inkingi).

Torsdag den 23. maj 2013

- E. der henviser til, at Victoire Ingabire den 30. oktober 2012 blev idømt otte års fængsel; der henviser til, at hun blev dømt for to ajourførte anklagepunkter og frikendt for fire andre; der henviser til, at hun blev fundet skyldig i sammensværgelse med henblik på at skade myndighederne ved brug af terrorisme samt for at bagatellisere folkekræbet i 1994 på grundlag af hendes formodede forbindelser med De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda (Forces démocratiques pour la libération du Rwanda (FDLR)), en hutu-oprørsgruppe; der henviser til, at den offentlige anklager gik efter en livstidsdom;
- F. der henviser til, at Victoire Ingabire den 25. marts 2013 indtog vidneskranken i sin appelsag og anmodede om en ny bedømmelse af beviserne;
- G. der henviser til, at retsforfølgningen af Victoire Ingabire for »folkedrabsideologi« og for at så splid i befolkningen (»divisionism«) illustrerer den rwandiske regerings manglende tolerance over for politisk pluralisme;
- H. der henviser til, at hun under sin appelsag for højesteret, skønt hun blev renset for de seks anklagepunkter, anklagemyndigheden havde fremlagt, blev dømt for nye anklagepunkter, som ikke var baseret på juridiske dokumenter, og som ifølge hendes forsvarer ikke var blevet fremlagt under retssagen; der henviser til, at de to nye anklagepunkter omfattede benægtelse/revisionisme og højforræderi;
- I. der henviser til, at fire af anklagerens vidner og en medtiltalt, efter at have vidnet mod Victoire Ingabire for den rwandiske højesteret i 2012, i maj 2013 fortalte højesteret, at deres vidneudsagn var blevet forfalsket; der henviser til, at en prominent menneskerettighedsorganisation udtrykte bekymring over deres »langvarige tilbageholdelse i isolation« og »anvendelsen af tortur til at fremtvinge tilståelser«;
- J. der henviser til, at retssagen, der startede i 2011, af mange observatører anses for at være politisk motiveret; der henviser til, at Rwandas nationale lovgivning og domstole bryder med internationale konventioner, som Rwanda har undertegnet, i særdeleshed den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som den rwandiske regering undertegnede den 16. juli 1997, navnlig dens bestemmelser om ytrings- og tankefrihed;
- K. der henviser til, at Ingabire siden den 16. april 2012 havde boycottet sin retssag i protest mod de trusler og ulovlige forhørsprocedurer, der blev anvendt over for nogle af hendes medtiltalte, nemlig de tidligere FLDR-medlemmer oberstløjtnant Tharcisse Nditurende, oberstløjtnant Noël Habiaryemye, kaptajn Jean Marie Vianney Karuta og major Vital Uwumuremyi, og mod rettens beslutning om at afkorte afhøringen af et af forsvarrets vidner, Michel Habimana, som beskylder de rwandiske myndigheder for at fabricere beviser; der henviser til, at disse omstændigheder ikke er blevet bekræftet af de rwandiske myndigheder;
- L. der henviser til, at Bernard Ntaganda, stifter af partiets PS-Imberakuri, blev idømt fire års fængsel for anklager om at være til fare for den nationale sikkerhed, at så splid i befolkningen (»divisionism«) og forsøge på at organisere demonstrationer uden tilladelse;
- M. der henviser til, at Victoire Ingabire den 13. september 2012 — sammen med to andre rwandiske politikere, Bernard Ntaganda og Deogratias Mushyayidi, som alle i øjeblikket sidder fængslet i Kigali — blev nomineret til Europa-Parlamentets Sakharov-pris for tankefrihed;
- N. der henviser til, at Rwanda har undertegnet Cotonouaftalen, som foreskriver, at respekt for menneskerettighederne er et grundlæggende element i EU-AVS-samarbejdet;
- O. der henviser til, at respekten for grundlæggende menneskerettigheder, herunder politisk pluralisme og ytrings- og forsamlingsfrihed, er stærkt begrænset i Rwanda, hvilket gør det vanskeligt for oppositionspartier at fungere og for journalister at udtrykke kritiske synspunkter;
- P. der henviser til, at konsolidering af demokratiet — herunder sikring af domstolenes uafhængighed og oppositionspartiernes deltagelse — er af afgørende betydning, navnlig i lyset af parlamentsvalget i 2013 og det præsidentvalg, der skal afholdes i 2017;
- Q. der henviser til, at folkekræbet og borgerkrigen i Rwanda i 1994 stadig har negativ indvirkning på stabiliteten i regionen;

Torsdag den 23. maj 2013

1. giver udtryk for dyb bekymring over den første retssag mod Victoire Ingabire, som ikke levede op til internationale standarder, ikke mindst hvad angår hendes ret til uskyldsformodning, og som var baseret på fabrikerede beviser og tilståelser fra medtiltalte, som har været under militær frihedsberøvelse i Camp Kami, hvor der angiveligt skulle være anvendt tortur til at fremtvinge deres tilståelser;
2. fordømmer kraftigt retssagens politisk motiverede karakter, retsforfølgningen af politiske modstandere og foregribelsen af retssagens udfald; opfordrer de rwandiske domstole til at sikre en omgående og retfærdig appelsag for Victoire Ingabire, som lever op til de standarder, der er fastsat i rwandisk og international lovgivning;
3. opfordrer til, at der værnes om lighedsprincippet gennem foranstaltninger til at sikre, at begge parter — anklager og forsvarer — får adgang til de samme proceduremæssige midler til og muligheder for at afdække vigtige beviser under retssagen, og får lige muligheder for at føre deres sag; opfordrer til bedre efterprøvning af beviser, herunder midler til at sikre, at de ikke er blevet indhentet ved brug af tortur;
4. opfordrer EU til at sende observatører til at overvåge Victoire Ingabires appelsag;
5. understreger sin respekt for det rwandiske retssystems uafhængighed, men minder de rwandiske myndigheder om, at EU inden for rammerne af den officielle politiske dialog med Rwanda under artikel 8 i Cotonouaftalen har givet udtryk for betænkelighed med hensyn til respekten for menneskerettighederne og retten til en retfærdig rettergang;
6. erindrer om, at forsamlings-, forenings- og ytringsfrihed er afgørende elementer i enhver form for demokrati, og mener, at disse principper er underlagt alvorlige begrænsninger i Rwanda;
7. fordømmer alle former for undertrykkelse, intimidering og tilbageholdelse af politiske aktivister, journalister og menneskerettighedsaktivister; opfordrer indtrængende de rwandiske myndigheder til at løslade alle enkeltpersoner og andre aktivister, der tilbageholdes eller er blevet dømt udelukkende for at have udøvet deres ret til ytringsfrihed, foreningsfrihed og fredelig forsamling; opfordrer i denne forbindelse indtrængende de rwandiske myndigheder til at tilpasse den nationale lovgivning med henblik på at sikre ytringsfriheden;
8. opfordrer indtrængende den rwandiske regering til at overholde folkeretten og respektere verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder;
9. erindrer om, at vidneforklaringer indhentet under anvendelse af tortur eller andre former for mishandling ikke kan godtages i nogen retssager;
10. opfordrer de rwandiske retsmyndigheder til at undersøge påstande om tortur og andre menneskerettighedskrænkelser grundigt og bringe dem, der er skyldige i sådanne krænkelser, for en domstol, idet straffrihed ikke kan tolereres;
11. udtrykker bekymring over, at Rwanda 19 år efter, at FPR kom til magten, og to år efter præsident Kagames genvalg stadig ikke har nogen fungerende oppositionspartier;
12. opfordrer de rwandiske myndigheder til at sikre adskillelsen af den udøvende, lovgivende og dømmende magt, og navnlig domstolenes uafhængighed, og til at fremme oppositionspartiets deltagelse på en baggrund af gensidig respekt og inklusiv dialog som en del af en demokratisk proces;
13. er af den opfattelse, at loven om »folkedrabsideologi« fra 2008, som blev anvendt til at tiltale Victoire Ingabire, har fungeret som et politisk redskab til at lukke munden på kritikere af regeringen;
14. opfordrer Rwandas regering til at revidere loven om »folkedrabsideologi«, så den bringes i overensstemmelse med Rwandas forpligtelser i henhold til folkeretten, og til at ændre den lov, der fastsætter straf for lovovertrædelserne diskrimination og sekterisme, således at den bringes i overensstemmelse med Rwandas forpligtelser i henhold til folkeretten;
15. understreger, at strafferetssagen mod Victoire Ingabire — en af de længste i Rwandas historie — er vigtig, både politisk og retligt, som en prøve på de rwandiske domstoles kapacitet til at behandle højt profilerede politiske sager på retfærdig og uafhængig vis;

Torsdag den 23. maj 2013

16. minder de rwandiske myndigheder om, at demokrati er baseret på et pluralistisk styre, en fungerende opposition, uafhængige medier og domstole, respekt for menneskerettighederne og respekt for retten til ytrings- og forsamlingsfrihed; opfordrer i denne henseende Rwanda til at leve op til disse standarder og forbedre menneskerettighedssituationen i landet;
 17. understreger, at der i forbindelse med internationalt udviklingsarbejde i Rwanda bør gives langt højere prioritet til menneskerettigheder, retsstatsprincippet og gennemsigtig og proaktiv forvaltning; opfordrer EU til i samarbejde med andre internationale donorer at udøve vedvarende pres for at tilskynde til menneskerettighedsreformer i Rwanda;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's Sikkerhedsråd og FN's generalsekretær, Den Afrikanske Unions institutioner, Det Østafrikanske Fællesskab, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater samt Victoire Ingabires forsvarere og Rwandas præsident.
-

Tirsdag den 21. maj 2013

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0195

Anmodning om beskyttelse af Gabriele Albertinis parlamentariske immunitet og privilegier
Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om anmodning om beskyttelse af Gabriele Albertinis immunitet og privilegier (2012/2240(IMM))

(2016/C 055/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 19. juli 2012 fra Gabriele Albertini om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med en verserende sag ved retten i Milano, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 10. september 2012,
 - der har hørt Gabriele Albertini, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
 - der henviser til artikel 68 i Den Italienske Republiks forfatning som ændret ved forfatningslov nr. 3 af 29. oktober 1993,
 - der henviser til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0149/2013),
- A. der henviser til, at Gabriele Albertini, medlem af Europa-Parlamentet, har anmodet om beskyttelse af sin parlamentariske immunitet i forbindelse med en verserende sag ved en italiensk domstol;

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 21. maj 2013

- B. der henviser til, at Gabriele Albertinis anmodning vedrører en stævning indgivet mod ham ved retten i Milano på vegne af Alfredo Robledo vedrørende udtalelser fremsat af Gabriele Albertini i et første interview offentliggjort i den italienske avis *Il Sole 24 Ore* den 26. oktober 2011 og i et andet interview offentliggjort i den italienske avis *Corriere della Sera* den 19. februar 2012;
- C. der henviser til, at de pågældende udtalelser ifølge stævningen er ærekrænkende, hvorfor der er rejst krav om betaling af erstatning;
- D. der henviser til, at udtalelserne i begge interviews vedrører »derivatretssagen« om undersøgelsen af nogle faktiske omstændigheder tilbage i 2005, der involverer Milano kommune og har forbindelse til Gabriele Albertinis hverv som borgmester i byen;
- E. der henviser til, at begge interviews blev givet på et tidspunkt, hvor Gabriele Albertini var medlem af Europa-Parlamentet efter at have opnået valg ved valgene til Europa-Parlamentet i 2004 og 2009;
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af menings-tilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- G. der henviser til, at den omstændighed, at en retssag er af civil- eller forvaltningsretlig karakter eller indeholder visse civil- eller forvaltningsretlige aspekter, i henhold til Parlamentets faste praksis ikke i sig selv udgør nogen hindring for, at beskyttelsen i den ovennævnte artikel kan gøres gældende;
- H. der finder, at sagens omstændigheder, som de fremgår af stævningen og af Gabriele Albertinis mundtlige forklaring for Retsudvalget, tyder på, at de fremsatte udtalelser ikke har nogen direkte og klar forbindelse til Gabriele Albertinis udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
- I. der derfor konkluderer, at Gabriele Albertini ikke gav de to omhandlede interviews om »derivatretssagen« som led i udøvelsen af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet,
1. vedtager ikke at beskytte Gabriele Albertinis immunitet og privilegier;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Italienske Republiks kompetente myndighed og til Gabriele Albertini.

P7_TA(2013)0196

Anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' parlamentariske immunitet (I)

Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' immunitet (I) (2013/2014(IMM))

(2016/C 055/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' immunitet, som er fremsendt af viceanklageren ved Den Helleniske Republiks højesteret den 11. december 2012 (ref. nr. 4634/2012) i forbindelse med Kreta appelrets afgørelse af 22. marts 2012 (ref. nr. 584/2012), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 14. januar 2013,
- der har hørt Spyros Danellis, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet og artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning,

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0159/2013),
 - A. der henviser til, at Den Helleniske Republiks højesteret har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Spyros Danellis' parlamentariske immunitet i forbindelse med eventuelle retslige skridt angående en påstået lovovertrædelse;
 - B. der henviser til, at, Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
 - C. der henviser til, at det fastslås i artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning, at et parlamentsmedlem under sit mandat ikke kan retsforfølges, fastholdes eller fængsles eller på anden måde berøves sin frihed uden parlamentets samtykke;
 - D. der henviser til, at Spyros Danellis er tiltalt for pligtforsømmelse, idet han angiveligt som borgmester i Hersonissos, præfekturet Iraklion, undlod at træffe foranstaltninger til at lukke en virksomhed i den pågældende kommune på trods af en afgørelse fra sundhedsmyndighederne om, at der skulle træffes sådanne foranstaltninger;
 - E. der henviser til, at de påståede handlinger ikke udgør meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
 - F. der henviser til, at anklagen klart ikke har forbindelse til Spyros Danellis' hverv som medlem af Europa-Parlamentet, men til hans tidligere hverv som borgmester i Hersonissos;
 - G. der henviser til, at der ikke er nogen grund til at formode, at der foreligger *fumus persecutionis*, navnlig i betragtning af at Spyros Danellis ikke er den eneste tiltalte i den pågældende sag;
1. vedtager at ophæve Spyros Danellis immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til anklageren ved Den Helleniske Republiks højesteret og til Spyros Danellis.

P7_TA(2013)0197

Anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' parlamentariske immunitet (II)

Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' immunitet (II)
(2013/2028(IMM))

(2016/C 055/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Spyros Danellis' immunitet, som er fremsendt af viceanklageren ved Den Helleniske Republiks højesteret den 11. december 2012 (ref.nr. 4825/2012) i forbindelse med Kreta appelrets afgørelse

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 21. maj 2013

af 9. og 16. oktober 2012 (ref.nr. 1382/2012), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 6. februar 2013,

- der har hørt Spyros Danellis, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
 - der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet og artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010 og 6. september 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0160/2013),
- A. der henviser til, at Den Helleniske Republiks højesteret har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Spyros Danellis' parlamentariske immunitet i forbindelse med eventuelle retslige skridt angående en påstået lovovertrædelse;
- B. der henviser til, at, Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- C. der henviser til, at det fastslås i artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning, at et parlamentsmedlem under sit mandat ikke kan retsforfølges, fastholdes eller fængsles eller på anden måde berøves sin frihed uden parlamentets samtykke;
- D. der henviser til, at Spyros Danellis er tiltalt for at have indgivet falsk anmeldelse mod tredjemand for en ulovlig handling med den hensigt, at den pågældende skulle retsforfølges, og for bevidst at have rettet falske beskyldninger mod tredjemand, der vil kunne skade dennes omdømme;
- E. der henviser til, at de påståede falske beskyldninger vedrører salg af frugten fra oliventræer og andre træer, der er ryddet fra eksproprieret jord, foretaget af en entreprenør under udførelsen af offentlige arbejder i forbindelse med opførelsen af en dæmning i Hersonissos kommune, præfekturet Iraklion, hvor Spyros Danellis var borgmester;
- F. der henviser til, at de påståede handlinger ikke udgør meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hvervet som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- G. der henviser til, at anklagen klart ikke har forbindelse til Spyros Danellis' hverv som medlem af Europa-Parlamentet, men til hans tidligere hverv som borgmester i Hersonissos;
- H. der henviser til, at der ikke er nogen grund til at formode, at der foreligger *fumus persecutionis*, navnlig i betragtning af at Spyros Danellis langt fra er den eneste tiltalte i den pågældende sag;
1. vedtager at ophæve Spyros Danellis' immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til anklageren ved Den Helleniske Republiks højesteret og til Spyros Danellis.

⁽¹⁾ Dom af 12. maj 1964, sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier (Sml. 1964, s. 483), dom af 10. juli 1986, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl. (Sml. 1986, s. 2391), dom af 15. oktober 2008, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet (Sml. 2008 II, s. 2849), dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente (Sml. 2008 I, s. 7929), dom af 19. marts 2010, sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (Sml. 2010 II, s. 1135), og dom af 6. september 2011, sag C-163/10, Patriciello (Sml. 2011 I, s. 7565).

Tirsdag den 21. maj 2013

P7_TA(2013)0207

Mundtlige ændringsforslag og andre mundtlige ændringer (fortolkning af forretningsordenens artikel 156, stk. 6)**Europa-Parlamentets afgørelse af 21. maj 2013 om mundtlige ændringsforslag og andre mundtlige ændringer (fortolkning af forretningsordenens artikel 156, stk. 6)**

(2016/C 055/26)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til skrivelse af 24. april 2013 fra formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 211,

1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til forretningsordenens artikel 156, stk. 6:

»På forslag af formanden behandles et mundtligt ændringsforslag eller enhver anden mundtlig ændring på samme måde som et ændringsforslag, der ikke er omdelt på alle officielle sprog. Afgør formanden, jf. artikel 157, stk. 3, at ændringsforslaget kan behandles, og medmindre der gøres indsigelse i henhold til artikel 156, stk. 6, sættes det under afstemning i overensstemmelse med den fastlagte afstemningsrækkefølge.

I udvalg fastlægges det antal stemmer, som er nødvendigt for at gøre indsigelse mod, at et sådant ændringsforslag eller en sådan ændring sættes under afstemning, på grundlag af artikel 196 forholdsmæssigt i forhold til det antal, der gælder for plenarmødet, om nødvendigt afrundet til nærmeste hele tal.«

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Tirsdag den 21. maj 2013

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0191

Aftale EU-Sri Lanka om visse aspekter af lufttrafik ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om visse aspekter af lufttrafik mellem Den Europæiske Union og regeringen for Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka (15318/2012 — C7-0391/2012 — 2012/0018(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 055/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15318/2012),
 - der henviser til aftalen om visse aspekter af lufttrafik mellem Den Europæiske Union og regeringen for Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka (08176/2012),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 8, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0391/2012),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0169/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lankas regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0192

Forbedret samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed om fastlæggelse af en generel ramme for forbedret samarbejde (05822/2013 — C7-0044/2013 — 2012/0213(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 055/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05822/2013),

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til Rådets afgørelse om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af aftalen om fastlæggelse af en generel ramme for forbedret samarbejde mellem Den Europæiske Union og Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (13792/2012),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0044/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0157/2013),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed.

P7_TA(2013)0193

Ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 for så vidt angår institutionernes deponering af historiske arkivalier hos Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 for så vidt angår institutionernes deponering af historiske arkivalier hos Det Europæiske Universitetsinstitut i Firenze (06867/2013 — C7-0081/2013 — 2012/0221(APP))****(Særlig lovgivningsprocedure — godkendelse)**

(2016/C 055/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets forordning (06867/2013),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0081/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0156/2013),
1. godkender udkastet til Rådets forordning;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 21. maj 2013

P7_TA(2013)0194

Perioden for det ottende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om fastsættelse af perioden for det ottende almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet (07279/2013 — C7-0068/2013 — 2013/0802(CNS))

(Høring)

(2016/C 055/30)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets udkast (07279/2013),

— der henviser til artikel 11, stk. 2, andet afsnit, i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »akten om valg til Europa-Parlamentet«), der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0068/2013),

— der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om valget til Europa-Parlamentet i 2014 ⁽²⁾,

— der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0138/2013),

1. godkender Rådets udkast;
2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet samt til medlemsstaternes og Republikken Kroatiens regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0200

Offshore-udvinding af olie og gas, undersøgelses- og produktionsaktiviteter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 21. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasprospektering, -eftersøgning og -produktion (COM(2011)0688 — C7-0392/2011 — 2011/0309(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: Førstebehandling)

(2016/C 055/31)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0688),

⁽¹⁾ Akt knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ Vedtagne tekster; P7_TA(2012)0462.

Tirsdag den 21. maj 2013

- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet(C7-0392/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. februar 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 6. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og Retsudvalget (A7-0121/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand om at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0309

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 21. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/30/EU).

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 107.

Onsdag den 22. maj 2013

P7_TA(2013)0208

Udkast til protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder på Den Tjekkiske Republik (godkendelse) ***

Europa-Parlamentets afgørelse af 22. maj 2013 om Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent med henblik på tilføjelse af en protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Den Tjekkiske Republik til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (00091/2011 — C7-0386/2011 — 2011/0818(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 055/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 5. september 2011 fra den tjekkiske regering til Rådet om et udkast til protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») i Den Tjekkiske Republik,
- der henviser til skrivelse af 25. oktober 2011 fra formanden for Det Europæiske Råd til Europa-Parlamentets formand om et udkast til protokol om anvendelsen af chartret i Den Tjekkiske Republik,
- der henviser til Det Europæiske Råds anmodning om godkendelse af, at der ikke indkaldes et konvent, jf. artikel 48, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (C7-0386/2011),
- der henviser til artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union og til chartret,
- der henviser til konklusionerne fra mødet den 29. og 30. oktober 2009 mellem medlemsstaternes stats- og regeringschefer, forsamlet i Det Europæiske Råd,
- der henviser til forretningsordenens artikel 74a og artikel 81, stk. 1,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0282/2012),

ud fra følgende i betragtninger:

- A. der henviser til, at chartret blev udarbejdet af et konvent afholdt fra den 17. december 1999 til den 2. oktober 2000, sammensat af repræsentanter for Parlamentet, medlemsstaterne, de nationale parlamenter og Kommissionen; chartret blev proklameret den 7. december 2000, og teksten blev tilpasset i Strasbourg den 12. december 2007;
- B. der henviser til, at der blev afholdt endnu et konvent fra den 22. februar 2002 til den 18. juli 2003 med henblik på udarbejdelse af traktaten om en forfatning for Europa, hvis indhold for størstedelens vedkommende blev indarbejdet i Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009;
- C. der henviser til, at de to konventer blev indkaldt for at behandle vigtige spørgsmål vedrørende Unionens forfatningsmæssige opbygning, bl.a. med henblik på at vedtage en bindende tekst, der fastlægger de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes af Unionen;
- D. der henviser til, at det på denne baggrund ikke er nødvendigt at indkalde et konvent til at behandle forslaget om, at protokol nr. 30 om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Polen og i Det Forenede Kongerige udvides til at omfatte Den Tjekkiske Republik, da forslagets eventuelle virkninger vil være begrænsede;

Onsdag den 22. maj 2013

1. godkender Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent;
2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TA(2013)0209

Udkast til protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Den Tjekkiske Republik (høring) *

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2013 om udkast til protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Den Tjekkiske Republik (artikel 48, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union) (00091/2011 — C7-0385/2011 — 2011/0817(NLE))

(2016/C 055/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 5. september 2011 fra den tjekkiske regering til Rådet om et udkast til protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») i Den Tjekkiske Republik,
- der henviser til skrivelse af 25. oktober 2011 fra formanden for Det Europæiske Råd til Europa-Parlamentets formand om et udkast til protokol om anvendelsen af chartret i Den Tjekkiske Republik,
- der henviser til artikel 48, stk. 3, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), der danner grundlag for Det Europæiske Råds høring af Parlamentet (C7-0385/2011),
- der henviser til artikel 6, stk. 1, i TEU og til chartret,
- der henviser til protokol nr. 30 om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Polen og i Det Forenede Kongerige, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til konklusionerne fra mødet den 29.—30. oktober 2009 mellem medlemsstaternes stats- og regeringschefer, forsamlet i Det Europæiske Råd,
- der henviser til erklæringerne om chartret, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, hvorved Lissabontraktaten, der undertegnedes den 13. december 2007, vedtoges, navnlig erklæring nr. 1 fra alle medlemsstaterne, erklæring nr. 53 fra Den Tjekkiske Republik og erklæring nr. 61 og nr. 62 fra Republikken Polen,
- der henviser til resolution nr. 330, som vedtoges under den 12. samling i det tjekkiske Senat den 6. oktober 2011,
- der henviser til forretningsordenens artikel 74a,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0174/2013),

ud fra følgende i betragtninger:

- A. Stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd den 29.—30. oktober 2009, vedtog, at de ved indgåelsen af den næste tiltrædelsestraktat og i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser ville knytte en protokol om anvendelsen af chartret i Den Tjekkiske Republik til traktaterne.
- B. Den tjekkiske regering forelagde den 5. september 2011 i en skrivelse fra sin faste repræsentant Rådet et forslag til revision af traktaterne i henhold til artikel 48, stk. 2, TEU med henblik på at tilføje en protokol om anvendelsen af chartret i Den Tjekkiske Republik.

Onsdag den 22. maj 2013

- C. Rådet fremsendte den 11. oktober 2011 i henhold til artikel 48, stk. 2, i TEU et forslag til revision af traktaterne til Det Europæiske Råd med henblik på tilføjelse af en protokol om anvendelsen af chartret i Den Tjekkiske Republik.
- D. Det Europæiske Råd har i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, første afsnit, i TEU hørt Parlamentet om, hvorvidt de foreslåede ændringer bør behandles.
- E. Den Europæiske Union anerkender i henhold til artikel 6, stk. 1, i TEU, at de rettigheder, friheder og principper, der findes i chartret, har samme juridiske værdi og bindende virkning som traktaterne.
- F. Protokollerne udgør en integreret del af de traktater, som de er vedføjet, hvorfor en tillægsprotokol, der fastlægger særlige regler med hensyn til anvendelsen af dele af EU-retten i en medlemsstat, nødvendiggør en revision af traktaterne.
- G. I henhold til artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i TEU udvider chartret på ingen måde Unionens beføjelser som fastsat i traktaterne.
- H. I chartrets artikel 51 fastslås det, at bestemmelserne deri er rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten. Disse institutioner, organer, kontorer og agenturer skal derfor respektere rettighederne, overholde principperne og fremme anvendelsen heraf i overensstemmelse med deres respektive kompetencer og under overholdelse af grænserne for de kompetencer, der er tildelt Unionen i traktaterne. Som bekræftet i medlemsstaternes erklæring nr. 1, udvider chartret ikke anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens beføjelser, etablerer ikke nye beføjelser eller opgaver for Unionen og ændrer ikke de beføjelser og opgaver, der er fastlagt i traktaterne.
- I. Det bestemmes i punkt 2 i erklæring nr. 53 fra Den Tjekkiske Republik, at chartret »[ikke] reducerer [...] anvendelsesområdet for den nationale ret og [heller ikke] indskrænker [...] de nationale myndigheders eksisterende beføjelser på dette område«, hvorved det fastslås, at Den Tjekkiske Republiks retsordens integritet er garanteret, uden at der er behov for yderligere retsakter.
- J. Det fremgår af den juridiske litteratur og retspraksis, at protokol nr. 30 ikke fritager Polen og Det Forenede Kongerige fra chartrets bindende bestemmelser, at den ikke er en »opt-out-mulighed«, at den ikke ændrer chartret, og at den ikke ændrer retsstillingen i forhold til, hvad der ville gælde uden protokollen⁽¹⁾. Dens eneste virkning er, at den skaber retsikkerhed, ikke alene i Polen og Det Forenede Kongerige, men også i andre medlemsstater.
- K. Et af hovedformålene med chartret er at fremhæve de grundlæggende rettigheder og gøre dem mere synlige, men protokol nr. 30 giver anledning til retsikkerhed og politisk forvirring og underminerer dermed Unionens bestræbelser på at opnå og fastholde et ensartet højt og lige niveau for beskyttelsen af rettighederne.
- L. Hvis protokol nr. 30 nogensinde skulle blive fortolket, som om den begrænser omfanget eller virkningen af bestemmelserne i chartret, ville det mindske beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder for befolkningen i Polen og Det Forenede Kongerige og med tiden i Den Tjekkiske Republik.
- M. Det tjekkiske parlamentet ratificerede Lissabon-traktaten med nøjagtig den ordlyd, der var blevet undertegnet, uden forbehold af nogen art vedrørende Den Tjekkiske Republiks fuldstændige overholdelse af chartret⁽²⁾.
- N. Det tjekkiske Senat modsatte sig i sin beslutning af 6. oktober 2011 anvendelsen af protokol nr. 30 i Den Tjekkiske Republik med den begrundelse, at det vil forringe beskyttelsen af de tjekkiske borgeres grundlæggende rettigheder og friheder. Det tjekkiske Senat satte også spørgsmålstegn ved den i forfatningsmæssig henseende betænkelige omstændighed, at sagen først var blevet rejst af republikkens præsident, efter at parlamentet havde ratificeret Lissabon-traktaten.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. december 2011 i forenede sager C-411/10 og C-493/10, navnlig punkt 120.

⁽²⁾ Lissabon traktaten blev ratificeret af Det tjekkiske Deputeretkammer den 18. februar 2009, og af det tjekkiske Senat ratificerede den 9. maj 2009.

Onsdag den 22. maj 2013

- O. Den tjekkiske forfatningsdomstol afviste i 2008 og 2009 to andragender med den begrundelse, at Lissabon-traktaten var i fuld overensstemmelse med tjekkisk forfatningsret, men det kan ikke udelukkes, at der igen vil blive indgivet et andragende mod den foreslåede revision af traktaterne til den tjekkiske forfatningsdomstol.
- P. Parlamentet er af hensyn til et oprigtigt samarbejde forpligtet til at afgive en udtalelse til Det Europæiske Råd om alle foreslåede traktatrevisioner uanset deres betydning, men det er på ingen måde forpligtet til at være enig med Det Europæiske Råd.
- Q. Der hersker tvivl om, hvorvidt det tjekkiske parlament til er villig til at fuldføre ratificeringen af den nye protokol, der har til formål at udvide anvendelsen af protokol nr. 30 til Den Tjekkiske Republik; hvis Det Europæiske Råd beslutter at behandle den foreslåede ændring, er det muligt, at andre medlemsstater ikke ønsker at indlede deres ratificeringsprocedurer, før Den Tjekkiske Republik har fuldført sin;
1. opfordrer Det Europæiske Råd til ikke at behandle den foreslåede ændring af traktaterne;
 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning som Parlamentets holdning til Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen samt til Den Tjekkiske Republiks regering og parlament og de øvrige medlemsstaters parlamenter.

P7_TA(2013)0210

Gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål (COM(2011)0276 — C7-0128/2011 — 2011/0130(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 055/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0276),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81, stk. 2, litra a), e) og f), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0128/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 16. februar 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 8. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til de fælles drøftelser mellem Retsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0126/2013),

⁽¹⁾ EUT C 113 af 18.4.2012, s. 56.

Onsdag den 22. maj 2013

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P7_TC1-COD(2011)0130

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 22. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile retlige spørgsmål

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 606/2013).

P7_TA(2013)0211

Aftale EU-Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed (11362/2012 — C7- 0078/2013 — 2012/0073(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 055/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11362/2012),
- der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed (11587/2012),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0078/2013),
- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A7-0152/2013),

1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Canadas regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 22. maj 2013

P7_TA(2013)0212

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og tilsyn med kreditinstitutter *I**

Europa-Parlamentets ændringer af 22. maj 2013 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår samspillet med Rådets forordning (EU) nr. .../... om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (COM(2012)0512 — C7-0289/2012 — 2012/0244(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: Førstebehandling)

(2016/C 055/36)

[Ændring 2]

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) NR. .../2013

om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår samspillet med Rådets forordning (EU) nr. .../... om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. juni 2012 anmodede stats- og regeringscheferne fra euroområdet Kommissionen om at fremsætte forslag om indførelse af en fælles tilsynsmekanisme, som omfatter Den Europæiske Centralbank (ECB). I Det Europæiske Råds konklusioner af 29. juni 2012 blev formanden for Det Europæiske Råd opfordret til i tæt samarbejde med

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0393/2012).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 34.

⁽²⁾ EUT C 30 af 1.2.2013, s. 6.

Onsdag den 22. maj 2013

formanden for Kommissionen, formanden for Eurogruppen og formanden for ECB at udarbejde en specifik og tidsbunden køreplan for gennemførelsen af en egentlig Økonomisk og Monetær Union, som indeholder konkrete forslag til bevarelse af enheden og integriteten i det indre marked for finansielle tjenesteydelser ■.

- (2) Indførelsen af en fælles tilsynsmekanisme er det første skridt i retning af at skabe en europæisk bankunion, som bygger på et egentligt fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser og **nye rammer** for indskudsgaranti og afvikling.
- (3) Med henblik på indførelse af den fælles tilsynsmekanisme overdrages ECB ved Rådets forordning nr. .../... [artikel 127, stk. 6, forordning] specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter i de medlemsstater, der har euroen som valuta. Andre medlemsstater kan indlede et tæt samarbejde med ECB. ■
- (4) Overdragelsen af tilsynsopgaver til ECB i banksektoren for en del af EU-medlemsstaterne bør ikke på nogen måde hindre det indre marked for finansielle tjenesteydelser i at fungere. **Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) bør derfor bevare sin rolle og alle sine eksisterende beføjelser og opgaver: den bør fortsat udvikle og bidrage til en konsekvent anvendelse af det fælles regelsæt, som finder anvendelse på alle medlemsstater, og øge konvergens mellem tilsynspraksis i hele Unionen.**
- (4a) *Det er afgørende, at bankunionen indeholder mekanismer for demokratisk ansvarlighed.*
- (4b) *EBA bør i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som den får overdraget, og med forbehold af formålet om at sikre kreditinstitutters sikkerhed og soliditet, tage fuldstændig hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter samt deres størrelse og forretningsmodeller og til de systemiske fordele ved en diversificeret europæisk banksektor.*
- (4c) *For at fremme den bedste tilsynspraksis i det indre marked er det afgørende, at det fælles regelsæt ledsages af en europæisk tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner, som er udarbejdet af EBA efter samråd med de kompetente myndigheder. Tilsynshåndbogen bør fastlægge den bedste praksis i Unionen inden for tilsynsmetoder og -processer, således at centrale internationale principper og EU-principper overholdes. Håndbogen bør ikke udformes som retligt bindende akter og bør ikke begrænse tilsyn baseret på bedømmelse. Den bør omfatte alle forhold inden for EBA's ansvarsområde, herunder, hvor det er relevant, områderne forbrugerbeskyttelse og foranstaltninger mod hvidvaskning af penge. Den bør fastlægge måleenheder og metoder til risikovurdering, identificering af tidlige advarselssignaler og kriterier for tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør anvende håndbogen. Anvendelse af håndbogen bør betragtes som et væsentligt led i vurderingen af konvergens med hensyn til tilsynspraksis og i forbindelse med fagfællebedømmelse som omhandlet i denne forordning.*
- (4d) *EBA's anmodninger om oplysninger bør være berettigede og behørigt begrundede. Indsigelser, der sætter spørgsmålstegn ved, om en specifik anmodning om oplysninger fra EBA er i overensstemmelse med kravene i denne forordning, bør fremsættes i overensstemmelse med de relevante procedurer. Fremsættelsen af en sådan indsigelse bør ikke fritage modtageren af anmodningen fra at forelægge oplysningerne. Den Europæiske Unions Domstol bør have kompetence til i overensstemmelse med de traktatfæstede procedurer at træffe afgørelse om, hvorvidt en specifik anmodning fra EBA om oplysninger opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning.*
- (4e) *EBA's mulighed for at anmode om oplysninger fra finansielle institutioner på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør vedrøre enhver form for oplysninger, som den finansielle institution har retmæssig adgang til, herunder oplysninger fra personer, der udfører relevante opgaver for den pågældende finansielle institution mod vederlag, eksterne revisorers udførelse af revision for den pågældende finansielle institution, kopier af relevant dokumenter, bøger og optegnelser.*
- (4f) *Det indre marked og Unionens samhörighed bør sikres. Spørgsmål som f.eks. styring og afstemningsregler i EBA bør med henblik herpå behandles nøje, og der bør sikres lige behandling af medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme (FTM), og andre medlemsstater.*
- (4 g) *I betragtning af at EBA, hvor alle medlemsstater deltager med samme rettigheder, blev oprettet med det formål at udvikle og bidrage til en konsekvent anvendelse af et fælles regelsæt og skabe en bedre sammenhæng i tilsynspraksis i Unionen, og som følge af oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme med en ledende rolle for ECB bør EBA udstyres med hensigtsmæssige instrumenter, som vil gøre det muligt for myndigheden effektivt at udføre de pålagte opgaver med hensyn til integriteten af det indre marked.*

Onsdag den 22. maj 2013

- (5) I betragtning af de tilsynsopgaver, som overdrages ECB ved Rådets forordning (EU) nr. .../... [artikel 127, stk. 6, forordning], bør EBA også kunne varetage sine opgaver i forhold til ECB **på samme måde som i forhold til andre kompetente myndigheder. Navnlig bør** eksisterende mekanismer til tvistbilæggelse og tiltag i krisesituationer **justeres på passende måde for at forblive effektive. █**
- (5a) **For at kunne spille en fremmende og koordinerende rolle i nødsituationer bør EBA holdes fuldstændig underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder. Dette omfatter taleret og ret til at yde andre bidrag.**
- (6) Afstemningsreglerne i tilsynsrådet bør tilpasses █ for at sikre, at der tages passende højde for alle medlemsstaters interesser, og for at gøre det muligt for EBA at fungere korrekt, med det formål at bevare og udvide det indre marked for finansielle tjenesteydelser.
- (7) Afgørelser vedrørende overtrædelse af EU-retten og tvistbilæggelse bør gennemgås af et uafhængigt panel sammensat af stemmeberettigede tilsynsrådsmedlemmer uden interessekonflikter udpeget af tilsynsrådet. Afgørelser, som panelet foreslår tilsynsrådet, bør **vedtages** med et simpelt flertal █ **af tilsynsrådsmedlemmer** fra medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, og **et simpelt flertal af medlemmerne** fra medlemsstater, som ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme.
- (7a) **Afgørelser vedrørende tiltag i krisesituationer bør vedtages med et simpelt flertal af tilsynsrådet, som bør omfatte et simpelt flertal af medlemmerne fra medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, og et simpelt flertal af medlemmerne fra medlemsstater, som ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme.**
- (7b) **Afgørelser vedrørende de retsakter, der er nævnt i artikel 10-16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og kapitel VI, i nævnte forordning, bør vedtages med et kvalificeret flertal af tilsynsrådet, som bør omfatte et simpelt flertal af medlemmerne fra medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, og et simpelt flertal af medlemmerne fra medlemsstater, som ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme.**
- (8) █ EBA bør vedtage en forretningsorden for panelet, som sikrer, at det er uafhængigt og objektivt.
- (9) Styrelsesudvalget bør være sammensat på en afbalanceret måde, og det bør sikres, at medlemsstater, som ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme, er repræsenteret korrekt.
- (9a) **Ved udpegelsen af medlemmer i EBA's interne organer og udvalg bør der sikres en geografisk balance blandt medlemsstaterne.**
- (10) For at sikre, at EBA fungerer korrekt, og at alle medlemsstater er repræsenteret på passende måde, bør afstemningsreglerne, styrelsesudvalgets sammensætning og det uafhængige panels sammensætning **overvåges og** efter en passende tidsperiode revideres under hensyntagen til indhøstede erfaringer og yderligere udviklingstendenser.
- (10a) **Der bør ikke direkte eller indirekte diskrimineres mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som hjemsted for finansielle tjenesteydelser.**
- (10b) **EBA bør have tilstrækkelige økonomiske og personalemæssige ressourcer til på fyldestgørende måde at udføre de yderligere opgaver, myndigheden bliver pålagt i denne forordning. Proceduren for opstilling og gennemførelse af samt kontrol med EBA's budget, som er fastsat i artikel 63 og 64 i forordning (EU) nr. 1093/2010, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. EBA bør sikre, at de bedste effektivitetsstandarder følges.**

Onsdag den 22. maj 2013

- (11) Målene for denne forordning, nemlig at sikre **effektiv** og konsekvent **regulering og tilsyn på et højt niveau** i **alle medlemsstater**, at beskytte **det indre markeds** integritet, effektivitet og ordnede funktion og at opretholde det finansielle systems stabilitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

-1. I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den får tildelt med nærværende forordning og inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2002/87/EF, forordning (EF) nr. 1781/2006, direktiv 94/19/EF og de relevante dele af direktiv 2005/60/EF, 2002/65/EF, 2007/64/EF og 2009/110/EF, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på kreditinstitutter og finansielle institutioner og på de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, herunder alle direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden bliver pålagt opgaver. Myndigheden handler også i overensstemmelse med Rådets forordning ... [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank].«

b) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Med henblik herpå bidrager myndigheden til en konsekvent og effektiv anvendelse af de i stk. 2 nævnte retsakter, fremmer tilsynskonvergens, afgiver udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og foretager økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af myndighedens målsætninger.«

c) Stk. 5, fjerde afsnit, affattes således:

»Myndigheden skal handle uafhængigt, objektivt og på en ikke-diskriminerende måde samt udelukkende i Unionens interesse som helhed i forbindelse med udførelsen af sine opgaver.«

-1a. Artikel 2, stk. 2, litra f), affattes således:

»f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder som fastsat i de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i denne forordning, herunder Den Europæiske Centralbank for så vidt angår de opgaver, den har fået overdraget ved Rådets forordning (EU) nr. ... [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank], i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

-1b. Artikel 3 affattes således:

Artikel 3

Myndighedernes ansvar

De i artikel 2, stk. 2, litra a)-d), nævnte myndigheder står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet. ECB står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet ved udførelsen af de tilsynsopgaver, den har fået overdraget ved forordning [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning] i overensstemmelse med nævnte forordning.”

Onsdag den 22. maj 2013

1. Artikel 4, stk. 2, nr. i), affattes således:

- »i) kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, herunder ECB i forbindelse med forhold vedrørende opgaver overdraget til den ved Rådets forordning (EU) nr. .../... (*) [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning], og 2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF

(*) EUT C [...] af [...], s. [...].«

1a. I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Myndigheden har følgende opgaver:

- a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og andre afgørelser på grundlag af de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter
- ab) at udvikle og ajourføre en europæisk tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner for hele Unionen under hensyntagen til bl.a. skiftende forretningspraksis og forretningsmodeller hos de finansielle institutioner. Den europæiske tilsynshåndbog skal indeholde bedste praksis inden for tilsynsmetoder og -processer
- b) at bidrage til den konsekvente anvendelse af juridisk bindende EU-retsakter, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, undgå tilsynsarbiterage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner og sikre tilsynskollegiers konsekvente funktion og gribe ind i bl.a. krisesituationer
- c) at lette delegeringen af opgaver og ansvarsområder blandt kompetente myndigheder
- d) at arbejde tæt sammen med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger
- e) at tilrettelægge og gennemføre peerevalueringer af kompetente myndigheder, herunder retningslinjer og henstillinger og fastlægge bedste praksis for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne
- f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde, herunder eventuelt kredittendenser, især for husholdninger og SMV'er
- g) at foretage økonomiske markedsanalyser med henblik på udførelsen af sine opgaver
- h) at fremme beskyttelse af indskydere og investorer
- i) at fremme tilsynskollegierne konsekvente og korrekte funktion, overvågningen, vurderingen og målingen af systemiske risici, udviklingen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner, idet alle indskydere og investorer i hele Unionen sikres et højt beskyttelsesniveau, og der udarbejdes metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutioner og en vurdering af behovet for passende finansieringsinstrumenter, for at fremme samarbejdet mellem kompetente myndigheder, som er involveret i krisehåndtering i forbindelse med grænseoverskridende institutioner, der potentielt kan udgøre en systemisk risiko i henhold til artikel 21-26
- j) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter

Onsdag den 22. maj 2013

k) *at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sin hjemmeside i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle institutioner, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger.*

1a. *Ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning skal myndigheden:*

a) *udnytte samtlige de beføjelser, den har til rådighed samt*

b) *med forbehold af formålet om at sikre kreditinstitutters sikkerhed og soliditet tage fuldstændig hensyn til de forskellige typer af kreditinstitutter og de forskellige forretningsmodeller og størrelser.«*

b) *I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:*

»Under udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, og udøvelsen af de beføjelser, som er omhandlet i dette stykke, tager myndigheden behørigt hensyn til principperne for bedre regulering, herunder til resultaterne af den cost-benefit-analyse, som udarbejdes i overensstemmelse med kravene i denne forordning.«

1b. *I artikel 9 foretages følgende ændringer:*

a) *Stk. 4 affattes således:*

»4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiel innovation, der samler alle relevante kompetente [...] tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den reguleringsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og yde rådgivning, som myndigheden kan fremlægge for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.«

b) *Stk. 5, fjerde afsnit, affattes således:*

»Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter og, hvor der er et sådant behov, underrette Kommissionen og de kompetente myndigheder med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.«

2. *I artikel 18 foretages følgende ændringer:*

a) *Stk. 1 affattes således:*

»1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, fremmer myndigheden aktivt, og koordinerer, når det findes nødvendigt, enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.«

b) *Stk. 3 affattes således:*

»3. Hvis Rådet har vedtaget en afgørelse i medfør af stk. 2 og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de kompetente myndigheders side som reaktion på en ugunstig udvikling, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, kan myndigheden vedtage individuelle afgørelser, hvorved den kræver, at de kompetente myndigheder tager de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå en sådan udvikling, ved at påse, at finansielle institutioner og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.«

Onsdag den 22. maj 2013

3. **Artikel 19, stk. 1, første afsnit, affattes således:**

»1. Er en kompetent myndighed — for så vidt angår fremgangsmåde eller indhold — uenig i en anden kompetent myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i tilfælde, der er specificeret i de retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4, uden at dette i øvrigt indskrænker de beføjelser, der er fastlagt i artikel 17.«

3a. **Følgende artikel indsættes efter artikel 20:**

»Artikel 20a

Konvergens med søjle 2

Myndigheden fremmer inden for rammerne af sine beføjelser konvergens mellem tilsynskontrollen og evalueringsprocessen (»Søjle 2«) i overensstemmelse med direktiv .../... EU [CRD4] for at opnå solide tilsynsstandarder i Unionen.«

3b. **I artikel 21 foretages følgende ændringer:**

a) **Stk. 1 affattes således:**

»1. Myndigheden fremmer inden for rammerne af sine beføjelser de i direktiv 2006/48/EF omhandlede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremmer en sammenhængende anvendelse af EU-retten i disse tilsynskollegier. Med det formål at skabe konvergens med hensyn til bedste tilsynspraksis fremmer myndigheden fælles tilsynsplaner og fælles undersøgelser, og myndighedens personale skal kunne deltage i tilsynskollegiernes aktiviteter, herunder undersøgelser på stedet foretaget af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.«

b) **Stk. 2, første afsnit, affattes således:**

»2. Myndigheden indtager en ledende rolle for at sikre, at tilsynskollegier for grænseoverskridende institutioner i hele Unionen fungerer konsekvent under hensyntagen til den systemiske risiko, som de i artikel 23 omhandlede finansielle institutioner udgør, og indkalder om nødvendigt til et møde i et givet kollegium.«

3c. **I artikel 22 indsættes følgende stykke efter stk. 1:**

»1a. Mindst én gang om året overvejer myndigheden hensigtsmæssigheden af at gennemføre vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed, jf. artikel 32, og underretter Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet om sine overvejelser. Når der gennemføres sådanne vurderinger, videregiver myndigheden, hvis den anser det for relevant eller passende, resultaterne for hver deltagende finansielle institution.«

3d. **Artikel 25, stk. 1, affattes således:**

»1. Myndigheden bidrager til og deltager aktivt i udarbejdelsen og koordineringen af effektive, konsekvente og ajourførte genopretnings- og afviklingsplaner for finansielle institutioner. Myndigheden bistår, når det er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, ligeledes med at udvikle procedurer i krisesituationer og forebyggende foranstaltninger for at minimere den systemiske virkning af ethvert bankkrak.«

3e. **Artikel 27, stk. 2, første afsnit, affattes således:**

»2. Myndigheden forelægger en vurdering af behovet for et system af sammenhængende, stærke og troværdige finansieringsmekanismer med passende finansieringsinstrumenter knyttet til en række koordinerede nationale krisestyringsordninger.«

3f. **I artikel 29, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:**

»For at opbygge en fælles tilsynskultur udvikler og ajourfører myndigheden en europæisk tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner for hele Unionen under hensyntagen til bl.a. skiftende forretningspraksis og skiftende forretningsmodeller hos de finansielle institutioner. Den europæiske tilsynshåndbog skal indeholde bedste praksis inden for tilsynsmetoder og -processer.«

Onsdag den 22. maj 2013

3 g. Artikel 30, stk. 3, affattes således:

»3. På grundlag af en peerevaluering kan myndigheden udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder sig på at følge disse retningslinjer og henstillinger. Når myndigheden udarbejder udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-15 tager den hensyn til resultatet af peerevalueringen samt alle andre oplysninger, som den er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, med henblik på at sikre konvergens i standarderne og praksis af højeste kvalitet.«

3a. Myndigheden forelægger Kommissionen en udtalelse, såfremt peerevalueringen eller andre oplysninger, som den er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, viser, at det er nødvendigt at udarbejde et lovgivningsinitiativ for at sikre yderligere harmonisering af tilsynsdefinitioner og tilsynsregler.»

3h. Artikel 31, stk. 2, affattes således:

»Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Unionen, bl.a. ved:

- a) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- b) at fastlægge omfanget og, hvor det er hensigtsmæssigt, verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle de berørte kompetente myndigheder
- c) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 19
- d) at underrette ESRB, Rådet og Kommissionen om potentielle krisesituationer hurtigst muligt
- e) træffe alle passende foranstaltninger med henblik på koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente myndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare
- f) at samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 og 35 som følge af de reguleringsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle institutioner. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.«

3i. I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers konsekvenser for en institutions finansielle stilling
- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansieringsinstitutters modstandsdygtighed
- c) fælles metoder til vurdering af særlige produkters eller distributionsprocessers konsekvenser for en institution samt
- d) fælles metoder til værdiansættelse, som skønnes nødvendige med henblik på stresstest.«

Onsdag den 22. maj 2013

b) Følgende stykker indsættes efter stk. 3:

3a. Med henblik på at gennemføre vurderinger af finansielle institutioners modstandsdygtighed på EU-plan, som beskrevet i denne artikel, kan myndigheden kræve at få oplysninger udleveret direkte fra dem i overensstemmelse med og med forbehold af betingelserne i artikel 35. Myndigheden kan også kræve, at de kompetente myndigheder foretager specifikke evalueringer. Den kan kræve, at de foretager inspektioner på stedet, som også omfatter myndighedens deltagelse i overensstemmelse med og med forbehold af betingelserne i artikel 21, for at sikre sammenlignelige og troværdige metoder, praksis og resultater.

3b. Myndigheden kan kræve, at de kompetente myndigheder sikrer, at de finansielle institutioner underkastes en uafhængig kontrol af de i stk. 3a omhandlede oplysninger.”

4. Artikel 35 ■ affattes således:

»Artikel 35

Indsamling af oplysninger

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder **i nærmere angivne formater** myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, under forudsætning af at de har lovlig adgang til de relevante oplysninger ■. **Oplysningerne skal være præcise, sammenhængende, fuldstændige og rettidige.**

2. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater **eller sammenlignelige modeller, som er godkendt af myndigheden.** Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

3. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed **stiller** myndigheden alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning og i artikel 70.

4. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlapning af indberetningsforpligtelserne, tager den hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes og formidles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

5. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, til det ministerium, der har ansvaret for finans, hvis det har tilsynsoplysninger til sin rådighed, til den nationale centralbank eller til det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

6. Hvis udtømmende eller præcise oplysninger ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt efter stk. 1 eller 5, kan myndigheden fremsætte en berettiget og behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte fra:

a) **de relevante finansielle institutioner**

b) **holdingselskaber og/eller filialer af en relevant finansiell institution**

c) **ikke-regulerede operationelle enheder i en finansiell koncern eller et finansielt konglomerat, som har væsentlig betydning for de relevante finansielle institutioners finansielle aktiviteter.**

Modtagerne af disse anmodninger forelægger hurtigt og uden unødigt forsinkelse myndigheden klare, præcise og fuldstændige oplysninger.

Myndigheden underretter de relevante kompetente myndigheder om anmodninger i overensstemmelse med nærværende stykke og stk. 5.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle oplysningerne.

Onsdag den 22. maj 2013

7. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

8. Hvis modtagerne af en anmodning i overensstemmelse med stk. 6 ikke hurtigt forelægger klare, præcise og fuldstændige oplysninger, underretter myndigheden Den Europæiske Centralbank, når det er relevant, og underretter de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater, som efter national ret samarbejder med myndigheden om at sikre fuldstændig adgang til oplysningerne og eventuelle oprindelige dokumenter, bøger eller optegnelser, som modtageren har lovlig adgang til, for at kontrollere oplysningerne.«

4a. I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis myndigheden ikke følger op på en henstilling, begrundes den dette over for ESRB og Rådet. ESRB underretter Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, i ESRB-forordningen.«

b) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, når den underretter Rådet og ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Når den kompetente myndighed således informerer Rådet og ESRB, informerer den ligeledes Kommissionen.«

4b. I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Interessentgruppen for banker afholder møder på eget initiativ, når dette anses for nødvendigt, dog mindst fire gange om året.«

b) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»4. Myndigheden tilvejebringer al nødvendig information med forbehold af den i artikel 70 omhandlede tavshedspligt og sikrer den nødvendige sekretariatsbistand til interessentgruppen for banker. Der skal ydes tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgruppen for banker, der repræsenterer nonprofitorganisationer, bortset fra repræsentanter for erhvervet. En sådan godtgørelse skal som minimum svare til refusionssatsen for tjenestemænd i henhold til bilag V, afdeling 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber. Interessentgruppen for banker kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgruppen for banker har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.«

4c. I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

»d) en repræsentant, der er udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd, og som ikke har stemmeret.«

b) Følgende stykke indsættes efter stk. 4:

4a. I forbindelse med drøftelser, der ikke vedrører individuelle finansielle institutioner, jf. artikel 44, stk. 4, kan Den Europæiske Centralbanks repræsentant være ledsaget af en anden repræsentant med ekspertise angående centralbankopgaver.»

5. I artikel 41 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes efter stk. 1:

»1a. Med henblik på artikel 17 indkalder tilsynsrådet et uafhængigt panel bestående af tilsynsrådets formand og seks andre medlemmer, som ikke er repræsentanter for den kompetente myndighed, som angiveligt har overtrådt EU-retten, og som hverken har en interesse i sagen eller direkte forbindelser til den berørte kompetente myndighed.

Onsdag den 22. maj 2013

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer af panelet stemmer for afgørelsen.»

b) Stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. Med henblik på artikel 19 **indkalder** tilsynsrådet et uafhængigt panel bestående af **tilsynsrådets formand** og **seks andre** medlemmer, **som ikke er** repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er part i tvisten, **og som hverken har en interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de berørte kompetente myndigheder.**

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer af panelet stemmer for afgørelsen.

3. Panelet foreslår **i henhold til artikel 17 eller artikel 19** en afgørelse til endelig vedtagelse i tilsynsrådet .

4. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for det i **stk. 1a og** stk. 2 omhandlede panel .«

6. I artikel 42 indsættes følgende stykke:

»Stk. 1 og 2 indvirker ikke på de opgaver, som tillægges ECB ved forordning (EU) nr. .../... [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning].«

7. **I** artikel 44 **foretages følgende ændringer:**

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

I forbindelse med de i artikel 10-16 omhandlede retsakter og foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser, **som mindst omfatter et simpelt flertal blandt medlemmerne fra deltagende medlemsstater i henhold til forordning (EU) nr. .../... [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning] og et simpelt flertal blandt medlemmerne fra ikkedeltagende medlemsstater.**

I forbindelse med afgørelser i medfør af artikel 17 og 19 **vedtages** den afgørelse, som er foreslået af panelet, med et simpelt flertal **blandt tilsynsrådets** medlemmer fra deltagende medlemsstater i henhold til forordning (EU) nr. .../... [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning] **og et simpelt flertal blandt medlemmerne fra ikkedeltagende medlemsstater.**

Som undtagelse fra tredje afsnit **vedtages** den afgørelse, som er foreslået af panelet, fra den dato, hvor fire eller færre medlemsstater **ikke** er deltagende medlemsstater i henhold til forordning (EU) nr. .../... [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning] , med et simpelt flertal **blandt tilsynsrådets medlemmer**, som mindst omfatter én stemme afgivet af medlemmer fra de pågældende medlemsstater.

Hvert medlem har én stemme.

Med hensyn til sammensætningen af panelet i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, tilstræber tilsynsrådet at opnå enighed. Opnås der ikke enighed, vedtager tilsynsrådet afgørelser med et flertal bestående af trefjerdedele af sine medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

»I forbindelse med afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 18, stk. 3 og 4, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med et simpelt flertal blandt medlemmerne fra deltagende medlemsstater i henhold til forordning (EU) nr. .../... [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning] og et simpelt flertal blandt medlemmerne fra ikkedeltagende medlemsstater.«

Onsdag den 22. maj 2013

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Ikke-stemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden, den administrerende direktør og den ECB-repræsentant, der er udpeget af ECB's tilsynsråd, deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre andet er fastsat i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4a. Myndighedens formand har ret til at foretage afstemning til enhver tid. Myndighedens tilsynsråd bestræber sig på at opnå konsensus, når der træffes afgørelser, uden at dette berører formandens beføjelse til at foretage afstemning eller effektiviteten i myndighedens beslutningstagningsprocedurer.«

8. Artikel 45, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på to et halvt år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af styrelsesudvalget skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Unionen som helhed. Styrelsesudvalget omfatter mindst to repræsentanter fra medlemsstater, som hverken er deltagende medlemsstater i henhold til forordning [artikel 127, stk. 6, i TEUF Rådets forordning], eller har indledt et tæt samarbejde med ECB i henhold til nævnte forordning. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.«

8a. Følgende artikel indsættes efter artikel 49:

»Artikel 49a

Udgifter

Formanden offentliggør oplysninger om afholdte møder og modtagne erkendtligheder. Alle udgifter registreres offentligt i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.«

8b. Følgende artikel indsættes efter artikel 52:

»Artikel 52a

Udgifter

Den administrerende direktør offentliggør oplysninger om afholdte møder og modtagne erkendtligheder. Alle udgifter registreres offentligt i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.«

8c. Artikel 63, stk. 7, udgår.

8d. Artikel 81, stk. 3, affattes således:

»3. Med hensyn til spørgsmålet om direkte tilsyn med paneuropæiske institutioner eller infrastrukturer og under hensyntagen til markedsudviklingen, det indre markeds stabilitet og Unionens samhørighed som helhed aflægges Kommissionen en årlig rapport om hensigtsmæssigheden af at pålægge myndigheden ansvar for yderligere tilsynsopgaver på dette område.«

8e. Følgende artikel indsættes efter artikel 81:

»Artikel 81a

Revision af afstemningsregler

Fra den dato, hvor antallet af medlemsstater, der ikke er deltagende medlemsstater, når op på fire, skal Kommissionen revidere og aflægge rapport til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet om afstemningsreglerne, som er beskrevet i artikel 41 og 44, under hensyntagen til indhøstede erfaringer siden denne forordnings ikrafttræden.«

Onsdag den 22. maj 2013

Artikel 2

Uanset artikel 81 i forordning (EU) nr. 1093/2010 offentliggør Kommissionen senest den 1. januar 2016 en rapport om anvendelsen af denne forordnings bestemmelser i forhold til:

-
- b) styrelsesudvalgets sammensætning og
- c) sammensætningen af det uafhængige panel, som udarbejder afgørelser med henblik på artikel 17 og 19.

I rapporten tages der navnlig hensyn til udviklingstendenserne i det antal medlemsstater, der har euroen som valuta, eller hvis kompetente myndigheder indgår i et tæt samarbejde, jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. .../..., og det undersøges, om det i lyset af sådanne udviklingstendenser er nødvendigt at foretage yderligere justeringer for at sikre, at EBA's afgørelser sigter mod at bevare og udbygge det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

P7_TA(2013)0213

Overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter *

Europa-Parlamentets ændringer af 22. maj 2013 til forslag til Rådets forordning om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (COM(2012)0511 — C7-0314/2012 — 2012/0242(CNS)) ⁽¹⁾

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 055/37)

[Ændring 2]

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

RÅDETS FORORDNING (EU) NR. .../2013

om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 6,

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0392/2012).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■.

Onsdag den 22. maj 2013

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de sidste årtier har Unionen gjort betydelige fremskridt i retning af at skabe et indre marked for banktjenesteydelser. Derfor **besiddes betydelige markedsandele i mange medlemsstater af** bankkoncerner, som har hovedsæde i andre medlemsstater, og kreditinstitutter har geografisk diversificeret deres virksomhed, **såvel inden for som uden for** euroområdet.
- (1a) **Den nuværende finansielle og økonomiske krise har vist, at den fælles valuta og det indre markeds integritet kan trues af fragmenteringen af finanssektoren. Det er derfor af afgørende betydning, at der gøres en forstærket indsats for at integrere banktilsynet med henblik på at styrke Den Europæiske Union, genoprette den finansielle stabilitet og lægge grunden til et økonomisk opsving.**
- (2) Det er afgørende at bevare og udbyde det indre marked for banktjenesteydelser med henblik på at fremme økonomisk **vækst** i Unionen **og en tilstrækkelig finansiering af realøkonomien**. Dette viser sig dog i stigende grad at udgøre en udfordring. Det kan konstateres, at integrationen af bankmarkederne i Unionen er ved at gå i stå.
- (3) Samtidig må tilsynsmyndighederne, **i tilgift til vedtagelsen af en styrket reguleringsramme i EU**, optrappe deres tilsynsmæssige kontrol for at tage hensyn til erfaringerne fra den finansielle krise i de seneste år og være i stand til at føre tilsyn med yderst komplekse og indbyrdes forbundne markeder og institutioner.
- (4) Kompetencen til at føre tilsyn med individuelle banker i Unionen ligger fortsat først og fremmest på nationalt plan. **Koordineringen mellem tilsynsmyndighederne er af vital betydning, men som krisen har vist, er koordinering alene ikke tilstrækkeligt, navnlig i forbindelse med en fælles valuta.** For at bevare **den finansielle stabilitet i Unionen** og øge de positive virkninger af markedsintegrationen på væksten og velfærden bør der derfor ske en yderligere integration af tilsynsopgaverne. **Dette er særlig relevant for at sikre et jævnt og solidt overblik over en hel bankkoncern og dens samlede sundhed og vil reducere risikoen for forskellige fortolkninger og modstridende afgørelser for de enkelte enheder.**
- (5) Kreditinstitutters soliditet er i mange tilfælde stadig nøje knyttet til den medlemsstat, hvor de er etableret. Tvivl om holdbarheden af offentlig gæld, økonomiske vækstperspektiver og kreditinstitutters bæredygtighed har skabt negative markedstendenser, der gensidigt styrker hinanden. Dette kan føre til risici for visse kreditinstitutters bæredygtighed og for stabiliteten af det finansielle system **i euroområdet og i Unionen som helhed** og kan lægge en tung byrde på allerede belastede offentlige finanser i de berørte medlemsstater.
- (6) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), oprettet i 2011 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ⁽³⁾, og Det Europæiske Finanstilsynssystem, der er oprettet ved artikel 2 i nævnte forordning og i forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ⁽⁴⁾ og forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) ⁽⁵⁾, har forbedret samarbejdet mellem banktilsynsmyndighederne i Unionen betydeligt. EBA yder vigtige bidrag til udarbejdelsen af et fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser i Unionen og har spillet en afgørende rolle i den konsekvente gennemførelse af rekapitaliseringen af større kreditinstitutter i Unionen, som Det Europæiske Råd enedes om i oktober 2011, **i overensstemmelse med de retningslinjer og betingelser for statsstøtte, som Kommissionen har vedtaget.**

⁽¹⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁽²⁾ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁽³⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 37.

⁽⁵⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

Onsdag den 22. maj 2013

- (7) Europa-Parlamentet har ved flere lejligheder opfordret til at gøre et europæisk organ direkte ansvarligt for visse tilsynsopgaver i forbindelse med finansielle institutioner, første gang i sine beslutninger af 13. april 2000 om Kommissionens meddelelse: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan⁽¹⁾ og af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Den Europæiske Union⁽²⁾.
- (8) I Det Europæiske Råds konklusioner af 29. juni 2012 opfordres formanden for Det Europæiske Råd til at udarbejde en køreplan for gennemførelsen af en egentlig Økonomisk og Monetær Union. Samme dag pegede stats- og regeringscheferne fra euroområdet på deres topmøde på, at når der er etableret en effektiv fælles tilsynsmekanisme, der omfatter ECB, for bankerne i euroområdet, vil ESM efter en almindelig afgørelse have mulighed for at rekapitalisere bankerne direkte under overholdelse af passende betingelser, herunder overholdelse af statsstøttere reglerne.
- (8a) **Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde den 19. oktober 2012, at processen hen imod en styrket økonomisk og monetær union bør bygge på EU's institutionelle og retlige rammer og være kendetegnet ved åbenhed og gennemsigtighed over for de medlemsstater, som ikke anvender den fælles valuta, og ved respekt for det indre markeds integritet. Den integrerede finansielle ramme vil omfatte en fælles tilsynsmekanisme (FTM), som i det omfang det er muligt, vil være åben for alle de medlemsstater, der ønsker at deltage.**
- (9) Der bør derfor oprettes en europæisk bankunion, som bygger på et **omfattende og detaljeret** fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser for det indre marked som helhed, og som omfatter en fælles tilsynsmekanisme **og nye rammer** for indskudsgaranti og afvikling. I betragtning af de nære forbindelser og det nære samspil mellem de medlemsstater, der deltager i den fælles valuta, bør bankunionen i det mindste finde anvendelse på alle medlemsstater i euroområdet. Med henblik på at bevare og uddybe det indre marked og i det omfang dette er institutionelt muligt, bør bankunionen også være åben for andre medlemsstaters deltagelse.
- (10) Som et første skridt i retning af bankunionen bør en fælles tilsynsmekanisme sikre, at Unionens politik vedrørende tilsyn med kreditinstitutter gennemføres på en konsekvent og effektiv måde, at det fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser anvendes ensartet på kreditinstitutterne i alle berørte medlemsstater, og at de pågældende kreditinstitutter underkastes tilsyn af højeste kvalitet, uafhængigt af andre ikketilsynsmæssige betragtninger. **Den fælles tilsynsmekanisme bør navnlig være i overensstemmelse med den måde, det indre marked for finansielle tjenesteydelser fungerer på, og med den fri bevægelighed for kapital.** En fælles tilsynsmekanisme er grundlaget for de næste skridt i retning af bankunionen. Dette afspejler det princip, at **ESM efter en almindelig afgørelse vil have mulighed for at rekapitalisere bankerne direkte, når der er etableret en effektiv fælles tilsynsmekanisme. Det Europæiske Råd bemærkede i sine konklusioner fra mødet den 13.—14. december 2012, at »i en kontekst, hvor tilsynet med bankerne effektivt flyttes til en fælles tilsynsmekanisme, vil der være behov for en fælles afviklingsmekanisme med de nødvendige beføjelser til at sikre, at enhver bank i de deltagende medlemsstater kan blive afviklet ved hjælp af passende redskaber«, og at »den fælles afviklingsmekanisme bør baseres på bidrag fra den finansielle sektor selv og omfatte passende og effektive bagstopperordninger«.**
- (11) Som euroområdets centralbank med omfattende ekspertise inden for makroøkonomiske spørgsmål og spørgsmål om finansiel stabilitet er ECB godt placeret til at **udføre klart** definerede tilsynsopgaver med fokus på at beskytte Europas finansielle systems stabilitet. I mange medlemsstater er centralbankerne faktisk allerede ansvarlige for banktilsyn. ECB bør derfor overdrages specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter **i de deltagende medlemsstater.**
- (11a) **ECB og de kompetente nationale myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater bør indgå et aftalememorandum, hvori det i store træk beskrives, hvordan de vil samarbejde med hinanden om udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til EU-lovgivningen for så vidt angår de finansielle institutioner, der er defineret i denne forordning. Dette aftalememorandum kan bl.a. præcisere høringsen i forbindelse med afgørelser truffet af ECB,**

⁽¹⁾ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.

Onsdag den 22. maj 2013

som indvirker på datterselskaber eller filialer, der er etableret i ikkedeltagende medlemsstater, og hvis moderselskab er etableret i en deltagende medlemsstat, og samarbejdet i krisesituationer, herunder ordninger for tidlig varsling efter procedurerne i den relevante EU-lovgivning. Memorandummet bør revideres med jævne mellemrum.

- (12) ECB bør overdrages disse specifikke tilsynsopgaver, som er afgørende for at sikre en konsekvent og effektiv gennemførelse af Unionens politik vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, mens andre opgaver bør forblive hos de nationale myndigheder. ECB's opgaver bør indbefatte foranstaltninger, der træffes af hensyn til den makroprudentielle stabilitet, **med forbehold af særlige ordninger, der afspejler de nationale myndigheders rolle.**
- (13) Store bankers sikkerhed og soliditet er afgørende for at sikre det finansielle systems stabilitet. Nylige erfaringer viser imidlertid, at mindre banker også kan udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet. Derfor bør ECB være i stand til at udføre tilsynsopgaver i forbindelse med alle **kreditinstitutter godkendt i og filialer etableret** i de deltagende medlemsstater.
- (13a) **ECB bør i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til den, og med forbehold af formålet om at sikre kreditinstitutternes sikkerhed og soliditet, tage behørigt hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter og deres størrelse og forretningsmodel samt de systemiske fordele ved diversitet i den europæiske banksektor.**
- (13b) **Udførelsen af ECB's opgaver bør navnlig bidrage til at sikre, at kreditinstitutterne fuldt ud indregner alle omkostninger forbundet med deres aktiviteter, så de undgår moralsk hasard og den deraf affødte overdrevne risikotagning. Den bør tage fuldt hensyn til de relevante makroøkonomiske betingelser i medlemsstaterne, navnlig kredituddbuddets stabilitet og fremme af produktive aktiviteter for økonomien generelt.**
- (13c) **Intet i denne forordning bør forstås således, at det ændrer de regnskabsregler, der gælder ifølge andre EU-retsakter og nationale retsakter.**
- (14) Forudgående tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut er en vigtig tilsynsteknik for at sikre, at det kun er aktører med et forsvarligt økonomisk grundlag, en organisation, som er i stand til at håndtere de særlige risici ved indlån og kreditgivning, og egnede direktører, der udøver disse aktiviteter. ECB bør have til opgave at give tilladelse til kreditinstitutter og bør være ansvarlig for tilbagetrækning af tilladelser **med forbehold af særlige ordninger, der afspejler de nationale myndigheders rolle.**
- (15) Ud over de betingelser, der er fastsat i **EU-retten**, for så vidt angår meddelelse af tilladelse til kreditinstitutter og begrundelser for tilbagetrækning af sådanne tilladelser kan medlemsstaterne i øjeblikket opstille yderligere betingelser for meddelelse af tilladelse og begrundelser for tilbagetrækning af tilladelser. ECB bør derfor udføre sin opgave med at **meddele tilladelse til kreditinstitutter og trække tilladelser tilbage** i tilfælde af manglende overholdelse af national lovgivning efter forslag fra den relevante kompetente nationale myndighed, som vurderer, om de relevante betingelser i den nationale lovgivning er overholdt.
- (16) En vurdering af en ny ejers egnethed forud for køb af en betydelig kapitalandel i et kreditinstitut er et afgørende værktøj til at sikre, at ejere af kreditinstitutter fortsat er egnede og finansielt solide. ECB er som EU-institution godt placeret til at foretage en sådan vurdering, uden at dette medfører unødige restriktioner for det indre marked. ECB bør have til opgave at vurdere erhvervelser og afhændelser af betydelige kapitalandele i kreditinstitutter, **bortset fra når det drejer sig om en bankafvikling.**
- (17) Overholdelse af Unionens regler om kapitalkrav til kreditinstitutter i forbindelse med de risici, der er forbundet med kreditinstitutters virksomhed, om krav til kreditinstitutter om at begrænse størrelsen af eksponeringer over for de enkelte modparter, om at offentliggøre oplysninger om kreditinstitutters finansielle situation, om at råde over tilstrækkelige likvide midler til at modstå situationer med markedsstress og om at begrænse gearing er en forudsætning for kreditinstitutternes tilsynsmæssige soliditet. ECB bør have til opgave at sikre overholdelsen af disse regler, **herunder navnlig indrømmelse af de godkendelser, tilladelser, undtagelser eller fritagelser, der er forudset med henblik på disse regler.**

Onsdag den 22. maj 2013

- (18) Supplerende kapitalbuffere, herunder en kapitalbevaringsbuffer, en kontracyklisk kapitalbuffer til at sikre, at kreditinstitutterne i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder, buffere for globale og andre systemiske institutter og andre foranstaltninger med sigte på at tage højde for systemisk eller makroprudentiel risiko er vigtige tilsynsværktøjer **■**. **For at sikre fuld samordning, hvis de nationale myndigheder pålægger sådanne foranstaltninger, bør ECB underrettes på behørig vis. Desuden bør det, hvor det er relevant, være muligt for ECB at stille højere krav og anvende strengere foranstaltninger under forudsætning af tæt samordning med de nationale myndigheder. Denne forordnings bestemmelser om foranstaltninger med sigte på at tage højde for systemisk eller makroprudentiel risiko berører ikke eventuelle samordningsprocedurer fastsat i andre EU-retsakter. De kompetente eller udpegede nationale myndigheder og ECB handler under iagttagelse af eventuelle samordningsprocedurer i sådanne retsakter efter at have fulgt de procedurer, der er fastsat i denne forordning.**
- (19) Et kreditinstituts sikkerhed og soliditet afhænger også af tildeling af tilstrækkelig intern kapital under hensyntagen til de risici, som det kan blive eksponeret for, og af, om det har egnede former for interne organisationsstrukturer og virksomhedsstyring. ECB bør derfor have til opgave at stille krav til kreditinstitutterne om at have solide former for virksomhedsstyring, -processer og -mekanismer, herunder strategier og processer til at vurdere og opretholde tilstrækkelig intern kapital. Hvis der konstateres mangler, bør den også have til opgave at indføre egnede foranstaltninger, herunder specifikke yderligere kapitalgrundlagskrav, specifikke **oplysningskrav** og specifikke likviditetskrav.
- (20) Der kan opstå risici for et kreditinstituts sikkerhed og soliditet både inden for et individuelt kreditinstitut og inden for en bankkoncern eller et finansielt konglomerat. Det er vigtigt med særlige tilsynsordninger til forebyggelse af disse risici, således at kreditinstitutters sikkerhed og soliditet sikres. Ud over tilsyn med individuelle kreditinstitutter bør ECB's opgaver omfatte tilsyn på konsolideret niveau, supplerende tilsyn, tilsyn med finansielle holdingselskaber og tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber, **men ikke tilsyn med forsikringsvirksomheder.**
- (21) For at opretholde finansiell stabilitet skal forværringen af et instituts finansielle og økonomiske situation afbødes **på et tidligt stadium**. ECB bør have til opgave at foretage tidlig indgriben som fastsat i den relevante EU-lovgivning. Den bør dog samordne sin tidlige indgriben med den relevante afviklingsmyndighed. **Så længe de nationale myndigheder bevarer kompetencen til at afvikle kreditinstitutter**, bør ECB endvidere samordne sin indsats nøje med de berørte nationale myndigheder for at sikre en fælles forståelse, for så vidt angår deres respektive ansvarsområder i tilfælde af kriser, især i forbindelse med grænseoverskridende krisestyringsgrupper og de kommende afviklingskollegier, der etableres til disse formål.
- (22) Tilsynsopgaver, der ikke overdrages til ECB, bør forblive hos de nationale myndigheder. Disse opgaver bør navnlig omfatte beføjelser til at modtage meddelelser fra kreditinstitutter i forbindelse med etableringsretten og fri udveksling af tjenesteydelser, tilsyn med organer, der ikke falder ind under definitionen på kreditinstitutter i EU-lovgivningen, men som der føres tilsyn med som kreditinstitutter ifølge national lovgivning, tilsyn med kreditinstitutter fra tredjelande, der opretter en filial eller leverer tjenesteydelser på tværs af grænserne i Unionen, tilsyn med betalingstjenester, pålæggelse af sanktioner over for kreditinstitutter, daglige undersøgelser af kreditinstitutter, varetagelse af funktionen som kompetent myndighed over for kreditinstitutter i forbindelse med markeder for finansielle instrumenter, forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorvirksomhed **samt forbrugerbeskyttelse.**
- (22a) **ECB bør, hvor det er relevant, koordinere fuldt ud med de nationale myndigheder, der har kompetence med hensyn til at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse og til bekæmpelse af hvidvaskning af penge.**
- (23) ECB bør udføre de opgaver, som den overdrages, med henblik på at sikre kreditinstitutters sikkerhed og soliditet og stabiliteten af det finansielle system i Unionen og **i de enkelte deltagende medlemsstater samt** det indre markeds enhed og integritet og dermed også sikre beskyttelsen af indskydere og forbedre det indre markeds funktionsmåde i overensstemmelse med det fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser i Unionen. **ECB bør navnlig tage behørigt hensyn til principperne om lighed og ikkeforskelsbehandling.**
- (24) Overdragelsen af tilsynsopgaver til ECB **■** bør være i overensstemmelse med rammerne for Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS), der blev oprettet i 2010, og dets underliggende mål om at udvikle det fælles regelsæt og

Onsdag den 22. maj 2013

øge konvergensen mellem tilsynspraksisser i hele Unionen. Samarbejde mellem banktilsynsmyndighederne og tilsynsmyndighederne for forsikringsselskaber og værdipapirmarkeder er vigtigt med henblik på spørgsmål af fælles interesse og for at sikre korrekt tilsyn med kreditinstitutter, der også opererer i forsikringssektoren og værdipapirsektoren. Det bør derfor kræves, at ECB samarbejder tæt med **Den Europæiske Banktilsynsmyndighed**, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger inden for rammerne af EFSF. **ECB bør udføre sine opgaver i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, uden at dette berører de øvrige ESFS-deltageres kompetencer og opgaver. Det bør også kræves, at den samarbejder med relevante afviklingsmyndigheder og faciliteter, der finansierer direkte eller indirekte offentlig finansiel støtte.**

-
- (26) ECB bør udføre sine opgaver i overensstemmelse med og under overholdelse af den **relevante** EU-lovgivning ■, herunder Unionens primære og afledte ret, kommissionsafgørelser inden for statsstøtte, konkurrencereglerne og reglerne om fusionskontrol og det fælles regelsæt, der gælder for alle medlemsstater. EBA overdrages den opgave at udarbejde udkast til tekniske standarder og retningslinjer og henstillinger, der sikrer tilsynskonvergens og konsekvens i tilsynsresultaterne i Unionen. ECB bør ikke erstatte EBA i udførelsen af disse opgaver og bør derfor udøve beføjelser til at vedtage forordninger i henhold til artikel 132 i TEUF i overensstemmelse med EU-retsakter vedtaget af Europa-Kommissionen på grundlag af udkast udarbejdet af EBA **og i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.**
- (26a) **ECB bør om nødvendigt indgå aftalememoranda med de kompetente myndigheder med ansvar for markeder for finansielle instrumenter, hvori det i store træk beskrives, hvordan de vil samarbejde om udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til EU-lovgivningen for så vidt angår de finansielle institutter i artikel 2. Sådanne memoranda bør forelægges Europa-Parlamentet, Rådet og de kompetente myndigheder i alle medlemsstater.**
- (26b) **Ved udførelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine tilsynsbeføjelser bør ECB anvende de materielle regler for tilsyn med kreditinstitutter. Disse regler bør bestå af den relevante EU-lovgivning, navnlig i forordninger, der finder direkte anvendelse, eller i direktiver, såsom dem om kapitalkrav for banker og finansielle konglomerater. Hvis de materielle regler om tilsyn med kreditinstitutter er fastsat i direktiver, bør ECB anvende den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver. Hvis den relevante EU-lovgivning består af forordninger og på områder, hvor disse forordninger på datoen for ikrafttrædelsen af nærværende forordning udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder, bør ECB også anvende den nationale lovgivning om udøvelse af disse valgmuligheder. Sådanne valgmuligheder bør forstås således, at de ikke omfatter valgmuligheder, der udelukkende er til rådighed for de kompetente eller udpegede myndigheder. Dette berører ikke princippet om EU-rettens forrang. Det følger heraf, at ECB, når den vedtager retningslinjer og henstillinger eller træffer afgørelser, bør tage udgangspunkt i og handle i overensstemmelse med den relevante bindende EU-lovgivning.**
- (26c) **Inden for rammerne af de opgaver, som overdrages til ECB, overdrager national lovgivning kompetente nationale myndigheder visse beføjelser, som i øjeblikket ikke er påkrævet i henhold til EU-lovgivningen, herunder beføjelser til tidlig indgriben og forebyggende tiltag. ECB bør kunne pålægge nationale myndigheder at gøre brug af disse beføjelser for at sikre gennemførelse af et fyldestgørende og effektivt tilsyn inden for den fælles tilsynsmekanisme.**
- (27) For at sikre, at tilsynsregler og -afgørelser overholdes af kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, bør der i tilfælde af manglende overholdelse pålægges sanktioner, der er effektive og forholdsmæssige, og som har afskrækkende virkning. I henhold til artikel 132, stk. 3, i TEUF og Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽¹⁾ er ECB berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og afgørelser. For at sætte ECB i stand til effektivt at udføre sine opgaver i tilknytning til håndhævelse af tilsynsregler, der er fastsat i EU-lovgivning, der gælder umiddelbart, bør ECB derudover have

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.

Onsdag den 22. maj 2013

beføjelser til at pålægge kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber bøder for brud på sådanne regler. De nationale myndigheder bør fortsat være i stand til at anvende sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelser, der fremgår af national lovgivning, ved hvilken EU-direktiver gennemføres. Hvis ECB finder det hensigtsmæssigt i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, at der pålægges en sanktion for sådan manglende overholdelse, bør den være i stand til at henvise sagen til de nationale myndigheder desangående.

- (28) Nationale tilsynsmyndigheder har en betydelig og mangeårig ekspertise i tilsyn med kreditinstitutter inden for deres område og deres økonomiske, organisatoriske og kulturelle særpræg. De har opbygget en stor stab af dedikeret og højt kvalificeret personale til disse opgaver. For at sikre europæisk tilsyn af høj kvalitet bør de nationale tilsynsmyndigheder derfor være ansvarlige for at bistå ECB i forberedelsen og gennemførelsen af retsakter vedrørende udførelsen af ECB's tilsynsopgaver. Dette bør navnlig indbefatte den løbende daglige vurdering af bankernes situation og dertil knyttede kontroller på stedet.
- (28a) *De kriterier, der er fastlagt i artikel 5, stk. 4b, til definition af anvendelsesområdet for institutter, der er mindre betydningsfulde, bør anvendes på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater baseret på konsoliderede data. Når ECB udfører de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, i forbindelse med en koncern af kreditinstitutter, som ikke er mindre betydningsfuld på et konsolideret grundlag, bør den udføre disse opgaver på et konsolideret grundlag for så vidt angår koncernen af kreditinstitutter og på individuelt grundlag for så vidt angår de bankdatterselskaber og -filialer i koncernen, der er etableret i de deltagende medlemsstater.*
- (28b) *De kriterier, der er fastlagt i artikel 5, stk. 4b, til definition af anvendelsesområdet for institutter, der er mindre betydningsfulde, bør præciseres i en ramme, der vedtages og offentliggøres af ECB i samråd med de kompetente nationale myndigheder. På dette grundlag bør ECB have ansvaret for at anvende disse kriterier og gennem sine egne beregninger kontrollere, om disse kriterier er opfyldt. ECB's anmodning om oplysninger til udførelse af beregningen bør ikke tvinge institutterne til at anvende regnskabsregler, der afviger fra dem, der gælder for dem i henhold til andre EU-retsakter og nationale retsakter.*
- (28c) *Når en bank er blevet anset for betydningsfuld eller mindre betydningsfuld, bør denne vurdering generelt ikke ændres oftere end én gang hver 12. måned, medmindre der er strukturelle ændringer i bankkoncernerne såsom fusioner eller afhændelser.*
- (28d) *Når ECB efter meddelelse fra en kompetent national myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt et institut er af stor betydning for den indenlandske økonomi og derfor bør være underlagt tilsyn af ECB, bør ECB tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder lige konkurrencevilkår.*
- (29) Hvad angår tilsynet med grænseoverskridende banker, der er aktive både inden for og uden for euroområdet, bør ECB samarbejde tæt med de kompetente myndigheder i ikkedeltagende medlemsstater. Som en kompetent myndighed bør ECB være omfattet af de dertil knyttede forpligtelser til at samarbejde og udveksle oplysninger i henhold til EU-lovgivningen og bør deltage fuldt ud i tilsynskollegierne. Da et europæisk organs udførelse af tilsynsopgaver desuden medfører klare fordele i retning af finansiell stabilitet og bæredygtig markedsintegration, bør de medlemsstater, der ikke deltager i den fælles valuta, derfor også have mulighed for at deltage i den nye mekanisme. Det er imidlertid en nødvendig forudsætning for en effektiv udførelse af tilsynsopgaver, at tilsynsafgørelser gennemføres fuldt ud og hurtigst muligt. Medlemsstater, der ønsker at deltage i den nye mekanisme, bør derfor forpligte sig til at sikre, at deres kompetente nationale myndigheder overholder og anvender enhver foranstaltning i relation til kreditinstitutter, som ECB kræver. ECB bør kunne etablere et tæt samarbejde med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der ikke deltager i den fælles valuta. Den bør være forpligtet til at etablere samarbejdet, hvis betingelserne i denne forordning er opfyldt. ■
- (29a) *I betragtning af at deltagende medlemsstater uden for euroområdet ikke er repræsenteret i Styrelsesrådet, så længe de ikke har indført euroen i overensstemmelse med traktaten og ikke fuldt ud kan udnytte de andre mekanismer, der er til rådighed for medlemsstaterne i euroområdet, indføres der med denne forordning yderligere beskyttelsesforanstaltninger i beslutningsprocessen. Disse beskyttelsesforanstaltninger, især artikel 6, stk. 5d, bør dog kun anvendes i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde. De bør kun anvendes, så længe disse specifikke omstændigheder gør sig gældende. Beskyttelsesforanstaltningerne skyldes de specifikke omstændigheder, der gør sig gældende for deltagende medlemsstater uden for euroområdet i henhold til denne forordning, eftersom de ikke er repræsenteret i Styrelsesrådet og ikke fuldt ud kan udnytte de andre mekanismer, der er til rådighed for medlemsstaterne i euroområdet. Beskyttelsesforanstaltningerne kan og bør derfor ikke opfattes som en præcedens for andre områder af EU's politik.*

Onsdag den 22. maj 2013

- (29b) *Intet i denne forordning bør på nogen måde ændre den nuværende ramme for regulering af ændring af datterselskabers eller filialers retlige form og anvendelsen af denne ramme eller forstås eller anvendes som incitament til at foretage en sådan ændring. I denne forbindelse bør det ansvar, der påhviler de kompetente myndigheder i medlemsstater, der ikke deltager i den fælles tilsynsmekanisme, respekteres fuldt ud, således at disse myndigheder fortsat har tilstrækkelige tilsynsredskaber og tilsynsbeføjelser over for kreditinstitutter, der opererer på deres område, til at have kapacitet til at efterkomme dette ansvar og effektivt sikre den finansielle stabilitet og tilgodese den offentlige interesse. For at bistå de kompetente myndigheder i at opfylde deres forpligtelser bør indskyderne og de kompetente myndigheder desuden rettidigt modtage oplysninger om ændring af datterselskabers eller filialers retlige form.*
- (30) ECB bør have hensigtsmæssige tilsynsbeføjelser for at kunne udføre sine opgaver. EU-lovgivningen om tilsyn med kreditinstitutter indeholder bestemmelser om overdragelse af visse beføjelser til kompetente myndigheder udpeget af medlemsstaterne til disse formål. I det omfang disse beføjelser falder ind under de tilsynsopgaver, der overdrages til ECB, bør ECB for deltagende medlemsstater betragtes som den kompetente myndighed og have de beføjelser, som overdrages til kompetente myndigheder ved EU-lovgivningen. Dette indbefatter beføjelser, der overdrages ved disse retsakter til kompetente myndigheder i hjem- og værtsmedlemsstaterne, og beføjelser, der overdrages til udpegede myndigheder.
- (30a) *ECB bør have tilsynsbeføjelse til at afsætte et bestyrelsesmedlem i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.*
- (31) For at kunne varetage sine opgaver på en effektiv måde bør ECB kunne kræve at få alle nødvendige oplysninger og foretage undersøgelser og kontrol på stedet, *hvis det er relevant, i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder. ECB og de nationale tilsynsmyndigheder bør have adgang til de samme oplysninger, uden at kreditinstitutterne pålægges dobbelte indberetningskrav.*
- (31a) *Retten til fortrolighed mellem advokat og klient er et grundlæggende princip i EU-lovgivningen, der beskytter fortroligheden af kommunikationer mellem fysiske eller juridiske personer og deres rådgivere i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.*
- (31b) *Når ECB har behov for at anmode om oplysninger fra en person, der er etableret i en ikkedeltagende medlemsstat, men som hører til et kreditinstitut, finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab etableret i en deltagende medlemsstat, eller som et sådant kreditinstitut, finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab har outsourcet driftsmæssige funktioner eller aktiviteter til, og når sådanne anmodninger ikke finder anvendelse og ikke vil kunne håndhæves i den ikkedeltagende medlemsstat, bør ECB samordne med den kompetente nationale myndighed i den pågældende ikkedeltagende medlemsstat.*
- (31c) *Denne forordning berører ikke anvendelsen af bestemmelserne i artikel 34 og 42 i protokollen om statuten for ECB. De retsakter, som ECB vedtager i henhold til denne forordning, bør i medfør af protokol nr. 4 og 15 ikke skabe rettigheder eller pålægge forpligtelser i ikkedeltagende medlemsstater, medmindre sådanne retsakter er i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning.*
- (32) EU-lovgivningen indeholder med henblik på kreditinstitutter, som udøver etableringsretten eller retten til fri udveksling af tjenesteydelser i andre medlemsstater, og flere enheder i en gruppe, som er etableret i forskellige medlemsstater, bestemmelser om særlige procedurer og fordeling af kompetencer mellem de berørte medlemsstater. Hvis ECB overtager visse tilsynsopgaver for alle deltagende medlemsstater, bør nævnte procedurer og fordeling ikke finde anvendelse på udøvelsen af etableringsretten eller retten til fri udveksling af tjenesteydelser i andre deltagende medlemsstater.
- (32a) *ECB bør i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning og anmodning om bistand fra de kompetente nationale myndigheder tage behørigt hensyn til en rimelig balance mellem alle de involverede kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med ansvaret for solotilsyn samt delkonsolideret og konsolideret tilsyn i gældende EU-lovgivning.*

Onsdag den 22. maj 2013

- (32b) *Intet i denne forordning bør forstås således, at ECB gives beføjelse til at pålægge fysiske personer eller andre juridiske personer end kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber sanktioner, uden at dette berører ECB's beføjelse til at kræve, at de nationale myndigheder træffer foranstaltninger til at sikre, at der pålægges passende sanktioner.*
- (33) *Som en institution oprettet ved traktaterne er ECB en institution i Unionen som helhed. Den bør i sine beslutningsprocedurer overholde EU-reglerne og de generelle principper for retfærdig procedure og gennemsigtighed. Retten for adressater for ECB's afgørelser til at blive hørt bør overholdes fuldt ud, ligesom deres ret til at anmode om en revision af ECB's afgørelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.*
- (34) *Overdragelsen af tilsynsopgaver indebærer et betydeligt ansvar for ECB for at sikre finansiel stabilitet i Unionen og bruge sine tilsynsbeføjelser på den mest effektive og afbalancerede måde. Enhver overdragelse af tilsynsbeføjelser fra medlemsstatsniveau til EU-niveau bør afbalanceres ved hjælp af passende krav om gennemsigtighed og ansvarlighed. ECB bør derfor stå til ansvar for udførelsen af disse opgaver over for Europa-Parlamentet og Rådet som demokratisk legitimerede institutioner, der repræsenterer det europæiske folk og medlemsstaterne. Dette bør omfatte regelmæssig rapportering og besvarelse af spørgsmål fra Europa-Parlamentet i overensstemmelse med dets forretningsorden og fra Eurogruppen. Alle rapporteringsforpligtelser bør være underlagt de relevante krav om tavshedspligt.*
- (34a) *ECB bør også fremsende de rapporter, som den sender til Europa-Parlamentet og Rådet, til de nationale parlamenter i de deltagende medlemsstater. De nationale parlamenter i de deltagende medlemsstater bør kunne fremsætte bemærkninger eller spørgsmål til ECB vedrørende udførelsen af dens tilsynsopgaver, som ECB kan besvare. Disse nationale parlamenters interne regler bør tage hensyn til de nærmere enkeltheder i de relevante procedurer og ordninger for fremsættelse af disse bemærkninger og spørgsmål til ECB. Der skal i den sammenhæng lægges særlig vægt på bemærkninger eller spørgsmål vedrørende tilbagetrækning af tilladelser til kreditinstitutter, over for hvilke de nationale myndigheder har truffet de nødvendige foranstaltninger til afvikling af eller til opretholdelse af den finansielle stabilitet i overensstemmelse med proceduren i artikel 13, stk. 2a. En deltagende medlemsstats parlament bør også kunne opfordre en repræsentant for tilsynsrådet eller dets formand til at deltage i en udveksling af synspunkter vedrørende tilsyn med kreditinstitutter i den pågældende medlemsstat sammen med en repræsentant for den kompetente nationale myndighed. Denne rolle for de nationale parlamenter er passende i betragtning af de potentielle indvirkninger, som tilsynsforanstaltninger kan have på offentlige finanser, kreditinstitutter, disses kunder og ansatte samt markederne i de deltagende medlemsstater. Hvis nationale tilsynsmyndigheder træffer foranstaltninger i forbindelse med denne forordning, bør ansvarlighedsordninger i henhold til national ret fortsat finde anvendelse.*
- (34b) *Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets ret til at nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg til at undersøge påståede overtrædelser eller fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten i medfør af artikel 226 i TEUF eller til at udøve sine politiske kontrolfunktioner som fastlagt i traktaterne, herunder Europa-Parlamentets ret til at indtage en holdning eller vedtage en beslutning om spørgsmål, som det finder relevante.*
- (34c) *ECB bør, når den træffer foranstaltninger, overholde principperne for retfærdig procedure og gennemsigtighed.*
- (34d) *Den forordning, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, i TEUF, bør fastlægge detaljerede regler om indsigt i dokumenter, som ECB ligger inde med som følge af udførelsen af tilsynsopgaver, i overensstemmelse med traktaten.*
- (34e) *Den Europæiske Unions Domstol skal i medfør af artikel 263 i TEUF prøve lovligheden af retsakter, bl.a. retsakter vedtaget af ECB, bortset fra henstillinger og udtalelser, der skal have retsvirkning over for tredjemand.*
- (34f) *I overensstemmelse med artikel 340 i TEUF bør ECB i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af ECB selv eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Dette bør ske med forbehold af de kompetente nationale myndigheders forpligtelse til at erstatte skader forvoldt af dem selv eller af deres ansatte under udøvelsen af deres hverv i overensstemmelse med national lovgivning.*

Onsdag den 22. maj 2013

- (34 g) *Forordning nr. 1, som fastsætter de sprog, der skal anvendes i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, finder anvendelse på ECB i medfør af artikel 342 i TEUF.*
- (34h) *Når ECB træffer afgørelse om, hvorvidt de berørte parter ret til aktindsigt skal begrænses, skal den overholde de grundlæggende rettigheder og følge de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig adgangen til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang.*
- (34i) *ECB bør give fysiske og juridiske personer mulighed for at anmode om en revision af afgørelser, som er truffet i medfør af de beføjelser, den overdrages ved denne forordning, og som er rettet til dem, eller som er af direkte og personlig interesse for dem. Revisionen bør vedrøre sådanne afgørelses proceduremæssige og materielle overensstemmelse med denne forordning, samtidig med at den respekterer ECB's skønsmargen til at beslutte, om det er hensigtsmæssigt at træffe disse afgørelser. Med henblik herpå og for at sikre hurtig sagsbehandling bør ECB nedsætte et administrativt klagenævn, der skal udføre sådan intern revision. I sammensætningen af nævnet bør ECB's Styrelsesråd udpege personer med godt omdømme. I forbindelse med sin afgørelse bør Styrelsesrådet så vidt muligt sikre en passende geografisk og kønsmæssig balance i alle medlemsstaterne. Proceduren, der fastlægger revisionen, bør gøre det muligt for tilsynsrådet at tage sit tidligere udkast til afgørelse op til fornyet overvejelse, hvor det er relevant*
- (35) *ECB er ansvarlig for at varetage pengepolitiske funktioner med henblik på at fastholde prisstabilitet, jf. artikel 127, stk. 1, i TEUF. Udførelsen af tilsynsopgaver har til formål at beskytte kreditinstitutternes sikkerhed og soliditet og det finansielle systems stabilitet. De bør derfor udøves fuldstændig adskilt for at undgå interessekonflikter og sikre, at den enkelte funktion udøves i overensstemmelse med de fastsatte mål. ECB bør være i stand til at sikre, at Styrelsesrådet arbejder på en fuldstændig differentieret måde med hensyn til de pengepolitiske og de tilsynsmæssige funktioner. En sådan differentiering bør som minimum omfatte strengt adskilte møder og dagsordener.*
- (35a) *Organisatorisk adskillelse af personale bør omfatte alle de tjenestegrene, der er nødvendige af hensyn til en uafhængig pengepolitik, og bør sikre, at udførelsen af de opgaver, der overdrages ved denne forordning, i fuld udstrækning er underlagt demokratisk ansvarlighed og tilsyn som fastsat i denne forordning. Ansatte, som er involveret i udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB i henhold til denne forordning, bør rapportere til formanden for tilsynsrådet.*
- (36) *ECB bør således nedsætte et tilsynsråd til at forberede afgørelser om tilsynsspørgsmål, hvor der tages hensyn til nationale tilsynsmyndigheders særlige ekspertise. Rådet bør derfor ledes af en formand, have en næstformand og omfatte repræsentanter for ECB og nationale myndigheder. Udpegelserne til tilsynsrådet i henhold til denne forordning bør overholde principperne om kønsmæssig balance, erfaring og kvalifikationer. Alle medlemmer af tilsynsrådet bør informeres fuldt ud og rettidigt om punkterne på dagsordenen for dets møder for at gøre drøftelserne og beslutningsprocessen mere effektive.*
- (36a) *Tilsynsrådet tager i forbindelse med udførelsen af sine opgaver hensyn til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder i de deltagende medlemsstater og udfører sine opgaver i hele Unionens interesse.*
- (36b) *Under fuld overholdelse af de institutionelle regler og afstemningsreglerne som fastlagt i traktaterne bør tilsynsrådet være et essentielt organ i ECB's udførelse af tilsynsopgaver, som indtil nu altid har ligget hos de kompetente nationale myndigheder. Rådet bør derfor bemyndiges til at vedtage en gennemførelsesafgørelse om udpegelse af formanden og næstformanden for tilsynsrådet. Efter høring af tilsynsrådet bør ECB forelægge Europa-Parlamentet en indstilling til udpegelse af formanden og næstformanden til godkendelse. Efter godkendelsen af denne indstilling bør Rådet vedtage denne gennemførelsesafgørelse. Formanden bør vælges på grundlag af en åben udvælgelsesprocedure, som Europa-Parlamentet og Rådet bør holdes behørigt informeret om.*
- (36c) *For at muliggøre en passende rotation og samtidig sikre formandens fulde uafhængighed bør formandens mandatperiode være på højst fem år og bør ikke kunne fornyes. For at sikre fuld samordning med EBA's*

Onsdag den 22. maj 2013

aktiviteter og med Unionens tilsynspolitikker bør tilsynsrådet kunne invitere EBA og Europa-Kommissionen som observatører i tilsynsrådet. Formanden for den europæiske afviklingsmyndighed bør, når den er etableret, deltage som observatør i tilsynsrådets møder.

- (36d) Tilsynsrådet bør bistås af et styringsudvalg med en mere begrænset sammensætning. Styringsudvalget bør forberede tilsynsrådets møder og udføre sine pligter udelukkende i hele Unionens interesse og bør samarbejde i fuld åbenhed med tilsynsrådet.
- (36e) ECB's Styrelsesråd bør indbyde repræsentanterne for de deltagende medlemsstater uden for euroområdet, når Styrelsesrådet overvejer at gøre indsigelse mod et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet, eller når de pågældende kompetente nationale myndigheder underretter Styrelsesrådet om deres begrundede uenighed i et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet, når en sådan afgørelse er rettet til de nationale myndigheder vedrørende kreditinstitutter fra deltagende medlemsstater uden for euroområdet.
- (36f) Med henblik på at sikre adskillelse af pengepolitiske opgaver og tilsynsopgaver bør det kræves, at ECB nedsætter et mæglingspanel. Nedsættelsen af panelet og navnlig dets sammensætning bør sikre, at det løser uoverensstemmelser på en afbalanceret måde i hele Unionens interesse.
- (37) ECB's tilsynsråd, **styringsudvalg** og personale, der udfører tilsynsopgaver, bør være omfattet af hensigtsmæssige bestemmelser om tavshedspligt. Lignende bestemmelser bør finde anvendelse på udveksling af oplysninger med personale i ECB, der ikke deltager i tilsynsaktiviteter. Dette bør ikke hindre ECB i at udveksle oplysninger inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, herunder med Europa-Kommissionen med henblik på de opgaver, der er omhandlet i artikel 107 og 108 i TEUF og i EU-lovgivning om udvidet økonomisk og budgetmæssigt tilsyn.
- (38) Med henblik på at udføre sine tilsynsopgaver effektivt bør ECB udføre de tilsynsopgaver, den overdrages, i fuld uafhængighed navnlig af ubehørig politisk indflydelse og af påvirkning fra erhvervslivet, som ville få konsekvenser for den operationelle uafhængighed.
- (38a) *Brugen af »afkølingsperioder« i tilsynsmyndigheder udgør et vigtigt led i at sikre, at disse myndigheder fører et effektivt og uafhængigt tilsyn. Med henblik herpå og med forbehold af anvendelsen af strengere nationale regler bør ECB indføre og opretholde omfattende og formelle procedurer, herunder forholdsmæssigt afpassede revisionsperioder, for på forhånd at vurdere og forebygge mulige konflikter med den fælles tilsynsmekanisme/ ECB's legitime interesser, hvis et tidligere medlem af tilsynsrådet begynder at arbejde inden for den banksektor, som vedkommende tidligere har ført tilsyn med.*
- (39) ECB bør for at kunne udføre sine tilsynsopgaver effektivt disponere over tilstrækkelige ressourcer. Disse ressourcer bør skaffes på en måde, som sikrer ECB's uafhængighed af ubehørig indflydelse fra kompetente nationale myndigheder og markedsdeltagere og adskillelse mellem pengepolitiske og tilsynsmæssige opgaver. Tilsynsomkostningerne bør afholdes af de enheder, som der føres tilsyn med. Derfor bør ECB's udførelse af tilsynsopgaver finansieres af **årlige gebyrer**, der opkræves af kreditinstitutter, **der er etableret i de deltagende medlemsstater. ECB bør også kunne opkræve gebyrer af filialer, der er etableret i en deltagende medlemsstat af et kreditinstitut, der er etableret i en ikkedeltagende medlemsstat, for at dække de udgifter, ECB afholder i forbindelse med udførelsen af sine opgaver som værtslandets tilsynsmyndighed for disse filialer. Når der føres tilsyn med et kreditinstitut eller en filial på et konsolideret grundlag, bør gebyret opkræves på det højeste niveau i et kreditinstitut i den pågældende koncern, der er etableret i de deltagende medlemsstater. Beregningen af gebyrerne bør ikke omfatte eventuelle datterselskaber, der er etableret i ikkedeltagende medlemsstater.**
- (39a) *Hvis et kreditinstitut indgår i konsolideret tilsyn, bør gebyret beregnes på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater og pålægges de kreditinstitutter, som er etableret i en deltagende medlemsstat og indgår i det konsoliderede tilsyn, baseret på objektive kriterier i relation til betydningen og risikoprofilen, herunder de risikovægtede aktiver.*
- (40) Yderst motiveret, veluddannet og upartisk personale er af afgørende betydning for effektivt tilsyn. For at skabe en fuldt integreret tilsynsmekanisme bør der sikres hensigtsmæssig udveksling og udstationering af personale med og blandt **alle** de nationale tilsynsmyndigheder i de **deltagende medlemsstater** og ECB. **For at sikre løbende peerkontrol**, især i forbindelse med tilsyn med store banker, bør ECB være i stand til at kræve, at nationale tilsynshold også inddrager personale fra de kompetente myndigheder i andre deltagende medlemsstater, **hvilket gør**

Onsdag den 22. maj 2013

det muligt at etablere tilsynshold med geografisk diversitet og med særlig ekspertise og profil. Der udvikles ved hjælp af udveksling og udstationering af personale en fælles tilsynskultur. ECB leverer med jævne mellemrum oplysninger om, hvor mange medarbejdere fra de deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder der er udstationeret med henblik på den fælles tilsynsmekanisme.

- (41) I betragtning af globaliseringen af bankers tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør ECB varetage sine opgaver i overensstemmelse med internationale standarder og i dialog og tæt samarbejde med tilsynsmyndigheder uden for Unionen uden overlappning af EBA's internationale rolle. Den bør tillægges beføjelse til at udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tredjelands tilsynsmyndigheder og forvaltninger og med internationale organisationer, samtidig med at **der sker en samordning** med EBA, og samtidig med at medlemsstaternes og EU-institutionernes nuværende roller og respektive beføjelser respekteres fuldt ud.
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ finder fuldt ud anvendelse **på ECB's** behandling af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (43) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽³⁾, finder anvendelse på ECB. **ECB har vedtaget afgørelse ECB/2004/11 af 3. juni 2004 om de nærmere vilkår for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser af Den Europæiske Centralbank**⁽⁴⁾.
- (44) For at sikre, at kreditinstitutter underkastes tilsyn af højeste kvalitet, uafhængigt af andre ikketilsynsmæssige betragtninger, og at der i tide effektivt tages højde for de negative gensidigt forstærkende konsekvenser af markedsudviklingen mellem banker og offentlige låntagere, bør ECB hurtigst muligt begynde varetagelse af særlige tilsynsopgaver. Overdragelsen af tilsynsopgaver fra nationale tilsynsmyndigheder til ECB kræver imidlertid et vist omfang af forberedelse. Derfor bør der sikres en passende indfasningsperiode. █
- (44a) *Når ECB vedtager de detaljerede operationelle ordninger for gennemførelsen af de opgaver, som overdrages til den ved denne forordning, bør ECB fastsætte overgangsordninger, der sikrer afslutning af igangværende tilsynsprocedurer, herunder en eventuel afgørelse og/eller foranstaltning, der er vedtaget, eller en undersøgelse, der er påbegyndt forud for denne forordnings ikrafttræden.*
- █
- (45a) *Kommissionen har i sin meddelelse af 28. november 2012 om en plan for en udbygget og egentlig ØMU anført, at »samtidigt kunne artikel 127, stk. 6, i EUF-traktaten ændres for at muliggøre anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure og fjerne nogle af de lovgivningsmæssige begrænsninger, den på nuværende tidspunkt fastsætter for udformningen af den fælles tilsynsmekanisme (der kunne f.eks. fastsættes en umiddelbar og uigenkaldelig »opt-in«-mulighed i forhold til denne mekanisme for medlemsstater uden for euroområdet, som går ud over modellen for »tæt samarbejde«, medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i tilsynsmekanismen, kunne få de samme rettigheder som eurostaterne i forbindelse med ECB's beslutningstagning, og man kunne gå endnu længere med hensyn til den interne adskillelse af beslutningstagning om monetær politik og om kontrol)«. Kommissionen har endvidere anført, at »et særligt punkt, der skal adresseres [...], ville [...] være styrkelse af den demokratiske ansvarlighed for ECB, i og med at den fører tilsyn med bankerne«. Det skal erindres, at det i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes, at forslag til revision af traktaterne kan forelægges af enhver medlemsstats regering, Europa-Parlamentet eller Kommissionen, og at de kan vedrøre alle aspekter af traktaterne.*
- (46) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive egen virksomhed samt adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, og forordningen skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 230 af 30.6.2004, s. 56.

Onsdag den 22. maj 2013

- (47) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte en effektiv ramme for en EU-institutions udførelse af specifikke tilsynsopgaver over for kreditinstitutter og sikre konsekvent anvendelse af det fælles regelsæt i forbindelse med kreditinstitutter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af bankmarkedets tværeuropæiske struktur og bankkonkursers indvirkning på andre medlemsstater bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Genstand og definitioner

Artikel 1

Genstand *og anvendelsesområde*

Denne forordning overdrager ECB særlige opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter med henblik på at **bidrage til** kreditinstitutternes sikkerhed og soliditet og det finansielle systems stabilitet **inden for EU og de enkelte medlemsstater**, idet der **fuldt ud** og under stor omhu tages hensyn til det indre markeds enhed og integritet **baseret på ligebehandling af kreditinstitutterne med henblik på at undgå regelarbitrage**.

De institutter, der er nævnt i artikel 2 i direktiv 2006/48/EF, er ikke omfattet af de tilsynsopgaver, der overdrages til ECB i medfør af artikel 4 i denne forordning. Omfanget af ECB's tilsynsopgaver er begrænset til tilsyn med kreditinstitutter i medfør af denne forordning. Denne forordning overdrager ikke ECB andre tilsynsopgaver såsom opgaver vedrørende tilsyn med centrale modparter.

ECB bør i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning og med forbehold af formålet om at sikre kreditinstitutternes sikkerhed og soliditet fuldt ud tage hensyn til de mange forskellige typer, forretningsmodeller og størrelser af kreditinstitutter.

Ingen af ECB's foranstaltninger, forslag eller politikker må direkte eller indirekte diskriminere en medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater som et sted for udøvelse af bankvæsen eller levering af finansielle tjenesteydelser i en hvilken som helst valuta.

Denne forordning berører ikke de deltagende medlemsstaters kompetente myndigheders ansvarsområder og dertil knyttede beføjelser med hensyn til at udføre tilsynsopgaver, der ikke overdrages til ECB ved denne forordning.

Denne forordning berører heller ikke de deltagende medlemsstaters kompetente eller udpegede myndigheders ansvarsområder og dertil knyttede beføjelser med hensyn til at anvende makroprudentielle værktøjer, som ikke er omfattet af de relevante EU-retsakter.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har euroen som valuta, **eller en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og som har etableret et tæt samarbejde i overensstemmelse med artikel 6**

Onsdag den 22. maj 2013

- 2) »kompetent national myndighed«: **en hvilken som helst** kompetent national myndighed, der er udpeget af deltagende medlemsstater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabs og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) ⁽²⁾
- 3) »kreditinstitutter«: kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF
- 4) »finansielt holdingselskab«: et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, nr. 19), i direktiv 2006/48/EF
- 5) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringselskaber i et finansielt konglomerat ⁽³⁾
- 6) »finansielt konglomerat«: et finansielt konglomerat som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF
- 6a) »udpeget national myndighed«: **en udpeget myndighed i henhold til den relevante EU-lovgivning**
- 6b) »kvalificeret deltagelse«: **kvalificeret deltagelse som defineret i artikel 4, nr. 11), i direktiv 2006/48/EF**
- 6c) »fælles tilsynsmekanisme (FTM)«: **et europæisk system for finansielt tilsyn bestående af Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater, som beskrevet i artikel 5 i denne forordning.**

Kapitel II

Samarbejde og opgaver

Artikel 3

Samarbejde

1. ECB samarbejder tæt med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markeds-tilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici **samt de øvrige myndigheder**, som indgår i Det Europæiske Finanstilsynssystem, der er oprettet ved artikel 2 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, **hvorved der sikres et passende niveau for regulering og tilsyn i Unionen.**

ECB indgår om nødvendigt aftalememoranda med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med ansvar for markeder for finansielle instrumenter. Sådanne memoranda forelægges Europa-Parlamentet, Rådet og de kompetente myndigheder i alle medlemsstater.

1a. Med henblik på denne forordning deltager ECB i Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds tilsynsråd i henhold til betingelserne i artikel 40 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

1b. ECB udfører sine opgaver i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende forordning, uden at dette berører EBA's, ESMA's, EIOPA's og ESRB's kompetencer og opgaver.

1c. ECB arbejder tæt sammen med de myndigheder, der har beføjelser til at afvikle kreditinstitutter, herunder i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner.

1d. Med forbehold af artikel 1, 4 og 5 arbejder ECB tæt sammen med den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), navnlig når en sådan facilitet har tildelt eller forventes at tildele direkte eller indirekte finansiell støtte til et kreditinstitut, der er omfattet af artikel 4 i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 277.

⁽³⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

Onsdag den 22. maj 2013

1e. ECB og de kompetente nationale myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater indgår et aftalememorandum, hvori det i store træk beskrives, hvordan de vil samarbejde med hinanden om udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til EU-lovgivningen for så vidt angår de finansielle institutioner, der er defineret i artikel 2. Memorandummet revideres med jævne mellemrum.

Med forbehold af første afsnit indgår ECB et aftalememorandum med den kompetente nationale myndighed i hver ikkedeltagende medlemsstat, som er hjemsted for mindst en global, systemisk vigtig institution som defineret i EU-lovgivningen.

Memorandummet revideres med jævne mellemrum og offentliggøres med forbehold af passende behandling af fortrolige oplysninger.

Artikel 4

Opgaver, der overdrages til ECB

1. ECB har **inden for rammerne af artikel 5** og i overensstemmelse **med stk. 3 i nærværende artikel** enekompetence til med henblik på tilsyn at udføre følgende opgaver i forbindelse med alle de kreditinstitutter, der er etableret i de deltagende medlemsstater:

a) at godkende kreditinstitutter og at trække godkendelser af kreditinstitutter tilbage **med forbehold af bestemmelserne i artikel 13**

aa) **for kreditinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat, og som ønsker at oprette en filial eller at levere tjenesteydelser på tværs af grænserne i en ikkedeltagende medlemsstat, at udføre de opgaver, som den kompetente myndighed i hjemmedlemsstaten har i henhold til den relevante EU-lovgivning**

b) at vurdere ansøgninger om erhvervelser og afhændelser af kvalificeret deltagelse i kreditinstitutter, **bortset fra når det drejer sig om en bankafvikling og med forbehold af bestemmelserne i artikel 13a**

c) at sikre overholdelse af de i **artikel 4, stk. 3, første afsnit, omhandlede retsakter**, der pålægger kreditinstitutter tilsynskrav i forbindelse med kapitalgrundlagskrav, securitisering, grænser for store engagementer, likviditet, gearing og rapportering og offentliggørelse af oplysninger om disse forhold

f) at sikre overholdelse af de i artikel 4, stk. 3, første afsnit, omhandlede retsakter, der pålægger kreditinstitutter krav om at have solide former for virksomhedsstyring, herunder krav til egnethed og hæderlighed vedrørende de personer, som er ansvarlige for forvaltningen af kreditinstitutter, risikostyringsprocedurer, interne kontrolmekanismer, aflønningspolitik og -praksis og effektive interne kapitalkravs vurderingsprocedurer, **herunder interne ratingbaserede modeller**

g) at **udføre tilsynskontrol, herunder hvor det er relevant i samordning med EBA stresstests og deres eventuelle offentliggørelse, med henblik på at afgøre**, om den styring, de strategier, de processer og de mekanismer, som kreditinstitutterne har indført, og disse institutters kapitalgrundlag sikrer en sund forvaltning og dækning af deres risici, og på grundlag af denne tilsynskontrol at pålægge kreditinstitutterne specifikke yderligere kapitalgrundlagskrav, specifikke krav om offentliggørelse, specifikke likviditetskrav og andre foranstaltninger i de tilfælde, der udtrykkeligt stilles **til rådighed for de kompetente myndigheder ved hjælp af den relevante EU-lovgivning**

i) at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutters moderselskaber, der er etableret i en af de deltagende medlemsstater, herunder med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, og at deltage i tilsyn på et konsolideret grundlag, herunder i tilsynskollegier, **med forbehold af de deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheds deltagelse som observatører** i disse kollegier i forbindelse med moderselskaber, der ikke er etableret i en af de deltagende medlemsstater

Onsdag den 22. maj 2013

- j) at deltage i supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat i tilknytning til de kreditinstitutter, der indgår i det, og fungere som koordinator, når ECB udpeges til koordinator for et finansielt konglomerat i overensstemmelse med kriterierne i den relevante EU-lovgivning
- k) at udføre tilsynsopgaver i forbindelse med **genopretningsplaner** og tidlig indgriben, når et kreditinstitut **eller en koncern, som ECB er den konsoliderende tilsynsmyndighed for**, ikke opfylder eller kan forventes ikke at opfylde de gældende tilsynskrav og udelukkende i de tilfælde, der udtrykkeligt er fastsat i den relevante EU-lovgivning for kompetente myndigheder, **og i forbindelse med de strukturelle ændringer, der kræves gennemført af kreditinstitutterne for at forebygge økonomisk stress eller krak, bortset fra eventuelle afviklingsbeføjelser.**

2. For kreditinstitutter, der er etableret i ikkedeltagende medlemsstater, som opretter en filial eller leverer tjenesteydelser på tværs af grænserne i en deltagende medlemsstat, udfører ECB **med udgangspunkt i stk. 1 de opgaver**, for hvilke de kompetente myndigheder i den deltagende medlemsstat er kompetente **i henhold til den relevante EU-lovgivning.**

3. **Med henblik på at udføre de opgaver, som ECB overdrages ved denne forordning, og med det formål at sikre høje standarder for tilsyn, anvender ECB al relevant EU-lovgivning, og såfremt denne EU-lovgivning består af direktiver, den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver.** Hvis den relevante EU-lovgivning består af forordninger, og hvis disse forordninger i øjeblikket udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder, anvender ECB også den nationale lovgivning om udøvelse af disse valgmuligheder

Med henblik herpå vedtager ECB retningslinjer og henstillinger og træffer afgørelser i overensstemmelse med og med forbehold af den relevante EU-lovgivning, navnlig lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige retsakter, herunder dem, der henvises til i artikel 290 og 291 i TEUF. Det skal navnlig ske i overensstemmelse med bindende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af EBA og vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 10-15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, artikel 16 i nævnte forordning om retningslinjer og henstillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i EBA-forordningen om den europæiske tilsynshåndbog udarbejdet af EBA i henhold til nævnte forordning. ECB kan også vedtage forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at tilrettelægge eller præcisere de nærmere betingelser for udførelsen af disse opgaver.

Inden ECB vedtager en forordning, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende forordninger eller i forhold til sagens særligt hastende karakter, hvor ECB i givet fald begrundes den hastende karakter.

Hvis det anses for nødvendigt, bidrager ECB i en hvilken som helst deltagende rolle til EBA's udarbejdelse af udkast til lovgivningsmæssige tekniske standarder eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010 eller henleder EBA's opmærksomhed på, at den eventuelt skal forelægge Kommissionen udkast til standarder, der ændrer eksisterende lovgivningsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

Artikel 4a

Makroprudentielle opgaver og redskaber

1. Når det er hensigtsmæssigt eller anses for påkrævet, og uden at dette berører stk. 2, stiller de kompetente eller udpegede myndigheder i de deltagende medlemsstater krav om kapitalbuffer hos kreditinstitutterne på det relevante niveau i henhold til den relevante EU-lovgivning ud over de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), herunder kontracykliske buffersatser, og andre foranstaltninger, der har til formål at tage højde for de systemiske eller makroprudentielle risici, der er omhandlet i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, og med forbehold af procedurerne heri, i de tilfælde, der udtrykkeligt er fastsat i den relevante EU-lovgivning. Ti arbejdsdage inden den berørte myndighed træffer en sådan beslutning, underretter den på behørig vis ECB om sin hensigt. Såfremt ECB gør indsigelse, angiver den skriftligt sine grunde hertil inden for fem arbejdsdage. Den berørte myndighed overvejer på behørig vis ECB's grunde, inden den går videre med beslutningen, hvis det er relevant.

Onsdag den 22. maj 2013

2. ECB kan, hvis det anses for nødvendigt, i stedet for de kompetente eller udpegede nationale myndigheder i den deltagende medlemsstat stille højere krav om kapitalbuffere end dem, der stilles af de kompetente eller udpegede nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater, hos kreditinstitutter på det relevante niveau i henhold til den relevante EU-lovgivning ud over de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), herunder kontracykliske buffersatser, der er underlagt betingelserne i stk. 3 og 4, og kan anvende strengere foranstaltninger, der har til formål at tage højde for de systemiske eller makroprudentielle risici på kreditinstitutniveau med forbehold af de procedurer, der er fastsat i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF i de tilfælde, der udtrykkeligt er fastsat i den relevante EU-lovgivning.
3. Enhver kompetent eller udpeget national myndighed kan foreslå ECB at handle i overensstemmelse med stk. 2 med henblik på at håndtere det finansielle systems specifikke situation og økonomien i dens medlemsstat.
4. Når ECB har til hensigt at handle i overensstemmelse med stk. 2, skal den samarbejde tæt med de udpegede myndigheder i de berørte medlemsstater, når den overvejer at træffe en foranstaltning. Den skal navnlig tilkendegive sin hensigt over for de berørte kompetente eller udpegede nationale myndigheder, ti arbejdsdage inden den træffer en sådan beslutning. Såfremt en af de berørte myndigheder gør indsigelse, angiver den skriftligt sine grunde hertil inden for fem arbejdsdage. ECB overvejer på behørig vis disse grunde, inden den går videre med beslutningen, hvor det er relevant.
5. ECB tager i forbindelse med udførelsen af de i stk. 2 nævnte opgaver hensyn til det finansielle systems specifikke situation, den økonomiske situation og den økonomiske konjunktur i individuelle medlemsstater eller dele heraf.

Artikel 5

Samarbejde inden for den fælles tilsynsmekanisme

1. ECB udfører sine opgaver inden for en fælles tilsynsmekanisme, som omfatter ECB og de kompetente nationale myndigheder. ECB er ansvarlig for den fælles tilsynsmekanismes effektive og konsekvente virkemåde.
2. Både ECB og de kompetente nationale myndigheder er omfattet af en forpligtelse til samarbejde i god tro og til udveksling af oplysninger.

Uden at dette i øvrigt indskrænker ECB's beføjelser til direkte at modtage eller have direkte adgang til oplysninger, som løbende indberettes af kreditinstitutter, giver de kompetente nationale myndigheder navnlig ECB alle de oplysninger, der er nødvendige for ECB's udførelse af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning.

4a. De kompetente nationale myndigheder har, hvis det er relevant, og med forbehold af ECB's ansvar og ansvarlighed med hensyn til de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, det overordnede ansvar for at bistå ECB på de betingelser, der er fastsat inden for den i stk. 4e omhandlede ramme, med udarbejdelsen og gennemførelsen af retsakter i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i artikel 4 vedrørende alle kreditinstitutter, herunder bistand med kontrolaktiviteter. De følger ECB's instrukser med hensyn til udførelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 4.

4b. I forbindelse med de opgaver, der er defineret i artikel 4, med undtagelse af stk. 1, litra a) og b), varetager ECB de i stk. 4c fastsatte ansvarsområder og de kompetente nationale myndigheder de i stk. 4d fastsatte ansvarsområder inden for den ramme og med forbehold af de procedurer, der er omhandlet i stk. 4e, med hensyn til tilsynet med følgende kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber eller med i deltagende medlemsstater etablerede filialer af kreditinstitutter, der er etableret i ikkedeltagende medlemsstater:

— De institutter, selskaber eller filialer, der er mindre betydningsfulde på et konsolideret grundlag, på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater eller individuelt i det særlige tilfælde med i deltagende medlemsstater etablerede filialer af kreditinstitutter, der er etableret i ikkedeltagende medlemsstater. Betydningen skal vurderes på grundlag af følgende kriterier:

i) størrelse

ii) betydning for EU's eller en deltagende medlemsstats økonomi

Onsdag den 22. maj 2013

iii) grænseoverskridende aktiviteter betydning.

For så vidt angår første afsnit skal et kreditinstitut eller finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab ikke anses for værende mindre betydningsfuldt, medmindre dette begrundes af særlige omstændigheder, der specifikt angives i metoden, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- i) den samlede værdi af instituttets eller selskabets aktiver overstiger 30 mia. EUR, eller
- ii) de samlede aktiver i forhold til BNP i den deltagende medlemsstat, hvor instituttet eller selskabet er etableret, overstiger 20 %, medmindre den samlede værdi af aktiverne er under 5 mia. EUR, eller
- iii) efter meddelelse fra sin kompetente nationale myndighed om, at denne anser et institut for at være af stor betydning for den indenlandske økonomi, træffer ECB en afgørelse, som bekræfter denne betydning, efter at ECB har foretaget en omfattende vurdering af det pågældende institut, herunder af balancen.

ECB kan også på eget initiativ anse et institut for at være af stor betydning, hvis det har etableret bankdatterselskaber i mere end én deltagende medlemsstat, og dets grænseoverskridende aktiver eller passiver udgør en betydelig del af dets samlede aktiver eller passiver med forbehold af de betingelser, der er fastsat i metoden.

De institutter, selskaber eller filialer, for hvilke der er blevet anmodet om eller modtaget direkte offentlig finansiel støtte fra EFSF eller ESM, anses ikke som værende mindre betydningsfulde.

Uanset de foregående afsnit udfører ECB de opgaver, som overdrages til den ved denne forordning, vedrørende de tre mest betydningsfulde kreditinstitutter i hver af de deltagende medlemsstater, medmindre dette begrundes af særlige omstændigheder.

4c. Med hensyn til de i stk. 4b omhandlede kreditinstitutter og inden for den ramme, der er defineret i stk. 4e, gælder følgende:

- a) ECB udsteder forordninger, retningslinjer eller generelle instrukser til de kompetente nationale myndigheder, i henhold til hvilke de opgaver, der er defineret i artikel 4, med undtagelse af litra a) og b), udføres, og tilsynsafgørelser træffes af de kompetente nationale myndigheder.

Sådanne instrukser kan henvise til de specifikke beføjelser i artikel 13b, stk. 2, for grupper eller kategorier af kreditinstitutter med henblik på at sikre konsekvens i tilsynsresultaterne i den fælles tilsynsmekanisme.

- b) Når det er nødvendigt for at sikre konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder, kan ECB til enhver tid på eget initiativ efter høring af de nationale myndigheder eller efter anmodning fra en kompetent national myndighed beslutte selv at udøve alle relevante beføjelser direkte for så vidt angår et eller flere af de kreditinstitutter, der er omhandlet i stk. 4b, herunder i tilfælde, hvor der er anmodet om eller indirekte modtaget finansiel støtte fra EFSF eller ESM.
- c) ECB fører kontrol med systemets funktion på grundlag af de i denne artikel fastsatte ansvarsområder og procedurer, især stk. 4e, litra c).
- d) ECB kan til enhver tid gøre brug af sine beføjelser i medfør af artikel 9-12.
- e) ECB kan ligeledes på ad hoc-grundlag eller kontinuerligt anmode de kompetente nationale myndigheder om oplysninger vedrørende gennemførelsen af de opgaver, som de varetager i henhold til denne artikel.

4d. Med forbehold af stk. 4c skal de kompetente nationale myndigheder udføre og være ansvarlige for de opgaver, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra aa), c), f), g), i) og k), og træffe alle relevante tilsynsafgørelser med hensyn til de kreditinstitutter, der er omhandlet i stk. 4b, første afsnit, inden for den ramme og med forbehold af de procedurer, der er omhandlet i stk. 4e.

Uden at dette berører artikel 9-12, bevarer de kompetente og udpegede nationale myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning beføjelser til at indhente oplysninger fra kreditinstitutter, holdingselskaber, blandede holdingselskaber og virksomheder, der indgår i et kreditinstituts konsoliderede finansielle situation, og foretage inspektionsbesøg i de pågældende kreditinstitutter, holdingselskaber, blandede holdingselskaber og virksomheder. De kompetente nationale myndigheder orienterer i overensstemmelse med den i stk. 4e fastsatte ramme ECB om de foranstaltninger, der er truffet i medfør af dette stykke, og samordner nøje disse foranstaltninger med ECB.

Onsdag den 22. maj 2013

De kompetente nationale myndigheder aflægger med regelmæssige mellemrum beretning til ECB om udførelsen af aktiviteter i henhold til denne artikel.

4e. ECB skal i samråd med de deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder og på grundlag af et forslag fra tilsynsrådet vedtage og offentliggøre en ramme for tilrettelæggelsen af de praktiske retningslinjer for gennemførelsen af denne artikel. Rammen skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- a) den specifikke metode for vurdering af de i stk. 4b, første til tredje afsnit, omhandlede kriterier og de kriterier, i henhold til hvilke stk. 4b, fjerde afsnit, ophører med at finde anvendelse på et specifikt kreditinstitut, og de deraf følgende ordninger med henblik på gennemførelse af stk. 4c og 4d. Disse ordninger og metoden til vurdering af de i stk. 4b, første til tredje afsnit, omhandlede kriterier revideres for at afspejle eventuelle relevante ændringer og sikrer, at hvis en bank er blevet anset for betydningsfuld eller mindre betydningsfuld, ændres denne vurdering kun i tilfælde af betydelige og ikkekortvarige ændringer i omstændighederne, navnlig de omstændigheder vedrørende bankens situation, der er relevante for vurderingen.
- b) definitionen af procedurerne, herunder tidsfristerne, og muligheden for at udarbejde udkast til afgørelser, der sendes til ECB til overvejelse, for forbindelserne mellem ECB og de kompetente nationale myndigheder vedrørende tilsynet med kreditinstitutter, der i overensstemmelse med stk. 4b ikke anses for mindre betydningsfulde
- c) definitionen af procedurerne, herunder tidsfristerne, for forbindelserne mellem ECB og de kompetente nationale myndigheder vedrørende tilsynet med de kreditinstitutter, der i overensstemmelse med stk. 4b anses for mindre betydningsfulde. Disse procedurer pålægger navnlig de kompetente nationale myndigheder afhængigt af de i rammen definerede tilfælde:

i) at underrette ECB om enhver væsentlig tilsynsprocedure

ii) at foretage en yderligere vurdering af særlige aspekter af proceduren på ECB's anmodning

iii) at fremsende væsentlige udkast til tilsynsafgørelse til ECB, som ECB måtte ønske at udtrykke sin mening om.

4f. Når ECB bistås af kompetente eller udpegede nationale myndigheder med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, overholder ECB og de kompetente nationale myndigheder de bestemmelser, der er fastsat i de relevante EU-retsakter, med hensyn til fordelingen af ansvarsområder og samarbejdet mellem kompetente myndigheder fra forskellige medlemsstater.

Artikel 6

Tæt samarbejde med de kompetente myndigheder i deltagende medlemsstater, **der ikke har euroen som valuta**

1. Inden for rammerne af denne artikel udfører ECB sine opgaver på de områder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, **og artikel 4a** i forbindelse med kreditinstitutter, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, når der er etableret et tæt samarbejde mellem ECB og den kompetente nationale myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med denne artikel.

ECB kan med henblik herpå udstede **instrukser** til den kompetente nationale myndighed i den deltagende medlemsstat, **der ikke har euroen som valuta**.

2. Det tætte samarbejde mellem ECB og den kompetente nationale myndighed i en deltagende medlemsstat, **der ikke har euroen som valuta**, etableres ved en afgørelse vedtaget af ECB, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Den berørte medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater, Kommissionen, ECB og EBA anmodningen om at indlede et tæt samarbejde med ECB i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som er omhandlet i artikel 4 **og 4a**, for så vidt angår alle de kreditinstitutter, der er etableret i den berørte medlemsstat, **i overensstemmelse med artikel 5**.

b) I meddelelsen forpligter den pågældende medlemsstat sig til:

— at sikre, at dens kompetente **eller udpegede nationale myndighed** retter sig efter alle retningslinjer eller anmodninger fra ECB

Onsdag den 22. maj 2013

— at tilvejebringe alle de oplysninger om kreditinstitutter i den pågældende medlemsstat, som ECB måtte kræve med henblik på at foretage en omfattende vurdering af disse kreditinstitutter.

- c) Den berørte medlemsstat har vedtaget **relevant** national **lovgivning** med henblik på at sikre, at dens kompetente nationale myndighed er forpligtet til at vedtage enhver form for foranstaltning i forbindelse med kreditinstitutter, som ECB måtte anmode om, jf. stk. 5.

4. Den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Afgørelsen finder anvendelse 14 dage efter offentliggørelsen.

5. Hvis ECB er af den opfattelse, at den kompetente **nationale** myndighed i en berørt medlemsstat bør vedtage en foranstaltning i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, **giver den instrukser** til den pågældende myndighed og angiver en relevant tidsramme.

Tidsrammen skal være på mindst 48 timer, medmindre tidligere vedtagelse er absolut nødvendig for at hindre uoprettelig skade. Den kompetente nationale myndighed i den pågældende medlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med den forpligtelse, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

5a. ECB kan beslutte at udstede en advarsel til den pågældende medlemsstat om, at det tætte samarbejde vil blive suspenderet eller afsluttet, såfremt der ikke træffes afgørende korrigerende foranstaltninger i følgende tilfælde:

- a) hvis de betingelser, der er fastsat i stk. 2, litra a)-c), **efter ECB's opfattelse** ikke længere er opfyldt af den pågældende medlemsstat, eller
- b) hvis den kompetente nationale myndighed i en **medlemsstat efter ECB's opfattelse** ikke handler i overensstemmelse med den forpligtelse, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

Såfremt sådanne korrigerende foranstaltninger ikke er blevet iværksat 15 dage efter udstedelsen af en sådan advarsel, kan ECB suspendere eller afslutte det tætte samarbejde med den pågældende medlemsstat.

Afgørelsen meddeles den berørte medlemsstat og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. I afgørelsen præciseres, fra hvilken dato den finder anvendelse, under behørig hensyntagen til tilsynets effektivitet og kreditinstitutternes legitime interesser.

5b. Medlemsstaten kan anmode ECB om at afslutte det tætte samarbejde på et hvilket som helst tidspunkt efter udløbet af tre år fra offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den af ECB vedtagne afgørelse om etablering af det tætte samarbejde. I anmodningen redegøres der for grundene til afslutningen, herunder, hvis det er relevant, potentielle betydelige negative følger med hensyn til medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. I så fald vedtager ECB omgående en afgørelse om afslutning af det tætte samarbejde og præciserer, fra hvilken dato den finder anvendelse inden for en frist på højst tre måneder, under behørig hensyntagen til tilsynets effektivitet og kreditinstitutternes legitime interesser. Afgørelsen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

5c. Hvis en deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, meddeler ECB sin begrundede uenighed i en indsigelse fra Styrelsesrådet mod et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet, afgiver Styrelsesrådet inden for en periode på 30 dage udtalelse om medlemsstatens begrundede uenighed og bekræfter sin indsigelse eller trækker den tilbage med angivelse af årsagerne hertil.

Hvis Styrelsesrådet bekræfter sin indsigelse, kan den deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, meddele ECB, at den ikke vil være bundet af den potentielle afgørelse i forbindelse med tilsynsrådets mulige ændrede udkast til afgørelse.

ECB overvejer herefter muligheden for at suspendere eller afslutte det tætte samarbejde med den pågældende medlemsstat under behørig hensyn til et effektivt tilsyn og træffer afgørelse herom.

Onsdag den 22. maj 2013

ECB tager navnlig hensyn til følgende overvejelser:

- hvorvidt en sådan manglende suspension eller afslutning vil kunne skade den fælles tilsynsmekanismes integritet eller have betydelige negative følger med hensyn til medlemsstaternes finanspolitiske ansvar
- hvorvidt en sådan suspension eller afslutning vil kunne have betydelige negative følger med hensyn til det finanspolitiske ansvar i den medlemsstat, som har givet underretning om sin indsigelse i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3
- hvorvidt den finder det godtgjort, at den berørte kompetente nationale myndighed har truffet foranstaltninger, som efter ECB's opfattelse:
 - a) sikrer, at kreditinstitutterne i den medlemsstat, der i medfør af foregående afsnit gav underretning om sin indsigelse, ikke behandles gunstigere end kreditinstitutterne i de andre deltagende medlemsstater
 - b) er lige så virkningsfulde som Styrelsesrådets afgørelse i henhold til foregående afsnit med hensyn til at opnå de mål, der er omhandlet i artikel 1 i denne forordning, og sikre overholdelse af den relevante EU-lovgivning.

ECB medtager disse overvejelser i sin afgørelse og meddeler dem til den pågældende medlemsstat.

5d. Hvis en deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, er uenig i et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet, underretter den senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af udkastet til afgørelse Styrelsesrådet om sin begrundede uenighed. Styrelsesrådet træffer herefter afgørelse om spørgsmålet i løbet af senest fem arbejdsdage under fuld hensyntagen til denne begrundelse, og det forklarer skriftligt den pågældende medlemsstat sin afgørelse. Den pågældende medlemsstat kan anmode ECB om at afslutte det tætte samarbejde med umiddelbar virkning og vil ikke være bundet af den efterfølgende afgørelse.

5e. En medlemsstat, der har afsluttet et tæt samarbejde med ECB, kan ikke indgå et nyt tæt samarbejde inden udløbet af tre år fra offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den af ECB vedtagne afgørelse om afslutning af det tætte samarbejde.

Artikel 7

Internationale forbindelser

ECB kan, uden at dette berører medlemsstaternes og de øvrige EU-institutioners og -organers, **herunder EBA's, respektive kompetenceområder**, i forbindelse med de opgaver, som overdrages til ECB ved denne forordning, udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande, forudsat at der sker en hensigtsmæssig samordning med EBA. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen eller dens medlemsstater.

Kapitel III

ECB's beføjelser

Artikel 8

Tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser

1. **Udelukkende med det formål** at udføre de opgaver, som overdrages til ECB ved artikel 4, stk. 1 og 2, **og artikel 4a, stk. 2**, betragtes ECB, **hvor det er relevant**, som den kompetente myndighed **eller den udpegede myndighed** i de deltagende medlemsstater **som fastsat i** den relevante EU-lovgivning **■**.

Udelukkende med samme formål har ECB alle de beføjelser og forpligtelser, som er **fastsat i denne forordning**. Den har **ligeledes alle de beføjelser og forpligtelser**, som de **kompetente og udpegede myndigheder** har i medfør af **den relevante EU-lovgivning**, medmindre andet er **fastsat i denne forordning**. Navnlig har ECB **de beføjelser, der er opregnet i afdeling 1 og 2 i dette kapitel**.

I det omfang det er nødvendigt for at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, kan ECB ved hjælp af instrukser pålægge de pågældende nationale myndigheder at gøre brug af deres beføjelser i henhold til og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national lovgivning, såfremt denne forordning ikke pålægger ECB sådanne beføjelser. De pågældende nationale myndigheder informerer ECB fuldt ud om udøvelsen af disse beføjelser.

■

Onsdag den 22. maj 2013

2a. ECB udøver de i stk. 1 omhandlede beføjelser i overensstemmelse med de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit. I forbindelse med udøvelsen af deres respektive tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser arbejder ECB og de kompetente nationale myndigheder tæt sammen.

2b. Uanset stk. 1 udøver ECB sine beføjelser i overensstemmelse med artikel 6 med hensyn til de kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstater, som har etableret et tæt samarbejde i overensstemmelse med artikel 6.

AFDELING 1

Undersøgelsesbeføjelser

Artikel 9

Anmodninger om oplysninger

1. ECB kan, med forbehold af artikel 4, kræve, at følgende juridiske eller fysiske personer udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, herunder oplysninger, der skal afgives med regelmæssige mellemrum og i særlige formater til tilsynsformål og dertil knyttede statistiske formål, uden at dette i øvrigt indskrænker de i artikel 8, stk. 1, nævnte beføjelser og med forbehold af de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning:

- a) kreditinstitutter, *der er etableret i de deltagende medlemsstater*
- b) finansielle holdingselskaber, *der er etableret i de deltagende medlemsstater*
- c) blandede finansielle holdingselskaber, *der er etableret i de deltagende medlemsstater*
- d) blandede holdingselskaber, *der er etableret i de deltagende medlemsstater*
- e) personer, *som tilhører* de enheder, der er omhandlet i litra a)-d) █
- f) tredjeparter, som de enheder, der er omhandlet i litra a)-d), har outsourcet █ funktioner eller aktiviteter til.

2. De personer, der er omhandlet i stk. 1, stiller de ønskede oplysninger til rådighed. **Bestemmelser om tavshedspligt fritager ikke disse personer fra forpligtelsen til at levere oplysningerne. Levering af oplysningerne skal ikke betragtes som brud på tavshedspligten.**

2a. Hvis ECB indhenter oplysninger direkte fra de juridiske eller fysiske personer i stk. 1, stiller den disse oplysninger til rådighed for de berørte kompetente nationale myndigheder.

Artikel 10

Generelle undersøgelser

1. ECB kan med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, og med forbehold af andre betingelser, *der er fastsat i den relevante EU-lovgivning*, foretage alle nødvendige undersøgelser af alle de personer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), og som er etableret eller beliggende i en deltagende medlemsstat.

ECB har med henblik herpå ret til at:

- a) kræve udlevering af dokumenter
- b) undersøge bøger og forretningspapirer tilhørende de i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), omhandlede personer og tage kopier eller uddrag af sådanne bøger og forretningspapirer
- c) indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale

Onsdag den 22. maj 2013

d) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand.

2. De personer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), **er genstand for** undersøgelser, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af ECB.

Hvis en person lægger hindringer i vejen for undersøgelsen, tilbyder **den kompetente nationale myndighed i den deltagende medlemsstat**, hvori de pågældende lokaler er beliggende, under iagttagelse af national lovgivning den nødvendige bistand, **herunder i de tilfælde, der er nævnt i artikel 11 og 12**, og letter adgangen for ECB til de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), omhandlede juridiske personer, således at ovennævnte rettigheder kan udøves.

Artikel 11

Kontrol på stedet

1. Med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, **og med forbehold af andre betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning**, kan ECB **i overensstemmelse med artikel 12 og med forbehold af forudgående meddelelse til den berørte kompetente nationale myndighed** foretage alle nødvendige kontroller på stedet af de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), omhandlede juridiske personer, og enhver anden virksomhed, der indgår i det konsoliderede tilsyn, hvis ECB er den konsoliderende tilsynsmyndighed i overensstemmelse med **artikel 4, stk. 1, litra i)**. ECB kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel **til de berørte juridiske personer**.

2. Embedsmænd fra ECB og andre personer bemyndiget af ECB til at foretage kontrol på stedet, kan betræde forretningslokaler og fast ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for en afgørelse om undersøgelse vedtaget af ECB, og har alle de beføjelser, der er beskrevet i artikel 10, stk. 1. ■

3. De **juridiske** personer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a)-f), **er genstand for** kontrol på stedet **på baggrund af en** afgørelse truffet af ECB.

4. Embedsmænd **og andre ledsagende personer**, der er bemyndiget eller udpeget af den kompetente **nationale** myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres, bistår under overvågning af og i samordning med ECB aktivt embedsmændene fra ECB og andre personer, der er bemyndiget af ECB. De har i den forbindelse de beføjelser, der er fastsat i stk. 2. Embedsmænd fra den pågældende deltagende medlemsstats kompetente **nationale** myndighed **har også ret til at deltage i** kontroller på stedet.

5. Fastslår embedsmænd fra ECB og andre ledsagende personer, der er bemyndiget **eller udpeget** af ECB, at en person modsætter sig en undersøgelse, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den kompetente **nationale** myndighed i den **pågældende** deltagende medlemsstat dem den nødvendige bistand **i overensstemmelse med national lovgivning. I det for kontrollen nødvendige omfang omfatter denne bistand også forsegling af alle forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer. Hvis den berørte kompetente nationale myndighed ikke har denne beføjelse, anvender den sine beføjelser til at anmode andre nationale myndigheder om den nødvendige bistand.**

Artikel 12

Dommerkendelse

1. Kræver en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 11, stk. 1 **og 2**, eller den i artikel 11, stk. 5, omhandlede bistand i henhold til national lovgivning en dommerkendelse, anmodes der om en sådan kendelse.

2. Anmodes der om en dommerkendelse som omhandlet i stk. 1, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af ECB's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsens formål. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ECB om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til ECB's mistanke om, at en overtrædelse af de ■ retsakter, **der er omhandlet i**

Onsdag den 22. maj 2013

artikel 4, stk. 3, første afsnit, har fundet sted, samt alvoren af den mistænkte overtrædelse og inddragelsen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om kontrollen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i ECB's sagsakter. Lovligheden af ECB's afgørelse kan kun indklages for Den Europæiske Unions Domstol.

AFDELING 2

Særlige tilsynsbeføjelser

Artikel 13

Tilladelse

1. Ansøgninger om tilladelse til at påbegynde virksomhed som kreditinstitut, der påtænkes etableret i en deltagende medlemsstat, **forelægges** de kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet påtænkes etableret i overensstemmelse med kravene i den relevante nationale **lovgivning**.

1a. Hvis **ansøgeren** opfylder alle de betingelser for at få tilladelse, der er fastsat i **den pågældende** medlemsstats relevante nationale lovgivning, træffer den kompetente nationale myndighed **inden for den frist, der er fastsat i den relevante nationale lovgivning**, et udkast til afgørelse om at foreslå **ECB at give tilladelsen**. **Udkastet** til afgørelse meddeles ECB og **ansøgeren om tilladelse**. **I andre tilfælde afviser den kompetente nationale myndighed ansøgningen om tilladelse**.

1b. **Udkastet til afgørelse anses for vedtaget af ECB, medmindre ECB gør indsigelse inden for en periode på højst 10 arbejdsdage, der kan forlænges én gang for en tilsvarende periode i behørigt begrundede tilfælde**. ECB gør kun indsigelse mod udkastet til afgørelse, såfremt betingelserne for tilladelse i den relevante EU-lovgivning ikke er opfyldt. Den angiver skriftligt grundene til afvisningen.

1c. **Den afgørelse, der træffes i overensstemmelse med stk. 1a og 1b, meddeles af den kompetente nationale myndighed til ansøgeren om tilladelse**.

2. **Med forbehold af stk. 2a** kan ECB på eget initiativ trække tilladelsen tilbage i de tilfælde, der er fastsat i den **relevante EU-lovgivning**, efter høringer med den kompetente nationale myndighed i den deltagende medlemsstat, hvor kreditinstituttet er etableret, eller på forslag fra den kompetente nationale myndighed i den **deltagende** medlemsstat, hvor kreditinstituttet er etableret. **Disse høringer sikrer navnlig, at ECB inden beslutningen om tilbagetrækning giver de nationale myndigheder tilstrækkelig tid til at træffe afgørelse om de nødvendige afhjælpende tiltag, herunder mulige afviklingsforanstaltninger, og tager dem i betragtning**.

Hvis den kompetente nationale myndighed, som har foreslået tilladelsen i henhold til stk. 1, er af den opfattelse, at tilladelsen skal trækkes tilbage i henhold til **relevant** national lovgivning, fremsender denne et forslag til ECB herom. ECB **træffer i så fald afgørelse om den foreslåede tilbagetrækning, idet den fuldt ud tager hensyn til den begrundelse for tilbagetrækningen, som den kompetente nationale myndighed har forelagt**.

2a. **Så længe de nationale myndigheder fortsat har beføjelse til at afvikle kreditinstitutter, underretter de, hvis de skønner, at en tilbagetrækning af tilladelsen vil skade en hensigtsmæssig gennemførelse af eller de nødvendige foranstaltninger til afvikling af eller til opretholdelse af den finansielle stabilitet, på behørig vis ECB om deres indsigelse og redegør udførligt for den skade, som en tilbagetrækning ville forvolde**. I sådanne tilfælde afstår ECB fra at gennemføre tilbagetrækningen i en periode, der aftales med de nationale myndigheder. ECB kan vælge at forlænge denne periode, hvis den skønner, at der er gjort tilstrækkelige fremskridt. Hvis ECB i en begrundet afgørelse imidlertid fastslår, at de nationale myndigheder ikke har gennemført de hensigtsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige til opretholdelse af den finansielle stabilitet, trækkes tilladelsen øjeblikkeligt tilbage.

Artikel 13a

Vurdering af erhvervelser af kvalificeret deltagelse

1. **Med forbehold af undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra b), indsendes enhver anmeldelse om erhvervelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, der er etableret i en deltagende medlemsstat, eller alle relaterede oplysninger til de kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet er etableret i overensstemmelse med**

Onsdag den 22. maj 2013

kravene i den relevante nationale lovgivning på grundlag af de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit.

2. Den kompetente nationale myndighed vurderer den foreslåede erhvervelse og fremsender mindst ti arbejdsdage før udløbet af den relevante vurderingsperiode, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, anmeldelsen til ECB med et forslag til afgørelse om at modsætte sig eller ikke at modsætte sig erhvervelsen på grundlag af kriterierne i de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, og bistår ECB i overensstemmelse med artikel 5.

3. ECB beslutter, om den skal modsætte sig erhvervelsen på grundlag af de vurderingskriterier, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, og i overensstemmelse med den procedure og de vurderingsperioder, der er fastsat heri.

Artikel 13b

Tilsynsbeføjelser

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og uden at det berører de andre beføjelser, som er overdraget til ECB, har ECB i henhold til stk. 2 beføjelse til at stille krav om, at alle kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber i de deltagende medlemsstater på et tidligt stadium træffer de nødvendige foranstaltninger til at behandle relevante problemer i følgende tilfælde:

- a) Kreditinstituttet opfylder ikke kravene i de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit.
- b) ECB har dokumentation for, at kreditinstituttet sandsynligvis vil overtræde kravene i de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, inden for de næste 12 måneder.
- c) Det kan inden for rammerne af en tilsynskontrol i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra g), konstateres, at de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som kreditinstituttet har iværksat, og det kapitalgrundlag og den likviditet, som den besidder, ikke sikrer en sund styring og dækning af dets risici.

2. Uanset bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, har ECB følgende beføjelser:

- a) at stille krav om, at institutterne har et kapitalgrundlag, der er større end kapitalkravene i de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forbindelse med de risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af de relevante EU-retsakter
- b) at stille krav om, at ordningerne, processerne, mekanismerne og strategierne styrkes
- c) at stille krav om, at institutterne forelægger en plan for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, og fastsætter en frist for gennemførelsen heraf, herunder forbedringer af den pågældende plan med hensyn til anvendelsesområde og frist
- d) at stille krav om, at institutterne anvender en specifik nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene
- e) at begrænse institutternes forretningsområde, transaktioner eller netværk eller at stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet
- f) at stille krav om, at risikoen i forbindelse med institutternes virksomhed, produkter og systemer reduceres
- g) at stille krav om, at institutterne begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten, når denne form for aflønning er uforenelig med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag
- h) at stille krav om, at institutterne anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget
- i) at stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger til aktionærer, selskabsdeltagere eller til indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis dette forbud ikke udgør misligholdelse fra instituttets side

Onsdag den 22. maj 2013

- j) *at indføre supplerende eller hyppigere rapporteringskrav, herunder rapportering om kapital- og likviditetspositioner*
- k) *at indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsninger af løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver*
- l) *at stille yderligere oplysningskrav*
- m) *til enhver tid at afsætte medlemmer af bestyrelsen for kreditinstitutter, der ikke opfylder kravene i de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit.*

Artikel 14

Værtsmyndighedernes beføjelser og samarbejde om konsolideret tilsyn

1. I forholdet mellem de deltagende medlemsstater finder de procedurer, der er fastsat i den **relevante EU-lovgivning** for kreditinstitutter, der ønsker at oprette en filial eller at gennemføre den frie udveksling af tjenesteydelser ved at udøve deres aktiviteter på en anden medlemsstats område, og de dermed forbundne beføjelser i hjem- og værtsmedlemsstaterne kun anvendelse i forbindelse med de opgaver, som ikke overdrages til ECB ved artikel 4 i denne forordning.

2. Bestemmelserne i den **relevante EU-lovgivning** vedrørende samarbejdet mellem de kompetente myndigheder fra forskellige medlemsstater med henblik på at føre tilsyn på et konsolideret grundlag finder ikke anvendelse, i det omfang **ECB er den eneste deltagende kompetente myndighed.**

2a. ECB tager under udførelsen af sine opgaver som fastsat i artikel 4 og 4a hensyn til en rimelig balance mellem alle de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med artikel 5, stk. 8, og tager i sine forbindelser med ikkedeltagende medlemsstater hensyn til balancen mellem hjem- og værtsmedlemsstaterne som fastlagt i den relevante EU-lovgivning.

Artikel 15

Administrative sanktioner

1. Hvis kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber med eller uden forsæt ikke overholder et krav i relevante umiddelbart gældende EU-retsakter, i relation til hvilke de kompetente myndigheder i henhold til den **relevante EU-lovgivning** får stillet administrative bøder til rådighed, kan ECB med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, pålægge administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes, eller op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår som defineret **i den relevante EU-lovgivning eller andre bøder i henhold til den relevante EU-lovgivning.**

2. Er den juridiske person et datterselskab af et moderselskab, er den i **stk. 1** omhandlede relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående regnskabsår.

3. De anvendte sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Ved afgørelsen af, hvorvidt der skal pålægges en sanktion, og ved valget af passende sanktion skal ECB handle **i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2a.**

4. ECB anvender denne artikel i overensstemmelse med **de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, herunder om nødvendigt de procedurer, der er indeholdt i Rådets forordning (EF) nr. 2532/98.**

5. I de tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 1, kan ECB, hvis det er nødvendigt, for at den kan udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, kræve, at de kompetente nationale myndigheder indleder procedurer med henblik på at træffe foranstaltninger til at sikre, at passende sanktioner anvendes **i overensstemmelse med de retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, og enhver form for relevant national lovgivning, der overdrager specifikke beføjelser, som i øjeblikket ikke er påkrævet i henhold til EU-lovgivningen.** De sanktioner, der anvendes af de kompetente nationale myndigheder, skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Første afsnit finder navnlig anvendelse på bøder, der skal pålægges kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber for overtrædelse af national lovgivning til gennemførelse af relevante EU-direktiver, og på administrative sanktioner eller foranstaltninger, der skal pålægges medlemmer af bestyrelsen for **et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab** eller andre personer, som i henhold til national lovgivning er ansvarlige for et kreditinstituts, et finansielt holdingselskabs eller et blandet finansielt holdingselskabs overtrædelser.

Onsdag den 22. maj 2013

6. ECB offentliggør sanktioner som omhandlet i stk.1, **uanset om de er blevet appelleret eller ej, i de tilfælde og i henhold til de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning.**

7. ECB kan uanset stk. 1-6 i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, ved overtrædelse af ECB-forordninger eller -afgørelser pålægge sanktioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98.

Kapitel IV

Organisatoriske principper

Artikel 16

Uafhængighed

1. ECB **og de kompetente nationale myndigheder, der handler inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme,** handler uafhængigt, når de udfører de opgaver, som de overdrages ved denne forordning. **Tilsynsrådets og styringsudvalgets medlemmer handler uafhængigt og objektivt og udelukkende i hele Unionens interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU's institutioner eller organer, medlemsstaternes regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.**

2. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes regeringer **og alle andre organer** respekterer denne uafhængighed.

2a. Når tilsynsrådet har undersøgt behovet for en adfærdskodeks, udarbejder og offentliggør Styrelsesrådet en adfærdskodeks for ECB's personale og ledelse, der er involveret i banktilsyn, vedrørende navnlig interessekonflikter.

Artikel 17

Ansvarlighed og rapportering

1. ECB er ansvarlig over for Europa-Parlamentet og Rådet for gennemførelsen af denne forordning, jf. dette kapitel.

1a. ECB forelægger hvert år Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Eurogruppen en rapport om udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, herunder oplysninger om den forventede udvikling i de i artikel 24 omhandlede tilsynsgebyrers struktur og størrelse.

1b. Formanden for ECB's tilsynsråd forelægger denne rapport offentligt for Europa-Parlamentet og for Eurogruppen i tilstedeværelse af repræsentanter fra enhver deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta.

1c. Formanden for ECB's tilsynsråd kan efter anmodning fra Eurogruppen høres af Eurogruppen om udførelsen af tilsynsopgaverne i tilstedeværelse af repræsentanter fra enhver deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta.

1d. Formanden for tilsynsrådet deltager efter anmodning fra Europa-Parlamentet i en høring om udførelsen af dets tilsynsopgaver i Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

1e. ECB besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Eurogruppen stiller den, efter egne procedurer og i tilstedeværelse af repræsentanter fra enhver deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta.

1f. Når Den Europæiske Revisionsret i henhold til artikel 27, stk. 2, i statuten for ECB, efterprøver, hvor effektiv ECB's forvaltning er i operationel henseende, tager den ligeledes hensyn til de tilsynsopgaver, som overdrages til ECB i henhold til denne forordning.

Onsdag den 22. maj 2013

1 g. Formanden for tilsynsrådet fører efter anmodning fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets kompetente udvalg om dets tilsynsopgaver, hvis sådanne drøftelser er nødvendige for udøvelsen af Europa-Parlamentets beføjelser i henhold til traktaten. Der indgås en aftale mellem Europa-Parlamentet og ECB om de nærmere betingelser for tilrettelæggelsen af sådanne drøftelser med henblik på at sikre fuld fortrolighed i overensstemmelse med de fortrolighedsforpligtelser, der er pålagt ECB som kompetent myndighed i henhold til den relevante EU-lovgivning.

1h. ECB samarbejder loyalt i forbindelse med Parlamentets undersøgelser i overensstemmelse med traktaten. ECB og Parlamentet indgår passende ordninger om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB i henhold til denne forordning. Disse ordninger omfatter bl.a. adgang til oplysninger, samarbejde i forbindelse med undersøgelser og oplysninger om proceduren for udvælgelse af formanden.

Artikel 17a

De nationale parlamenter

1. Når ECB forelægger den i artikel 17, stk. 2, omhandlede rapport, fremsender den samtidig denne rapport direkte til de deltagende medlemsstaters nationale parlamenter.

De nationale parlamenter kan fremsætte deres begrundede bemærkninger til den pågældende rapport til ECB.

2. De deltagende medlemsstaters nationale parlamenter kan gennem deres egne procedurer anmode ECB om skriftligt at besvare deres eventuelle bemærkninger eller spørgsmål til ECB vedrørende ECB's funktioner i henhold til denne forordning.

3. En deltagende medlemsstats nationale parlament kan opfordre formanden for eller et medlem af tilsynsrådet til at deltage i en udveksling af synspunkter vedrørende tilsyn med kreditinstitutterne i den pågældende medlemsstat sammen med en repræsentant for den kompetente nationale myndighed.

4. Denne forordning berører ikke de kompetente nationale myndigheders ansvar over for de nationale parlamenter i henhold til national lovgivning, for så vidt angår varetagelsen af de opgaver, som ikke overdrages til ECB i henhold til denne forordning, og af de aktiviteter, som de udfører i overensstemmelse med artikel 5.

Artikel 17b

Retfærdig procedure for vedtagelse af tilsynsafgørelser

1. Inden der træffes tilsynsafgørelser i overensstemmelse med artikel 4 og afdeling 2, giver ECB de personer, der er genstand for proceduren, mulighed for at blive hørt. ECB lægger kun de klagepunkter til grund for sine afgørelser, som de deltagende parter har haft lejlighed til at udtale sig om.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis der er behov for en hasteforanstaltning for at forhindre væsentlig skade på det finansielle system. I så fald kan ECB træffe en midlertidig afgørelse og give de berørte personer lejlighed til at blive hørt, snarest muligt efter at den har truffet sin afgørelse.

2. De berørte personers ret til forsvar respekteres fuldt ud i procedureforløbet. De har ret til indsigt i ECB's sagsakter med forbehold af andre personers legitime interesse i beskyttelsen af deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger.

ECB's afgørelser skal begrundes.

Onsdag den 22. maj 2013

Artikel 17c

Indberetning af overtrædelser

ECB sikrer, at der etableres effektive mekanismer til indberetning af kreditinstitutters, finansielle holdingselskabers og blandede finansielle holdingselskabers samt kompetente myndigheders overtrædelser af de i artikel 4, stk. 3, omhandlede retsakter, herunder særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgning herpå. Sådanne procedurer skal være i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning og sikre, at følgende principper overholdes: passende beskyttelse [...] for personer, der indberetter overtrædelser, beskyttelse af personoplysninger og passende beskyttelse af den anklagede [...].

Artikel 17d

Administrativt klagenævn

1. ECB opretter et administrativt klagenævn, der udfører intern administrativ revision af afgørelser truffet af ECB under udøvelsen af de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne forordning, efter en anmodning om revision indgivet i overensstemmelse med stk. 5. Den interne administrative revision vedrører en sådan afgørelses proceduremæssige og materielle overensstemmelse med denne forordning.
2. Det administrative klagenævn sammensættes af fem personer med godt omdømme fra medlemsstaterne med dokumenteret relevant viden og professionel erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke aktuelt personale ved ECB eller aktuelt personale ved de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som er involveret i de opgaver, som ECB udfører i henhold til de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne forordning. Det administrative klagenævn skal have tilstrækkelige ressourcer og ekspertise til at vurdere udøvelsen af ECB's beføjelser i henhold til denne forordning. Medlemmerne af det administrative klagenævn samt to suppleanter udnævnes af ECB for en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende. De er ikke bundet af nogen form for instrukser.
3. Det administrative klagenævn træffer afgørelse med et flertal på mindst tre ud af de fem medlemmer.
4. Medlemmerne af klagenævnet handler uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn. I dette øjemed skal de afgive en offentlig loyalitetserklæring og en offentlig interesseerklæring, hvoraf det fremgår, om der foreligger eller ikke foreligger direkte eller indirekte interesser, som kan anses for at skade deres uafhængighed.
5. Enhver fysisk eller juridisk person kan i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, anmode om revision af en afgørelse truffet af ECB i henhold til denne forordning, som er rettet til den pågældende eller berører vedkommende umiddelbart og individuelt. En anmodning om revision af en afgørelse truffet af Styrelsesrådet som omhandlet i stk. 7 antages ikke til behandling.
6. Enhver anmodning om revision samt en begrundelse herfor fremsendes skriftligt til ECB inden en måned efter datoen for meddelelse af afgørelsen til den person, der fremsætter anmodningen, eller i mangel heraf senest en måned efter den dato, hvor den pågældende har fået kendskab til den.
7. Efter at have afgjort, om anmodningen om revision kan antages til behandling, afgiver det administrative klagenævn en udtalelse inden for en frist, som står i forhold til sagens hastende karakter, dog senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, og henviser den til tilsynsrådet med henblik på udarbejdelse af et nyt udkast til afgørelse. Tilsynsrådet tager hensyn til nævnets udtalelse og forelægger straks et nyt udkast til afgørelse for Styrelsesrådet. Det nye udkast til afgørelse ophæver enten den oprindelige afgørelse, erstatter den med en afgørelse med samme indhold eller erstatter den med en ændret afgørelse. Det nye udkast til afgørelse anses for vedtaget, medmindre Styrelsesrådet gør indsigelse inden for en periode på højst ti arbejdsdage.
8. En anmodning om revision indgivet i henhold til stk. 5 har ikke opsættende virkning. Styrelsesrådet kan dog efter forslag fra det administrative klagenævn, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

Onsdag den 22. maj 2013

9. *Det administrative klagenævns udtalelse, tilsynsrådets nye udkast til afgørelse og den afgørelse, som Styrelsesrådet træffer i medfør af denne artikel, begrundes og meddeles parterne.*
10. *ECB vedtager en afgørelse om fastsættelse af det administrative nævns forretningsorden.*
11. *Denne artikel berører ikke retten til at indbringe klager for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med traktaterne.*

Artikel 18

Uafhængighed af pengepolitisk funktion

1. ECB forfølger kun de mål, der er fastsat i denne forordning, når den udfører de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning.
2. ECB udfører de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, **med forbehold af og** uafhængigt af sine pengepolitiske opgaver og andre opgaver. De opgaver, som overdrages til ECB ved denne forordning, må ikke gribe ind i eller bestemmes af ECB's pengepolitiske opgaver. **De opgaver, som overdrages til ECB ved denne forordning, må heller ikke gribe ind i ECB's opgaver i forbindelse med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici eller andre opgaver. ECB rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan den har overholdt denne bestemmelse. De opgaver, som overdrages til ECB ved denne forordning, ændrer ikke ved den løbende overvågning af ECB's pengepolitiske modparters solvens.**

De ansatte, der er involveret i udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB i henhold til denne forordning, adskilles organisatorisk fra og underlægges særskilte rapporteringslinjer i forhold til de ansatte, der er involveret i udførelsen af andre opgaver, som overdrages til ECB.

3. I forbindelse med stk. 1 og 2 vedtager og **offentliggør** ECB de nødvendige interne regler, herunder regler vedrørende tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem de to funktionsområder.

3a. ECB sikrer, at Styrelsesrådet arbejder fuldstændig differentieret med hensyn til pengepolitiske og tilsynsmæssige funktioner. En sådan differentiering omfatter strengt adskilte møder og dagsordener.

3b. Med henblik på at sikre adskillelse af pengepolitiske opgaver og tilsynsopgaver nedsætter ECB et mæglingspanel. Dette panel løser uoverensstemmelser mellem de kompetente myndigheder i de pågældende deltagende medlemsstater i forbindelse med en indsigelse fra Styrelsesrådet mod et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet. Panelet består af et medlem fra hver deltagende medlemsstat, som vælges af hver medlemsstat blandt medlemmerne af Styrelsesrådet og tilsynsrådet, og træffer afgørelse med simpelt flertal, idet hvert medlem har én stemme. ECB vedtager og offentliggør en forordning om nedsættelse af et sådant mæglingspanel og dets forretningsorden.

Artikel 19

Tilsynsråd

1. Planlægning og udførelse af de tilsynsopgaver, som overdrages til ECB, foretages fuldt ud af et internt organ bestående af **en formand og en næstformand, der er udpeget i henhold til stk. 1b, og** fire repræsentanter for ECB, **der er udpeget i henhold til stk. 1d,** og en repræsentant for den nationale myndighed, der er kompetent til at føre tilsyn med kreditinstitutter i hver deltagende medlemsstat (i det følgende benævnt »tilsynsrådet«). **Alle medlemmer af tilsynsrådet handler i hele Unionens interesse.**

Hvis den kompetente myndighed ikke er en centralbank, kan det i dette stykke omhandlede medlem af tilsynsrådet beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank. Med henblik på afstemningsproceduren i stk. 1e betragtes repræsentanterne for en given medlemsstats myndigheder tilsammen som ét medlem.

- 1a. Udpegelserne til tilsynsrådet i henhold til denne forordning skal overholde principperne om kønsræssig balance, erfaring og kvalifikationer.**

Onsdag den 22. maj 2013

1b. Efter høring af tilsynsrådet forelægger ECB Europa-Parlamentet en indstilling til udpegelse af formanden og næstformanden til godkendelse. Efter godkendelsen af denne indstilling vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om udnævnelse af formanden og næstformanden for tilsynsrådet. Formanden udvælges på grundlag af en åben udvælgelsesprocedure, som Europa-Parlamentet og Rådet holdes behørigt orienteret om, blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, som har erfaring inden for bankvæsen og finansielle anliggender, og som ikke er medlemmer af Styrelsesrådet. Næstformanden for tilsynsrådet vælges blandt medlemmerne af ECB's direktion. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal og tager ikke hensyn til stemmeafgivelsen fra de medlemmer af Rådet, der ikke er deltagende medlemsstater.

Den udpegede formand er en ekspert ansat på fuld tid og må ikke varetage et hverv ved en kompetent national myndighed. Embedsperioden er på fem år og kan ikke fornyes.

1c. Hvis formanden for tilsynsrådet ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv eller har begået alvorligt embedsmisbrug, kan Rådet på forslag af ECB, som er godkendt af Parlamentet, vedtage en gennemførelsesafgørelse for at fratage formanden embedet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal og tager ikke hensyn til stemmeafgivelsen fra de medlemmer af Rådet, der ikke er deltagende medlemsstater.

Ved afskedigelse af næstformanden for tilsynsrådet som medlem af direktionen i overensstemmelse med statuten for ESCB og ECB kan Rådet på forslag af ECB, som er godkendt af Parlamentet, vedtage en gennemførelsesafgørelse for at fratage næstformanden embedet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal og tager ikke hensyn til stemmeafgivelsen fra de medlemmer af Rådet, der ikke er deltagende medlemsstater.

Med henblik herpå kan Europa-Parlamentet og Rådet meddele ECB, at de finder, at betingelserne for at fratage formanden eller næstformanden for tilsynsrådet embedet er opfyldt, hvilket ECB skal reagere på.

1d. De fire repræsentanter for ECB, der er udpeget af Styrelsesrådet, udfører ikke opgaver i direkte tilknytning til ECB's pengepolitiske funktioner. Samtlige repræsentanter for ECB har stemmeret.

1e. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.

1f. Uanset stk. 1e træffer tilsynsrådet afgørelse om vedtagelse af forordninger i henhold til artikel 4, stk. 3, med kvalificeret flertal af dets medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser for medlemmer, der repræsenterer de deltagende medlemsstaters myndigheder. Hver af de fire repræsentanter for ECB, der udpeges af Styrelsesrådet, har en stemme, der er lig med de øvrige medlemmers medianstemme.

1g. Uanset bestemmelserne i artikel 5 udfører tilsynsrådet alt det forberedende arbejde vedrørende de tilsynsopgaver, som overdrages til ECB, og forelægger ECB's Styrelsesråd fuldstændige udkast til afgørelser, som sidstnævnte skal vedtage efter en procedure, der skal fastlægges af ECB. Udkastene til afgørelser fremsendes samtidigt til de berørte medlemsstaters kompetente nationale myndigheder. Et udkast til afgørelse anses for vedtaget, medmindre Styrelsesrådet gør indsigelse inden for en periode, der fastsættes som led i ovennævnte procedure, men som ikke er længere end maksimalt 10 arbejdsdage. Hvis en deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, er uenig i et udkast til afgørelse fra tilsynsrådet, finder proceduren i artikel 6, stk. 5d, imidlertid anvendelse. I krisesituationer må perioden ikke være længere end 48 timer. Hvis Styrelsesrådet gør indsigelse mod et udkast til en afgørelse, skal det begrunde denne indsigelse skriftligt, navnlig med henvisning til pengepolitiske hensyn. Hvis en afgørelse ændres som følge af en indsigelse fra Styrelsesrådet, kan en deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, underrette ECB om sin begrundede uenighed i indsigelsen, hvorefter den i artikel 6, stk. 5c, fastsatte procedure finder anvendelse.

1h. Et sekretariat støtter tilsynsrådet i dets aktiviteter på fuld tid, herunder forberedelsen af møder.

1i. Tilsynsrådet, som træffer afgørelse ved afstemning i henhold til reglen i stk. 1e, nedsætter et styringsudvalg blandt sine medlemmer med en mere begrænset sammensætning, som støtter det i sine aktiviteter, herunder forbereder møderne.

Onsdag den 22. maj 2013

Tilsynsrådets styringsudvalg har ingen beslutningsmæssige beføjelser. Styringsudvalget ledes af formanden eller undtagelsesvis, i tilfælde af formandens fravær, af næstformanden for tilsynsrådet. Sammensætningen af styringsudvalget skal sikre en rimelig balance og rotation mellem de kompetente nationale myndigheder. Det skal bestå af højst ti medlemmer inklusive formanden, næstformanden og én yderligere repræsentant fra ECB. Styringsudvalget udfører sine forberedende opgaver i hele Unionens interesse og arbejder i fuld åbenhed med tilsynsrådet.

6. En repræsentant for Europa-Kommissionen kan efter invitation deltage som observatør i tilsynsrådets møder. Observatører har ikke adgang til fortrolige oplysninger vedrørende individuelle institutter.

7. Styrelsesrådet vedtager interne bestemmelser, der i detaljer fastlægger dets forhold til tilsynsrådet. Tilsynsrådet vedtager også sin forretningsorden, idet der træffes afgørelse ved afstemning i henhold til reglen i stk. 1e. Begge regelsæt offentliggøres. Tilsynsrådets forretningsorden skal sikre ligebehandling af alle deltagende medlemsstater.

Artikel 20

Tavshedspligt og udveksling af oplysninger

1. Medlemmerne af tilsynsrådet, ECB's ansatte og de ansatte, der er udstationeret fra deltagende medlemsstater, og som udfører tilsynsopgaver, er, selv efter at deres opgaver er afsluttet, omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt i artikel 37 i statuten for ESCB og ECB og i de relevante EU-retsakter.

ECB sikrer, at enkeltpersoner, der leverer en tjenesteydelse, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis, som har med udførelsen af tilsynsopgaver at gøre, er omfattet af tilsvarende bestemmelser om tavshedspligt.

2. ECB bemyndiges i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, til at udveksle oplysninger med nationale eller europæiske myndigheder og organer i tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning giver kompetente nationale myndigheder lov til at videregive oplysninger til disse enheder, eller hvor medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-lovgivning kan foranledige en sådan videregivelse.

Artikel 22

Ressourcer

ECB er ansvarlig for at afsætte de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til udøvelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning.

Artikel 23

Budget og årsregnskab

1. ECB's udgifter til at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, opføres særskilt i ECB's budget.

2. ECB rapporterer som led i den rapport, der er omhandlet i artikel 17, detaljeret om budgettet for sine tilsynsopgaver. Årsregnskabet for ECB, der udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 26.2 i statuten for ECB og ESCB, angiver indtægter og udgifter i forbindelse med tilsynsopgaverne.

2a. I overensstemmelse med artikel 27.1 i statuten for ECB og ESCB revideres tilsynssektionen af årsregnskabet.

Onsdag den 22. maj 2013

Artikel 24

Tilsynsgebyrer

1. ECB opkræver et årligt tilsynsgebyr af kreditinstitutter, der er etableret i de deltagende medlemsstater, og filialer, som et kreditinstitut, der er etableret i en ikkedeltagende medlemsstat, har etableret i en deltagende medlemsstat. Gebyret dækker de udgifter, som ECB afholder i forbindelse med de opgaver, som overdrages til den i henhold til artikel 4 og 5 i denne forordning. Gebyrerne må ikke overstige de udgifter, der er forbundet med disse opgaver.

2. Det gebyr, der opkræves af et kreditinstitut eller en filial, beregnes i overensstemmelse med de af ECB fastsatte og på forhånd offentliggjorte nærmere vilkår.

Før fastsættelse af de nærmere vilkår gennemfører ECB åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed og offentliggør resultaterne af begge.

2a. Gebyrerne beregnes på højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater og baseres på objektive kriterier i relation til det berørte kreditinstituts betydning og risikoprofil, herunder dets risikovægtede aktiver.

Beregningsgrundlaget for det årlige tilsynsgebyr for et givet kalenderår skal være udgifterne vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og filialer for det pågældende år. ECB kan med hensyn til det årlige tilsynsgebyr kræve forskudsbetaling, der baseres på et rimeligt skøn. ECB tager kontakt til den kompetente nationale myndighed, før den træffer afgørelse om gebyrernes endelige størrelse for at sikre, at tilsynet er omkostningseffektivt og rimeligt for alle berørte kreditinstitutter og filialer. ECB meddeler kreditinstitutterne og filialerne beregningsgrundlaget for det årlige tilsynsgebyr.

2b. ECB aflægger rapport i overensstemmelse med artikel 17.

2c. Denne artikel berører ikke de kompetente nationale myndigheders ret til at opkræve gebyrer i henhold til national lovgivning og, i det omfang tilsynsopgaverne ikke er overdraget til ECB eller i forbindelse med omkostningerne for at samarbejde med og bistå ECB og handle efter dennes instrukser, i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning og med forbehold af gennemførelsesordningerne for denne forordning, herunder artikel 5 og 11.

Artikel 25

Personale og udveksling af personale

1. ECB fastlægger, sammen med alle de kompetente nationale myndigheder ordninger med henblik på at sikre hensigtsmæssig udveksling og udstationering af personale med og blandt de kompetente nationale myndigheder.

2. ECB kan, når det er relevant, kræve, at de kompetente nationale myndigheders tilsynshold, der iværksætter tilsynsforanstaltninger over for et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er etableret i en af de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning, også inddrager personale fra de kompetente nationale myndigheder i andre deltagende medlemsstater.

2a. ECB indfører og opretholder omfattende og formelle procedurer, herunder etiske procedurer og forholdsmæssigt afpassede perioder, for på forhånd af vurdere og forebygge mulige interessekonflikter som følge af efterfølgende beskæftigelse inden for to år af medlemmer af tilsynsrådet og ECB-ansatte, der er involveret i tilsynsaktiviteter, og fastsætter bestemmelser om passende videregivelse af oplysninger med forbehold af gældende databeskyttelsesregler.

Disse procedurer berører ikke anvendelsen af strengere nationale regler. For så vidt angår de medlemmer af tilsynsrådet, der er repræsentanter for kompetente nationale myndigheder, udarbejdes og gennemføres disse procedurer i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder med forbehold af gældende national lovgivning.

For så vidt angår ECB-ansatte, der er involveret i tilsynsaktiviteter, fastsættes det i disse procedurer, for hvilke kategorier af stillinger der skal foretages en sådan vurdering, ligesom der fastsættes perioder, som står i forhold til de pågældende ansattes funktioner i tilsynsaktiviteter under deres beskæftigelse ved ECB.

Onsdag den 22. maj 2013

2b. Det fastsættes i de procedurer, der er omhandlet i stk. 2a, at ECB vurderer, om der er indsigelser imod, at medlemmer af tilsynsrådet tager lønnet arbejde i institutioner i den private sektor, som ECB har et tilsynsmæssigt ansvar for, efter at deres mandatperiode er ophørt.

De procedurer, der er omhandlet i stk. 2a, gælder som hovedregel i to år, efter at mandatperioden for medlemmerne af tilsynsrådet er ophørt, og kan efter behørig begrundelse tilpasses i forhold til de funktioner, de har udført under deres mandatperiode, og mandatperiodens varighed.

2c. ECB's årsregnskab i henhold til artikel 17 skal indeholde detaljerede oplysninger, herunder statistiske data for anvendelsen af de procedurer, de er omhandlet i stk. 2a og 2b.

Kapitel V

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 26

Evaluerings

Senest den 31. december 2015 **og derefter hvert tredje år offentliggør** Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning **med særlig vægt på overvågning af den potentielle påvirkning af det indre markeds korrekte funktion.** I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) **den fælles tilsynsmekanismes funktion i Det Europæiske Finanstilsynssystem og virkningen af ECB's tilsynsaktiviteter på hele Unionens interesser og på sammenhængen og integriteten i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, herunder den mulige påvirkning af strukturerne i de nationale banksystemer i EU, og for så vidt angår effektiviteten af samarbejdet og ordningerne for udveksling af oplysninger mellem den fælles tilsynsmekanisme og ikkedeltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder**
 - aa) **ansvarsfordelingen mellem ECB og de kompetente nationale myndigheder inden for den fælles tilsynsmekanisme, effektiviteten af de af ECB vedtagne praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen og den fælles tilsynsmekanismes indvirkning på de resterende tilsynskollegiers funktion**
 - ab) **effektiviteten af ECB's tilsyns- og sanktionsbeføjelser og hensigtsmæssigheden af at tillægge ECB yderligere sanktionsbeføjelser, herunder i forhold til andre personer end kreditinstitutter, finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber**
 - ac) **hensigtsmæssigheden af ordningerne for henholdsvis makroprudentielle opgaver og redskaber i henhold til artikel 4a og for tildeling og tilbagetrækning af tilladelser i henhold til artikel 13**
- b) effektiviteten af uafhængigheds- og ansvarlighedsordninger
- c) samspelet mellem ECB og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed
- d) hensigtsmæssigheden af governance, herunder sammensætningen af **og afstemningsreglerne i tilsynsrådet og dets forbindelse til Styrelsesrådet samt samarbejdet i tilsynsrådet mellem euroområdet medlemsstater og de andre deltagende medlemsstater i den fælles tilsynsmekanisme**
 - da) **samspelet mellem ECB og de kompetente nationale myndigheder i ikkedeltagende medlemsstater og indvirkningen af den fælles tilsynsmekanisme på disse medlemsstater**
 - db) **effektiviteten af mekanismen for klager over afgørelser truffet af ECB**
 - dc) **den fælles tilsynsmekanismes omkostningseffektivitet**
 - dd) **den eventuelle indvirkning af anvendelsen af artikel 6, stk. 5b, 5c og 5d, på den fælles tilsynsmekanismes funktion og integritet**

Onsdag den 22. maj 2013

- de) effektiviteten af adskillelsen inden for ECB af dens tilsynsfunktioner og dens pengepolitiske funktioner samt af adskillelsen af de økonomiske ressourcer, der afsættes til tilsynsopgaverne, fra ECB's budget, idet der tages hensyn til eventuelle ændringer af de relevante retlige bestemmelser, herunder den primære ret
- df) de finanspolitiske virkninger, som tilsynsafgørelser, der er truffet af den fælles tilsynsmekanisme, har på de deltagende medlemsstater, og virkningen af eventuelle udviklinger i relation til afviklingsfinansieringsordninger
- dg) mulighederne for yderligere udvikling af den fælles tilsynsmekanisme, idet der tages hensyn til eventuelle ændringer af de relevante bestemmelser, herunder den primære ret, og til, om begrundelsen for denne forordnings institutionelle bestemmelser ikke længere er til stede, herunder muligheden af at skabe fuld overensstemmelse mellem euomedlemsstaternes og andre deltagende medlemsstaters rettigheder og forpligtelser.

Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen kommer med ledsagende forslag, hvor det er relevant.

Artikel 27

Overgangsbestemmelser

1. ECB offentliggør inden den ... (*) den ramme, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7.
2. ECB påtager sig de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, den 1. marts 2014 eller 12 måneder efter ikrafttrædelsen af denne forordning, idet den seneste dato er gældende, med forbehold af de gennemførelsesordninger og -foranstaltninger, der er beskrevet i de følgende afsnit.

Efter denne forordnings ikrafttræden offentliggør ECB ved forordninger og afgørelser de detaljerede operationelle ordninger for gennemførelsen af de opgaver, som overdrages til den ved denne forordning.

Fra denne forordnings ikrafttræden sender ECB hvert kvartal en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, hvor langt man er nået med den operationelle gennemførelse af denne forordning.

Hvis det på grundlag af rapporter i tredje afsnit og efter drøftelse af rapporter i Rådet og Europa-Parlamentet konstateres, at ECB ikke vil være parat til fuldt ud at påtage sig sine opgaver den 1. marts 2014 eller 12 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse, idet den seneste dato er gældende, kan ECB vedtage en afgørelse om fastsættelse af en dato, der ligger senere end den, der er nævnt i første afsnit, for at sikre kontinuitet under overgangen fra nationalt tilsyn til den fælles tilsynsmekanisme og baseret på, at der er tilstrækkeligt personale, og indførelse af passende rapporteringsprocedurer og ordninger for samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 5.

3a. Uanset stk. 2, og uden at det berører udøvelsen af de undersøgelsesbeføjelser, som ECB har i henhold til denne forordning, kan ECB fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden] begynde at udføre de opgaver, der overdrages til den ved denne forordning, med undtagelse af vedtagelse af tilsynsafgørelser, vedrørende hvert enkelt kreditinstitut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab efter en afgørelse, der er rettet til de pågældende enheder og til de pågældende deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder.

Uanset stk. 2 kan ECB, hvis ESM enstemmigt anmoder den om at overtage det direkte tilsyn med et kreditinstitut, finansielt holdingselskab eller blandedt finansielt holdingselskab som en betingelse for dets direkte rekapitalisering, efter en afgørelse, der er rettet til de pågældende enheder og til de pågældende deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder, straks begynde at udføre de opgaver, der overdrages til den ved denne forordning, vedrørende det pågældende kreditinstitut, finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.

(*) Seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 22. maj 2013

4. Fra ikrafttrædelsen af denne forordning kan ECB med henblik på varetagelsen af sine opgaver [...] kræve, at de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater og de personer, der er omhandlet i artikel 9, udleverer alle relevante oplysninger, så ECB kan foretage en omfattende vurdering, **herunder af balancen**, af kreditinstitutterne i den deltagende medlemsstat. **ECB foretager i det mindste en sådan vurdering af de kreditinstitutter, der ikke er omfattet af artikel 5, stk. 4. Kreditinstituttet og den kompetente myndighed udleverer de ønskede oplysninger.**

6. De kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse af deltagende medlemsstater på den i artikel 28 omhandlede dato eller i givet fald på den dato, som er omhandlet i stk. 2 og 3, anses for at have tilladelse, jf. artikel 13, og kan fortsætte deres virksomhed. De kompetente nationale myndigheder meddeler før datoen for anvendelsen af denne forordning eller i givet fald før de datoer, som er omhandlet i stk. 2 og 3, ECB disse kreditinstitutters identitet sammen med en rapport om de berørte institutters tilsynshistorik og risikoprofil samt yderligere oplysninger, som ECB har anmodet om. Oplysningerne skal afgives i det format, som ECB har anmodet om.

6a. Uanset artikel 19, stk. 2b, anvendes der både afstemning med kvalificeret flertal og med simpelt flertal indtil den første dato, der nævnes i artikel 26, i forbindelse med vedtagelse af de forordninger, der nævnes i artikel 4, stk. 3.

Artikel 28
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft **på femtedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Rådet vegne

Formand

P7_TA(2013)0214

Pyrotekniske artikler ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning) (COM(2011)0764 — C7-0425/2011 — 2011/0358(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2016/C 055/38)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0764),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0425/2011),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Onsdag den 22. maj 2013

- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 28. marts 2012 ⁽¹⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til skrivelse af 6. november 2012 fra Retsudvalget til Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0375/2012),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenestegrene i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer,
1. fastlægger nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen,
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst,
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0358

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 22. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/29/EU).

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 105.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0217

EF-toldkodeksen for så vidt angår dens anvendelsesdato *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) for så vidt angår dens anvendelsesdato (COM(2013)0193 — C7-0096/2013 — 2013/0104(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 055/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0193),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 33, 114 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0096/2013),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. maj 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 26. april 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0170/2013),
- A. der henviser til, at det af hensyn til sagens uopsættelige karakter er berettiget at foretage afstemning inden udløbet af den frist på otte uger, der er fastsat i artikel 6 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2013)0104

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) for så vidt angår dens anvendelsesdato

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 528/2013).

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0218

Genindførelse af Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer *I****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 om midlertidig tilbagetrækning af Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer (COM(2012)0524 — C7-0297/2012 — 2012/0251(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2016/C 055/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0524),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0297/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A7-0122/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0251**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 552/97 om midlertidig tilbagetrækning af Myanmars/Burmas adgang til generelle toldpræferencer**

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 607/2013).

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0219

Det økonomiske ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i ***I

Europa-Parlamentets ændringer af af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for forvaltningen af det økonomiske ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i (COM(2012)0335 — C7-0155/2012 — 2012/0163(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 055/41)

Ændring 1

Forslag til forordning

Titel

Kommissionens forslag

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for forvaltningen af det økonomiske ansvar ved tvistbilæggelse mellem investorer og stater for voldgiftsretter, der er oprettet ved internationale aftaler, som Den Europæiske Union er part i

Ændring

(Vedrører ikke den danske tekst)

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 1

Kommissionens forslag

(1) Med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten har Unionen fået enekompetence til at indgå internationale aftaler om investeringsbeskyttelse. Unionen er allerede part i energichartertraktaten, som indeholder bestemmelser om investeringsbeskyttelse.

Ændring

(1) Med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten har Unionen fået enekompetence til at indgå internationale aftaler om investeringsbeskyttelse. Unionen **såvel som medlemsstaterne** er allerede part i energichartertraktaten, som indeholder bestemmelser om investeringsbeskyttelse.

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0124/2013).

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) **Aftaler** om investeringsbeskyttelse **omfatter typisk** en tvistbilæggelsesordning mellem investor og stat, der giver en investor fra et tredjeland ret at fremsætte krav over for en stat, hvor denne har foretaget en investering. Tvistbilæggelse mellem investor og stat kan føre til kendelser om økonomisk erstatning. Desuden indebærer sådanne tilfælde uundgåeligt betydelige udgifter til administrationen af voldgiften samt til varetagelse af indklagedes rettigheder i en sag.

Ændring

- (2) **Når det er berettiget, kan fremtidige aftaler** om investeringsbeskyttelse **indgået af Unionen omfatte** en tvistbilæggelsesordning mellem investor og stat, der giver en investor fra et tredjeland ret at fremsætte krav over for en stat, hvor denne har foretaget en investering. Tvistbilæggelse mellem investor og stat kan føre til kendelser om økonomisk erstatning. Desuden indebærer sådanne tilfælde uundgåeligt betydelige udgifter til administrationen af voldgiften samt til varetagelse af indklagedes rettigheder i en sag.

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3a) **Økonomisk ansvar kan ikke forvaltes korrekt, hvis beskyttelsesstandarderne i investeringsaftaler i væsentlig grad overstiger de i Unionen og i størstedelen af medlemsstaterne anerkendte grænser for ansvar. I overensstemmelse hermed bør fremtidige EU-aftaler give udenlandske investorer det samme høje beskyttelsesniveau, men ikke et højere beskyttelsesniveau end det, EU-retten og de generelle principper, der er fælles for medlemsstaternes ret, giver investorerne inden for Unionen.**

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 3 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (3b) *Afgrænsningen af det økonomiske ansvar i denne forordning hænger også sammen med beskyttelsen af Unionens lovgivningsbeføjelser, der udøves inden for rammerne af den kompetence, der er foreskrevet i traktaterne, og hvis lovlighed kontrolleres af Domstolen, og som ikke kan begrænses ubehørigt af potentielt ansvar defineret uden for det afbalancerede system, der er indført med traktaterne. I overensstemmelse hermed har Domstolen klart bekræftet, at Unionens ansvar for retsakter, særlig i kombination med folkeretten, skal afgrænses snævert og ikke kan gøres gældende uden en klar etablering af et erstatningsansvar⁽¹⁾. Fremtidige investeringsaftaler, som indgås af Unionen, bør respektere denne beskyttelse af Unionens lovgivningsbeføjelser og bør ikke fastsætte strengere standarder for ansvar, der gør det muligt at omgå de af Domstolen fastsatte standarder.*

⁽¹⁾ Domstolens dom af 9. september 2008 i de forenede sager C-120/06 P og C-121/06 P, FIAMM og Fedon mod Rådet og Kommissionen ([2008] Sml. I s. 6513).

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

Ændring

- (4) Hvis Unionen har det internationale ansvar for behandlingen, forventes det, at den i henhold til folkeretten betaler det voldgiftsbeløb, den måtte blive pålagt, og bærer omkostningerne ved tvisten. Imidlertid kan et sådant voldgiftsbeløb skyldes en behandling, der kan henregnes enten til Unionen selv eller til en medlemsstat. Følgelig vil det være uretfærdigt, hvis voldgiftsbeløbet og -omkostningerne i den forbindelse skal afholdes over Unionens budget i de tilfælde, hvor behandlingen kunne henregnes til en medlemsstat. Det er derfor nødvendigt at indføre EU-retlige bestemmelser om fordelingen af det økonomiske ansvar mellem Unionen og den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen, ud fra kriterierne i denne forordning, uden at EU's internationale ansvar tilsidesættes.
- (4) Hvis Unionen, **som en enhed med status som juridisk person**, har det internationale ansvar for behandlingen, forventes det, at den i henhold til folkeretten betaler det voldgiftsbeløb, den måtte blive pålagt, og bærer omkostningerne ved tvisten. Imidlertid kan et sådant voldgiftsbeløb skyldes en behandling, der kan henregnes enten til Unionen selv eller til en medlemsstat. Følgelig vil det være uretfærdigt, hvis voldgiftsbeløbet og -omkostningerne i den forbindelse skal afholdes over **Den Europæiske Unions budget** (Unionens budget) i de tilfælde, hvor behandlingen kunne henregnes til en medlemsstat. Det er derfor nødvendigt at indføre EU-retlige bestemmelser om fordelingen af det økonomiske ansvar mellem Unionen og den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen, ud fra kriterierne i denne forordning, uden at EU's internationale ansvar tilsidesættes.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Det økonomiske ansvar bør tillægges den enhed, der er ansvarlig for den behandling, som anses for at være i strid med de relevante bestemmelser i aftalen. Det betyder, at Unionen bør bære det økonomiske ansvar, hvis den pågældende behandling kan henregnes til en institution, et organ eller et agentur under Unionen. Den pågældende medlemsstat bør bære det økonomiske ansvar, hvis behandlingen kan henregnes til **en** medlemsstat. Hvis medlemsstaten handler således, som det kræves i henhold til EU-retten, f.eks. i forbindelse med gennemførelsen af et direktiv vedtaget af Unionen, bør Unionen imidlertid bære det økonomiske ansvar, for så vidt som den pågældende behandling kræves i henhold til EU-retten. Forordningen skal også tage højde for, at en individuel sag kan vedrøre både behandling, der kan henregnes til en medlemsstat, og behandling, der kræves i henhold til EU-retten. Den omfatter alle foranstaltninger truffet af medlemsstaterne og af **Den Europæiske Union**.

Ændring

- (6) Det økonomiske ansvar bør tillægges den enhed, der er ansvarlig for den behandling, som anses for at være i strid med de relevante bestemmelser i aftalen. Det betyder, at Unionen bør bære det økonomiske ansvar, hvis den pågældende behandling kan henregnes til en institution, et organ, et agentur **eller en anden retlig enhed** under Unionen. Den pågældende medlemsstat bør bære det økonomiske ansvar, hvis behandlingen kan henregnes til **denne** medlemsstat. Hvis medlemsstaten handler således, som det kræves i henhold til EU-retten, f.eks. i forbindelse med gennemførelsen af et direktiv vedtaget af Unionen, bør Unionen imidlertid bære det økonomiske ansvar, for så vidt som den pågældende behandling kræves i henhold til EU-retten. Forordningen skal også tage højde for, at en individuel sag kan vedrøre både behandling, der kan henregnes til en medlemsstat, og behandling, der kræves i henhold til EU-retten. Den omfatter alle foranstaltninger truffet af medlemsstaterne og af **Unionen**. **Er dette tilfældet, bør medlemsstaterne og Unionen bære det økonomiske ansvar for den specifikke behandling, der kan henregnes til en af dem.**

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 6 a (ny)

Kommissionens forslag

- (6a) Når medlemsstaten handler på en måde, der er uforenelig med den, der kræves i EU-retten, f.eks. når den undlader at gennemføre et direktiv vedtaget af Unionen eller overtræder bestemmelserne i et direktiv vedtaget af Unionen ved gennemførelsen af direktivet i national lovgivning, bør medlemsstaten efterfølgende bære det økonomiske ansvar for den pågældende behandling.

Ændring

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Hvis en medlemsstat har det potentielle økonomiske ansvar som følge af en tvist, er det på den anden side hensigtsmæssigt ud fra et principielt synspunkt at lade en sådan medlemsstat optræde som indklaget, for at medlemsstaten kan forsvare den behandling, som den har givet investoren. Bestemmelserne i denne forordning tager højde herfor. Det har den betydelige fordel, at Unionens budget og ressourcer ikke vil blive belastet — heller ikke midlertidigt — af omkostningerne ved en voldgiftssag eller en voldgiftskendelse, der går den pågældende medlemsstat imod.

Ændring

- (8) Hvis en medlemsstat har det potentielle økonomiske ansvar som følge af en tvist, er det på den anden side **retfærdigt og** hensigtsmæssigt ud fra et principielt synspunkt at lade en sådan medlemsstat optræde som indklaget, for at medlemsstaten kan forsvare den behandling, som den har givet investoren. Bestemmelserne i denne forordning tager højde herfor. Det har den betydelige fordel, at Unionens budget og **ikke-finansielle** ressourcer ikke vil blive belastet — heller ikke midlertidigt — af omkostningerne ved en voldgiftssag eller en voldgiftskendelse, der går den pågældende medlemsstat imod.

Ændring 10
Forslag til forordning
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) I særlige tilfælde er det nødvendigt, at Unionen selv **optræder** som indklaget i tvister vedrørende en behandling, som kan henregnes til en medlemsstat, for at sikre, at EU's interesser beskyttes behørigt. Dette kan navnlig være tilfældet, når tvisten også omfatter en behandling, som kan henregnes til Unionen, når det fremgår, at den behandling, der kunne henregnes til en medlemsstat, kræves i henhold til *EU-lovgivningen*, og hvor **det er sandsynligt, at** lignende krav **kan blive** fremsat over for andre medlemsstater, eller når det drejer sig om **uløste** retlige spørgsmål, hvis løsning kan have indvirkning på eventuelle fremtidige sager over for andre medlemsstater eller Unionen. Hvis en tvist vedrører en behandling, der delvis kunne henregnes til Unionen eller kræves i henhold til *EU-lovgivningen*, bør Unionen optræde som indklaget, medmindre kravene i forbindelse med en sådan behandling, for så vidt angår det potentielle økonomiske ansvar og de juridiske spørgsmål, er af mindre betydning i forhold til kravene i forbindelse med den behandling, der kan henregnes til medlemsstaten.

Ændring

- (10) I særlige tilfælde er det nødvendigt, at Unionen selv **kan optræde** som indklaget i tvister vedrørende en behandling, som kan henregnes til en medlemsstat, for at sikre, at EU's interesser beskyttes behørigt. Dette kan navnlig være tilfældet, når tvisten også omfatter en behandling, som kan henregnes til Unionen, når det fremgår, at den behandling, der kunne henregnes til en medlemsstat, kræves i henhold til *EU-retten*, og hvor lignende krav **er blevet** fremsat over for andre medlemsstater, eller når det drejer sig om retlige spørgsmål, hvis løsning kan have indvirkning på **nuværende eller** eventuelle fremtidige sager over for andre medlemsstater eller Unionen. Hvis en tvist vedrører en behandling, der delvis kunne henregnes til Unionen eller kræves i henhold til *EU-retten*, bør Unionen optræde som indklaget, medmindre kravene i forbindelse med en sådan behandling, for så vidt angår det potentielle økonomiske ansvar og de juridiske spørgsmål, er af mindre betydning i forhold til kravene i forbindelse med den behandling, der kan henregnes til medlemsstaten.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 11**Forslag til forordning****Betragtning 12***Kommissionens forslag*

- (12) **Det er hensigtsmæssigt, at** Kommissionen inden for de rammer, der er fastsat i denne forordning, beslutter, om Unionen bør optræde som indklaget, eller om en medlemsstat bør optræde som indklaget.

Ændring

- (12) **For at skabe et brugbart system bør** Kommissionen inden for de rammer, der er fastsat i denne forordning, beslutte, om Unionen bør optræde som indklaget, eller om en medlemsstat bør optræde som indklaget, **og underrette Europa-Parlamentet og Rådet om alle sådanne beslutninger som en del af dens årlige rapportering om gennemførelsen af denne forordning.**

Ændring 12**Forslag til forordning****Betragtning 14***Kommissionens forslag*

- (14) På samme måde er det, når en medlemsstat optræder som indklaget, hensigtsmæssigt, at den holder Kommissionen underrettet om udviklingen i sagen, og at Kommissionen, om nødvendigt, kan kræve, at den medlemsstat, der optræder som indklaget, indtager en særlig holdning i spørgsmål **af interesse for Unionen.**

Ændring

- (14) På samme måde er det, når en medlemsstat optræder som indklaget, hensigtsmæssigt, at den holder Kommissionen underrettet om udviklingen i sagen, og at Kommissionen, om nødvendigt, kan kræve, at den medlemsstat, der optræder som indklaget, indtager en særlig holdning i spørgsmål, **der har indvirkning på Unionens tungtvejende interesser.**

Ændring 13**Forslag til forordning****Betragtning 15***Kommissionens forslag*

- (15) **En** medlemsstat **kan** til enhver tid acceptere, at den er økonomisk ansvarlig i tilfælde af, at der skal betales erstatning. I sådanne tilfælde kan medlemsstaten og Kommissionen indgå aftaler om periodisk betaling af omkostninger og betaling af erstatning. En sådan accept er ikke ensbetydende med, at en medlemsstat anerkender, at kravet i forbindelse med tvisten er velbegrundet. Kommissionen **bør have beføjelse til at** vedtage en afgørelse, der pålægger den pågældende medlemsstat at tage højde for sådanne omkostninger. Hvis voldgiftsrettens kendelse medfører, at Unionen pålægges voldgiftsomkostningerne, bør Kommissionen sikre, at enhver forudbetaling til dækning af omkostningerne straks tilbagebetales til den pågældende medlemsstat.

Ændring

- (15) **Uanset resultatet af voldgiftssagen kan en** medlemsstat til enhver tid acceptere, at den er økonomisk ansvarlig i tilfælde af, at der skal betales erstatning. I sådanne tilfælde kan medlemsstaten og Kommissionen indgå aftaler om periodisk betaling af omkostninger og betaling af erstatning. En sådan accept er ikke **på nogen juridisk måde** ensbetydende med, at en medlemsstat anerkender, at kravet i forbindelse med tvisten er velbegrundet. Kommissionen **kan i dette tilfælde** vedtage en afgørelse, der pålægger den pågældende medlemsstat at tage højde for sådanne omkostninger. Hvis voldgiftsrettens kendelse medfører, at Unionen pålægges voldgiftsomkostningerne, bør Kommissionen sikre, at enhver forudbetaling til dækning af omkostningerne straks tilbagebetales til den pågældende medlemsstat.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 14
Forslag til forordning
Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) I nogle tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at indgå et forlig for at undgå en dyr og unødvendig voldgift. Det er nødvendigt at fastsætte en procedure for sådanne forlig. En sådan procedure bør give Kommissionen, der handler i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, mulighed for indgå et forlig om en sag, når det vil være i Unionens interesse. Når sagen vedrører en behandling, der kan henregnes til en medlemsstat, er det hensigtsmæssigt med et tæt samarbejde og høringer mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten bør til enhver tid frit kunne indgå et forlig, såfremt den påtager sig det fulde økonomiske ansvar, og et sådant forlig er i overensstemmelse med *EU-lovgivningen* og ikke strider mod EU's interesser.

Ændring

- (16) I nogle tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at indgå et forlig for at undgå en dyr og unødvendig voldgift. Det er nødvendigt at fastsætte en **effektiv og hurtig** procedure for sådanne forlig. En sådan procedure bør give Kommissionen, der handler i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, mulighed for indgå et forlig om en sag, når det vil være i Unionens interesse. Når sagen vedrører en behandling, der kan henregnes til en medlemsstat, er det hensigtsmæssigt med et tæt samarbejde og høringer mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, **herunder om tvistbilæggelsesproceduren og om størrelsen af økonomisk erstatning**. Medlemsstaten bør til enhver tid frit kunne indgå et forlig, såfremt den påtager sig det fulde økonomiske ansvar, og et sådant forlig er i overensstemmelse med *EU-retten* og ikke strider mod EU's interesser **som helhed**.

Ændring 15
Forslag til forordning
Betragtning 18

Kommissionens forslag

- (18) Kommissionen bør nøje rådføre sig med den pågældende medlemsstat med henblik på at nå frem til en aftale om fordelingen af det økonomiske ansvar. Hvis Kommissionen fastslår, at en medlemsstat er ansvarlig, og medlemsstaten ikke accepterer dette, bør Kommissionen betale voldgiftsbeløbet, men bør rette en afgørelse til medlemsstaten og anmode den om at betale det pågældende beløb **til Den Europæiske Unions** budget sammen med påløbne renter. Den rente, der skal betales, bør være den, der er fastsat i medfør af **[artikel 71, stk. 4, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret]**. Artikel 263 i traktaten kan anvendes i tilfælde, hvor en medlemsstat mener, at afgørelsen ikke opfylder kriterierne i denne forordning.

Ændring

- (18) Kommissionen bør nøje rådføre sig med den pågældende medlemsstat med henblik på at nå frem til en aftale om fordelingen af det økonomiske ansvar. Hvis Kommissionen fastslår, at en medlemsstat er ansvarlig, og medlemsstaten ikke accepterer dette, bør Kommissionen betale voldgiftsbeløbet, men bør rette en afgørelse til medlemsstaten og anmode den om at betale det pågældende beløb til **Unionens** budget sammen med påløbne renter. Den rente, der skal betales, bør være den, der er fastsat i medfør af **artikel 78, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget**⁽¹⁾. Artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan anvendes i tilfælde, hvor en medlemsstat mener, at afgørelsen ikke opfylder kriterierne i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 16**Forslag til forordning****Betragtning 19***Kommissionens forslag*

- (19) Der bør i Unionens budget tages højde for de udgifter, der opstår som følge af aftaler indgået i henhold til artikel 218 i traktaten om tvistbilæggelse mellem investor og stat. Hvis medlemsstaterne har et økonomisk ansvar i henhold til denne forordning, bør Unionen enten kunne akkumulere den pågældende medlemsstats bidrag først, inden den afholder den relevante udgift, eller afholde den relevante udgift først og dernæst opnå refusion fra de pågældende medlemsstater. Begge disse budgetmæssige ordninger bør kunne anvendes, afhængigt af hvad der er muligt, især under hensyntagen til den tidsmæssige planlægning. For begge ordningers vedkommende bør bidrag eller refusioner fra medlemsstaterne behandles som interne øremærkede indtægter i Unionens budget. De bevillinger, der stammer fra disse interne øremærkede indtægter, bør ikke kun dække de relevante udgifter, men bør også kunne fordeles på andre dele af EU's budget, hvorfra de oprindelige bevillinger til de relevante udgifter stammede, som blev brugt til afholdelsen af udgiften under den anden ordning.

*Ændring**(Vedrører ikke den danske tekst)***Ændring 17****Forslag til forordning****Artikel 2 — litra b***Kommissionens forslag*

- b) »voldgiftsomkostninger«: voldgiftsrettens gebyrer og omkostninger og omkostninger til repræsentation og udgifter, der tilkendes klageren af voldgiftsretten

Ændring

- b) »voldgiftsomkostninger«: voldgiftsrettens, **voldgiftsinstitutionens** gebyrer og omkostninger og omkostninger til repræsentation og udgifter, der tilkendes klageren af voldgiftsretten

Ændring 18**Forslag til forordning****Artikel 2 — litra c***Kommissionens forslag*

- c) »tvist«: et krav fremsat af en klager over for Unionen i henhold til en aftale, og som en voldgiftsret træffer afgørelse om

Ændring

- c) »tvist«: et krav fremsat af en klager over for Unionen **eller en medlemsstat** i henhold til en aftale, og som en voldgiftsret træffer afgørelse om

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 19

Forslag til forordning

Artikel 2 — litra j a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ja) »tungvejende interesser fra Unionens side«:

- i) der er en alvorlig trussel mod en konsekvent og ensartet anvendelse eller gennemførelse af investeringsbestemmelserne i den aftale, der er genstand for den tvist mellem investor og stat, som Unionen er part i, eller
- ii) en medlemsstats foranstaltning kan være i konflikt med udviklingen af Unionens fremtidige investeringspolitik
- iii) tvisten indebærer en mulig væsentlig finansiel indvirkning på Unionens budget i et bestemt år eller som en del af den flerårige finansielle ramme.

Ændring 20

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. I tilfælde, hvor det er foreskrevet i denne forordning, vedtager Kommissionen en afgørelse om den pågældende medlemsstats økonomiske ansvar i overensstemmelse med kriterierne i stk. 1.

2. I tilfælde, hvor det er foreskrevet i denne forordning, vedtager Kommissionen en afgørelse om den pågældende medlemsstats økonomiske ansvar i overensstemmelse med kriterierne i stk. 1. **Europa-Parlamentet og Rådet holdes fuldt orienteret om en sådan afgørelse.**

Ændring 21

Forslag til forordning

Artikel 7 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

Så snart Kommissionen modtager en meddelelse om, at en klager agter at indlede en voldgiftssag **i henhold til bestemmelserne i en aftale**, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat.

Så snart Kommissionen modtager en meddelelse om, at en klager agter at indlede en voldgiftssag **eller når Kommissionen informeres om en anmodning om høringer eller et krav mod en medlemsstat**, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat **og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver forudgående anmodning, om meddelelsen om, at en klager agter indlede en voldgiftssag mod Unionen eller en medlemsstat senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen, med navnet på klageren, bestemmelserne i den aftale, der angiveligt er blevet tilsidesat, den berørte økonomiske sektor, behandlingen, der angiveligt er i strid med aftalen, og den krævede erstatning.**

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 22

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 2 — litra c

Kommissionens forslag

- c) **Det er sandsynligt, at der vil blive fremsat** lignende krav under samme aftale i forbindelse med en behandling, som kan henregnes til andre medlemsstater, og Kommissionen kan bedst sikre, at den indklagedes rettigheder varetages effektivt og sammenhængende.

Ændring

- c) Lignende krav **eller anmodninger om høringer om tilsvarende krav er blevet fremsat** under samme aftale i forbindelse med en behandling, som kan henregnes til andre medlemsstater, og Kommissionen kan bedst sikre, at den indklagedes rettigheder varetages effektivt og sammenhængende.

Ændring 23

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 2 — litra d

Kommissionens forslag

- d) Tvisten rejser **uløste** retlige spørgsmål, **der også kan opstå i andre tvister i henhold til samme** eller andre EU-aftaler for så vidt angår en behandling, der kan henregnes til Unionen eller andre medlemsstater.

Ændring

- d) Tvisten rejser **følsomme** retlige spørgsmål, **hvis bilæggelse kan påvirke den fremtidige fortolkning af den pågældende aftale** eller andre aftaler.

Ændring 24

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

- 2a. Når Unionen påtager sig at optræde som indklaget i henhold til en afgørelse truffet af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, eller standardreglen i stk. 1, skal en sådan bestemmelse af status som indklaget være bindende for klageren og voldgiftsretten.

Ændring

- 2a. Når Unionen påtager sig at optræde som indklaget i henhold til en afgørelse truffet af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, eller standardreglen i stk. 1, skal en sådan bestemmelse af status som indklaget være bindende for klageren og voldgiftsretten.

Ændring 25

Forslag til forordning

Artikel 8 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Kommissionen underretter **de andre medlemsstater og** Europa-Parlamentet om enhver tvist, hvor denne artikel har været anvendt, og dens anvendelsesmåde.

Ændring

4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet **og Rådet** om enhver tvist, hvor denne artikel har været anvendt, og dens anvendelsesmåde.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 26

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

b) underrette Kommissionen om alle væsentlige proceduremæssige skridt og foretage høringer regelmæssigt og under alle omstændigheder på Kommissionens anmodning og

Ændring

b) **uden forsinkelse** underrette Kommissionen om alle væsentlige proceduremæssige skridt og foretage høringer regelmæssigt og under alle omstændigheder på Kommissionens anmodning og

Ændring 27

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Kommissionen **kan** til enhver tid **kræve, at** den pågældende medlemsstat indtager en bestemt holdning i retlige spørgsmål i forbindelse med tvisten eller til ethvert **andet aspekt af EU-interesse**.

Ændring

2. **Hvis tungtvejende interesser fra Unionens side nødvendiggør det, kan** Kommissionen til enhver **tid efter høring af** den pågældende medlemsstat **kræve, at medlemsstaten** indtager en bestemt holdning i retlige spørgsmål i forbindelse med tvisten eller til ethvert andet **retligt spørgsmål, hvis bilæggelse kan påvirke den fremtidige fortolkning af den pågældende aftale eller andre aftaler**.

Ændring 28

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

2a. **Hvis den pågældende medlemsstat anser Kommissionens anmodning for at bringe dens effektive forsvar unødigt i fare, indleder den høringer med henblik på at finde frem til en acceptabel løsning. Når det ikke er muligt at nå frem til en acceptabel løsning, kan Kommissionen træffe en afgørelse, som kræver, at den pågældende medlemsstat indtager en bestemt retlig holdning.**

Ændring

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 29**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3. Hvis en aftale eller bestemmelserne deri giver mulighed for annullering, appel eller prøvelse af et retligt spørgsmål, der indgår i en voldgiftskendelse, kan Kommissionen, når den mener, at det er påkrævet af hensyn til sammenhængen eller korrektheden i forbindelse med fortolkningen af aftalen, kræve, at **medlemsstaten** indgive en ansøgning om en sådan annullering, appel eller prøvelse. Under sådanne omstændigheder indgår repræsentanter for Kommissionen i delegationen og kan udtrykke Unionens synspunkter for så vidt angår disse retlige spørgsmål.

Ændring

3. Hvis en aftale eller bestemmelserne deri giver mulighed for annullering, appel eller prøvelse af et retligt spørgsmål, der indgår i en voldgiftskendelse, kan Kommissionen, når den mener, at det er påkrævet af hensyn til sammenhængen eller korrektheden i forbindelse med fortolkningen af aftalen, **efter høring af den pågældende medlemsstat**, kræve, at **denne medlemsstat** indgive en ansøgning om en sådan annullering, appel eller prøvelse. Under sådanne omstændigheder indgår repræsentanter for Kommissionen i delegationen og kan udtrykke Unionens synspunkter for så vidt angår disse retlige spørgsmål.

Ændring 30**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

3a. Hvis den pågældende medlemsstat nægter at indgive en ansøgning om annullering, appel eller revision, underretter den Kommissionen herom inden for 30 dage. I dette tilfælde kan Kommissionen træffe en beslutning med krav om, at den pågældende medlemsstat skal indgive en ansøgning om annullering, appel eller revision.

Ændring 31**Forslag til forordning****Artikel 10 — litra c***Kommissionens forslag**Ændring*

c) Kommissionen forelægger medlemsstaten alle dokumenter vedrørende sagen for at sikre, at den indklagedes rettigheder varetages så effektivt som muligt.

c) Kommissionen forelægger medlemsstaten alle dokumenter vedrørende sagen **og underretter straks medlemsstaten om alle de proceduremæssige skridt og indleder høringer med medlemsstaten under alle omstændigheder, når den pågældende medlemsstat anmoder herom**, for at sikre, at den indklagedes rettigheder varetages så effektivt som muligt.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 32

Forslag til forordning

Artikel 10 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i den i første afsnit omhandlede voldgiftssag.

Ændring 33

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Hvis Unionen optræder som indklaget i en tvist vedrørende en behandling, der kan henregnes enten fuldt ud eller delvis til en medlemsstat, og Kommissionen finder, at tvistbilæggelsen vil være i Unionens interesse, hører den først den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten kan også tage initiativ til sådanne høringer med Kommissionen.

1. Hvis Unionen optræder som indklaget i en tvist vedrørende en behandling, der kan henregnes enten fuldt ud eller delvis til en medlemsstat, og Kommissionen finder, at tvistbilæggelsen vil være i Unionens interesse, hører den først den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten kan også tage initiativ til sådanne høringer med Kommissionen. **Medlemsstaten og Kommissionen sikrer en gensidig forståelse af den retlige situation og af de mulige følger og undgår alle uoverensstemmelser med henblik på en bilæggelse af sagen.**

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 13 — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

3. Hvis medlemsstaten ikke indvilger i at bilægge tvisten, kan Kommissionen bilægge tvisten, når tungtvejende interesser fra Unionens side gør sig gældende.

3. Hvis medlemsstaten ikke indvilger i at bilægge tvisten, kan Kommissionen bilægge tvisten, når tungtvejende interesser fra Unionens side gør sig gældende. **Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet alle de nødvendige oplysninger om Kommissionens beslutning om at bilægge tvisten og dens begrundelse.**

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 35**Forslag til forordning****Artikel 14 — stk. 3 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Hvis en medlemsstat optræder som indklaget i en tvist udelukkende vedrørende en behandling, der kan henregnes til dens myndigheder, og beslutter at bilægge tvisten, underretter den Kommissionen om udkastet til bilæggesesordningen og underretter Kommissionen om forhandlingen og gennemførelsen af bilæggelsen.

Ændring 36**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 1**

Kommissionens forslag

Ændring

1. Hvis Unionen optræder som indklaget, jf. artikel 8, og Kommissionen finder, at voldgifts- eller forligsbeløbet bør betales, helt eller delvis, af den pågældende medlemsstat på grundlag af kriterierne i artikel 3, stk. 1, finder proceduren i stk. 2 til 5 anvendelse.

1. Hvis Unionen optræder som indklaget, jf. artikel 8, og Kommissionen finder, at voldgifts- eller forligsbeløbet bør betales, helt eller delvis, af den pågældende medlemsstat på grundlag af kriterierne i artikel 3, stk. 1, finder proceduren i stk. 2 til 5 **i denne artikel** anvendelse. **Denne procedure finder også anvendelse, hvis Unionen optræder som indklaget i henhold til artikel 8 og vinder voldgiftssagen, men skal bære alle voldgiftsomkostninger.**

Ændring 37**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 3**

Kommissionens forslag

Ændring

3. Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om betaling af det endelige voldgifts- eller forligsbeløb vedtager Kommissionen en afgørelse rettet til den pågældende medlemsstat vedrørende det beløb, der skal betales af medlemsstaten.

3. Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om betaling af det endelige voldgifts- eller forligsbeløb vedtager Kommissionen en afgørelse rettet til den pågældende medlemsstat vedrørende det beløb, der skal betales af medlemsstaten. **Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sin afgørelse og den finansielle begrundelse herfor.**

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 38**Forslag til forordning****Artikel 17 — stk. 4***Kommissionens forslag*

4. Medmindre den pågældende medlemsstat gør indsigelse mod Kommissionens afgørelse inden for en måned, skal den pågældende medlemsstat foretage indbetaling til **Den Europæiske Unions** budget vedrørende voldgifts- eller forligsbeløbet senest tre måneder efter Kommissionens afgørelse. Den pågældende medlemsstat er ansvarlig for eventuelle skyldige renter til den sats, der gælder for andre skyldige beløb til Unionens budget.

Ændring

4. Medmindre den pågældende medlemsstat gør indsigelse mod Kommissionens afgørelse inden for en måned, skal den pågældende medlemsstat foretage indbetaling **af et tilsvarende beløb** til **Unionens** budget vedrørende voldgifts- eller forligsbeløbet senest tre måneder efter Kommissionens afgørelse. Den pågældende medlemsstat er ansvarlig for eventuelle skyldige renter til den sats, der gælder for andre skyldige beløb til Unionens budget.

Ændring 39**Forslag til forordning****Artikel 18 — stk. 1***Kommissionens forslag*

1. Kommissionen **kan** vedtage en afgørelse, der pålægger den pågældende medlemsstat at yde finansielle bidrag til Unionens budget i forbindelse med **eventuelle** voldgiftsomkostninger, **hvis den vurderer, at medlemsstaten vil være forpligtet til at betale et eventuelt voldgiftsbeløb i henhold til** kriterierne i artikel 3.

Ændring

1. **Hvis Unionen optræder som indklaget i henhold til artikel 8, og medmindre der er indgået en aftale i henhold til artikel 11, kan** Kommissionen vedtage en afgørelse, der pålægger den pågældende medlemsstat at yde **et forskud på** finansielle bidrag til Unionens budget i forbindelse med **forventede eller afholdte** voldgiftsomkostninger. **En sådan afgørelse om finansielle bidrag skal være proportionel og tage højde for** kriterierne i artikel 3.

Ændring 40**Forslag til forordning****Artikel 19***Kommissionens forslag*

En medlemsstats tilbagebetaling eller betaling til Unionens budget for betalingen af et voldgifts- eller forligsbeløb eller enhver anden omkostning betragtes som en intern øremærket indtægt jf. [artikel 18 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget]. Den kan anvendes til at dække udgifter, der opstår som følge af aftaler indgået i henhold til artikel 218 i traktaten vedrørende tvistbilæggelse mellem investor og stat eller til at tilbageføre de bevillinger, der oprindeligt blev anvendt til at dække betalingen af et voldgifts- eller forligsbeløb eller enhver anden omkostning.

Ændring

En medlemsstats tilbagebetaling eller betaling til Unionens budget for betalingen af et voldgifts- eller forligsbeløb eller enhver anden omkostning, **herunder omkostninger anført i artikel 18, stk. 1, i denne forordning**, betragtes som en intern øremærket indtægt jf. **artikel 21, stk. 4, i** forordning (EU, Euratom) nr. **966/2012**. Den kan anvendes til at dække udgifter, der opstår som følge af aftaler indgået i henhold til artikel 218 i traktaten vedrørende tvistbilæggelse mellem investor og stat eller til at tilbageføre de bevillinger, der oprindeligt blev anvendt til at dække betalingen af et voldgifts- eller forligsbeløb eller enhver anden omkostning.

Torsdag den 23. maj 2013

Ændring 41

Forslag til forordning

Artikel 20 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Kommissionen bistås af [Udvalget for Investeringsaftaler oprettet ved forordning **[2010/197 COD]**]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Investeringsaftaler oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1219/2012 af 12. december 2012 om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 40.

Ændring 42

Forslag til forordning

Artikel 21 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Kommissionen forelægger en rapport om anvendelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet med regelmæssige mellemrum. Den første rapport forelægges senest **tre** år efter denne forordnings ikrafttræden. Efterfølgende rapporter forelægges hvert tredje år derefter.

Ændring

1. Kommissionen forelægger en **detaljeret** rapport om anvendelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet med regelmæssige mellemrum. **Denne rapport skal indeholde alle relevante oplysninger, herunder en liste over de krav, der er fremsat over for Unionen eller medlemsstaterne, relaterede sager, afgørelser og den finansielle indvirkning på de pågældende budgetter.** Den første rapport forelægges senest **fem** år efter denne forordnings ikrafttræden. Efterfølgende rapporter forelægges hvert tredje år derefter, **medmindre budgetmyndigheden bestående af Europa-Parlamentet og Rådet beslutter noget andet.**

Ændring 43

Forslag til forordning

Artikel 21 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. Kommissionen indsender årligt en liste over anmodninger om høringer fra klagere, krav og voldgiftsavgørelser til Europa-Parlamentet og Rådet.

Torsdag den 23. maj 2013

P7_TA(2013)0220

Ikke-kommerciel transport af selskabsdyr *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ikke-kommerciel transport af selskabsdyr (COM(2012)0089 — C7-0060/2012 — 2012/0039(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 055/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0089),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0060/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. maj 2012⁽¹⁾,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0371/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0039

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 576/2013).

⁽¹⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 119.

Torsdag den 23. maj 2013

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd⁽¹⁾ vil Kommissionen undersøge hundenes og kattens velfærd, når de er genstand for handel.

Hvis resultaterne af undersøgelsen tyder på, at sådan handelspraksis er forbundet med sundhedsrisici, vil Kommissionen overveje mulige tiltag til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, herunder at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet relevante tilpasninger af EU-lovgivningen om handel med hunde og katte, bl.a. indførelse af kompatible systemer til registrering heraf, som er tilgængelige på tværs af medlemsstaterne.

I lyset af ovenstående vil Kommissionen vurdere, om det er gennemførligt og hensigtsmæssigt at udvide sådanne registreringssystemer til også at omfatte hunde og katte, der er mærket og identificeret i overensstemmelse med EU-lovgivningen om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr.

P7_TA(2013)0221

Dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til EU af hunde, katte og fritter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fritter (COM(2012)0090 — C7-0061/2012 — 2012/0040(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 055/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0090),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0061/2012),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. maj 2012⁽¹⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. marts 2013 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0366/2012),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

⁽¹⁾ COM(2012)0006 final/2 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015).

⁽¹⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 119.

Torsdag den 23. maj 2013

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0040

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF for så vidt angår de dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel inden for Unionen med og indførsel til Unionen af hunde, katte og fitter

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2013/31/EU).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA